

**NAJZNAMENITEJŠE
MUSLIMANKE**

NAJZNAMENITEJŠE MUSLIMANKE

Zbral in pripravil:

Raziskovalec Kur'ana in Muhammedove tradicije (sunna)

Ali ibnu Najef Eš – Šehud

Naslov izvirnega teksta v arabščini

مشاهيرُ النساءِ المُسلِماتِ

Avtor

علي بن نايف الشحود

Prevod iz arabščine v slovenščino

Jezikovni pregled: Maja Rezman Huremović

UVODNA BESEDA AVTORJA

Vsa zahvala pripada Allahu, Gospodarju vseh svetov, naj bo najboljša molitev in pozdrav na gospoda vseh glasnikov in poslancev, na njegovo družino ter njegove prijatelje in na tiste, ki jim sledijo v dobrodelnosti vse do Sodnega dne.

V tej knjigi so po vrsti naštetje najznamenitejše muslimanske ženske skozi islamsko zgodovino, v njej so opisani bleščeči utripi iz njihovih življenj, ki so primerni za vsako žensko, ki veruje v Allaha in Sodni dan. V teh marljivih in bleščeče osvetljujočih ženskah v zgodovini človeštva lahko najde vzornice. Imam Ahmed je zapisal v svojem Musnedu¹, da je Abdurrahman ibn Ebi Šejbe rekel: "Slišal sem, da je Ummu Seleme, žena Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ² rekla: Vprašala sem Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, zakaj se me (ženske) ne omenjamo v Kur'anu tako kot se omenjajo moški?" Ona v nadaljevanju pravi: "Nekega dne mi je pritegnil pozornost njegov glas z mesta, kjer je imel govor, ko sem česala lase; on je rekel: 'O, ljudje', hitro sem spela lase in odšla v predsobo hiše in naslonila svoja ušesa na pregrado iz palminih vej, takrat je on rekel: " O ljudje, resnično je Vzvišeni Allah rekel: **'Muslimanom in muslimankam, vernikom in vernicam, poslušnim možem in poslušnim ženam, iskrenim možem in iskrenim ženam, potrpežljivim možem in potrpežljivim ženam, ponižnim možem in ponižnim ženam, možem, ki delijo obvezno in neobvezno miloščino, in ženam, ki delijo obvezno in neobvezno miloščino, možem, ki se postijo, in ženam, ki se postijo, možem, ki skrbijo za svoja sramna mesta, in ženam, ki skrbijo za svoja intimna mesta, možem, ki pogosto**

---

¹ Ime zbirke

² صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Sallallahu alejhi va selleme – pomeni: Naj sta Allahov mir in blagoslov z njim

omenjajo Allaha , in ženam, ki pogosto omenjajo Allaha – vsem njim bo, zares, Gospod odpustil, čaka jih velika nagrada.³

Ta dišeči šopek darujem vsem njim, v upanju in pričakovanju od Allaha, da bo ključ za odpiranje vsega dobrega in zapiranj vsakršnega zla.

Navaja se, da je Džabir sin Abdullaha, naj bo Allah z njim zadovoljen, povedal: ' Rekel je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " Bojte se Allaha glede žensk, ker ste jih vi resnično vzeli k sebi z Allahovim zaupanjem in dobili dovoljenje glede njihovih spolnih mest z Allahovo besedo, one pa so glede vas obvezne, da ne dovolijo sedenja na vaših posteljah (misli se, da ne dovolijo vstopa v hišo), tistim, ki jih ne marate, če pa to storijo jih lahko udarite, vendar tako, da se ne poškoduje njihovo telo. Vi pa ste jih obvezni vzdrževati in oblačiti, tako kot je navada.⁴

Pesnik je rekel v svojih verzih:

*Ko bi bile ženske podobne tem... bi bile ženske vrednejše od moških,
in ni pomanjkljivost to, da je sonce ženskega spola...niti ni mlaju v ponos to,
da je moškega spola.*

Zbral in pripravil:

Raziskovalec Kur'ana in Muhammedove صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ tradicije (sunne)
Ali ibnu Najef Eš – Šehud

Hims , 4. novembra 1428 leta po hidžri, ki ustreza 13.11. 2007

---

³ Kur'an – poglavje "Zavezniki", 35 verz

⁴ Navaja imam Muslim pod številko 3009

EVA (Pramati)

Praoče človeštva je živel sam med rajskimi drevesi in njihovimi sencami. Bil je sam brez kakršne koli družbe, zato je Allah ustvaril njemu ženo, da bi prekinil njegovo samoto, da ga ne pusti samega. Ob njej je njegovo srce občutilo radost, njegove oči zadovoljstvo, njegova duša pomiritev, in tako je postala žena, s katero se bo družil. Ta ženska se je imenovala Eva (Hava), Allah jo je podaril praočetu človeštva Adamu (Ademu), naj bo mir z njim. Allah je oba naselil, da živita v raju in dovolil jima je uživanje vseh plodov različnih dreves, razen z enega drevesa, s katerega je bilo prepovedano jesti plodove.

Rekli Smo: "O, Adam, bivajta ti in tvoja žena v Raju in jejta iz njega v izobilju z užitkom, karkoli želita. Toda ne približujta se temu drevesu, da ne postaneta grešnika."⁵

Tako sta živela Eva in Adam med rajskimi drevesi, jedla sta različne plodove in uživala v številnih drugih blaginjah, pri tem pa držala obljubo, ki sta jo dala Allahu, da se ne bosta približevala prepovedanemu drevesu.

Ampak se prekleti satan (Iblis) ni pomiril in ni bil zadovoljen s tem, kako naj bi vendar bil, saj je prav on tisti, ki je obljubil Allahu, da bo Adama in njegove potomce zavajal na krivo pot, proti njim spletkaril in sejal razdor.

Kako naj bo pomirjen, ko pa vidi Adama in Evo, kako uživata v Raju?

Začel je poglobljeno premišljevat o spletki, s katero bi bila nepokorna in neubogljiva do Allaha, da bi jedla plodove prepovedanega drevesa in tako zaslužila kazen.

Tako je satan videl priložnost! Njegovo umazano premišljevanje ga je pripeljalo do zaključka, da lahko olepša Adamu in Evi jed s prepovedanega

---

⁵ Kur'an – poglavje "Krava", 35 verz

drevesa, na osnovi človekove slabosti, to pa je želja po večnem življenju in obstoju.

Pa jima je hudič prišepnil, da bi jima razkril, kar jima je bilo prikrito (od njunih intimnih delov), in je rekel: "Vajin Gospodar vama je prepovedal to drevo le zato, da ne bi postala angela ali bila med nesmrtnimi." In zaklinjal se jima je: "Resnično, jaz vama le svetujem!"⁶

In tako jima je hudič olepšal jed s prepovedanega drevesa, pod prisego, da jima je resnično zaupen svetovalec.

Ko pa sta pojedla plodove s prepovedanega drevesa, so se odkrili njuni intimni deli teles, takoj sta pohitela do rajskih dreves, da vzameta nekaj listov s katerimi bi se pokrila.

Potem ju je Allah pogrjal zaradi tega dejanja in opomnil na obljubo, ki sta ju dala ter prelomitev le-te. Slavljeni in Vzvišeni Allah pravi:

Pa ju je s prevaro zavedel. Potem ko sta okusila plod drevesa, sta se jima razkrila njuna intimna dela, in začela sta se pokrivati z rajskimi listi. Njun Gospodar ju je poklical: "Ali vama nisem prepovedal tega drevesa ter vama rekel, da vama je hudič zares očiten sovražnik?"⁷

Spoznala sta, da ju je hudič s prevaro zavedel in da jima je lagal. Kesala sta se za prelomljeno obljubo in neubogljivostjo do Allaha. Toda, kaj naj naredita?

Kako naj zdaj popravita tisto, kar je hudič pokvaril? Tedaj je Allah razodel Svoje besede Adamu, s katerimi se bo pokesal on in njegova žena.

Nato je Adam od svojega Gospodarja prejel nekaj besed in On mu je odpustil. On resnično sprejema ksanje in je Najbolj usmiljen.⁸

---

⁶ Kurán – poglavje "Višave", 20, 21 verz

⁷ Kur'an – poglavje "Višave", 22 verz

⁸ Kurán – poglavje " Krava", 37 verz

In te besede so bile:**Rekla sta: "Najin Gospodar! Samemu sebi sva storila krivico in če nama Ti ne odpustiš in se naju ne usmiliš, bova zagotovo med pogubljenimi."**⁹

Potem ju je njun Gospod spustil na Zemljo, z njima je spustil tudi hudiča, njegove pomočnike in veliko drugih bitij. Vzvišeni Allah pravi:

Satan ju je zavedel in ju odstranil iz tistega, v čemer sta bila. Rekli smo: "Spustite se! Drug drugemu ste sovražniki! Na Zemlji boste imeli prebivališče in užitek le za določen čas!"

Nato je Adam od svojega Gospodarja prejel nekaj besed in On mu je odpustil. On resnično sprejema kesanje in je Najbolj usmiljen.

Rekli Smo: "Spustite se iz njega vsi! Ko boste prejeli od Mene napotke; tisti, ki jim bodo sledili, za njih ne bo strahu in ne bodo žalovali.

Tisti, ki pa ne bodo verovali in bodo zanikali Naše dokaze - ti bodo pripadniki Ognja, v njem bodo večno.¹⁰

Tako se je začelo življenje na Zemlji in boj med človekom in hudičem, Allah je določil Adamu in Evi, da naseljujeta in obdelujeta zemljo in da se razširijo njihuni potomci po celotni Zemlji.

Potem so dobili nebeška razodetja, katera so jih vodila na pravo pot in k bogaboječnost. Vzvišeni Allah pravi:

O, ljudje! Bodite vdani svojemu Gospodarju, ki vas je ustvaril iz ene osebe in od nje je ustvaril njegovo ženo ter od njiju razkropil številne moške in ženske. In bodite vdani Allahu - v čigar imenu drug drugega prosite - in pazite na sorodstvo, zakaj Allah resnično stalno bdi nad vami.¹¹

---

⁹ Kur'an – poglavje " Višave" , 23 verz

¹⁰ Kur'an – poglavje " Krava" , 36,37,38 in 39 verz

¹¹ Kur'an – poglavje " Ženske", 1 verz

Vzvišeni Allah nas opozarja, naj ne poslušamo hudiča:

Satan je resnično vaš sovražnik, zato ga imejte za sovražnika! Svoje slednike vabi k bivanju v ognju.¹²

Tako je bila Eva do konca življenja pokorna in ubogljiva svojemu Vzvišenemu Gospodarju in tako tudi umrla, naj bo Allah z njo zadovoljen.

,

---

¹² Kur'an – poglavje " Stvarnik", 6 verz

HAGARA¹³

(Mati žrtvovanega)

V sušni puščavi Mekke...kjer ni ne sadežev niti vode...niti sogovornika niti spremljevalca... je pustil mož njo in njenega novorojenčka...potem pa se vrnil na svojo pot in pustil jim je le nekoliko dateljnov in vodo.

Poklicala ga je njegova žena z besedami: "**O, Abraham (Ibrahim)!**", **kam odhajaš in nas zapuščaš v tej dolini v kateri ni sogovornika niti ničesar drugega?!** Njen mož pa se sploh ni obrnil k njej, kakor da je trdno prepričan, da Allah ne bo izneveril svoje obljube in ga ne bo prevaral.

Njegova žena je rekla – kot da je že dojela, da neka zapoved preprečuje njenemu možu, da ji odgovori – znova: "**Ali ti je to Allah ukazal ?**" On pa ji je odvrnil:"**Da.**"

Ta žena, je verjela v svojega Gospodarja in spoznala pomen trdnega prepričanja v resnično Allahovo obljubo ter dojela, kako lahko pomaga svojemu možu pri pokoravanju in poslušnosti njunemu Gospodarju in je dejala: "**Potem nas On ne bo zapustil.**"

Odšel je Abraham, naj bo mir z njim, in ko se je oddaljil od nju, je zaprosil svojega Gospodarja govoreč: "**Gospodar naš! Resnično sem nekaj svojih potomcev naselil v neplodni dolini, pri tvojem Svetem hramu, da bi, o, Gospodar naš, tamkaj opravljali molitev. V srca ljudi vsadi dobroto do njih in oskrbi jih s plodovi, da bodo hvaležni.**

Gospodar naš! Ti resnično veš, kaj skrivamo in kaj razkrivamo. Allahu ni nič skritega, ne na zemlji ne na nebu!¹⁴

---

¹³ V arabskem jeziku je njeno ime Hadžer

¹⁴ Kur'an – poglavje "Abraham", 37 in 38 verz

Zmanjkalo je vode in hrane, tako da mati ni mogla najti ničesar za potešitev žeje svojega novorojenčka. Ni imela več mleka s katerim bi ga dojila, zvijal se je od lakote in žeje, njegovo glasno jokanje je odmevalo v puščavi in med gorami, njegovo kričanje je povzročalo bolečino v srcu njegove skrbne matere.

Mati se je hitro vzpenjala proti Safi¹⁵, da bi vsaj videla nekoga, ki bi lahko rešil njo in njenega otroka pred uničenjem ali pa, da bi našla vsaj nekaj hrane ali pijače. Ampak našla ni ničesar, zato se je hitro spustila dol in se začela vzpenjati na drugo vzpetino Mervo, to je ponovila sedemkrat, vse dokler se ni utrudila. Skoraj jo je prevzel obup, pa je Allah poslal angela Gabrijela (Džibrila), naj bo mir z njim, ki je udaril s svojim krilom po zemlji, tako da je začela izvirati voda iz majhnega izvira. Mati je pohitela proti temu izviru vode, njeno srce pa se je zahvaljevalo Allahu na Njegovi blaginji.

Hitro se je potrudila rešiti sina in začela zajemati vodo govoreč izvoru vode: " Napolni mi, napolni mi." Zato se ta izvor imenuje Zemzem (napolnjen z vodo).

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je rekel: " Naj se Allah usmili matere Izmaela (Ismaela), če bi pustila Zemzem – ali je rekel; če ne bi zajemala vode – bi bil tekoči izvir."¹⁶

To je Hagara, mati Izmaela in žena Abrahama, Allahovega prijatelja, naj bo Allah z njo zadovoljen, v zgodovini je znana kot mati Arabcev Adnancev.

Vladar Egipta jo je podaril Sari, prvi ženi Abrahama, ko sta se izselila v Egipt. Ko je Sara videla da je že v poznih letih ni pa rodila nobenega otroka,

---

¹⁵ Safa je ime vzpetine

¹⁶ Ta hadis oz. govor Allahovega poslanca (ustno izročilo) beleži imam Buhari v svoji zbirki pod št. 2368

jo je podarila svojemu možu Abrahamu, da se je poročil z njo, v upanju, da mu bo Allah podaril otroka z njo.

Tako je Abraham v zakon vzel Hagaro in pri njej so se začeli pojavljati prvi znaki nosečnosti, tako je rodila Izmaela, naj bo mir z njim.

Ko pa je Sara videla, da je Hagara rodila sina, se je v njenem srcu pojavilo ljubosumje, počutila se je, kot da je izgubila tisti položaj, ki ga je imela prej v srcu svojega moža. Zato je prosila svojega moža naj odpelje Hagaro in njenega sina daleč stran od nje.

Abraham je to tudi naredil in ju pripeljal v puščavo Mekke, po ukazu Allaha, zaradi modrosti, ki jo Vzvišeni Allah želi. Nato se je zgodilo tisto, kar se je zgodilo z njo in njenim otrokom.

Minevali so dnevi zelo počasi in tegobno, vse dokler nisi prišli neki ljudje iz plemena Džurhum k Hagari in njenem sinu. Želeli so ostati v tem mestu, saj so videli, da je v bližini voda. Ona jim je dovolila, da se naselijo poleg nje in da lahko tudi oni pijejo vodo iz izvira Zemzem. Tako tudi ni bila več sama, dobila je družbo, in njen sin je med njimi odraščal ter se od njih naučil arabski jezik, ko pa je bil že dovolj star, se je poročil z žensko iz njihovega plemena.

To je Hagara, mati žrtvovanega, in mati Arabcev Adnancev, odšla je od nas potem, ko nam je zapustila izvrsten primer poslušne in pokorne žene, čustvene matere, močne vernice, katere dejanja so bila namenjena samo Vzvišenemu Allahu. Tako je bil On njen zavetnik v njeni osamljenosti in njen varuh v odsotnosti moža, oskrboval je njo in njenega otroka od tam, kjer tega ne bi nihče pričakoval.

Vzvišeni Allah je določil, da naj ostanejo njena dejanja - vzpenjanja in hoje med Safo in Mervo, eden od obredov romanja (Hadždža).

Ko je umrla, jo je pokopal njen sin Izmael, naj bo mir z njim, poleg Allahovega svetega hrama.

SARA

(IZSELJENKA)

Odšla je kot muhadžira¹⁷ na Allahovi poti s svojim možem in njegovim nečakom Lotom (Lut), naj je mir z njima.

Ko pa so se razmere v Palestini poslabšale, (suša in druge neprijetnosti) se je s svojim možem znova odselila v Egipt.

Hitro se je razširila novica o njihovem prihodu, za to je slišal tudi faraon, ki je svojim stražarjem že prej ukazal, da ga obvestijo takoj ko v Egipt prispe kakšna lepotica.

Ko je Abraham za to izvedel, ji je rekel: " Če bo on ugotovil, da si moja žena, te bo ugrabil, mene pa premagal. Če te bo vprašal o meni, mu povej , da si moja sestra, ker si ti tako ali tako moja sestra po islamu, meni pa resnično ni znano, da bi bil kdo drug – razen mene in tebe, musliman na tej zemlji."

Faraon je zahteval, da mu njegovi vojaki pripeljejo to žensko in ko je prišla do faraonove palače, je zaprosila Allaha, naj je ne poniža in da jo obda s Svojo zaščito in obvaruje pred faraonovim zlom.

Nato se je obredno očistila in v molitvi prosila Allaha: " O, Gospod naš ! Če Ti veš, da jaz resnično verujem v Tebe in v Tvojega poslanca , potem obvaruj moj sramni del (spolni organ) samo za mojega moža in ne dovoli, da me obvlada ta nevernik."

Allah je uslišal prošnjo svoje sužnje, vernice, tako, da je ohromela roka faraona, ko se je hotel dotakniti njenega telesa z zlom in potem ji je rekel: " Zaprosi tvojega Gospodarja, naj osvobodi mojo roko, jaz pa ti ne bom več škodoval."

Sara je zaprosila svojega Gospodarja in on je uslišal njeno prošnjo, tako da se je faraonu roka vrnila v normalno stanje.

---

¹⁷ V arabskem tekstu muhadžirah pomeni izseljenko, emigrantko ali begunko

Vendar je on, potem ko mu je Allah povrnil roko v zdravo stanje, ponovno posegel proti Sari in njegova roka je ponovno ohromela.

Ponovno je rotil Saro, naj zaprosi zanj njenega Gospodarja, naj osvobodi njegovo roko, on pa ji ne bom več škodoval. Ona je to tudi storila in ponovno ji je bila uslišana prošnja.

Toda ponovno je faraon prelomil obljubo in roka mu je že tretjič ohromela.

Tako, kot že prej jo je prosil, naj njen Gospodar osvobodi njegovo roko, on pa ji je obljubil, da ji ne bom več škodoval.

Ona je ponovno zaprosila svojega Gospodarja in roka se je povrnila v zdravo stanje. Potem je faraon rekel tistemu, ki jo je pripeljal k njemu: "Odpelji jo, ti mi resnično nisi pripeljal človeškega bitja!" Ukazal je tudi, naj gre z njo njena služkinja, ki ji je bilo ime Hagara, naj bo Allah z njo zadovoljen, tako jo je pustil, da se lahko mirno giba po njegovem ozemlju.¹⁸

Potem se je Abraham s svojo ženo ponovno vrnil v Palestino, njegov nečak Lot pa je nadaljeval svojo pot do ljudstva Sodoma in Gomora, da jih pokliče v čaščenje edinega Boga – Allaha, in da jih posvari pred grešenjem in nepokornostjo.

Minevali so dnevi in leta, vendar Sara Abrahamu ni rodila sina, ki bi bil v veselje in podporo. Zaradi dejstva, da je neplodna in ne more roditi, pogosto ponoči ni mogla zaspati.

Nekoč ji je njena služkinja Hagara, prinesla vodo, Sara pa jo je pozorno neprekinjeno opazovala in videla, da je ona primerno »darilo« za Abrahamo. Vendar se je obotavljala, boječ se, da se bo s tem dejanjem Abraham oddaljil od nje in lepše sprejel novo ženo.

---

¹⁸ Beleži imam Buhari pod št. 2217

Toda z minevanjem dni so se ponavljali pri njej ti šepeti, zato se je bala, saj je vedela, da je Abraham, naj bo mir z njim, resničen vernik, in da se s tem dejanjem pri Abrahamovem odnosu do nje ne bo nič spremenilo.

Abraham se je oženil s Hagaro, toda Sara je začela postajati ljubosumna, potem, ko so se pri Hagari pokazali prvi znaki nosečnosti.

Ko je Hagara rodila sina Izmaela, naj bo mir z njim, je Sara prosila Abrahama, da Hagaro in njenega sina odseli daleč od nje.

Allah je tako hotel, Abraham je vzel Hagaro in njenega novorojenčka ter ju odpeljal v neplodno dolino na področju Mekke blizu Allahove svetega hrama (Kabe). Tam ju je prepustil Allahu in Ga prosil, da ju varuje in blagoslovi.

Abraham, naj bo mir z njim, je prosil svojega Gospodarja z naslednjo prošnjo:"

Gospodar naš! Resnično sem nekaj svojih potomcev naselil v neplodni dolini, pri tvojem Svetem hramu, da bi, o, Gospodar naš, tamkaj opravljali molitev. V srca ljudi vsadi dobroto do njih in oskrbi jih s plodovi, da bodo hvaležni." ¹⁹

Toda Allahovi čudeži so se nadaljevali, tako je hotel Vzvišeni pokazati drugi čudež, ki je povezan z njo.

Nekega dne je Abrahama, naj bo mir z njim, obiskala skupina ljudi, on je takoj zaklal debelo tele ter jim ga ponudil za jed, vendar je bil presenečen, ko je videl, da ga sploh ne jedo. To so bili angeli, ki so prišli k Abrahamu v obliki trgovcev. Pozdravili so ga z besedami mir²⁰ on pa jim je odgovoril mir tudi z vami.

Vzvišeni Allah pravi:

In zagotovo so Naši odposlanci prišli k Abrahamu z razveseljivo vestjo.

---

¹⁹ Kur'an – poglavje "Abraham", 37 verz

²⁰ V arabskem jeziku selam

" Mir ", so rekli. "Mir!", je odvrnil in nikakor ni odlašal, da jim prinese pečeno tele. Ko pa je videl, da njihove roke ne segajo po njem, so se mu zazdeli nenavadni in začutil je strah pred njimi.

Rekli so: "Ne boj se!" Resnično smo mi poslani k Lotovem narodu."²¹

In ko je Abrahama minil strah in je prejel razveseljivo vest, je začel razpravljati z Nami o Lotovem narodu; Abraham je, zares, bil zelo prizanesljiv, Allaha je veliko prosil in se Mu kesajoč vračal.²²

Angeli so sporočili Abrahamu, da so namenjeni k Lotovem narodu, saj so resnično neposlušni do Allahovega glasnika Lota in mu ne sledijo.

Preden pa so angeli zapustili Abrahama, so ga razveselili z novico, da bo njegova žena Sara rodila sina z imenom Izak (Ishak) in da bo ta otrok odrasel, se oženil in dobil otroka, ki mu bo dal ime Jakob (Jakub).

Ko je Sara slišala, kaj so rekli, ni mogla zadržati čudenja ob njihovih nepričakovanih besedah – takoj je izrazila svoje veselje – (kot to običajno storijo ženske) – kriknila je in dejala:

" Gorje mi!", je rekla, " mar bom rodila tako stara, pa tudi moj mož je že starec?! To je resnično nenavadno !"

"Mar se čudiš Allahovi odredbi?", so rekli oni, " Allahova milost in Njegovi blagoslovi naj bosta nad vami, o prebivalci te hiše. On je resnično Hvaljen in Slavljen."²³

Sara je res zanosila in rodila sina Izaka, naj bo mir z njim in v njem je bil Allahov blagoslov, s katerim sta bila obdarjena Abraham in Sara. Od Izaka izhaja poreklo Izraelcev.

---

²¹ Kur'an – poglavje "Eber". 69,70 verz

²² Kur'an – poglavje "Eber", 74,75 verz

²³ Kur'an – poglavje "Eber" 72,73 verz

To je bila Sara, žena Allahovega glasnika in poslanca Abrahama, naj bo mir z njim. Ona je bila prva, ki je verjela v poslanstvo očeta vseh glasnikov – Abrahama, ko ga je Allah poslal njegovemu ljudstvu, da jih napoti na pravo pot. V njegovo poslanstvo je verjel tudi njegov nečak Lot, naj bo mir z njim.

Tako so bile v tistem času, na zemlji samo tri osebe, ki so verovale v Allaha.

MOJZESOVA MATI

(Tista, ki se je zanašala samo na Allaha)

Med kričanjem neke ženske je zaklan njen sin, zato je Amramova (Imranova) žena odprla vrata, potem ko so se oddaljili koraki faronovih vojakov in je utihnilo njihovo divjaško smejanje.

Odšla je do svoje sosede, ki je bila bliže smrti kot življenju, da bi ji ublažila bolečine in potolažila njeno žalost.

Sinovi Izraela so v Egiptu doživljali različne strahote s strani faraona in njegovih vojakov. Faraon jih je imel za sužnje ter jih mučil na različne načine, saj je sanjal strašne sanje.

Poklical je svoje astrologe (razlagalce sanj), da mu razložijo njegove sanje, oni pa so mu rekli: " **Med Izraelci se bo rodil otrok, ki bo odvzel tvojo oblast, premagal tvojo moč in spremenil tvojo vero !**"

In že se je približal čas rojstva tega otroka. Faraonu je bila glavna skrb, da obvaruje in krepko obdrži svojo oblast, zato je ubil vsakega dečka, ki se je rodil, brez milosti in sočutja; pošiljal je svoje vojake v vsako mesto, da ubijajo moške novorojenčke Izraelcev.

In tako je pod črnimi oblaki mučenja in prihajajočih strašnih viharjev ter krikov mater, ki so objokovale svoje sinove, strah obvladal Kijano, ženo Amrama.

Strah je obvladal njeno srce, ker se je že približal čas rojstva njenega otroka in rojen bo ravno v letu, v katerem je faraon ukazal ubijanje moških novorojenčkov.

Dolgo časa je preživela v globokem premišljevanju, krepila je svoje verovanje in hrepenela po otroku ter se borila proti hudičevemu šepetanju, s katerim je želel omajati njeno močno verovanje.

Zato se je nepretrgoma zatekala po pomoč k Vzvišenemu Allahu in pri Njem iskala zavetje pred hudičevim šepetanjem.

Ker je faraonova vojska ubila veliko moških otrok so mu dejali:

"Če se bo stanje tako nadaljevalo in bodo umirali njihovi starejši moški in moški novorojenčki, njihove ženske pa ne bodo mogle opravljati težkega dela, ki ga opravljajo njihovi moški, se bo stvar končala pri nas – mi bomo morali opravljati to delo!" Izraelci so namreč služili Egipčanom.

Tako je faraon ukazal, da se njihovi moški novorojenčki ubijajo vsako drugo leto.

Faraonovi vojaki so nadzirali ženske in ko so videli, da je katera od njih noseča, so zapisali njeno ime; ko se je približal čas poroda je lahko rojevala le v prisotnosti žensk, ki so sledile in ubogale faraona.

Če se je rodila deklica so jo pustili živeti, če pa se je rodil deček, so krvniki vstopili v njeno hišo, zaklali dečka in odšli.

Allahova modrost in veličina je bila v tem, da se pri Amramovi ženi niso videli znaki nosečnosti, tega tudi niso opazile babice, ki so pomagale pri porodu.

Ko pa je rodila Mojzesa (Muso), se je pri njej pojavil močan strah pred faraonom in njegovimi vojaki. Skrbelo jo je za njenega sina in je zajokala, nato pa je prišel navdih od Vzvišenega Allaha v katerem ji je ukazal, da sina položi v zaboj in spusti v reko Nil. Vzvišeni o tem pravi:

"Navdihnili smo Mojzesovo mater: "Doji ga. Ko pa se boš zbala za njegovo življenje, ga spusti po reki. Naj te ne bo strah in ne žaluj! Resnično ti ga bomo Mi vrnil in ga postavili za poslanca."²⁴

---

²⁴ Kur'an – poglavje "Pripoved" 7 verz

Hiša Mojzesove matere je stala na obali Nila. Naredila je zaboj za svojega sina ter ga začela dojit, kadar je prišel kdo, ki se ga je bala, je pohitela in dala sina v zaboj ga spustila v reko in ga prej še privezala z vrvjo.

Nekega dne so se k njeni hiši približali faraonovi vojaki, prestrašila se je Mojzesova mati za svojega sina, pohitela je, ga dala v zaboj in spustila je zaboj v reko. Zaradi strahu pa ga je pozabila zvezati z vrvjo, ki je bila pri njej, zato je zaboj s sinom odplaval po reki navzdol, vse dokler se ni ustavil pred faraonov palačo.

Pohitele so služabnice faraonove žene k zaboju in ga prinesle iz vode, z njim so takoj odšle k faraonovi ženi. Ko je ta videla njegov obraz je Allah vnesel v njeno srce ljubezen do Mojzesa – sama je namreč bila neplodna in tako ni imela svojih otrok.

Razvedela se je ta novica po palači, vse dokler ni prišla tudi do faraona.

Ta je takoj pohitel s svojimi vojaki, da bi dečka ubil.

Vendar ga je njegova žena prosila, naj tega ne stori in prikupila se mu je z besedami: **" V veselje nama bo! Ne ubij ga, morda nama bo koristil, lahko bi ga celo posinovila." Ničesar pa nista slutila.**²⁵

Skoraj bi se zaustavilo srce Mojzesove matere, ko je videla svojega sina v zaboju sredi reke, ampak ji je Allah podaril potrpežljivost in stanovitnost.

Rekla je svoji hčerki: "Spremljaj ga in poglej kaj bo z njim, ampak glej, da te nihče ne opazi."

Njeno srce se je skoraj razcepilo od žalosti, ko je videla svojega novorojenčka, kako ga nosi reka daleč od nje. Vzvišeni Allah pravi:

Srce Mojzesove matere je ostalo prazno. Skoraj bi ga pokazala, če ne bi Mi učvrstili njenega srca in da bi bila vernica.

In ona je rekla njegovi sestri:" Pojdi za njim!" Od daleč ga je gledala, oni pa niso ničesar opazili.²⁶

---

²⁵ Kur'an – poglavje "Pripoved", 9 verz

Faraonova žena je bila Mojzesa zelo vesela, ampak on je nepretrgoma jokal, ker je bil lačen, ni pa hotel sprejeti nobene dovilje, ki bi ga lahko podojila. Zato so odšli z njim na tržnice, saj so želeli najti žensko, ki bi ga podojila.

Ko pa ga je Mojzesova sestra videla v njihovih rokah, ga je takoj prepoznala, vendar tega ni javno odkrila, oni pa je niso prepoznali. Rekla jim je: "Jaz vem, kdo bi ga lahko podojil." Potem so ji dovolili, da ga vzame in odnese k njegovi materi. Vzvišeni Allah o tem pravi:

Že prej smo mu prepovedali dovilje, in ona je rekla: "Če hočete, vam pokažem družino, ki bo skrbela zanj in bo dobra do njega?"

Vrnili smo ga njegovi materi, da bi se veselila in ne bi žalovala, da bi se prepričala v resničnost Allahove obljube. A večina njih je nevednih.²⁷

To je Allahova odredba, katera se je pojavila in minila, da bi se ljudje čvrsteje prepričali, da je Stvarnik nebes in Zemlje sposoben narediti, kar hoče in želi.

" in Allah počne, kar hoče, le večina ljudi se tega ne zaveda."²⁸

Mojzes je takoj sprejel materino doviljo, tega so se zelo razveselile služkinje faraonove žene in so obvestile faraonovo ženo o tem veselem dogodku. Ona je poklicala Mojzesovo mater k sebi, lepo je z njo ravnala in ji dala veliko premoženja – ona ni vedela, da je to Mojzesova prava mati – , potem je zahtevala , da se naseli pri njej, da bi dovilja otroka, ampak je to zavrnila, rekoč: " Jaz imam moža in otroke, zato ne morem nikakor ostati pri tebi, če dovoliš ga lahko jaz pri sebi dovilim."

Faraonova žena je to sprejela in bila osebno zadolžena za njeno materialno oskrbo.

Tako se je vrnila Mojzesova mati s svojim sinom zadovoljna in potešena.

---

²⁶ Kur'an – poglavje "Pripoved", 10, 11 verz

²⁷ Kur'an – poglavje "Pripoved", 12, 13 verz

²⁸ Kur'an – poglavje "Jožef", 21 verz

Tako sta živila Mojzes in njegova mati pod zaščito faraona in njegove vojske, njegovo stanje se je spremenilo zaradi potrpežljivosti in verovanja njegove matere.

Med težavo in njeno razrešitvijo je tako preteklo res malo časa, zato naj bo slava Tistemu v kateri roki je vsaka stvar in zapoved. Slavimo Ga, saj pomaga, da bogaboječi pride iz vsake težave in skrbi ter iz vsake tesnobe najde izhod.

MOJZESOVA ŽENA

(Žena intuitivne daljnovidnosti in sramežljivosti)

Ibn²⁹ Mesud , naj bo Allah z njim zadovoljen, je rekel: Najbolj daljnovidne so tri osebe; Ebu Bekr , ko je določil, da bo njegov naslednik v kalifatu Omer, tista, ženska, ki je rekla (glede Mojzesa) : **"...najemi ga. Močan in zaupanja vreden je, dobro bo tako."** In Aziz, ki je rekel svoji ženi (glede Jožefa) : **" Poskrbi, da mu bo prijetno pri nama!"**³⁰

Toda, kaj je bilo tisto, kar je pripeljalo Mojzesa na področje Mediana na jugu Palestine? Je morda to, da oženi hčerko dobrega človeka in da pase njegovo čredo deset let ?!

Mojzes je živel v Egiptu, tako je ob neki priložnosti, zagledal dva človeka, ki sta se pretepala, eden izmed njiju je bil iz njegovega ljudstva (Izraelec) drugi pa iz faraonove družine (Egipčan). Egipčan iz faraonove družine je hotel podrediti Izraelca za opravljanje nekaterih del, zato je Izraelec poklical Mojzesa, naj mu pomaga. Mojzes je udaril Egipčana in ga takoj ubil. Vzvišeni Allah pravi: **" Prišel je v mesto, ne da bi ga prebivalci opazili. Naletel je na pretep dveh moških. Eden je bil iz njegovega plemena, drugi iz sovražnega. Ta iz njegovega plemena je poklical Mojzesa na pomoč proti tistemu iz sovražnega. Mojzes je drugega udaril s pestjo – in ga ubil. " To je hudičevo delo", je vzkliknil. "On je zares odkriti sovražnik, ki zapeljuje v zmoto!"**³¹

Zgodilo se je, da je naslednji dan Mojzes ponovno srečal Izraelca, kateremu je že prej pomagal, da se pretepa z drugim človekom in ponovno je poklical

---

²⁹ Ibn pomeni v arabščini sin, Ibn Mesud pa je naziv častnega prijatelja Muhammeda

³⁰ Navaja Ibn Ebi Šejbeh pod št.37059

³¹ Kur'an – poglavje "Pripoved", 15 verz

Mojzesa na pomoč. Mojzes mu je odvrnil: "Ti si zares v pravi zablodi!" Izraelec je takrat iz strahu odkril skrivnost in rekel: " O, Mojzes ali boš ubil tudi mene, tako kot si včeraj ubil človeka?"

Tako so faraon in njegovi vojaki zvedeli za to Mojzesovo dejanje.

Neki človek je prihitel z drugega konca mesta in opozarjal Mojzesa, naj takoj pohiti z odhodom iz Egipta. Tako je Mojzes odhitel, proseč odpuščanja od svojega Gospoda z besedami: "**O, Gospodar," je rekel potem, " pregrešil sem se, odpusti mi!" In Gospod mu je odpustil, saj On resnično odpušča in je milosten.**"³²

Mojzes je odšel iz Egipta, selil se je iz kraja v kraj, vse dokler ni prišel v Median na jugu Palestine. Sedel je v bližino nekega vodnjaka, takrat pa je zagledal prizor, ki mu ni bil všeč. Videl je pastirje, ki so napajali živino iz tega vodnjaka, nekaj dlje pa dve ženski, ki sta preprečevali svoji živini dostop do vodnjaka, saj se nista želeli približati moškimi – bilo ju je namreč sram.

Ko je to videl, sta se mu zasmilili, saj bi morali ženski napojiti svojo živino prvi, moški pa bi jima morali to omogočiti in jima celo pomagati pri tem opravilu.

Mojzes je pristopil k njima ter ju vprašal, kaj se dogaja in tako sta ga seznanili, da ne moreta napojiti svoje živine vse dokler pastirji ne končajo z napajanjem njihove živine. In tudi, da imata starega očeta, ki tega dela ne more opravljati. Mojzes je odšel in napojil njuno živino, tako kot to morajo narediti pravi galantni in vljudni moški. Tako je drenjajoč se z moškimi napojil njuno živino. Potem je odšel v senco nekega drevesa in prosil svojega Gospodarja: "**O, Gospodar, kakršnokoli hrano mi boš poslal, zares sem je potreben.**"³³

---

³² Kur'an – poglavje "Pripoved", 16 verz

³³ Kur'an – poglavje "Pripoved", 24 verz

Vrnili sta se obe dekleti k svojemu očetu, on pa se je začudil, kako sta se tako hitro vrnili, saj sta običajno potrebovali dosti več časa za napajanje njihove živine.

Vprašal ju je kaj je vzrok temu, pa sta mu povedali zgodbo, kako jima je močan moški napojil živino ter storil dobro dejanje, čeprav ju sploh ne pozna; pa tudi ni želel nobene nagrade za to, temveč je to storil iz svoje dobrote in človečnosti.

Takrat je oče zaprosil eno od hčera naj pojde ter ga pokliče da pride k njemu. Tako je hodila sramežljivo, da mu prenese prošnjo svojega očeta: **Potem je sramežljivo pristopila ena od obeh žensk in mu sramežljivo rekla: "Moj oče te, zares, kliče k sebi. Želi te nagraditi, ker si napojil našo živino." Ko pa je prišel k njemu in mu povedal, kaj se mu je zgodilo, je ta dejal: "Ne boj se, rešil si se pred nasilnim ljudstvom."**³⁴

In takrat je pohitela ena izmed deklet – s svojo daljnovidnostjo in prirojeno pravilno lastnostjo pri ženski – ter pokazala in predlagala očetu tisto, kar koristi njim in Mojzesu, naj bo mir z njim:

"O, oče moj ," je rekla ena od hčera, " vzemi ga v najem, zares je najbolje, da vzameš v najem močnega in zaupanja vrednega."³⁵

Ona in njena sestra pa sta namreč težko prenašali pašo, saj sta obenem želeli, da bi bili zaščiteni pred nadlegovanjem tujih moških pri paši in napajanju živine. Ženska krepostne in čiste duše se ne more sprostiti niti umiriti pri gnetenju z moškimi. Mojzes pa je bil močan in zaupanja vreden mladenič, zato je lahko opravljal to važno delo.

Dekle je predstavilo svoje mnenje popolnoma jasno, ni se bala ničesar, saj je bila nedolžne duše in blagih čustev.

---

³⁴ Kur'an – poglavje "Pripoved", 25 verz

³⁵ Kur'an – poglavje "Pripoved", 26 verz

Oče je sprejel kar mu je predlagala njegova hči ter Mojzesu ponudil eno izmed hčera za ženo z besedami: " **Želim te, resnično, oženiti z eno od teh mojih dveh hčera,**" je rekel starec, " **toda moraš mi služiti osem let. Če jih pa dopolniš deset, bo to le tvoja dobra volja, jaz te nočem siliti na to. Če Allah da, boš videl, da sem dober človek.**"

"Naj bo tako med mano in tabo," je rekel Mojzes." Katerikoli od teh dveh rokov izpolnim, nihče mi ne bo mogel ničesar očitati. Allah pa je porok temu, kar sva se dogovorila."³⁶

In ko je Mojzes izpolnil dogovorjeni rok ter delal v strežbi svojega tasta deset let, si je zaželel oditi v Egipt. Starec je privolil v to ter prosil zanj v molitvi, da bo ta odločitev prinesla dobro.

Tako je odpotoval Mojzes s svojo ženo in tistim, kar jim je starec dal od živine iz Mediana proti Egiptu.

In tako je bila Mojzesova žena , naj bo Allah z njo zadovoljen, pravi primer vernice velike daljnovidnosti in sramežljivosti, tako kot je bila velik vzor v skrbi, kako izbraati krepostnega, poštenega in zaupanja vrednega moža.

---

³⁶ Kur'an – poglavje "Pripoved", 27, 28 verz

ASIJA - HČERKA MUZAHIMA

(Vernica vladarica)

Odrasla je kot vladarica v palači in blaginji življenja vladarjev, videla je brutalno moč in nasilje vladarja, pa tudi ubogljivo sledenje podložnikov.

Za razliko od drugih je verovanje osvetljevalo njeno srce in njeno daljnovidnost, zato je zapustila življenje v zablodi in iskala senco verovanja, proseč svojega Gospodarja, da jo reši tega življenja. Gospod je uslišal njeno prošnjo in jo navedel kot primer za tiste, ki verujejo:

Vernikom pa Allah navaja kot poduk faraonovo ženo. Ko je rekla: " O, Gospodar! Zgradi mi pri sebi hišo v Raju, reši me faraona in njegovih del! In reši me od nepravičnega ljudstva!"³⁷

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je rekel: "Najboljše žene prebivalcev Raja so Hadidža hčerka Huvajlid, Fatima hčerka Muhammeda, Asija hčerka Muzahima žena faraona in Marija hčerka Amrama."³⁸

To je Asija, hčerka Muzahima, žena faraona, ki je bila ovekovečena v Kur'anu zaradi iskrenega verovanja v svojega Gospodarja.

Ko je spoznala pot resnice, ji je sledila brez strahu pred krivičnostjo in nasiljem nevernikov. Verovala je v Vzvišenega Allaha s trdnim verovanjem brez omahovanja in dvoma, pri tem pa sploh ni posvečala pozornosti faraonovim grožnjam, niti njegovim svarilom, da bo preprečil njeno verovanje in jo oddaljil od prave poti in poti resnice.

Sklenila je trgovino z Vzvišenim Allahom in je v tej trgovini zaslužila veliko. Prodala je svoj ugledni položaj, palačo in služinčad za hišo v Raju.

---

³⁷ Kur'an – poglavje "Prepoved" , 11 verz

³⁸ Beleži imam Ahmed pod št. 2720

Zgodba o Asiji se navaja skupaj z pripovedjo o Mojzesu, naj bo mir z njim, ko je Allah navdihnil Mojzesovo mater, da ga je dala v zaboj, potem ga je spustila v reko in tako so ga valovi usmerjali proti obali.

Vzele so ga služkinje in z njim odšle v palačo. Ko pa ga je videla faraonova žena (Asija) je Allah vnesel v njeno srce ljubezen do Mojzesa, zato ga je imela zelo rada.

Takoj ko je slišal za to novico, je prišel faraon, da ga ubije, – tako kot je počel z ostalimi dečki, ki so se rojevali pri Izraelcih – ona pa ga je zaprosila, naj ga pusti živeti, da bi bil nadomestilo, ker je bila prikrajšana za otroke zaradi neplodnosti.

In tako je Allah omogočil Mojzesu, da živi v faraonovi palači. Vzvišeni pravi: **"Navdihnili smo Mojzesovo mater:"Doji ga. Ko pa se boš zbala za njegovo življenje, ga spusti po reki. Naj te ne bo strah in ne žaluj! Resnično ti ga bomo Mi vrnil in ga postavili za poslanca."**

Našli so ga faraonovi ljudje. Prav njim bo sovražnik in nadloga. Faraon, Hamam in njuni vojski so resnično vedno grešili.

Faraonova žena je rekla: " V veselje nama bo! Ne ubij ga, morda nama bo koristil, lahko bi ga celo posinovila." Ničesar pa nista slutila.³⁹

Asija je imela pravilno prirojeno zavest, zdrav razum in usmiljeno srce, zato je obsojala blaznost, ki je obvladala razum njenega moža in ni mu verjela, ko se je razglasil za boga in sina božanstva.

Ko je Mojzes že odrasel in dozorel v mladeniča, je odpotoval proti Medianu, bežeč pred kaznijo faraona in njegove vojske, vnovič pa se je ponovno vrnil v Egipt potem, ko je dobil razodetje in poslanstvo.

Ko je začel klicati ljudi v Allahovo vero, je bila Asija prva, ki mu je verjela in se temu odzvala.

---

³⁹ Kur'an – poglavje "Pripoved", 7,8,9 verz

Faraonu seveda ni ostalo skrito to, da je njegova žena sprejela Mojzesovo vero, prevzela ga je blaznost – kako je mogoče, da njegova žena s katero deli svoje življenje postane vernica in ne verjame vanj?!

Začel jo je mučiti, saj bi bila njegova moč omadeževana s ponižanjem, če njegova žena ne bi sledila njegovemu verovanju in bi namesto tega sledila njegovemu sovražniku.

Tako je ukazal da so jo strašno mučili, vse dokler se ne bi vrnila k prejšnjemu verovanju. Ampak ona je ostala vernica v Allaha in prenašala bolečine na Allahovi poti.

Faraon je ukazal vojakom, da jo vržejo na zemljo ter jo zvežejo med štiri kline, nato pa so biči padali po njenem telesu.

Ona pa je bila potrpežljiva, pričakujoč nagrado pri Allahu za boleče mučenje. Potem je ukazal, naj dajo mlinski kamen na njene prsi in tudi, da se vrže na njo velika skala, ampak ona je zaprosila svojega Gospodarja, da jo reši pred faraonom in njegovimi deli.

Allah ji je uslišal prošnjo in njena duša se je dvignila k Stvarniku, angeli pa so ji delali senco s svojimi krili, da bi prebivala v Raju; ker je verjela v svojega Gospodarja in zaradi svojega verovanja prenašala različne vrste trpljenja ter zaslužila, da bo ena od večnih rajskih žena.

Resnico je povedal Allahov poslanec *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*, ko je rekel: "Veliko je popolnih moških, od žensk pa le: Asija, žena faraona in Marija hčerka Amramova; zares pa je vrednost Aiše nad ostalimi ženami, tako kot je vredna kaša nad ostalimi jedmi." ⁴⁰

---

⁴⁰ Beleži imam Buhari pod št. 3411

FRIZERKA

(Česálka)

Navaja se od Ubeja sina Kaba, da je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel, da je on v noči, ko je opravil nočno potovanje, zaznal zelo prijeten vonj in vprašal: " O, Gabrijel, čigav je ta zelo prijeten vonj ?" On pa mu je odvrnil: "To je vonj, ki prihaja iz groba frizerke, njenih otrok in njenega moža. "⁴¹

Razširilo se je Mojzesovo klicanje ljudi na pravo pot, in povečalo se je število njegovih slednikov, zato so predstavljali nepretrgano nevarnost, ki je ogrožala faraona in njegovo oblast.

Faraon pa je v svoji palači prekipeval v jezi, neprekinjeno je hodil sem ter tja, ter premišljeval o Mojzesu, kaj naj naredi z njim in tistimi, ki mu sledijo.

Ukazal je, naj pride njegov glavni minister Hamam, da bi skupaj preučila to zadevo. Odločila sta se, da se morajo zapreti vse, ki verjamejo v Mojzesovo misijo ter da jih morajo mučiti, vse dokler ne zapustijo njegove vere.

Tako je faraon napotil svojo vojsko, da so poiskali vernike, ki so sledili Mojzesu.

In tako je postala faraonova palača grobišče živih vernikov, ki so verjeli v edinost Allaha, dvigovali so se močni glasovi in kričanje zaradi bolečin.

To zatiranje je preklinjalo nasilneže in se pritoževalo svojemu Gospodarju, zaradi njihovih dejanj.

Mučenje je zajelo vse vernike, strašna roka se ni usmilila niti novorojenčkov in tako sta se povečali nesreča in skušnjava.

Veliko vernikov je bilo prisiljenih da prikrijejo svoje verovanje, saj so postajali nesrečni zaradi strahu pred faraonom in njegovo brutalnostjo ter premočjo na zemlji.

---

⁴¹ Beleži Ibn Madže pod št. 4166

Nekateri pa so zbežali s svojo vero daleč od faraonovih oči.

V faraonovi palači je bila ženska, ki je česala in krasila lase faraonove hčerke, vendar je bila ena od vernic in je svojo vero skrivala v srcu.

Nekega dne, ko je česala lase faraonove hčere – tako kot je to običajno počela vsak dan, ji je padel glavnik iz rok na tla in ko se je odločila, da ga pobere s tal, je rekla: " V imenu Allaha."⁴² Takoj ji je rekla faraonova hčerka: "Ali s tem misliš na mojega očeta ?" Ona pa je odvrnila: " Ne, ampak moj Gospodar in Gospodar tvojega očeta je Allah." Razjezila se je faraonova hčerka na njo in ji zagrozila, da bo o tem obvestila svojega očeta, vendar se frizerka tega ni bala.

Tako je hčerka faraonu hitro povedla, da obstaja nekdo v palači, ki ne verjame vanj (v njegovo božanstvenost), ko pa je slišal to novico, se je razjezil ter oznanil, da se bo maščeval tako, da bo ubil frizerko in njene otroke.

Poklical jo je, naj pride k njemu, ter rekel: "Ali imaš ti drugega Gospodarja razen mene ?" Ona je odvrnila: "Da, moj in tvoj gospodar je Allah."

Takrat ga je prevzela blaznost, takoj je ukazal, naj prinesejo velik bakren kotel in da v njem zakurijo ogenj ter vržejo njo in njene otroke vanj.

Preden pa so bili kaznovani, je frizerka zaprosila faraona: "Jaz imam le eno prošnjo in rada bi, da mi jo izpolniš." On pa jo je vprašal: " In kakšna je tvoja prošnja?"

Frizerka je odgovorila: "Rada bi, da zbereš moje kosti in kosti mojih otrok v eno platno in nas tako pokopljete." On je odvrnil: " Tako bomo tudi storili."

Potem je ukazal naj vržejo njene otroke v kotel enega za drugim, mati pa je vse to potrpežljivo gledala, pričakujoč nagrado za to trpljenje.

Otroci so kričali pred njenimi očmi, potem pa umirali sežgani, ona pa ni mogla ničesar narediti za njih, skoraj bi preziranje smrti in ljubezen do življenja na tem svetu prilezla v njeno srce, od tistega kar je videla in slišala,

---

⁴² V arabskem jeziku Bismillah

vse dokler ni Allah pokazal svojega čudeža skozi njenega novorojenčka, ki je spregovoril: " Bodi potrpežljiva mati, ti si zares na resnici!"⁴³

Odločno je stopila žena s svojimi otroci v ogenj, proseč Vzvišenega Allaha, da sprejme njen islam (predanost) in s tem postala vzoren primer žene muslimanke, katera je spoznala Vzvišenega Allaha z resničnim spoznanjem, držeč se svoje vere in potrpežljivosti na Allahovi poti.

Bila je skušana s terorjem, vendar se ni ustrašila; bila je skušana z mučenjem, vendar je to ni zaskrbelo in ni popustila v verovanju.

Umrli so frizerka faraonove hčerke in njeni otroci kot mučenci na Allahovi poti potem, ko so bili najboljši zgled v žrtvovanju, potrpežljivosti in požrtvovalnosti.

---

⁴³ Beleži imam Ahmed pod št. 2875

ŽENA ALLAHOVEGA GLASNIKA JOBA⁴⁴

(Zvesta žena)

To je žena, ki je bila potrpežljiva, iskrena do svojega moža, zvesto je stala ob njem, ko je bil v skušnjavi in ko se je okrepila njegova bolezen, ki je trajala dolgo let.

Pri njej se ni videlo niti opazilo tarnanje niti ogorčenost zaradi tega, temveč je bila ubogljiva in poslušna ter mu stala ob strani.

To je žena Allahovega glasnika Joba (Ejjuba), naj bo mir z njim, kateri je postal pravi vzor v lepi potrpežljivosti, močni volji, zatekanju k Allahu in zanašanju samo na Njega.

Job, naj bo mir z njim, je bil vernik, poslušen, tisti, ki je molitev opravljal in bil pravi Allahov služabnik. Allah ga je bogato obdaril, povečal je njegovo premoženje tako, da je posedoval na tisoče kamel in ovac, na stotine krav in oslov ter veliko število bikov.

V lasti je imel veliko površino zemlje, rodovitnih polj ter veliko število sužnjev, ki so mu služili ter čuvali njegovo premoženje.

Poleg vsega tega bogastva Job ni bil skop s svojim premoženjem, ampak ga je delil, darežljivo ga je poklanjal siromakom in potrebnim.

Allah je hotel preizkusiti Jobovo verovanje, zato mu je poslal nesreče.

Najprej je izgubil svoje premoženje, suša je prizadela njegovo zemljo; zgoreli so njegovi nasadi in pomrla je živina, tako da Job ni imel nikogar, da bi poiskal zavetje in se k njemu zatekel, razen Allahove pomoči in zavetja.

Potrpel je, pričakujoč nagrado pri Vzvišenem Allahu, njegov jezika pa je v tem stanju pričal o njegovem verovanju in čvrstem prepričanju s temi besedami:

---

⁴⁴ V arabskem jeziku je njegovo ime Ejjub

"Allah je dal vse to v uporabo brez nadomestila, pa je terjal in popotnica je bila pri nas, pa jo je vzel, uživali smo v njej dolgo časa, zato naj bo hvala Allahu na tistem, kar nam je dal od blaginje a danes smo za to prikrajšani. Naj bo Njemu hvala v darovanju in prikrajšanju, in zadovoljstvu in jezi, v koristi in škodi; On je vladar oblasti, On daje oblast komur hoče in jemlje oblast komur hoče in povišuje kogar hoče ter ponižuje kogar hoče."

Po teh besedah je padel z obrazom in čelom na tla⁴⁵ pred Allahom, Gospodarjem vseh svetov.

Potem ga je doletela druga nesreča, tako da so umrli njegovi otroci, on pa se je zahvalil Allahu ter padel z obrazom in čelom na tla pred Njim.

Nato ga je doletela tretja nesreča – njegovo telo je zajela težka bolezen, on pa je kljub temu povečeval svoje verovanje, kadarkoli se je bolezen okrepila, je on pomnožil svojo zahvalo Vzvišenemu Allahu.

Minevala so leta, bolezen pa ni minila, njegovo telo je oslabelo in postal je zelo suh, njegova koža je bila bleda, zaradi bolečin ni mogel vstati iz postelje. Te so se še povečale, ko so ga zapustili njegovi prijatelji in ljubljene, tako da ni pri njem ostal nihče, razen njegove skrbne in čustvene žene.

Ta usmiljena in dobra žena se ni ločevala od svojega moža, prev tako ni zahtevala ločitve zakonske zveze ampak je bila čudovita, potrpežljiva žena in je pomagala svojemu možu.

Pokazala mu je svoje občutke, kar je razširilo njeno srce ter skrbela zanj, kolikor je zmogla. Ni se pritoževala zaradi skrbi ,ki so jo povzročale njegove bolečine niti se ni bala njegove smrti in poslavljanje od njega.

Ostala je zadovoljna, potrpežljiva, vernica in zahvalna Vzvišenemu Allahu.

Delala je v okviru svojih moči, da ga je oskrbovala s hrano ter opravljala njegove posle, pri tem pa doživljala surovost drugih ljudi.

---

⁴⁵ V arabskem jeziku sedžda; to je vid spoštovanja in čaščenja Allaha in tudi izraz zahvale

Pri vsem tem pa ji je hudič nepretrgoma šepetal z besedami: "Zakaj Allah to vse počne Jobu, saj ni naredil nobenega greha niti napake?"

Ona pa je preslišala to hudičevo šepetanje in iskala pomoč pri Vzvišenemu Allahu.

Tako je stregla svojemu moža v njegovi bolezni nekaj let, vse dokler ni rekla svojemu moža, naj prosi Vzvišenega Allaha za ozdravitev.

On ji je odgovoril: "Kako dolgo sem pa živel v blaginji?!" Ona mu je odvrnila: " Osemdeset let." Potem jo je ponovno vprašal: " Kako dolgo pa sem bil v nesreči ?" Ona je odvrnila: " Nekoliko let."⁴⁶

Rekel ji je: "Sram me je prositi Vzvišenega Allaha , da mi odstrani to nesrečo, ker nisem preživel v nesreči dalj časa kot sem preživel v blaginji."

Potem, ko je občutil, da hudič šepeta njegovi ženi, si je Job prisegel, da jo bo potem, ko mu bo Allah povrnil zdravje, natepel s sto palicami (izkazalo se je, da jo je udaril s snopom, ki je imel sto slamic).

Nato je zaprosil svojega Gospodarja, da mu hudič ne bi škodil ter da odstrani od njega nesreče in mučenje, ki so ga prizadele. Vzvišeni Allah pravi:

"In spomni se našega služabnika Joba. Zaklical je svojemu Gospodarju:"Satan me napeljuje h grehu in mi navdihuje lažne misli !"⁴⁷

Ko pa je Vzvišeni Allah videl njegovo veliko potrpežljivost, mu je povrnil zdravje tako, da mu je ukazal naj udari z nogo ob zemljo in iz zemlje je privrel izvir vode. Pil je iz tega izvora in se okopal, tako je ozdravelo njegovo telo ter postalo popolno tudi na zunaj. Vzvišeni pravi: "**Udari z nogo ob zemljo! Glej, tu imaš hladno vodo za umivanje in pijačo. Po naši milosti smo mu naklonili družino in še enkrat toliko(otrok). To naj bo poduk razumnim!**"⁴⁸

---

⁴⁶ bida sinin – pomeni v arabščini od tri do devet ali deset let

⁴⁷ Kur'an – poglavje "Sad", 41 verz

⁴⁸ Kur'an – poglavje "Sad", 42,43 verz

Ker je bila njegova žena usmiljena in potrpežljiva je Vzvišeni Allah ukazal Jobu, naj vzame zvezan snop, v katerem je bilo sto slamnatih palčic, ter jo samo enkrat milo in lahno udari. Na ta način je izpolnil svojo prisego.

To je bila nagrada njemu in njegovi ženi za potrpežljivosti pri Allahovi skušnjavi. Vzvišeni Allah pravi:

"Pograbi snop in udari z njim, da ne bi prekršil prisege ! Vedeli smo, da je vzdržljiv. Bil je krasen služabnik, pogosto se je kesal."⁴⁹

---

⁴⁹ Kur'an – poglavje "Sad", 44 verz

BELKIS

(Kraljica)

Prebudila se je iz spanca – tema je objemala vsako stvar – da bi se pripravila na pot s svojim spremstvom k veliki molilnici, v kraju Ma'reba, tri milje daleč od Sane v Jemnu, kjer so častili Sonce.

Ta dan je narod Sabe doživljal kot sveti dan, v katerem so ljudje prinašali svoje žrtve Soncu, ki so ga častili namesto Allaha.

Takoj ko je vzšlo sonce, se je zaslišal klic vrača prebivalcem Sabe, v katerem je bilo ukazano, naj se poklonijo Soncu.

V času, ko so prebivalci Sabe častili Sonce, je živel tudi Allahov glasnik Salomon (Sulejman).

Salomon, naj bo mir z njim in njegova vojska so častili Allaha , Gospodarja vseh svetov, priznavajoč pravico, ki Mu pripada.

Vzvišeni Allah je podaril Salomonu veliko oblast , on pa je sestavil ogromno vojsko iz ljudi, džinov⁵⁰ in ptic ter vsakemu v vojski določil mesto in nalogo, ki jo je moral opravljati.

Salomon je po določenem času prešteval svoje vojake, toda zgodilo se je, da med preštevanjem ni našel vodeba, zato je rekel: "**Med pregledom ptic je dejal : "zakaj ne vidim vodeba – je morda odsoten?"**"⁵¹

Po določenem času je prišel nazaj vodeb in rekel Salomonu:

Prav kmalu je priletel vodeb, rekoč: "Izvedel sem, česar ti ne veš. Iz Sabe ti prinašam zanesljivo vest. Videl sem, da neka ženska vlada ljudstvu, da ji je marsikaj dano in da ima veličasten prestol. Videl sem, da se ona in njeno ljudstvo klanjata Soncu, ne pa Allahu. Satan jim njihovo početje

---

⁵⁰ Nevidna bitja, ki so lahko verniki oz. muslimani in neverniki

⁵¹ Kur'an – poglavje " Mravlje", 20 verz

prikazuje kot lepo, odvrnil jih je od prave poti. Tako oni ne morejo najti prave poti⁵²

Potem je vodeb nadaljeval opisovanje, kaj vse je videl in slišal in kako častijo Sonce, namesto Allaha. Njegov glasnik je premislil in zatem dejal :

Rekel je: "Bomo videli, ali govoriš resnico ali ne."⁵³

Vodeb je na osnovi svoje čiste nravi vedel, da se časti samo Vzvišeni in Slavljeni Allah, tako kot je vedel, kako je pomemben poziv k Njemu.

In kako naj začne s klicanjem v vero, ko pa ga nihče ni zadolžil za to delo ? Tako bi moral razmišljati vsak, ki poziva ljudi v vero v vsakem času in na vsakem mestu.

Potem je Allahov glasnik, naj bo mir z njim, napisal pismo in ukazal vodebu naj ga odnese kraljici Sabe in ji ga izroči ter mu rekel: **"Odnesi jim to moje pismo in jim ga vrzi. Potem se malo odmakni in prisluhni, kaj bodo govorili med seboj!"**⁵⁴

In ko je Belkisa počivala na postelji od napornega dolgega dne, je prišel skozi okno k njej vodeb ter ji vrgel pismo. Ona ga je prebrala in ugotovila, da je to pismo od Allahovega glasnika Salomona, naj bo mir z njim.

Takoj je zbrala svoje ministre in dostojanstvenike ljudstva ter jim ga prebrala. Vzvišeni o tem pravi: **Rekla je: " O, velikaši, Salomon mi je poslal spoštovanja vredno pismo. Takole se glasi: "V imenu edinega Boga, Milostnega, Usmiljenega! Ne delajte se večjih od mene! Pridite in se mi pokorite!"**⁵⁵

---

⁵² Kur'an – poglavje " Mravlje", 22, 23, 24 verz

⁵³ Kur'an – poglavje " Mravlje", 27 verz

⁵⁴ Kur'an – poglavje " Mravlje", 28 verz

⁵⁵ Kur'an – poglavje " Mravlje", 29, 30, 31 verz

Potem sa je z njimi posvetovala ter rekla: **"O, velikaši," je rekla vladarica, "svetujte mi, kaj naj storim v tem primeru. Ne bom se odločila, dokler ne poveste mnenja."**⁵⁶

S tem je pokazala pomembnost posvetovanja z drugimi, kar je odlika vsakega dobrega vladarja.

Njeni svetovalci in dostojanstveniki so ji odgovorili: **"Zelo močni in pogumni smo," so rekli, " odločitev pa bo tvoja. Razmisli torej, kaj boš ukazala."**⁵⁷

Ampak Belkisa je vedela, kako močan je Salomon, hotela pa je odvrniti svoje ljudstvo od vojne ter jim pokazati pravo pot in postopek: **"Ko kralji osvojijo neko mesto," je ona rekla, "ga porušijo in ponižajo ugledne prebivalce. Tako delajo."**⁵⁸

Tako je mislila o Salomonu in njegovih dejanjih, ni pa vedela, da je Allah podredil Salomonu veter in da se giblje po njegovem ukazu in rekla je v veliki modrosti ter po premisleku: **»Poslala jim bom darilo, pa bom videla, s čim se bodo odposlanci vrnilo."**⁵⁹

Poslancem je povedala, da če je samo kralj, bo vzel darilo in odšel, če pa je glasnik vere, potem ne bo vzel darila in tudi ne bo zadovoljen z njimi, vse dokler mu ne bodo sledili v verovanju. Ljudstvo je sprejelo to ponudbo in se razšlo.

Ko pa so prišli Belkisini odposlanci k Salomonu z darili, jim je on rekel: **"Mar me hočete pridobiti z darili? To, kar mi je dal Allah, je boljše od tega, kar je dal vam.Vi pa se še veselite temu, kar vam se daruje !"**⁶⁰

---

⁵⁶ Kur'an – poglavje " Mravlje", 32 verz

⁵⁷ Kur'an – poglavje " Mravlje", 33 verz

⁵⁸ Kur'an – poglavje " Mravlje", 34 verz

⁵⁹ Kur'an – poglavje " Mravlje", 35 verz

⁶⁰ Kur'an – poglavje " Mravlje", 36 verz

In kako naj sprejme darila, ko pa ga je Vzvišeni Allaha počastil s poslanstvom in modrostjo ter mu dal vse, česar ni podaril nobenemu človeku na svetu ?!

Tako je rekel vodji odposlancev: **"Vrnite se k njim! Prišli bomo z vojsko, ki se ji ne bodo mogli upreti! Pregnali jih bomo iz Sabe, ponižane in pokorjene!"**⁶¹

Salomon je vedel, da bo njegovo čakanje privedlo k rešitvi problema in da bo prišla kraljica predana in ubogljiva, saj je bilo očitno, da ona s svojim obnašanjem ne želi vojne.

Ko so se njeni odposlanci vrnili k njej, so jo obvestili o tem, kaj se je zgodilo pri Salomonu, ona pa je takoj obvestila Salomona, da bo prišla s svojimi dostojanstveniki iz ljudstva k njemu. Ukazala je svojim vojakom, da čuvajo njen prestol in zaklenejo vsa vrata okrog njega.

Odpotovala je iz svojega kraljestva v smeri severa, toda pred samim njenim prihodom k Salomonu, naj bo mir z njim, ji je Salomon hotel pokazati Allahovo veličino in moč ter kako mu je Allah podaril tisto, kar ni podaril nikomur drugemu na svetu. Salomon se je približal svoji vojski in rekel: **"O, dostojanstveniki, kdo od vas mi bo prinesel njen prestol, preden se mi bodo prišli pokoriti?" "Jaz ti ga bom prinesel," je rekel Ifrit, eden od džinov, "preden boš vstal s svojega mesta. Močan sem in zaupanja vreden!"**⁶²

Ampak Salomon je menil, da je to prepočasno in da bo zamudil, takoj je vstal človek, izmed Izraelcev, ki je bil iskren vernik in je poznal največje Allahovo ime ter rekel Salomonu: **"Jaz ti ga bom prinesel," je rekel tisti, ki se je učil iz Knjige, "preden boš trenil z očesom."**⁶³

---

⁶¹ Kur'an – poglavje " Mravlje", 37 verz

⁶² Kur'an – poglavje " Mravlje", 38,39 verz

⁶³ Kur'an – poglavje " Mravlje", 40 verz

In resnično je stal prestol kraljice Belkise pred Allahovim glasnikom Salomonom , on se je takoj poklonil z obrazom in čelom na tla pred Allahovo veličino ter vzkliknil: **"To je blagodat mojega Gospodarja; skuša me, ali bom hvaležen ali ne. Kdor je hvaležen, je to njemu samemu v dobro, kdor pa je nehvaležen, naj ve, da je moj Gospod bogat in plemenit!"**⁶⁴

Videla je Belkisa kakšno oblast ima Salomon. Medtem, ko je njeno ljudstvo šepetajoč med seboj govoril o tistem, kar so videli, je ona videla svoj prestol, ko je Salomon ukazal, da se spremeni njegova zunanja podoba. To je naredil, da bi preizkusil njeno inteligenco in bistrournost.

Spremenite videz njenega prestola. Bomo videli, ali ga bo prepoznala."

Ko je prišla, so ji rekli:"Je tvoj prestol takšen?" "Res, kot da je on," je vzkliknila ona. "Mi smo prejeli znanje pred njo, mi smo muslimani."⁶⁵

Ko pa je Belkisa stopila v dvorec, katerega so po Salomonovem ukazu zgradili njegovi vojaki in je bil iz stekla pod katerim je iz kanala tekla voda, je mislila , da je to voda ter neopazno odkrila svoje noge, da bi lahko hodila po vodi. Vzvišeni pravi:**"Vstopi v dvorano," so ji rekli. Pri vhodu si je privzdignila obleko, misleč, da dvorano prekriva globoka voda."Dvorana je tlakovana z zloščenimi zrcali," je on rekel.**⁶⁶

In ko je videla Belkisa, kaj vse je Vzvišeni Allah podaril Salomonu je rekla: **"O, Gospodar," je zaklicala ona, pregrešila sem se nad seboj. V Salomonovi navzočnosti se predajam Allahu, Gospodarju svetov!"**⁶⁷

---

⁶⁴ Kur'an – poglavje " Mravlje", 40 verz

⁶⁵ Kur'an – poglavje " Mravlje", 41,42 verz

⁶⁶ Kur'an – poglavje " Mravlje", 44 verz

⁶⁷ Kur'an – poglavje " Mravlje", 44 verz

To je bila Belkisa, kraljica Sabe, žena velike bistrosti, ostroumnosti in modrosti, ona ni sama odločala o pomembnih vprašanjih, temveč je iskala mnenje in nasvet pri svojem ljudstvu in ravno to potrjuje njeno ostroumnost. Ko pa je spoznala resnico, je takoj verjela in se predala Vzvišenemu Allahu, pokorno pred Salomonom, naj bo mir z njim.

To je Belkisa, hčerka Šerahila sina Malika sina Rejana, kraljica Sabe. Prevezela je oblast po umoru Amra Zulazarja, njen narod pa ji je dal prisego, jo sprejel za kraljico ter ji zaupal oblast.

Državne posle je opravljala pogumno in modro, popravila je znani jez Ma'reb, njena palača je bila zgrajena tudi v mestu Ma'reb.

V času njene vladavine sta se zelo razvila trgovina in poljedelstvo, država je bila bogata, stanje ljudi pa se je tudi zelo izboljšalo.

Skupaj s svojim ljudstvom je častila Sonce, potem pa jo je Vzvišeni Allah počastil z verovanjem, tako da so verovali v poslanstvo Allahovega glasnika Salomona, naj je Allahov mir z njim.

Salomon jo je potem tudi oženil, ona pa je kasneje umrla v Antiohiji, naj bo Allah zadovoljen z njo.

MARIJA ⁶⁸

(Mati devica)

Vzvišeni Allah je spustil angele, ki so ji rekli: **In angeli so rekli: "O Marija, Allah te je resnično izbral in te ustvaril čisto, nad vsemi ženami sveta te je povzdignil.** ⁶⁹

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, je rekel o njej: "Najboljše žene svetov so Marija hči Amramova, Asija hči Muzahim, Hadidža hči Huvejlida in Fatima hči Muhammeda". ⁷⁰

Sinovi Izraelcev so živeli v času, ko je prevladovalo nasilje in zatiranje, oni so izkrivili pravo verovanje ter pokvarili vero tako, da se je zjutraj prebudil človek in se takoj zbal prevare drugega.

In prav v takšnem množičnem neredu in pokvarjenosti je živel Amram (Imran) s svojo ženo. Oba sta častila edinega boga Allaha ter mu posvečala bogoslužje. Minevali so njihovi dnevi brez otroka, ki bi jima delal družbo in se pogovarjal z njima.

Nekega dne je Amramova žena sedela pod senco drevesa in videla ptico, kako hrani svojega mladička, pri njej se je pojavil materinski nagon ter je zaprosila Vzvišenega Allaha, da ji podari otroka, tako da bi ga zaobljubila v bogoslužje templju Jeruzalema. Vzvišeni pravi: **Amramova žena je dejala: "Gospod, kar je v mojem trebuhu, obljubljam tebi v službo. Sprejmi to zaobljubo, saj resnično vse slišiš in vse veš."** ⁷¹

Vzvišeni Allah je uslišal njeno prošnjo, vendar je Njegova modrost določila, da se rodi ženski otrok in to je bila Marija.

---

⁶⁸ V arabskem jeziku in Kur'anu je njeno ime Merjem

⁶⁹ Kur'an – poglavje " Amramova družina", 42 verz

⁷⁰ Beleži imam Ibn Hibban pod št. 6951

⁷¹ Kur'an – poglavje " Amramova družina", 35 verz

Vzvišeni pravi:

In po porodu je dejala: "Gospod, rodila sem hčer." Allah pa je dobro vedel, kaj je rodila; hči ni kakor sin. " Imenovala sem jo Marija. Varuj njo in njen rod pred prekletim satanom!"⁷²

Ebu Hurajra navaja, da je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel:

"Vsakega Adamovega potomca , ko ga rodi njegova mati, se dotakne satan in on zajoka od tega dotika, razen Marije in njenega sina !" ⁷³

Mariji je bilo usojeno, da bo sirota, oče ji je umrl, ko je bila deklica, mati pa jo je vzela s seboj in odpeljala do svetišča (svetega templja), da bi izpolnila svojo zaobljubo, ki jo je dala in prosila je Vzvišenega Allaha, da sprejme njeno zaobljubo, torej, da sprejme Marijo Njemu v službo.

Vzvišeni pravi: " Njen Gospod jo je prijazno sprejel in naredil tako, da je lepo odraščala, skrb zanjo pa je zaupal Zahariju. "⁷⁴

Ko so Marijo videli svečeniki je Allah vnesel v njihova srca ljubezen do nje, zato so se začeli prepirati o tem, kdo bo skrbel zanjo.

Takrat je Allahov glasnik Zaharija (Zekerijja), naj bo mir z njim, najstarejši med njimi, rekel: "Jaz jo bom vzela, jaz sem ji najbližji, ker je njena teta moja soproga." Misleč pri tem na svojo ženo, mater Janeza Krstnika (Jahje).

Toda svečeniki niso sprejeli njegovega mnenja, potem jim je on predložil, da žrebajo zanjo. Predložil je, naj vržejo svoja peresa iz trsta s katerimi so zapisovali Postavo (Tevrat) v reko Jordan in pero tistega, ki se ne bo potopilo, ampak ostalo pokonci v vodi, ta bo skrbel za njo. Oni so to sprejeli in reka je potopila vsa peresa , razen peresa Zaharija, tako je on prevzel skrb za Marijo.

---

⁷² Kur'an – poglavje " Amramova družina", 37 verz

⁷³ Beleži imam Muslim pod št. 6284

⁷⁴ Kur'an – poglavje " Amramova družina", 37 verz

Vzvišeni pravi: **Ti nisi bil med tistimi, ko so vrgli svoja peresa iz trsta, da bi se pokazalo, kdo naj skrbi za Marijo, in nisi bil z njimi, ko so se prepirali.**⁷⁵

Marija je bila takrat stara manj kot leto dni, zato ji je Zaharija priskrbel služkinjo v templju, katera je bila nepretrgano z njo, dokler ni Marija odrasla. Zaharija pa ni vstopal k njej, razen z njenim dovoljenjem in pozdravom – mir (selam). Prihajal je s hrano in pijačo.

Kadarkoli je Zaharija prišel k njej, mu je ponudila krožnik napolnjen s sadjem, začudil se je, saj je videl letno sadje v zimskem času in zimsko sadje v letnem času, zato jo je vprašal:

"O, Marija, od kje ti to prihaja?" Ona pa je odvrnila: " Allah me s tem oskrbuje."

Vzvišeni pravi: **Vselej, ko je Zaharija vstopil v tempelj, je pri njej našel hrano. "Marija," je spraševal, " od kod ta hrana?" "Od Allaha, " je odgovarjala. Allah resnično oskrbuje, kogar hoče, brez vsakega računa.**⁷⁶

In ko je Zaharija videl Allahovo moč in veličino, Ga je zaprosil da mu daruje sina, ki mu bo pomagal in mu bil kot oskrba v težavnem življenju.

Tedaj je Zaharija zaprosil svojega Gospoda:"Gospod," je dejal, " po tvoji milosti mi nakloni vrlega potomca. Ti resnično prisluhneš prošnjam."

In medtem ko je v Hramu stoje molil, so ga poklicali angeli: "Allah ti sporoča veselo vest: rodil se ti bo Janez (Jahja). Verjel bo v Allahovo knjigo, plemenit bo in kreposten, glasnik, potomec tistih dobrih."⁷⁷

Minevala so leta, Marija pa je odrasla v pravo dekle, takrat si je nadela hidžab⁷⁸, on pa bi ji prinesel potrebno hrano in vodo za zaveso.

---

⁷⁵ Kur'an – poglavje " Amramova družina", 44 verz

⁷⁶ Kur'an – poglavje " Amramova družina", 37 verz

⁷⁷ Kur'an – poglavje " Amramova družina", 38, 39 verz

Potem se je Marija oddaljila od ljudi, tako je nihče ni videl, pa tudi ona ni videla nikogar.

V Knjigi omeni tudi Marijo! Ko se je umaknila pred domačimi na vzhodno stran. In je tam stopila za zastor,⁷⁹

In ko je bila Marija zavzeta z molitvijo in bogoslužjem, je prišel angel Gabrijel po Allahovem ukazu, v obliki popolnega moškega, da jo razveseli z dečkom, Mesijo, ki ga bo imela.

Mi smo k njej poslali angela Gabrijela; pokazal se ji je v podobi popolnega moškega.⁸⁰

On se ga je prestrašila in rekla: "Pred teboj se zatekam k Usmiljenemu, če se ga bojiš!" je vzkliknila. "Prav jaz sem poslanec tvojega Gospoda," je dejal angel, "z vestjo, da boš rodila krepostnega sina."

"Kako bom rodila sina," je odvrnila ona, "ko pa se me noben moški ni dotaknil in nikoli nisem nečistovala." Angel pa je odgovoril: "Tako bo!" Tvoj Gospodar je dejal: "To zlahka storim!" On bo znamenje za ljudi in znak naše milosti. Tako je vnaprej določeno!"⁸¹

Razlagalci Kur'ana so rekli: Ona je odšla ven v široki obleki⁸², ki pokriva celo telo, angel Gabriel pa je vzel del njenega rokava in pihnil v razporek njene obleke (srajce).

Tako je zanosila, ko pa so se pojavili vidni znaki nosečnosti, se je tega sramovala in pobegnila od svojega ljudstva na vzhodno stran proti dolini, katero so zapustili pastirji.

Njeno ljudstvo jo je iskalo, vendar nihče od njih ni vedel, kje se nahaja.

---

⁷⁸ Žensko pokrivalo, ki pokriva celotno telo, razen obraza in dlani

⁷⁹ Kur'an – poglavje "Marija" 16, verz

⁸⁰ Kur'an – poglavje "Marija", 17 verz

⁸¹ Kur'an – poglavje "Marija", 18, 19, 20, 21 verz

⁸² V arabščini džilbab - pomeni obleka ali dolga srajca ali plašč, ki pokriva celotno telo

Ko pa so prišle porodne bolečine je ona poiskala steblo palme, se nanj naslonila ter začela jokati in govoriti: **"Ko bi le pred tem umrla in bila popolnoma pozabljena," je vzkliknila.**⁸³

Tedaj je Vzvišeni Allah hotel pomiriti njen strah ter ji poslal angela Gabrijela. **Toda angel v bližini jo je poklical: "Ne bodi žalostna! Tvoj Gospodar je ustvaril potok, ki teče ob tvojih nogah. Potresi palmovo steblo in v naročje ti bodo padli sveži datlji! Jej in pij in veseli se! Če vidiš kakšnega človeka, mu reci:" Zavezala sem se Usmiljenemu, da bom danes molčala, da ne bom z nikomer govorila."**⁸⁴

Te Allahove besede, so jo pomirile in tako je odšla svojemu ljudstvu. Vzvišeni pravi: **Z otrokom v naročju je prišla k svoji družini. "O Marija," so rekli sorodniki, "storila si nekaj nezaslišanega"**⁸⁵

To pomeni, da je prišla z velikim dejanjem, ki se mora obsoditi.

Potem so nadaljevali in rekli: **»Ti, sestra Aronova! Tvoj oče ni bil slab človek in tudi tvoja mati ni bila blodnica! "Marija pa je pokazala na otroka. "Kako naj govorimo z otrokom v zibki," so vprašali.**⁸⁶

Toda Allah ne pozablja svojih iskrenih služabnikov in s Svojo močjo je dal sposobnost Mesiji (Jezusu), da spregovori kot dojenček, ki je bil star le nekoliko dni.

Otrok pa je spregovoril: "Gospodov služabnik sem, dal mi bo Knjigo in me postavil za glasnika vere. Kjerkoli bom, me bo blagoslavljal. Ukazal mi bo, naj molim in delim miloščino, dokler bom živel, in naj bom dober z materjo. Ne bo me naredil nepravičnega in neposlušnega. Mir z menoj

---

⁸³ Kur'an – poglavje "Marija", 23 verz

⁸⁴ Kur'an – poglavje "Marija", 24, 25, 26 verz

⁸⁵ Kur'an – poglavje "Marija", 27 verz

⁸⁶ Kur'an – poglavje "Marija", 28, 29 verz

– na dan mojega rojstva, na dan smrti in na dan, ko bom vstal od mrtvih!"⁸⁷

Ljudje so se zelo začudili in verjeli v nedolžnost Marije, njene prsi so se razširile in takoj se je zahvalila Vzvišenemu Allahu na blaginji.

Toda Allahovi sovražniki, so se bali za svojo oblast in bogastvo, zato je njihov vladar poslal vojsko, da ubije tega blagoslovljenega otroka.

Zaradi tega je morala Marija pobegniti z njim v Egipt, tam je ostala z njim dvanajst let, torej je tam odrasel Mesija (Jezus).

Potem, ko je umrl ta nasilni vladar, se je Marija z Jezusom (Iso) ponovno vrnila v Palestino. Nastanila se je v vasi Nazaret⁸⁸ in tam ostala vse dokler Jezus, naj bo mir z njim, ni napolnil trideset let, ker je takrat dobil od Allaha poslanstvo.

Tudi njegova mati je sodelovala v tem odgovornem bremenu in prenašanju židovskega nasilništva in spletkarjenju proti Jezusu, tako da so ga hoteli celo ubiti, vendar ga je Vzvišeni Allah rešil iz njihovih rok s tem, da je dal enemu izmed njegovih učencev(Jehuza), ki je bil izdajalec, Jezusovo podobo,zato so ga Židje ujeli in živega križali. Medtem pa je Vzvišeni Allah dvignil Jezusa k Sebi, to potrjujejo besede Vzvišenega:

A niso ga ubili in niso ga križali, ampak se jim je le zazdelo.⁸⁹

Temveč ga je Alah povzdignil k sebi. On je mogočen in moder!⁹⁰

Marija je umrla nekaj let po dvigu Jezusa k Vzvišenemu Alahu.

---

⁸⁷ Kur'an – poglavje "Marija" 30,31,32 in 33 verz

⁸⁸ V arabskem jeziku Nasareh

⁸⁹ Kur'an – poglavje "Ženske", 157 verz

⁹⁰ Kur'an – poglavje "Ženske", 158 verz

To je pripoved o resnični vernici Mariji, tako kot jo nam pripoveduje častni Kur'an.

Prav tako nam razlaga brezbožnost in odpadništvo Judov ter mnogoboštvo kristjanov in njihove napačne trditve o katerem Vzvišeni Allah pravi: **To je storil zaradi njihove nevere in zaradi hudega klevetanja Marije.** ⁹¹

In njihove besede so bile, da je Jezus, naj bo mir z njim, Allahov sin in da njemu in njegovi materi Mariji pripada bogoslužje ter svetemu duhu (Gabrijelu), vse to pa je neresnica. Tisti, ki to trdi, pada iz svetlobe edinosti Allaha v temo nevere in mnogoboštva.

Allah je že odkril njihovo nevero, zablodo in mnogoboštvo ter jim razložil pokvarjenost njihovega verovanja, tako da so seznanjeni z zablodo in tudi da se morajo pokesati in tako pravi Vzvišeni:

O, sledniki Knjige! Ne izgublajte se v svoji veri in govorite le resnico o Allahu! Mesija Jezus, Marijin sin, je samo Allahov poslanec in Njegova Beseda, katero je poslal Mariji in vdahnil Jezusu življenje. In verujte v Allaha in Njegove poslance! Ne govorite: "Bog je trojstvo." Boljše bo za vas, če nehate tako govoriti! Allah je edini Bog – naj bo slavljen! Mar naj bi On imel otroka?! Njegovo je vse, kar je v nebesih in na zemlji in Allahova zaščita zadostuje. ⁹²

Allah je razložil nevero tistega ki trdi, da je Jezus sin Božji, Jezus pa ne more ne sebi niti drugemu škodovati niti koristiti. Vzvišeni pravi:

Neverniki so tisti, ki govorijo: "Allah je Mesija, Marijin sin." Reci: "Kdo more ustaviti Gospoda, če bi hotel uničiti Mesijo, Marijinega sina in njegovo mater in vse prebivalce Zemlje?" Allah je vladar Nebes in Zemlje in vsega, kar je vmes! On ustvari, kar hoče. Zares je vsemogočen! ⁹³

---

⁹¹ Kur'an – poglavje "Ženske", 156 verz

⁹² Kur'an – poglavje "Ženske", 171 verz

⁹³ Kur'an – poglavje "Miza", 17 verz

In Vzvišeni pravi:

Mesija, Marijin sin, je samo poslanec – že pred njim so poslanci prihajali in odhajali – in njegova mati je vedno govorila resnico. Oba sta uživala hrano! Poglej, kako jim nizamo očitne dokaze, in potem poglej, kako se obračajo stran!⁹⁴

Vzvišeni Allah je tudi razložil, da je Mesija, Jezus čist od tega, kar mu pripisujejo – božanskost in čaščenje in bogoslužje. Vzvišeni pravi: **In ko bo Allah dejal: "O, Jezus, Marijin sin, ali si ti govoril ljudem: 'Sprejmite mene in mojo mater kakor dva bogova poleg Allaha?' bo Jezus odvrnil: "Hvaljen bodi! Nimam pravice zahtevati tega, do česar nimam pravice." Če bi bil tako govoril, bi Ti vedel za to. Ti veš, kar vem jaz, jaz pa ne vem, kar veš Ti. Ti resnično poznaš vse skrivnosti!"**

Govoril sem jim le, kar si mi Ti naročil: "Klanjajte se Allahu, mojemu in vašemu Gospodarju!" dokler sem med njimi prebival, sem nad njimi bedel. Ko pa si me vzel k sebi, si nad njimi bedel samo še Ti. Ti bediš nad vsem! Če jih kaznuješ, so tvoji služabniki, če pa jim odpustiš, naj vedo, da si mogočen in moder!" In Allah bo dejal: " To je dan, ko bo iskrenim koristila njihova iskrenost. Čakajo jih rajski vrtovi, pod katerimi bodo tekle reke, in v njih bodo ostali za večno. Allah bo zadovoljen z njimi in oni z njim. To bo velika zmaga!"⁹⁵

Spomni se, ko bo Vzvišeni Allah na Sodni dan rekel: " O, Jezus, Marijin sin, ali si ti govoril ljudem: ' Sprejmite mene in mojo mater kot dva bogova poleg Allaha!' Jezus pa bo odgovoril, odrekajoč se tega: " Meni ni podobno, da

---

⁹⁴ Kur'an – poglavje "Miza", 17 verz

⁹⁵ Kur'an – poglavje "Miza", 116, 117, 118, 119 verz

govorim ljudem laži. Če sem to jaz rekel, Ti to že veš, kar Tebi nič ni skrito, Ti veš kaj se skriva v globini moje duše, jaz pa ne vem kaj je v Tebi. Ti veš vse kar je vidno in skrito.

Jezus bo tudi rekel : »O, Gospodar, nisem jim govoril, razen tistega, kar si mi z razodetjem ukazal, da jim povem; to pa je bilo, da samo Tebe častijo , bil pa sem med njimi, kot priča njihovih dejanj in besed, ko pa se je končal moj čas na zemlji in si me vzdignil živega na nebo, si edini bedel nad njimi in njihovimi skrivnostmi, ker Ti nad vsem bediš. Tebi niti najbolj skrita stvar na Nebu in na Zemlji ni skrita in neznana.

Zares Ti, Vzvišeni Allah, če jih kaznuješ, oni so Tvoji služabniki in Ti najbolj poznaš njihovo stanje, ker ti lahko delaš z njimi kar hočeš. Ti s svojo milostjo odpustiš tistemu, ki pride med njimi z vzroki za odpust.

Ti si resnično mogočen, katerega nihče ne more premagati in moder v svojem upravljanju in ukazovanju.«

Ti verzi so pohvala za Vzvišenega Allaha, zaradi Njegove modrosti, pravičnosti in Njegovega popolnega znanja.

HADIDŽA - HČI HUVAJLIDA

(Prvakinja žensk plemena Kurajš)

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jo je skoraj vsakič, ko je izstopil iz hiše omenil in pohvalil.

Ona je gospa Hadidža, hčerka Huvajlida, mati pravovernih, najboljša žena svetov, naj bo Allah z njo zadovoljen.

V času pred islamom so jo klicali "Čista"⁹⁶, zaradi čistoče njenega življenja in njene postelje. Prebivalci Mekke so jo opisovali kot "Prvakinja žensk plemena Kurajš." Bila je zelo častna in spoštovana, bogata, odločna in pametna. Ukvarjala se je s trgovino.

Izbrala je Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da opravlja ta trgovski posel, opravičila je njegov izbor z besedami:

"Razlog, da te pokličem in izberem med vsemi prebivalci Mekke je v tem, ker sem slišala o tvojem iskrenem govoru in veličini tvoje zaupnosti ter plemenitega obnašanja."

Ona je veliko dobrega slišala tudi od svojega dečka Mejsera, kateri se je družil z Allahovim glasnikom صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ na trgovski poti proti Šamu. In to vse je pri njej okrepilo odločitev, zaradi njegove iskrenosti, zaupnosti in lepega načina življenja ter obnašanja do ljudi.

Deček Mejsereh ji je pripovedoval, kaj vse je doživel z Muhammedom صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ na poti v Šam in vračanju nazaj. Pripovedoval ji je o oblaku, ki je delal senco Allahovem glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko je postalo zelo vroče, njegovo obnašanje v trgovini; nobenega ni prevaral, ukradel ali naredil kakršno koli krivico. Bil je zaupanja vreden v svojem delu in postopkih, zato so ga vzljubili trgovci v Šamu, ter mu dajal prednost v trgovini pred ostalimi.

---

⁹⁶ V arabskem jeziku Et –Tahireh

Vse te vesti o Muhammedu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ so sprožile pri Hadidži veliko željo na poroki z njim. Ona sama mu je to tudi sramežljivo predlagala ter poslala osebo, ki bi mu to sporočila – vse to zaradi njegovih najlepših lastnosti ter pravilnih dejanjih.

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je premislil o tem ter spoznal, da mu poroko predlaga žena velikega ugleda in spoštovanja ter, da mu je dostojna, saj je bil tudi on iz uglednega plemena Kurajš in najbolj čistega srca med njimi, zato se ni obotavljal.

Muhammed se je oženil s Hadidžo, ko je imel 25 let, Hadidža pa jih je imela 40. Ona mu je rodila tudi vse otroke razen Abrahama in ti otroci so bili: Zajneb, Rukajja, Umu Kulsum, Fatima, Kasim in Abdullah.

Ona je bila, naj bo Allah z njo zadovoljen, pravi primer zaupnosti in poslušnosti, vedno je težila k temu, da zadovolji svojega moža, celo ko je videla, kako ima Muhammed rad njenega služabnika Zejda, sina Harisa, mu ga je podarila.

Ko je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ začel prejemati razodetje je bila ona prva, ki je verjela v to in njegovo poslanstvo. Prišel ji je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ drhteč in ji povedal vse kar je videl v pečini Hira ter ji rekel: " Pokrij me, pokrij me!" Ona ga je pokrila in ostala z njim, vse dokler ga ni zapustil strah, potem pa ji je vse povedal, kar je videl in slišal v pečini, rekel je celo, da se je bal za svoje življenje.

Takoj mu je odgovorila, brez obotavljanja, pomirila ga je z modrimi besedami, katere so mu prišle kot rešitev in hlad, ki je topil v njem strah in nemir, govoreč: "Nikakor! Prisežem pri Allahu, Allah te nikoli ne bo osramotil. Ti paziš na sorodnike, govoriš resnico, pomagaš nemočnim, častiš goste in podpiraš pravico."⁹⁷

---

⁹⁷ Beleži imam Buhari pod št. 3

Potem je potrdila resničnost njegovega poslanstva in vstopila z njim v novo vero. Njene modre besede so učvrstile srce Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ter mu olajšale stanje.

Bila je modra, pametna in bistra, na osnovi svoje pronicljivosti je dojela daljnosežno veličino nove vere.

Vzvišeni Allah vrača z dobrim za dobra dela, resnično On pomaga tistim, ki napotujejo na pravo pot, iskrenim okrepi njihovo iskrenost.

Rekla je: " Razveseli se, stričev sin, in bodi čvrst , prisežem pri Tistem, ki ima mojo dušo v Svoji roki, resnično želim, da bi bil ti glasnik tega naroda."

Ker je želela sebi in svojem možu potrditi pravilnost njunega razmišljanja, je sama odšla k svojemu bratranca Vereki, sinu Nevfela, ki je bral iz Postave (Tevrata) in Evangelija (Indžila) ter imel znanje o Knjigi. V času pred islamom je prevzel krščanstvo in zapustil čaščenje malikov; ko mu je Hadidža povedala zgodbo, je rekel: "Sveti, sveti!" Prisežem pri Tistem, ki ima dušo Verake v Svoji roki, če si mi povedala resnico, o , Hadidža, potem je prišel nadangel (Gabrijel), ki je tudi prihajal Mojzesu, zares je on (Muhammed) glasnik tega naroda, reci mu: 'Bodi stanoviten.'

Ko je to slišala Hadidža, je pohitela nazaj k svojemu možu in radosti njenih oči, Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ter ga razveselila z novico o njegovem poslanstvu in takoj je prešel njegov strah.

Hadidža, naj bo Allah z njo zadovoljen, je pripravljala Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ popotnico in pijačo v času, ko je preživel mesec ramadan v pečini Hira, včasih je bila z njim tudi ona, velikokrat pa ga je samo obiskala. Ko je bila z njim, mu je delala družbo in nanj pazila.

Ko je prišel Allahov poslanec z muslimani na poses Ebu Taliba, neverniki plemena Kurajš so jih namreč bojkotirali in obkolili, vzrok za to so bile

besede, da je njihov Gospodar Allah in ne maliki, ki so jih častili – je z muslimani prišla tudi Hadidža.

Tako je tudi ona okusila grenkobo lakote in prikrajšanja, ko je imela v lasti bogastvo in živel v blaginji. (Neverniki so s politiko stradanja hoteli uničiti muslimane).

Naj bo Vzvišeni Allah zadovoljen z matero pravovernih, Hadidžo hčerko Huvejlida, ki je bila vzorna pomočnica Allahovemu poslancu *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*.

Od prvega dne v težki misiji pozivanja je verjela v njega in njegovo poslanstvo, zato je njeno verovanje bila prva radost in zmaga Allahove vere.

Ob njem je stala stanovitno ter mu pomagala s svojim premoženjem, ljubeznijo in modrostjo. Ščitila je njega in njegovo misijo, prav tako prve družabnike, s svojo globoko vero, zdravim razumom, ogromno ljubeznijo in širokim ugledom.

Stala je ob njem in ga osrečevala, število muslimanov se je povečalo in prav tako se je razširjal klic v Allahovo vero, tako kot je Vzvišeni Allah določil, da se pojavi in zmaga z vsem, kar je omogočil za prenos in širjenje vere.

In potem ni čudno, da je prišel angel Gabrijel k Allahovemu poslancu in rekel: "O, Allahov poslanec! Ko pride Hadidža s posodo, v kateri je začimba, hrana ali pijača, jo pozdravi z mirom (selamom) njenega Gospodarja in od mene ter jo razveseli z hišo v Raju, ki je iz votlega bisera, v njem ni hrupa niti utrujenosti." ⁹⁸

Zato ni nič čudno, da je Allahov poslanec *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ* toliko pozornosti posvetil njeni ljubezni. Od Aiše se navaja, da je rekla: »Na nobeno ženo Allahovega glasnika nisem bila bolj ljubosumna kot na Hadidžo, čeprav nisem živela v njenem času«.

---

⁹⁸ Beleži imam Buhari pod št. 1792

Ko je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zaklal ovco, je rekel:

" Pošljite nekaj mesa Hadidžinim prijateljicam."

Potem ona (Aiša) pravi, da je nekega dne bila jezna in rekla: " Hadidža...!"

Allahov poslanec pa je odvrnil: "Jaz sem resnično oskrbljen z ljubeznijo do nje."⁹⁹

Aiša , naj bo Allah z njo zadovoljen, tudi navaja;

Nisem bila ljubosumna na nobeno od žena Allahovega glasnika bolj kot sem bila na Hadidžo, čeprav je nisem videla, ampak jo je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zelo pogosto omenjal. Ko bi zaklal ovco jo razrezal na dele in potem poslal Hadidžinim prijateljicam, sem mu rekla – kot da ni na svetu nobene ženske razen Hadidže, je odvrnil:" Zares je ona bila in bila, z njo sem imel otroke." ¹⁰⁰

Bila je vzor dobre žene, skrbne matere, iskrene muslimanke; resnico je povedal Allahov poslanec, ko je rekel:

"Veliko je popolnih moških, od žena pa le: Asija, žena faraona in Marija hčerka Amramova; zares pa je vrednost Aiše nad ostalimi ženami taka, kot je vredna kaša nad ostalimi jedmi." ¹⁰¹

Hadidža, naj bo Allah z njo zadovoljen, je umrla tri leta pred Hidžro¹⁰² v mesecu ramadanu ter v istem letu, v katerem je umrl tudi Ebu Talib¹⁰³ . Zato je to leto imenoval Allahov poslanec "Leto žalosti", ker je v tem letu izgubil njuno pomoč in podporo, razen pomoči in podpore Vzvišenega Allaha, Gospodarja svetov.

---

⁹⁹ Beleži imam Muslim pod št. 6431

¹⁰⁰ Beleži imam Buhari pod št. 3818

¹⁰¹ Beleži imam Buhari pod št. 3411 in imam Muslim pod št. 6425

¹⁰² selitvijo muslimanov iz Mekke v Medino

¹⁰³ stric Allahovega poslanca Muhammeda صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Pokopana je v Hudžunu, Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ se je spustil v njen grob v katerem je pokopana, njena smrt pa je nastopila pred predpisano pogrebno molitvijo.

SEVDA - HČI ZEMA

(Izeljenka, vdova izseljencev)

Dobila je vzdevek "Izeljenka, vdova izseljencev", ker se je po sprejetju islama izselila v Abesinijo¹⁰⁴, skupaj z možem Sekranom, sinom Amra, sina Abdušemsa. Prenašala je vse težave izseljenstva in tujine, njen mož pa je umrl po njihovi vrnitvi iz Abesinije še pred selitvijo v Medino, tako da je ostala Sevda sama brez podpore in pomoči, razen Vzvišenega Allaha.

Njen oče je bil še vedno nevernik in v zablodi, njen brat Abdullah pa je bil v veri svojih prednikov, tako da se je bala, da je ne bi skušali, zaradi njene vere, islama.

Ko je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ slišal, kaj je prizadelo Sevdo in kako je potrpežljiva ter išče zavetje edino pri Vzvišenemu Allahu, se je bal, da bo njena družina grdo ravnala z njo, ker so bili sovražniki islama in muslimanov, zato jo je hotel iz usmiljenja rešiti ter ji pomagati v njeni žalosti. Hotel jo je nagraditi za njen islam in verovanje. Zato je poslal Havlo, hčerko Hakima, naj bo Allah z njo zadovoljen, da ji predlaga poroko z njim. Hadidža, naj bo Allah z njo zadovoljen, je že umrla in Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je ostal sam, brez žene.

Sevda je imela takrat 55 let, Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa 50 let.

Ko je Havla stopila k njej, je rekla: "Kako je lepo tisto, kar je Allah podaril vam od dobrote in blagoslova!" Sevda je odvrnila: "In kaj je to?" Havla je rekla: "Zares me je poslal Allahov poslanec k tebi, da te zasubim, da se poročiš z njim." Sevda je odvrnila: "To sem pričakovala."

---

¹⁰⁴ Današnja Etiopija

Havla pripoveduje: " Vstopila sem k njenemu očetu, bil je zelo star , še zmeraj v svojem neznanju¹⁰⁵, zato sem ga pozdravila, tako kot so se pozdravljali v tem času neznanja: ' Bodi v blaginji zjutraj.'¹⁰⁶ On pa je rekel: " Kdo si ti?" Rekla sem: " Havla, hči Hakima." On mi je potem odzdravil, sprejel in rekel tisto, kar je Allah hotel, da reče. Rekla sem mu: "Muhammed sin Abdullaha sina Abdulmutaliba je zasnubil Sevdo, hčerko Zema." Rekel je: "On je časten in primeren. In kaj pravi tvoja prijateljica?" Odvrnila sem: "Njej je to všeč." "Pokliči jo, naj pride k meni," je rekel. Ko pa je prišla, je on rekel:

"Sevda, ob vsem tem menim, da je Muhammed sin Abdullaha sina Abdulmutaliba resnično poslal, da te zasnubi in on je časten in primeren, ali si ti želiš, da te poročim z njim?" Ona je rekla: "Da."

On je potem rekel: "Pokličite ga, naj pride k meni." Potem ga je Havla poklicala in ko je prišel Muhammed, ga je on poročil z njo.¹⁰⁷

Nekateri pa navajajo, da ju je poročil njen bratranec Hatib, sin Amra in navajajo, da jo je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zasnubil, ona pa je rekla: " Moja stvar je pri tebi." Naročil ji je, naj ukaže nekomu iz njenega plemena, da jo poroči z njim in ona je ukazala svojemu bratrancu Hatibu in on ju je poročil.¹⁰⁸

Tako je Sevda vstopila v hišo poslanstva in postala ena izmed mater pravovernih ter bila druga žena Allahovega poslanca Muhammeda صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, to se je zgodilo tri leta pred selitvijo muslimanov v Medino.

---

¹⁰⁵ V arabskem jeziku džahilijet pomeni dobo nevednosti pred pojavom islama in razodetja Kur'ana

¹⁰⁶ V arabskem jeziku 'Enim sabahan'

¹⁰⁷ Beleži imam Ahmed pod št. 26517

¹⁰⁸ Beleži Ibn Sad v knjigi Tabakatukubra 8 poglavje 53 list

Sevda je bila redok primer zvestobe v služanju Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in njegovih hčera Ummu Kulsum in Fatime. Ona je bila njihova zvesta in iskrena varuhinja, potem pa se je izselila skupaj z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v Medino.

Imela je prirojeno dobroto, bila je vedra in živahna, imela je polnejše telo in ko je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ videl, kako hodi, se je njeni hoji smejal. Ko pa je videla, da se ji smeje, je večkrat hodila pred njim, da bi ga spravljala v smeh ter ga razveseljevala. Vedela je tudi, katere besede mora povedati, da bi spravila Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v smeh.

Sevda je imela zelo rada Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in vedno se je trudila da ga zadovolji, ko pa je ostarela in prenehala njena želja po zakonskih potrebah ter ni mogla več izpolnjevati moževih pravic je naredila nekaj, kar ga je začudilo in zadovoljilo, hkrati pa je še bolj zrasla v njegovih očeh.

Odločila se je, da bo podarila svoj dan (prebivanja z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ker je on moral pravično prebivati enako časa pri vsaki izmed žena) Aiši, saj je vedela, da je Aiša najdražja Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ s tem, da on ne bi občutil kakšne pomanjkljivosti ali greha. Ona je svoje opravičilo predlagala z besedami: » O, Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, jaz nimam potrebe po zakonu zaradi intimnega odnosa ampak samo želim, da bi na Sodnem dnevu bila oživljena kot tvoja žena.«¹⁰⁹

Potem se je povsem posvetila bogoslužju in molitvi.

Sevda navaja, da je rekla: "O, Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko bi nam lahko vodil molitev Osman sin Mazuna, vse dokler ne pride smrt." On pa ji je odvrnil: "Ko bi poznala čas (znak) smrti, o, hčerka Zemah, bi vedela, da je res ona (smrt) močnejša od tega, kakor jo ti smatraš."¹¹⁰

---

¹⁰⁹ Beleži Abdurezak pod št. 10659

¹¹⁰ Beleži imam Taberani v El-Mu'džemul-Kebir 17/282 pod št. 19586

Aiša je bila vesela njenega bogoslužja in njenega lepega življenja, brez zavisti. Aiša navaja, da je ona povedala: "Nisem videla ženske, ki bi bila dražja meni in bi si želela, da bi bila kot ona, razen Sevde hčerke Zemah, katera je, potem ko je ostarela, rekla: ' Allahov poslanec, jaz želim podariti svoj dan, katerega moram preživeti z možem Aiši, čeprav je ona (Aiša) stroga do ostalih njegovih žena."

Potem je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ dodelil dva dneva Aiši, njen dan in še dan od Sevde.¹¹¹

Ko pa je odšla Sevda z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ na poslovilno romanje je on rekel: "To je romanje in potem sledi čas vašega prebivanja v hišah."

Ona je potem rekla: "Opravila sem romanje in Umro¹¹² in od takrat se jaz strogo držim hiše, tako kot mi je ukazal Vzvišeni Allah in ne jahamo na živalih po smrt Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.¹¹³

Sevda , naj bo Allah z njo zadovoljen, je bila ravnodušna in zadržana do tega sveta ter usmerjena v onostranstvo (bodoči večni svet).

Ob neki priložnosti ji je kalif Omer, naj bo Allah z njim zadovoljen, poslal nekaj srebrnjakov, ona pa jih je vzela in razdelila siromakom in potrebnim.

Tako je skromno in zadržano živela do svoje smrti v času kalifa Omerja , kateri jo je pokopal in opravil pokopno molitev. Pokopali so jo v Bekiji¹¹⁴.

Sevda je prispevala tudi k širjenju znanja, saj je prenesla tisto, kar je govoril¹¹⁵ Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ostalim muslimanom in muslimankam.

---

¹¹¹ Beleži imam Muslim pod št. 3702

¹¹² delno romanje - kroženje okoli Svetega hrama in drugi obredi

¹¹³ Beleži Ibn Sad 8/208

¹¹⁴ ime pokopališča

¹¹⁵ V arabskem jeziku se imenuje hadis

Aiša navaja, da so žene Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ponoči hodile ven, zaradi opravljanja velike in male potrebe – do preprostega stranišča na prostem. Omer pa bi rekel Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ naj pokrije svoje žene.' Toda Allahov poslanec tega ni naredil. In ko je Sevda, hčerka Zema, žena Allahovega glasnika, v eni izmed noči odšla iz hiše proti temu stranišču – bila je visoka ženska – jo je Omer poklical z besedami: "O, Sevda, mi smo te že prepoznali!" To je naredil Omer iz velike želje, da Allah objavi z razodetjem verze o pokrivanju žensk in Allah je res objavil verz o pokrivanju žensk .¹¹⁶

Ibn Abas (sin Abasov) navaja: »Umrla je ovca Sevde, hčerke Zema in ona je rekla:' O, Allahov poslanec, umrla je ovca.' Allahov poslanec je rekel: " Zakaj niste vzeli njene kože?" Ona pa je odvrnila: "Mar naj vzamemo kožo ovce, ki je umrla?" Allahov poslanec je odgovoril:" **Vzvišeni Allah je rekel: Reci."** **Iz tega, kar mi je razodeto, ne razberem druge prepovedi, kot da ni dovoljeno jesti mrhovine, odtekajoče krvi in svinjskega mesa-** vi pa tega ne boste jedli, ampak ustrojili in koristili to." Ona je potem poslala po to ovco, ki so ji odstranili kožo. Potem jo je ustrojila in naredila iz nje meh¹¹⁷ , katerega je koristila vse dokler se ji ni raztrgal.¹¹⁸

Drugje se navaja, da je Sevda rekla, da je prišel neki človek k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in rekel: " Moj oče je resnično zelo star in ne more opraviti romanja." Allahov poslanec mu je rekel: " Kaj meniš, ko bi tvoj oče imel kakšen dolg in bi ga ti poravnal namesto njega, ali bi bil sprejet od tebe? Človek je odvrnil: "Da." Potem je rekel Allahov poslanec: "Allah je še bolj milosten, opravi romanje namesto svojega očeta."¹¹⁹

---

¹¹⁶ Beleži imam Buhari pod št. 146

¹¹⁷ posoda iz kože za shranjevanje ali prenašanje tekočine

¹¹⁸ Beleži imam Ahmed pod št. 3081

¹¹⁹ Beleži imam Ahmed pod št. 28179

AIŠA - HČERKA EBU BAKRA

(Mati pravovernih – ljubljenska)

Ebu Osman navaja, da je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ poslal Amra sina El-Asa z vojsko v Zatu- Selasil¹²⁰ in ko je prišel, je Amr vprašal (Allahovega poslanca): "Katera oseba je tebi najdražja ?" On je rekel: "Aiša." Potem sem spet vprašal: "Kaj pa od moških?" On je odvrnil: " Njen oče." Potem sem nadaljeval: "In kdo potem?" On je odvrnil: "Omer". Tako je on našteval ljudi, zato sem nehal s spraševanjem, iz bojazni, da me ne bo omenil med zadnjimi.¹²¹

Hišam navaja, da mu je oče pravil, da so si ljudje prizadevali prinašati darove, ko je bil Aišin dan (ko je bil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ samo z njo in ne z ostalimi ženami). Aiša pa je rekla, da so se ostale njegove soproge zbrale pri Ummu Seleme¹²² ter rekle: "O, Ummu Seleme, zares si ljudje prizadevajo prinašati darove le takrat, ko ima Aiša svoj dan, mi pa res želimo tudi sebi dobro, tako kot njej želimo dobro, zato ukaži Allahovemu poslancu, naj ljudje prinašajo darove tja kjer se on nahaja tisti dan (tudi, ko prebiva z drugimi ženami). Ummu Selema je to omenila Allahovemu poslancu, on pa se je obrnil stran, to mu je ponovno omenila, on pa se je ponovno obrnil stran, ko mu je to tretjič omenila, se je zopet obrnil stran, potem pa rekel:

---

¹²⁰ Pokrajina za Vadil-Kura oddaljena od Medine 10 dni hoje. Bitka je bila tako imenovana zato, ker so se mnogobožci medsebojno povezali da ne bi pobegnili v bitki ali zaradi vode v tej pokrajini, imenovani Selsel.

¹²¹ Nekateri menijo, da se je bal naprej spraševati, da ga ne bi postavil na konec vojske, bil pa je vodja vojske. Beleži imam Buhari pod št. 4358

¹²² Ena izmed žena Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

» O, Umm Selema, ne vznemirjajte me zaradi Aiše, prisežem pri Allahu, da ni prišlo razodetje nikjer drugje, razen v njeni sobi."¹²³

Aiša, mati pravovernih, naj bo Allah z njo zadovoljen, je bila rojena približno osem let pred hidžro v hiši stanovitega verovanja, napolnjenega s svetlobo Kur'ana. Njen oče z nazivom " Es-Sidik" ¹²⁴ je bil Ebu Bekr, ashab¹²⁵ Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, drugi od dveh, ki sta bila v pečini, prvi od moških, ki je veroval v poslanstvo Muhammeda in prvi kalif muslimanov po smrti Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

Njena mati je bila Umm Ruman hčerka Amira od najbolj častnih hiš plemena Kurajš in najvišjega položaja.

Aiša je že v svoji rani mladosti sodelovala v podpiranju islama, pomagala je svoji starejši sestri Esmi, naj bo Allah z njo zadovoljen, v pripravi hrane za Allahovega glasnika in njenega očeta, ko sta bila v pečini pri selitvi v Medino.

Potem, ko se je umirila situacija muslimanov v mestu Allahovega poslanca je Ebu Bekr zaprosil svojega sina Abdullaha, naj se on z njegovo družino (Esmo, Aišo in Umm Ruman) izseli tudi v Medino. Takoj je to sprejel Abdullah in odpotoval z njimi v Medino.

Na poti je zarjovela kamela Aiše, njena mati Umm Ruman pa je zakričala:

" Njegovi dve hčeri in njegova nevesta!" Ampak, Allah je dobroten, vsi so pohiteli, da umirijo kamelo. V tej skupini je bila tudi Fatima in Umm Kulsum, hčerki Allahovega poslanca ter Sevda, hčerka Zema, mati pravovernih.

---

¹²³ Beleži imam Buhari pod št. 3775

¹²⁴ V prevodu pomeni "Iskreni"

¹²⁵ V arabskem jeziku ashab, kar pomeni prijatelj, ki se je družil določen čas z Allahovim poslancem, verjel vanj, ga videl ali slišal ter umrl kot vernik.

Aiša se je s svojo družino nastanila v hiši Beni El- Haris, sinu Hazredža, družina Allahovega poslanca pa se je nastanila v hiši Harisa, sina Nu'mana.¹²⁶

Začelo se je novo obdobje v življenju Aiše, matere pravovernih. Navaja se, da je Aiša rekla: »Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ se je poročil z mano (sklenil zakonsko zvezo), ko sem imela šest let. Prišli smo v Medino in se nastanili pri potomcih Harisa, sina Hazredža. Dobila sem groznico, zaradi katere so mi odpadli lasje, ampak so potem ponovno zrasli in postali bujni. Bila sem v gugalnici s svojimi prijateljicami, ko je prišla moja mati, Umm Ruman in me poklicala. Prišla sem k njej, ne vedoč kaj hoče od mene. Vzela me je za roko in odpeljala. Zaustavila me je šele pred vrati neke hiše, jaz pa sem vznemirjeno dihala. Potem sem se malo pomirila, ona pa je vzela malo vode in mi obrisal obraz in glavo. Potem me je vpeljala v hišo v kateri so bile ensarijke¹²⁷.

' Dobro in blagoslovljeno! Naj bo vse dobro! ', so rekle. Ona me je prepustila njim, in one so me pomirile. Zjutraj pa me ni presenetilo (in prestrašilo) nič drugega kot Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, predale so me njemu. Takrat sem imela devet let.¹²⁸

Hiša Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, v katero je prišla Aiša, mati pravovernih, je bila ena soba, zgrajena iz pečene opeke, omet pa je bil iz blata, bila je to soba iz palminih vej brez listja, pokrita z blatom, vrata so bila v smeri Šama, vratno krilo je bilo iz lesa, njen strop je bil nizek, pohištvo v sobi je bilo zelo skromno, bila je le ena postelja sestavljena iz lesenih kosov zvezanih palminih vlaken, na katerem je bil vzglavnik iz kože, napolnjen z

---

¹²⁶ Beleži Taberani

¹²⁷ Ženske, ki so pomagale izseljenim ljudem iz Mekke

¹²⁸ Beleži imam Buhari pod št. 3894

palminimi vlakni. Imela je le en vrč za vodo in posodo iz pečene gline iz katere so jedli in se umivali pred molitvijo.

Kar se pa tiče zakona z Allahovim glasnikom, ona o tem pravi, da ji je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel: "Pokazana si mi v sanjah dvakrat...Videl sem te v kosu svile...Nekdo je rekel:' To je tvoja žena, odkrij jo!' – i ko sem odkril , si bila to ti! Rekel sem: "Če je to od Allaha, naj se uresniči!"¹²⁹

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je počakal in ni zasnuvil Aiše, vse dokler ni prišla Havla, žena njegovega prijatelja Osmana, sina Mazuma, da jo predlaga njemu.

Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, je imela zelo rada Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, zaradi te pretirane ljubezni se je pojavilo ljubosumje do ostalih njegovih žena, kot je to prirojeno pri ženskah.

Minevali so dnevi, Aiša pa je bila spokojna v svojem bivališču, vse dokler ni prišel vojni pohod na Benu Al - Mustalik ¹³⁰.

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je imel tak običaj, da je, ko je šel na kako potovanje, vzel s seboj eno izmed žena. Ta je bila izbrana s pomočjo žreba.

In tako je bila izžrebana Aiša, ki je odšla z njim na potovanje. Ko pa je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ končal z vojaškim pohodom in so se muslimani vračali kot zmagovalci, so se na delu poti odpočili. Aiša je bila na nosilnici, ki je bila pritrjena na kamelo. Ko so se zaustavili na tej poti, je ona zapustila to nosilnico, zaradi svoje potrebe in ko se je vračala nazaj, je opazila, da je izgubila ogrlico (dotaknila se je vratu) in jo začela iskati.

---

¹²⁹ Beleži imam Buhari pod št. 3895

¹³⁰ Ime plemena

Ko pa jo je našla in se vrnila, je karavana že odšla, ne da bi opazili, da v nosilnici ni Aiše. Tako je ostala sama na tej pusti in samotni poti, vse dokler je ni našel eden izmed muslimanov in to je bil časten prijatelj Safvan sin Al-Muatala, naj bo Allah z njim zadovoljen.

Aiša je jahala njegovo kamelo on pa je vodil kamelo in hodil, z njo ni spregovoril niti besede, pa tudi ona z njim ni spregovorila niti besede, vse dokler se nista pridružila Allahovemu poslancu *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*.

Toda Allahovi sovražniki, hinavci so prenesli to novico in naredili iz tega veliko laž, obrekovanje in kleveto, katero je slišal tudi Allahov poslanec *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*. Ta laž je pustila na njem vidno sled ter se spustila kot strela z jasnega nanj, njenega očeta Ebu Bekra in njeno mater Umm Ruman ter vse muslimane.

Vzvišeni Allah je oznanil njeno nedolžnost (obtožili so jo namreč za varanje s Safvanom) iznad sedmih nebes in v zvezi z njo razodel deset ali enajst verzov, ker On resnično pozna njeno nedolžnost in bogaboječnost, Vzvišeni pravi: **Nekateri med vami so skovali kleveto. A ne mislite, da je to slabo za vas! Ne, to je dobro za vas. Vsak od njih bo kaznovan po teži svojega greha, tistega pa, ki se je najbolj zavzel, čaka hudo trpljenje.**¹³¹

Aiša pripoveduje: "Jokala sem cel dan, solze se mi niso posušile, niti nisem mogla zapreti očesa, da bi zaspala. Pri meni so bili starši, jokala sem dve noči in dan, tako da sem že pomislila, da mi bo jok iztrgal jetra. In tako, ko sta onadva sedela zraven mene, jaz pa jokala, je ena izmed ensarijk zaprosila dovoljenje, da vstopi v hišo.

Jaz sem ji dovolila, ona je sedla in jokala z menoj. Medtem ko smo bili v takšnem stanju, je vstopil Allahov poslanec *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*, pozdravil nas je z mirom in se vsedel. Ni pa sedel pri meni, odkar se je razširila ta

---

¹³¹ Kur'an – poglavje "Svetloba", 11 verz

kleveta o meni. Od takrat je minil cel mesec, razodeto pa ni bilo še nič v zvezi z mojim primerom.

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je izgovoril šhado¹³² in potem rekel:

" O, Aiša, slišal sem o tebi to in to. Če si nedolžna, te bo Allah osvobodil, če pa si naredila greh, potem išči odpuščanje od Allaha in pokesaj se Mu, ker ko služabnik prizna svoj greh in se pokesa, mu Allah tudi oprosti." Potem, ko je Allahov poslanec končal s svojim govorom, so ji prenehale teči solze, tako da ni občutila nobene več. Rekla je svojemu očetu: "Odgovori Allahovemu poslancu v zvezi z mano." On je rekel: " Pri Allahu, res ne vem kaj naj rečem Allahovemu poslancu." Potem sem rekla svoji mami: "Mati, odgovori Allahovemu poslancu v zvezi z mano." Ona je rekla: "Pri Allahu, res ne vem, kaj naj rečem Allahovemu poslancu." Potem sem rekla:

"Jaz sem mlado dekle in ne berem veliko iz Kur'ana, ampak vem, da ste vi slišali tiste govorice, tako da so vam ostale v vaših dušah in ste verjeli v to. Če bi vam povedala, da sem nedolžna, in Allah ve, da sem nedolžna, mi ne bi verjeli. Če bi pa priznala nekaj, za kar Allah dobro ve, da sem nedolžna, takrat bi mi vi verjeli?"

Jaz ne vidim druge primerjave med mano in vami, razen besed Jožefovega (Jusufovega) očeta : **"...in potrpežljivost je lepa, le od Allaha iščem pomoč, proti temu, kar vi pripovedujete."**¹³³

Potem sem se obrnila, odšla in se legla na posteljo, bila sem prepričana, da sem nedolžna in, da mi bo Allah to tudi potrdil, vendar prisežem pri Allahu, da nisem pričakovala, da bo v zvezi z mano objavljeno razodetje, ker moj primer za mene ni bil toliko vreden , da bi Allah o tem razodel verze v Kur'anu. Medtem pa sem pričakovala, da bo Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ sanjal kake sanje, v katerih bi me osvobodil tega.

---

¹³² besede , ki pomenijo, da ni drugega boga razen Allaha in , da je Muhammed Allahov poslanec

¹³³ Kur'an – poglavje "Jožef ", 18 verz

In prisežem pri Allahu, da se Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ni dvignil s svojega mesta, prav tako nihče ni odšel iz hiše, vse dokler Vzvišeni Allah ni razodel svojemu glasniku.

Prevzelo ga je stanje, ki se je pojavljalo ob razodetju, tako da so z njega lile kaplje znoja, velike kot biseri, to vse zaradi pomembnost objavljenega Govora.

Ko se je pomiril Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, se je začel smejati in njegove prve besede so bile: "Aiša, zahvali se Allahu, Vzvišeni Allah je potrdil tvojo nedolžnost." Mama mi je rekla: "Vstani (in pojdi) k Allahovemu poslancu." Ona pa je odvrnila: " Ne bom, prisežem pri Allahu, ne bom vstala in odšla k njemu in ne bom hvalila nikogar razen Allaha." Allah je objavil :
»**Nekateri med vami so skovali kleveto.**«¹³⁴

In ko so bili razodeti verzi o nedolžnosti Aiše, je rekel Ebu Bekr :

"Prisežem pri Allahu, da mu nikoli več nič ne bom dal, zaradi tega, kar je govoril o Aiši!" Ebu Bekr je namreč pomagal Mistahu, sinu Usase, zaradi sorodstva in njegovega siromaštva, on pa je klevetal Aišo. Zaradi teh Ebu Bekrovih besed, je Vzvišeni Allah objavil: "**Krepostni in premožni med vami naj se nikar ne zaklinjajo, da ne bodo več pomagali sorodnikom in siromakom....On odpušča in milosten je!**"¹³⁵

Potem je rekel Ebu Bekr: " Vsekakor, prisežem, da tudi jaz želim, da mi Allah oprostí. "Zato je nadaljeval kot običajno in Mistahu še naprej pomagal in rekel: "Prisežem pri Allahu, da mu tega nikoli več ne bom prikrajšal."

---

¹³⁴ verze iz poglavja "Svetloba"

¹³⁵ Kur'an – poglavje "Svetloba", 22 verz

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je vprašal Zejneb, hčerko Džahša¹³⁶ o njej (Aiši) in ona mu je odgovorila: " Allahov poslanec, jaz čuvam svoj sluh in vid, prisežem pri Allahu, da o njej vem samo dobre stvari." Aiša pa je rekla o njej (Zejnebi): " Ona je edina soproga Allahovega poslanca, ki me je hotela prekositi, ampak jo je Allah obvaroval zaradi pobožnosti."¹³⁷

Aiša navaja, da ji je povedal Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

"Jaz res vem , kdaj si ti z mano zadovoljna in kdaj si na mene jezna." Rekla sem: "In kako to spoznaš?" On pa je rekel: "Ko si z mano zadovoljna, ti rečeš: ' Ne, pri Muhammedovem Gospodarju', ko pa si jezna name rečeš: 'Ne, pri Abrahamovem Gospodarju.' Ona je odvrnila: " Res je, pri Allahu, o, Allahov poslanec, ne opustim, razen tvojega ime...".¹³⁸

To je vernica, ki tudi v času svoje jeze ne izhaja iz okvirja dostojanstva in kulture, iz njenih ust ne pride grda beseda.

Ko so se zbrale žene Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in med njimi tudi Aiša, so zahtevale od njega večjo oskrbo, čeprav so vedele za njegovo stanje (da tega ne more narediti), se je umaknil od njih za 29 dni, vse dokler Vzvišeni Allah ni razodel verzov:

O glasnik vere, reci svojim ženam:" Če vas privlači življenje na tem svetu in njegov blišč, se odločite! Dal vam bom dostojno odpravnino in se prijazno poslovil od vas. Če pa si želite Allaha, Njegovega poslanca in onostranstvo, vedite, da je Allah resnično pripravil bogato nagrado za tiste med vami, ki opravljajo dobra dela."¹³⁹

Po objavi teh verzov, je vstal Allahov glasnik in čakal odločitev vsake od njih.

---

¹³⁶ Ena izmed sprog Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

¹³⁷ Beleži imam Buhari pod št. 2661

¹³⁸ Beleži imam Buhari pod št. 5228

¹³⁹ Kur'an – poglavje " Zavezniki", 28. in 29. verz

Začel je pri Aiši ter ji rekel: "O Aiša, jaz ti bom nekaj povedal, ti pa ne pohiti z odgovorom, vse dokler se ne posvetuješ s svojimi starši." Ona je odgovorila, da je on že vedel, da ji njeni starši ne bodo ukazali, da se loči od njega.

Rekla je: "Mar se bom o tem posvetovala z mojimi starši? Jaz resnično želim Allaha, Allahovega poslanca in bodoči svet."

Mamer pravi, da ga je obvestil Ejjub, da je Aiša resnično rekla: "Ne povej ostalim svojim ženam, da sem jaz resnično izbrala tebe." Allahov glasnik pa ji je odgovoril: "Res me je Allah poslal kot dostavljalca, ni pa me poslal kot tistega, ki vznemirja (ljudi)."¹⁴⁰ Tako kot se je odločila Aiša, so se odločile tudi ostale žene Allahovega glasnika *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*.

Aiša je živela z Allahovim poslancem *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ* tako kot živijo pravi verniki, njeno življenje je polnila svetloba tevhida¹⁴¹ in umirjenost verovanja. Ona je v tem življenju z njim pridobila obilno, čisto znanje iz izvora poslanstva, katero ne presahne, tako da je postala ena od največjih učenjakov hadisa¹⁴² in fikha¹⁴³.

Od nje se prenaša več kot 2100 hadisov, v veri je bila prepolno morje, pravi zaklad modrosti in zakonodaje. Ona je s svojim znanjem predstavljala celo šolo ali institucijo, ker je hodila na poti in pod okriljem znanja, dobrote in bogaboječnosti. Ebu Musa, naj bo Allah z njim zadovoljen, navaja:

"Vedno, ko mi, prijatelji Allahovega poslanca *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*, nismo razumeli hadisa od Allahovega poslanca, smo to znanje (razlago) našli pri njej, ko bi jo o tem vprašali."¹⁴⁴

---

¹⁴⁰ Beleži imam Muslim pod št. 3769

¹⁴¹ verovanje, da je Allah Eden in Edini

¹⁴² znanost o tistem, kar je delal, odobrilo, prepovedal ali govoril Allahov poslanec, o prenašalcih govora itd.

¹⁴³ Islamsko pravo

¹⁴⁴ Beleži imam Tirmizi pod št. 4257

Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, je dobro poznala tudi poezijo in medicino poleg znanja iz fikha in šeriata (islamske zakonodaje).

Ibn Hišam navaja, da je njegov oče dejal: " Nisem videl nikogar bolj učenega v zapovedih, niti v fihku, niti v poeziji od Aiše."¹⁴⁵

Med dobrimi stvarmi, ki jih je naredila Aiša za muslimane, je bilo tudi to, da je bila vzrok razodetja verzov o tejemumu¹⁴⁶.

Od Aiše, žene Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ se navaja, da je rekla:

»Odšli smo z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ na potovanje in ko smo prišli do mesta Bejda ali Zatul Džejš (med njim in Medino je približno 12 milj) v katerem ni vode, zaradi posebnosti terena; je meni počila in padla ogrlica z mojega vratu. Allahov poslanec se je zadržal, ker je moral iskati ogrlico vse do svita, ljudje pa niso imeli vode pri sebi. Doživela sem, da me je oče grajal in negodoval in rekel: ' Na vsakem potovanju imajo muslimani s teboj nesrečo in probleme.' Takrat je Allah razodel verze o olajšanju pri verskem pranju (tejemum). Zatem pripoveduje, da so ljudje simbolično opravili versko pranje brez vode in opravili molitev.

Potem ko je prišla vest od Allaha o tem olajšanju (tejemumu), je rekel moj oče: "Prisežem pri Allahu, o moja hčerkica, nisem vedel, da si ti zares blagoslovljena, ko je Vzvišeni Allah naredil kot blagoslov in olajšanje za muslimane, ko si jih ti zadržala."¹⁴⁷

Med vsemi ženami Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je Aiša bila edina devica, ko se je poročila z njim, pred njo je bil poročen s Hadidžo, materjo pravovernih in potem s Sevdo, hčerko Zema naj bo Allah z vsemi njimi zadovoljen.

---

¹⁴⁵ Beleži Ibn Ebu Šejbe v Musnefu 11/195 pod št. 31031

¹⁴⁶ versko pranje pred molitvijo v primeru, ko ni vode

¹⁴⁷ Beleži imam Ahmed v Musnedu 6/273 pod št. 27095

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ se je poročil z njo v želji, da se poveča ljubezen in prijateljstvo med njim in 'Iskrenim', Ebu Bekrom, zato je bil njen položaj pri Allahovem poslancu zelo visok. V njeni sobi je tudi umrl naj bosta Allahov mir in blagoslov z njim.

Aiša je živela po njegovi smrti, tako da je bila priča velike skušnjave, ko je bil ubit Osman, sin Affana, naj bo Allah z njim zadovoljen, sodelovala je v bitki na kameli (El-Džemel), odšla pa je zaradi pomiritve med muslimani.

Bila je zelo znana po svoji sramežljivosti in bogaboječnosti. Navaja se, da je Aiša rekla: "V svoji hiši, kjer sta pokopana Allahov poslanec in moj oče, sem vstopala ter slačila svojo obleko in si govorila: 'Zares sta tukaj pokopana moj mož in moj oče.' Ko pa je bil v sobi poleg njiju pokopan Omar, prisežem pri Allahu, da sem vstopala in nisem snela svoje obleke s telesa zaradi sramu pred Omarjem."¹⁴⁸

Zaradi obilnega sramu, se je pokrivala tudi pred Hasanom in Husajnom (vnuka Allahovega poslanca), čeprav je njima bilo dovoljeno, da vstopajo tja, kjer so prebivale žene Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Aiša je bila zelo darežljiva. Navaja se, da jo je obiskovala Umm Zerr, katera pravi, da je Aiši nekdo prinesel denar v dveh vrečah iz platna, 80.000 ali 100.000 dirhemov¹⁴⁹. Ona je zahtevala krožnik, sedla in začela razdeljevati denar med ljudi. Tako da je prenočila brez enega samega dirhema v hiši. Aiša se je v tistem dnevu postila in ko je bil čas iftarja¹⁵⁰, ji je služkinja prinesla malo kruha in olja. Takrat ji je Umm Zerr rekla: "Zakaj nisi določeno vsoto

---

¹⁴⁸ Beleži Ahmed v Musnedu pod št. 26408

¹⁴⁹ Dirhem je denar iz srebra; srebrenjak

¹⁵⁰ uživanje hrane, pijače in drugih stvari ob prekinitvi posta

denarja pustila sebi ter si kupila vsaj malo mesa za iftar? Odgovorila je: "Če bi me spomnila na to, bi to tudi naredila."¹⁵¹

Nekaj njenih lepih in modrih besed:

"Ne išči tisto, kar je pri Allahu od nekoga drugega, s tistim s čemer jeziš Allaha."

"Vsako čaščenje razen Njega je vredno graje in je grajanje tega najnujnejše in vse kar je vredno graje razen Njega je častno, zato je čaščenje tega najnujnejše."

"Zares je Allah ustvaril njihova srca, kakor srca ptic, kadarkoli zatrepeta veter, zatrepetajo z njim, in gorje strahopetcem in gorje strahopetcem."

"Najboljše ženske so tiste, ki ne poznajo pomanjkljivosti, tistega kar se govori in niso poučene k zavajanju moških, njihova srca so prazna, razen za opleševanje svojega moža in bivanju v zaščiti svoje družine."

"Držite se oskrbe v zemeljskih zakladih."

Videla je asketa in rekla: "Kdo je to?" Rekli so ji: "Pobožnjak." Ona pa je odvrnila: "Omer, sin El-Hatabov je bil pobožnjak, toda ko je nekaj rekel, se je to slišalo, ko bi hodil je hitro hodil in ko je udaril zaradi Allaha, je zbolelo."

"Poučujte vaše otroke poezijo, njihovi jeziki bodo občutili slast."

To je Aiša, hčerka Iskrenega, Ebu Bekra, miljenka Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, katera je dosegla visoko stopnjo in položaj pri Allahovem poslancu, Vzvišeni Allah je z njo zadovoljen in z njo je zadovoljil tudi Njegovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

---

¹⁵¹ Beleži Ibn Sad v At-Tabekatul-Kubra 8/67

Ibn Hišam beleži, da je Ebu Seleme dejal: »Zares je Aiša rekla 'Rekel je Allahov poslanec nekega dne: " O, Aišek¹⁵² , to je Gabriel , kateri te pozdravlja z mirom ." Ona pa je odvrnila: " Naj bo mir tudi z njim in Allahova milost in Njegov blagoslov."Ti vidiš tisto, kar jaz ne vidim." ¹⁵³

Aiša navaja, da so žene Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ bile razdeljene v dve skupini; v eni skupini so bile Aiša, Hafsa, Safija in Sevda, v drugi skupini pa Umm Seleme in ostale žene Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

Muslimani so vedeli, katera med njimi je ljubljenska Allahovega poslanca (to je bila Aiša) in ko je kdo med njimi želel dati darilo Allahovemu poslancu, je počakal z darilom, vse dokler ne bi prebival v hiši Aiše in potem bi poslal svoje darilo Allahovemu poslancu v hišo Aiše.

O tem so se začele pogovarjati tiste žene, ki so bile v skupini Umm Seleme in ji rekle, naj se ona (Ummu Seleme) o tem pogovori z Allahovim poslancem , tako da bi rekel ljudem, da naj tisti, ki ga želijo obdariti, prinesejo darilo v bivališče tiste žene, pri kateri takrat prebiva.

Ummu Seleme mu je to sporočila, on pa ji ni nič odgovoril. Ostale žene so jo vprašale, kaj je rekel, pa je povedala, da ji ni odgovoril. To se je ponovilo še dvakrat. One pa so ji ponovno rekle, naj z njim govori o tem vse dokler ji ne bo odgovoril.

In ko je Allahov poslanec bival pri njej, mu je ponovno omenila to temo, on pa ji je odvrnil: "Ne vznemirjaj me s tem, resnično sem prejel razodetje le v njeni (Aišini) hiši."

Ona je potem rekla: "Kesam se pred Vzvišenem Allahu, zaradi tega vznemirjenja, o, Allahov poslanec." Potem so one (žene iz te skupine) poklicale Fatimo, hčerko Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ter jo

---

¹⁵² V arabskem jeziku ljubkovalno " Ja Aiš"

¹⁵³ Beleži imam Buhari pod št. 3768

poslale k Allahovemu poslancu, naj mu pove, da njegove žene zahtevajo od njega pri Allahu pravico v zvezi s hčerko Ebu Bekra (Aišo). Fatima mu je to sporočila, on pa ji je odvrnil: "O moja hčerka, mar ti nimaš rada, tega kar imam jaz rad?" Ona je odgovorila: "Da."

Potem se je vrnila k njim ter jih obvestila o njegovem odgovoru, one pa so ji rekly, naj se vrne spet k njemu, pa je to odklonila.

Potem so ponovno poslale Zejneb, hčerko Džahša. K njemu je prišla zelo jezna ter dejala: "Zares, tvoje žene zahtevajo od tebe pri Allahu pravico v hiši vnukinje Ebu Kuhafe."¹⁵⁴ Pri govoru je tako dvignila glas, da je prišla Aiša ter jo ozmerjala, celo Allahov poslanec je čakal ali ji bo Aiša odgovorila. Aiša je govorila, vse dokler ni Zejneb umolknila.

Ona potem pravi: Allahov poslanec je pogledal proti Aiši in rekel: " Resnično je ona hčerka Ebu Bekra." ¹⁵⁵

Dan pred torkom 17. ramadana 57. hidžretskega leta je umrla Aiša, mati pravovernih v 66. letu starosti. Pokopana je v Bakiji.

Za njenim pogrebom so hodili vsi, v solzah zaradi nje v temni, žalostni noči. Naj bo Vzvišeni Allah z njo zadovoljen in ji podari lepo življenje na onem svetu..

---

¹⁵⁴ naziv za očeta Ebu Bekra

¹⁵⁵ Beleži imam Buhari pod št. 2581

HAFSA - HČERKA OMARJA

(Družabnica skrivnosti Allahovega poslanca)

Ko je končal Zejd sin Sabita z zbiranjem Kur'ana po ukazu Ebu Bekra, so bili zbrani listi pri Ebu Bekru, vse dokler ni umrl. Potem so bili pri Omarju vse dokler ni umrl in potem pri njegovi hčerki Hafsi in na koncu je vzel te liste Osman, naredil kopijo in vrnil te liste Hafsi, pri kateri so ostali vse do njene smrti naj bo Allah z njo in njimi zadovoljen.

Hafsa je bila rojena pet let preden je dobil poslansko misijo Muhammed صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, v plemeniti in častni hiši. Njen oče je bil vodja pravovernih, Omar sin El-Hataba, njena mati pa je bila Zejneb, hčerka Mazun, sina Hubejba.

Hafsa je zelo zgodaj sprejela islam, skupaj z možem Hunejsom, sinom Huzafe Es-Sehmija El-Kurejšija. Z njim se je tudi izselila, zbežala je v Abesinijo in nato še v Medino, potem ko se je poziv v islam začel širiti. Njen mož je sodeloval tudi v bitki na Bedru, umrl pa je, ko je bil ranjen, po bitki na Uhudu. Tako je zapustil Hafso zelo mlado, saj ni bila starejša od 21 let. Navaja Ebu El-Jeman od Šuajba on pa od Ez-Zuhrija ta pa od Salima sina Abdullaha, on pa od Abdullaha sina Omarja, da je Omar, sin El-Hataba, ko je njegova hčerka Hafsa postala vdova, rekel: »Srečal sem se z Osmanom, sinom Affana in mu ponudil, naj se oženi s Hafso in potem mu rekel: "Če želiš, te bom poročil s Hafso hčerko Omerja." On pa je odgovoril: "O tem bom premislil." Počakal je nekaj noči in rekel (Omarju): "Danes mi ni do poroke." Omar je potem rekel, da je srečal Ebu Bekra in mu rekel: "Če želiš, te bom poročil s Hafso hčerko Omerja. "Ebu Bekr je bil tiho in ni nič odgovoril.

Nanj je bil Omar še bolj jezen, kot pa na Osmana. Tako sem počakal nekaj noči in potem jo je zasnubil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in se poročil z njo.

Srečal sem Ebu Bekra, on pa mi je povedal: "Mogoče si jezen na mene, ko si mi ponudil , naj oženim Hafso, jaz pa ti nisem nič odgovoril." Odvrnil sem: " Da." On pa je rekel: "Nič drugega mi ni preprečilo, da ti odgovorim na tvojo ponudbo, razen to, da jo Allahov poslanec omenja in nisem hotel odkriti skrivnosti Allahovega poslanca, če pa bi jo pustil, bi se jaz z njo poročil." ¹⁵⁶

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je imel spolni odnos z njo v mesecu šabanu¹⁵⁷, tretjega leta po hidžri.

Poroka Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ s Hafso je bila zaradi spoštovanja in ljubezni do nje in njenega očeta.

Nekega dne je Omarjeva žena rekla Omarju: " Res čudno, o sin El-Hataba! Ti ne želiš drugega kot pa, da razpravljaš, tvoja hčerka pa razpravlja z Allahovim poslancem, vse dokler nekega dne ne bo on postal jezen." Takoj je odšel Omar, zelo jezen k Hafsi in ji rekel: "O moja hčerka, zares te opozarjam na Allahovo kazen in jezo Njegovega poslanca." ¹⁵⁸

Hafsa, naj bo Allah z njo zadovoljen, je bila zelo pobožna, polna strahospoštovanja, ponoči je klanjala, čez dan pa se je postila, zato jo je Vzvišeni Allah počastil s Svojo dobroto in naredil, da je postala ena od žena Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v Raju. Hafsa je bila priča zmage islama in razširitvi kalifata, prenesla je 60 hadisov od Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

---

¹⁵⁶ Beleži imam Buhari pod št. 4005

¹⁵⁷ osmi mesec hidžretskega koledarja (muslimanskega koledarja)

¹⁵⁸ Beleži imam Buhari pod št. 4913

Umrta je takrat, ko so muslimani dajali prisego pri prevzemu kalifata Hasanu sinu Alija, naj bo Allah z njim zadovoljen in to je bilo v mesecu Džumadel-ula¹⁵⁹ 41. leta po hidžri, nekateri pa menijo, da je umrla 45. leta po hidžri.¹⁶⁰

---

¹⁵⁹ 5. mesec po hidžretskem koledarju

¹⁶⁰ začetek islamskega štetja po hidžri odgovarja 16. juliju 622 p.n.š.

ZEJNEB - HČERKA HUZEJMA

(Mati siromakov)

Naziv "Mati siromakov" je dobila zaradi svoje milosti in sočutja do siromakov, ona je izpolnjevala njihove potrebe, jih hranila, oblačila in jim pomagala.¹⁶¹

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jo je oženil tretjega leta po hidžri, takoj po poroki s Hafso. To se je zgodilo po mučeniški smrti njenega moža Ubejda, sina El-Harisa, sina Abdulmutaliba, bratranca Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, potem ko je dobil hude rane v bitki na Bedru.

On jo je zapustil brez oskrbe v siromaštvu, nje se je usmilil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, stopil k njej, ter jo zasnubil, tako da je prevzel celotno skrb za njo po poroki.

Ona je Zejneb, hčerka Huzajma, katero je Allah počastil, da se je poročila z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ter naredil, da stoji ob njegovem ramenu in ta čast je njej dovolj.

Zejneb, naj bo Allah z njo zadovoljen, je bila sestra matere pravovernih Mejmune hčerke El-Harisa po materini strani, Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je oženil Mejmuno sedmega leta po hidžri, ko je opravil zadnjo umro. Poročil se je z njo šele po smrti njene sestre Zejneb, naj bo Allah z njo zadovoljen, ona pa je imela 30 let.

Zejneb, naj bo Allah z njo zadovoljen, je živela v hiši Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ približno tri mesece, potem pa je umrla ter se pridružila Hadidži hčerki Huvejlida, naj bo Allah z njo zadovoljen, saj je postala druga žena Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ki je umrla v času njegovega življenja.

---

¹⁶¹ Beleži imam Bejheki v Es-Sunenul-Kubra pod št. 13805

V njegovem življenju صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ sta umrli od njegovih žena samo ti dve.

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je poskrbel za njen pogreb, ji opravil pogrebno molitev ter jo pokopal v Bekiji.

Ona je tako postala prva od njegovih žena, ki je bila pokopana v tem blagoslovljenem mestu.

UMMU SELEME

(Posestnica mišljenja in dogovora)

Navaja se od Umm Seleme hčerke Ebu Umejja sina El-Mugira, žene Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da je rekla: »Ko smo prišli v zemljo Abesinije, smo v njej našli najboljšega soseda Negusa (En-Nedžašij), bili smo na varnem – v zvezi z vero in čaščenjem Vzvišenega Allaha. Nismo bili vznemirjeni, prav tako nismo slišali ničesar, kar bi prezirali. Ko pa so za to izvedeli neverniki iz plemena Kurajš, so se odločili da v zvezi z nami pošljejo dva svoja spoštovana človeka z najdragocenejšimi darovi iz Mekke kot darila Negusu in njegovim patriarhom.

Med najbolj čudnimi darovi, ki so jih prinesli njim, so bile ustrojene kože. Tako so zbrali ogromno število ustrojnih kož in jih podarili prav vsakemu patriarhu. Ta darila so poslali prek Abdullaha, sina Rebie sina El- Mugire El- Mahzumija in Amra, sina El-Asa, sina Vaila Es-Sehmija ukazujoč jim z besedami: "Dajte vsakemu patriarhu darilo, preden boste govorili z Negusom v zvezi z izseljenci iz Mekke in potem dajte Negusu darila ter ga zaprosite, naj preda izseljence vam, še preden bo on govoril z njimi (izseljenci).«

Odpovala sta in prišla do Negusa, mi pa smo bili pri njem v najboljši hiši in pri najboljšem sosеду.

Prav vsakemu patriarhu sta dala darilo, še preden so govorili z Negusom in potem sta rekla vsakemu patriarhu posebej: "Resnično je prišla v kraljevo zemljo skupina naših nerazumnih mladeničev, ki so zapustili vero svojega ljudstva in tudi vaše vere, kot vidite, niso sprejeli. Prišli so z neko novo vero, katere ne poznamo. Naju so poslali do kralja njihovi velikaši, da jih vrnemo k njim. In tako, ko boste v zvezi z njimi govorili s kraljem mu svetujte, da jih preda nam in da se z njimi ne pogovarja. Njihovo ljudstvo jih bo bolj pazilo, ker vedo za njihovo sramoto, zaradi katere so jih tudi grajali.

Patriarhi so odgovorili: "Da." Potem so podarili darila Negusu, on pa jih je sprejel, nato so se pogovarjali z njim in povedali: "O, kralj, v tvojo domovino je prišla skupina nerazumnih mladeničev, ki so zapustili vero svojega ljudstva in tudi tvoje vere niso sprejeli. Prišli so z neko novo vero, katere ne poznamo. Nas so poslali k tebi naši in njihovi dostojanstveniki, med katerimi so tudi njihovi očetje, strici in družine, da jih vrneš k njim. Oni jih bodo bolj varovali, ker vedo za njihovo sramoto, zaradi katere so jih tudi grajali.«

Nič ni bilo manj prijetno Abdullahu, sinu Ebi Rebia in Amru, sinu El-Asa od tega, da Negus posluša tudi njihov govor (izseljencev).

Patriarhi so rekli:

"Resnico govorijo, o kralj, njihov narod jih bo bolje varoval, ker vedo za njihovo sramoto, zaradi katere so jih tudi grajali, predaj jih njima, naj jih vrneta njihovemu ljudstvu in v njihovo zemljo. Negus pa se je razjezil in rekel: "Ne, prisežem pri Bogu, ne bom jih predal njima, naj tega ne pričakujeta, šele pred kratkim je prišla ta skupina v moje sosodstvo in mojo domovino ter me izbralo med drugimi vladarji, vse dokler jih ne pokličem in vprašam o tem, kar govorita onadva. Če bo tako, kot sta rekla, jih bom predal njima ter jih vrnil njihovemu narodu, če pa ne bo tako, jim bom preprečil odhod in bivali bodo pri meni v zadovoljstvu."

Potem je zahteval, da pridejo prijatelji Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in ko je prišel odposlanec Negusa k njim, da gredo z njim k Negusu na razgovor, so se oni zbrali in rekli eni drugim: "Kaj mu bomo rekli, ko pridemo tja?" Rekli so: "Prisežemo pri Allahu, da bomo govorili le tisto, kar nas je podučil in nam ukazal naš Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (zgodilo se bo, kar se bo zgodilo).

Ko so prišli k Negusu, je on že prej poklical svoje patriarhe ter so bili okrog njega z razširjenimi listi, jih je vprašal: "Kakšna je to vera, zaradi katere ste zapustili svoj narod, niste pa sprejeli moje vere, niti vere kakega drugega naroda?" Džafer, sin ebu Taliba je stopil pred muslimane in rekel: "O, vladar,

pripadali smo narodu, ki je živel v neznanju in zablodi. Častili smo kipe, jedli mrhovino, delali prepovedane stvari, trgali sorodstvene vezi, vznemirjali sosede, močnejši med nami je tlačil slabšega. Tako smo živeli, vse dokler nam Allah ni poslal poslanca. Iz našega naroda je, poznamo njegovo rod in poreklo. Vemo, da je iskren, zaupanja vreden in pravičen. On nas je poklical, naj verjamemo samo v enega Boga in da se samo Njemu pokorimo. On nas je podučil, da se odrečemo vere, katero smo prakticirali mi in naši očetje, vere v veliko kipov in kamnov. Ukazal nam je, da samo resnico govorimo, da bomo ljudje besede in zaupanja, da spoštujemo in obiskujemo sorodnike, da lepo ravnamo s sosedi. Ukazal nam je, da prenehamo delati prepovedana dejanja in prelivati kri, da ne govorimo laži, da ne porabljammo premoženja sirot, da ne klevetamo in obrekujemo krepostnih žena. Ukazal nam je, da se pokorimo samo Allahu, Enemu in Edinemu, da ne smatramo nobenega enakovrednega Njemu. Ukazal nam je, da opravljamo molitev, miloščino dajemo (od svojega premoženja) in da se postimo." Džafer mu je naštel osnovne temelje islama in nadaljeval: " Mi smo vse to sprejeli od njega kot ukaz, ker smo verjeli njegovim besedam. Zato smo verjeli tudi v njegovo poslanstvo in začeli smo slediti njegovim navodilom. Začeli smo častiti in bogoslužje opravljati Allahu, Edinemu, ne pripisujoč mu enakega Njemu, prepovedal nam je tisto, kar nam je prepovedano, dovolil nam je pa tisto, kar nam je dovoljeno. Zaradi tega nas je osovražil naš narod, zaradi tega so nas mučili in na silo nas hočejo odvrniti od naše vere in ponovno nas hočejo vrniti k čaščenju kipov, da nam bo spet dovoljeno tisto, kar smo prej počeli od podlih in umazanih stvari. In ko so nas želeli v to prisiliti z grožnjami, mučenjem in uporabo sile ter nas ločiti od naše vere, smo prišli v tvojo domovino. Izbrali smo tebe pred ostalimi vladarji, v želji da bomo tvoji sosedi in ker nihče ni bil v tvoji zemlji pod nasiljem, o , vladar." Negus ga je vprašal: "Ali imaš pri sebi kaj od tistega, kar je prišlo od Allaha?" Džafer je odgovoril: "Da." "Potem preberi

to!" – je rekel Negus. Potem mu je Džafer začel citirati začetne verze "Kaf, ha, ja, ajn, sad " ¹⁶².

Negus je, prisežem pri Allahu, začel jokati. Tako je jokal, da mu je vsa brada bila mokra od solz, jokali so tudi njegovi patriarhi, tako da so bili mokri njihovi listi, ko so slišali, tisto kar jim je citiral iz Kur'ana. Zatem je rekel Negus: "Prisežem pri Bogu, zares to in tisto s čimer je prišel Mojzes, prihajata iz istega izvora!"

"Pojdite, Svobodni ste! Jaz vas, prisežem pri Bogu, nikoli ne bom predal, naj na to ne upata!« Ummu Seleme nadaljuje: »Ko sta odšla od Negusa, je rekel Amr, sin El-Asa svojemu prijatelju: "Prisežem pri bogu, da ga bom jutri obvestil o njihovi sramoti pri njem in ta sramota bo uničila njihovo krepost. Abdullah, sin Ebu Rebia pa mu je odvrnil (bil pa je glede nas najbolj bogaboječ) : "Ne delaj tega, oni imajo sorodnike in svoje bližnje, pa čeprav so se razšli z nami v pogledu vere. Amr je odvrnil: "Prisežem pri bogu, res ga bom obvestil o tem, da oni resnično verujejo, da je Jezus sin Marije služabnik."

Naslednji dan je Amr rekel: "O, kralj, oni resnično govorijo zelo nenavadane besede o Jezusu, sinu Marije. Pošlji nekoga ponje in jih vprašaj o tem, kaj govorijo o njem." Negus je zahteval, da pridejo k njemu muslimani. Ummu Seleme pravi, da ni razodetega nič, kar bi bilo podobno temu. Združili sta se skupini in posvetovali so se: 'Kaj bomo povedali o Jezusu, ko vas bo vprašal o njem?' Rekli so: "Prisežemo pri Allahu, da bomo rekli tisto, kar je Allah razodel in tisto s čimer je prišel Allahov glasnik, za katerokoli bitje gre."

Ko so stopili pred njega, jim je rekel: "Kaj pravite o Jezusu, sinu Marije?" Džaber sin Ebu Taliba mu odgovori: "O njemu pravimo tisto, kar nam je povedal naš glasnik vere, da je on Allahov suženj in Njegov poslanec, Njegov duh in Njegova Beseda, katero je predal krepostni devici Mariji."

---

¹⁶² Začetni verzi iz poglavja "Marija"

Negus je položil svojo roko na zemljo in vzel palico in potem rekel: " Ni rekel Jezus več od tega, kar praviš, kakor je (dolga) ta palica." Patriarhi so odgovorili na njegove besede z besom in odporom, on pa je jim je rekel: 'Četudi govorite z besom in sovraštvom (vi patriarhi); pojdite, ker ste varni v moji zemlji, kdor vas bo napadel, bo kaznovan (to je ponovil trikrat)." Za celo goro zlata ne bi dovolil, da se komu med vami zgodi kaj hudega. Vrnite jima njune darove, ker jih mi ne potrebujemo. Prisežem pri Bogu, da nisem s podkupnino dobil tega prestola, kaj šele, da bi s podkupnino te ljudi predal vama. Dokler bom imel ubogljivo ljudstvo, bom tudi jaz njim pravičen vladar.«

Oba sta odšla od njega, sklonjenih glav, osramočena zaradi neopravljene naloge. Mi pa smo ostali in živeli pri njem v dobri hiši, pri dobrem sosedu.

V tem času so začeli oporekati njegovi oblasti ter se boriti proti njemu. Zelo smo bili žalostni, ko smo to izvedeli, bali smo se za Negusa in tega, da ne bi prišel kdo, ki ne pozna naše resnice, tako kot jo je poznal Negus. Tako nas je ločila od Negusa širina Nila, prijatelji Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa so rekli: "Kateri človek bo odšel in nam prinesel vest o resničnem dogajanju ljudstva?" Rekel je Zubeir, sin El- Avama: "Jaz." – bil pa je med njimi najmlajši. Postavili so čoln na sredo reke, potem pa je on odplaval do čolna in odveslal do druge strani obale Nila kjer bi se moral srečati z ljudmi. Odšel je k njim, mi pa smo prosili Allaha, naj podari Negusu zmago proti sovražnikom ter da se utrdi v svoji zemlji. Kasneje se je vse uredilo in popravilo njegovo stanje v upravljanju z Abesinijo, tako da smo ostali pri njem v najboljši hiši, vse dokler se nismo vrnili v Mekko k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.¹⁶³

V dnevu Hudejbije je vstopil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ k Ummu Seleme, pritožujoč se zaradi neubogljivosti muslimanov, ko jim je ukazal naj

---

¹⁶³ Beleži imam Ahmed v Musnedu pod št. 1766

zakoljejo žrtev in obrijejo svoje lase, ona pa mu je rekla: "O, Allahov poslanec, (ali imaš to rad), pojdi in ne spregovori z nobenim od njih, vse dokler ne zakolješ svoje kamele in pokličeš svojega brivca, naj ti obrije lase na glavi." On je odšel, z nikomer ni spregovoril besede, vse dokler ni to storil; zaklal svoje kamele in poklical svojega brivca, da mu je obril lase na glavi. In ko so to videli njegovi prijatelji, so vstali in začeli klati svoje kamele in briti lase na glavi eni drugim, tako da so se skoraj pobili zaradi žalosti in skrbi.¹⁶⁴

Ona je mati pravovernih, Hind (njeno pravio ime), hčerka Ebu Umame, sina El-Mugire, njena mati pa je bila Atika, hčerka Amira, sina Rebia iz plemena Benu Firas, njen oče je bil znan pod vzdevkom Zadur-Rakib, ker je bil zelo darežljiv. Kadar je potoval, je vsem podaril popotnico, ki jo je tudi sam nosil namesto tistega, ki je potoval z njim.

Ummu Seleme, naj bo Allah z njo zadovoljen, je bila najstarejša žena Allahovega glasnika *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*. Ko so izseljeni muslimani v Abesiniji zvedeli, da sta Omar, sin El-Hataba in Hamza, sin Abdul-Mutaliba sprejela islam, so si zaželeli vrniti v Mekko in k Allahovem poslancu *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*. Tako se je vrnila tudi Ummu Selema s svojim možem Abdullahom, sinom Abdul-Eseda – plemenitega prijatelja pri obeh izselitvah muslimanov ter sin tete Allahovega poslanca, ki je bil pod zaščito Ebu Taliba, sina Abdul-Mutaliba. Toda Ebu Talib je hitro umrl in takrat se je razširilo sovraštvo med plemenom Kurajš in muslimani, zato je ukazal Allahov poslanec *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ* muslimanom, naj se izselijo v Jesrib¹⁶⁵.

Navaja se od Ummu Seleme, žene Allahovega glasnika *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*, da je rekla: »Ko se je odločil Ebu Seleme odpotovati v Medino, mi je pripeljal svojo kamelo, potem je mene dvignil na njo ter mi dal sina v moje krilo. Potem smo odšli, mi smo jahali na kameli, on jo je pa vodil, ko so ga

---

¹⁶⁴ Beleži imam Buhari pod št. 2731 in 2732

¹⁶⁵ Staro ime za Medino

zagledali ljudje iz plemena Benu El-Mugire, sina Abdullaha, sina Omara, sina Mahzuma, so stopili pred njega in rekli: "Če si se že sam odločil, da nas zapustiš, kaj pa nameravaš s svojo ženo? Mar misliš, da te bomo pustili, da jo vzameš s sabo in kar tako odideš v drugo zemljo?" Potem so mu vzeli povodec od kamele iz njegovih rok, njo pa na silo ločili od njega.

In takoj, ko so jo pripadniki njenega plemena ločili od njenega moža, so prišli ljudje iz plemena Benu Abdul-Esed, kateremu je pripadal njen mož ter so zelo jezno zakričali: "Če ste že na silo ločili to ženo od našega sorodnika, bogme, ne boste vzeli otroka z njo! Njegov otrok je tudi naš otrok in mi smo mu bližji, nam pripada! Potem so se pred njo začeli trgati za njenega otroka Selema, vse dokler mu niso izpahnili roke ter ga tako vzeli k sebi. Mene so zadržali v mojem plemenu Benu El-Mugira, moj mož pa je odšel v Medino. Tako so me ločili od mojega moža in mojega sina. Od tega dne naprej sem vsako jutro odhajala v mekansko dolino El-Ebtah, tam sedela in jokala vse do noči.

V svojem plemenu sem ostala približno eno leto, vse dokler ni prišel eden od mojih bratrancev, ki je videl moje stanje ter se me usmilil. Rekel je ostalim sorodnikom Benu El-Mugire: "Zakaj ne pustite te sirote?" Oni pa so po njegovi večkratni prošnji na koncu rekli: "Če želiš, lahko greš k svojemu možu." Pripadniki plemena Benu El-Esed so ji vrnilo sina (po pogajanjih z njenim plemenom in na njeno prošnjo).

Ona si je sama pripravila kamelo za jahanje, dala svojega sina v naročje ter odjahala proti Medini.

Z mano ni bilo nikogar, razen Allaha, mislila sem, če bom srečala koga na tej poti, mu bom povedala, naj obvesti mojega moža, da pride pome. In tako, ko sem prispela v mesto Tenim sem srečala Osmana, sina Talhe, brata plemena Benu Abdud-Dar, ki mi je rekel: "Kam greš, hčerka Ebu Umeje?" Rekla sem: "Do svojega moža v Medino." Rekel je: "Ali s teboj ni nikogar drugega?" Odvrnila sem: "Ne, pri Allahu, samo Allah in ta moj sinček." On je rekel: "

Prisežem pri Allahu, ne bom te pustil same. " Vzel je za povodec njene kamele in jo vodil proti Medini. Ona pripoveduje, da ni nikoli potovala s človekom od Arabcev, ki bi bil bolj plemenit od njega.

Ko so se nastanili , da se odpočijemo, je pomagal kameli poklekniti, nato pa se je umaknil. Potem je kamelo privezal za drevo. Ko smo ponovno začeli potovati, mi je pomagal, da poklekne kamela ter mi rekel, da se povzpnem nanjo. Pri jahanju je on vodil kamelo za povodec vse do mesta, kjer bi se odpočili. Tako je to počel vse dokler nismo prišli v Medino. Ko je zagledal vas Beni Amr bnu Avf v mestu Kuba mi je rekel: "Tvoj mož je v tej vasi, vstopi vanjo z Allahovim blagoslovom. " Potem je odšel nazaj v Mekko.

Umm Seleme, naj bo Allah z njo zadovoljen, je govorila: " Prisežem pri Allahu, ne poznam družine v islamu, da bi jo prizadelo kaj hujšega kot to, kar se je zgodilo družini Ebu Selema in nisem videla nikoli družabnika, ki bi bil bolj plemenit od Osmana, sina Talhe." ¹⁶⁶

Umm Seleme , naj bo Allah z njo zadovoljen, je bila prva izseljenka , ki se je preselila v Medino, njen mož Ebu Seleme, naj bo Allah z njim zadovoljen, pa je bil prvi prijatelj Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ , ki se je preselil v Medino, tako kot sta bila med prvimi izseljenci v Abesinijo.

V Medini se je Ummu Seleme posvetila vzgoji svojih majhnih otrok; Selme, Omarja, Zejnebe in Dure. Njen mož se je boril na Allahovi poti in je sodeloval skupaj z Allahovim glasnikom صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v bitkah na Bedru in Uhudu. Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ga je postavil za namestnika v Medini v času bitke El-Ašireh, zaradi njegove iskrenosti in dokazanega poguma v bitki. Postavil ga je tudi za vodjo izvidnice, v kateri je bilo 150 borcev, med katerimi so bili Ebu Ubejd, sin El-Džeraha, naj bo Allah z njimi zadovoljen.

---

¹⁶⁶ Beleži Ibn Hišam v Siri 1/468

To pa se je zgodilo, ko je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ izvedel, da pripravlja pleme Benu Esed napad na Medino. Ebu Seleme se je vrnil kot zmagovalec iz te bitke, toda zaradi vnetja ran, ki jih je dobil v bitki na Uhudu, je hitro zatem tudi umrl kot mučenik, naj bo Allah z njim zadovoljen.

Navaja Zijad, sin Ebu Marjem, da je Umm Seleme rekla Ebu Selemi: »Izvedela sem, da resnično ni žene, kateri umre mož in bo med prebivalci Raja in prav tako bo ona v Raju ter se ne bo poročila po njegovi smrti, Allah pa ju bo združil skupaj v Raju, prav tako, če umre žena, njen mož pa ostane po njeni smrti. Zato pridi, da ti obljubim, da se ne oženiš po moji smrti in da se jaz ne poročim po tvoji smrti!" On je rekel: "Ali mi boš ubogljiva?" Ona je odvrnila: "Ne sprašujem te za nasvet in s tem ne želim biti neubogljiva." On je rekel: "Ko umrem, se ti poroči." In potem nadaljeval:

"Moj Allah, podari Umm Seleme, po moji smrti človeka boljše od mene, kateri je ne bo vznemirjal in žalostil." Ko pa je umrl Ebu Seleme je ona govorila: "In kdo je ta mladenič, ki je boljši zame od Ebu Seleme?" Tako je ostala vdova določen čas, dokler ni prišel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, stopil pred njena vrata ter omenil njenemu sorodniku, da jo želi zasnubiti. Ona pa je na to odgovorila: "Mar naj bi prišla Allahovemu poslancu s svojo družino (imela je veliko majhnih otrok)?"

Tudi naslednji dan so ji omenili poroko, ona pa je odgovorila isto, kot pri prvi snubitvi. In potem je končno rekla svojemu skrbniku oziroma zastopniku pri poroki: » Če se ponovno vrne Allahov poslanec, me poroči z njim« .

Vrnil se je ponovno k njim Allahov poslanec in oni so ga oženili z njo.¹⁶⁷

Še preden se je poročila z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, sta ji pristopila in jo zasnubila prvo Ebu Bekr in za njim še Omar, toda ona je oba na lep način zavrnila.

---

¹⁶⁷ Beleži Ibn Sad v Tabekatul-Kubra 8/88

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jo je potolažil, ko je žalovala za svojim možem. Navaja Umm Seleme, da je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel: "Ko boste prisotni pri bolniku ali mrtvem, govorite samo dobro, ker angeli govorijo amin¹⁶⁸ na tisto, kar prosite." Ko pa je umrl Ebu Seleme, je ona prišla k Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in rekla: "O Allahov poslanec, zares je umrl Ebu Seleme." On je rekel: "Reci, moj Allah, oprosti meni in njemu ter mi podari namesto njega dobro nadomestilo." Jaz sem rekla – Allah mi je podaril nadomestilo, ki je za mene boljše od njega, podaril mi je Muhammeda صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.¹⁶⁹

Ummu Seleme navaja, da je rekla, ko jo je zasnuvil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "O Allahov poslanec, jaz nimam prisotnega nobenega od mojih skrbnikov." On pa je odvrnil: "Zares nimaš prisotnega nobenega od tvojih skrbnikov, pa tudi nimaš nobenega odsotnega, ki bi to preziral."

Ona je tudi rekla: "Omar, oženi Allahovega glasnika." In Omar jo je poročil z Allahovim glasnikom صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ji je rekel: "Kar se mene tiče, te ne bom prikrajšal za to, kar sem dal tvojim sestram; dva ročna mlina (za mletje žita), vrč in zglavnik iz palminih vlaken."

Ko je prihajal k njej Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da ponoči spi z njo, je takoj ko ga je zagledala, vzela svojo hčerko Zejneb in jo dala v svoje naročje. Ko je to videl Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je potem odšel od nje. Ko je za to zvedel Amar, sin Jasira, bil pa je njen brat po mleku, ji je rekel: "Kje pa je ta grda in nesramna s katero si vznemirila Allahovega poslanca?" Potem jo je prijel za roko in odšel ven z njo.

---

¹⁶⁸ prositi Allaha, da usliši prošnjo

¹⁶⁹ Beleži imam Muslim pod št. 2168

Ko pa je prišel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in vstopil v hišo, je neprestano gledal v vogale hiše ter rekel: "Kaj pa je naredila Zejneb?" Umm Seleme je odgovorila: "Prišel je Amar, jo vzela za roko in odšel ven z njo." Ko je vstopil k njej Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ji je rekel: "Če hočeš, bom ostal pri tebi sedem noči, če pa bom ostal pri tebi sedem noči, bom tudi pri ostalih žena ostal enako časa."¹⁷⁰

Umm Seleme, naj bo Allah z njo zadovoljen, je dosegla veliko stopnjo pri Allahovem poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, tako da je Allahov poslanec po opravljeni srednji molitvi¹⁷¹, najprej obiskal njo, končal pa je pri Aiši, naj bo Allah z njo zadovoljen. Ummu Seleme je bila priča osvoboditve Hajberja in Mekke, tako kot obkoljevanje Taifa ter v bitkah proti plemenoma Havazin in Sekif. Poleg teh bitk je bila skupaj z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ tudi na poslovnem romanju. Tako je uživala Umm Seleme v življenju z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ vse dokler ni umrla in se preselila na oni svet.

Umm Seleme, naj bo Allah z njo zadovoljen, se uvršča med islamske pravnike, ki so bili med prijatelji Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Od nje se prenaša 387 hadisov, v Sahihih¹⁷² je uvrščeno 29 hadisov v zbirkah Buharija in Muslima 13 hadisov, od nje so tudi mnogi drugi prenašali hadise. Vzvišeni Allah ji je podaril dolgo življenje, ona je bila zadnja med ženami Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ki je umrla in se preselila na oni večni svet. To je bilo v mesecu Zul-Kade¹⁷³, 62. hidžretskega leta, imela je več kot 80 let.

---

¹⁷⁰ Beleži imam Ahmed v Musnedu pod št. 27288

¹⁷¹ V arabskem jeziku Salat-ul-Asr

¹⁷² Imena zbirk hadisov, v katerih so najbolj verodostojni hadisi

¹⁷³ To je 11. mesec muslimanskega lunarnem koledarja

ZEJNEB - HČERKA DŽAHŠA

Ona je sestrična Allahovega poslanca ﷺ, katero je izbral za svojega varovanca Zejda, sina Harisa, da mu bo žena. Ona je rekla: ' Nisem zadovoljna, da se poročim z njim, sem Kurejšijka brez moža (svobodna)." Allahov poslanec pa ji je odvrnil: "Jaz sem zadovoljen z njim, poroči se z njim."¹⁷⁴ V zvezi s tem je Allah razodel verze: "**Vernik in vernica nimata pravice ravnati po svoje, če Allah in Njegov poslanec odločita o nečem. Kdor ne posluša Allaha in Njegovega poslanca, je zagotovo zašel s prave poti.**"¹⁷⁵ Zejneb je izvršila ukaz Allahovega poslanca ﷺ in se poročila z Zejdom, njen mehr¹⁷⁶ je znašal deset zlatnikov, šestdeset srebrnjakov, pokrivalo, ščit, petdeset prgišč hrane in deset prgišč datljev.

Z njim je živela okrog enega leta ali več, potem pa je začelo prihajati do razhajanj med njima, Zejd se je pritoževal nad njo Allahovemu poslancu ﷺ ter iskal od njega dovoljenje za ločitev, on pa mu je svetoval, naj bo potrpežljiv.

Enes navaja, da je prišel Zejd, sin Harisa k Allahovemu poslancu, pritožujoč se na svojo ženo, on pa mu je rekel: "Boj se Allaha in zadrži svojo ženo." Aiša je potem rekla, da če bi Allahov poslanec ﷺ hotel kaj skriti od razodetja, bi zagotovo to skril.

Zejneb se je hvalila pred ostalimi ženami Allahovega glasnika ﷺ z besedami: "Vas so poročile vaše družine, mene pa je poročil Vzvišeni Allah nad sedmimi nebesi."

---

¹⁷⁴ Beleži Ibn Sad 8/101

¹⁷⁵ Kur'an – poglavje "Zavezniki", 36 verz

¹⁷⁶ Poročno darilo, ki ga da mož ženi, pred spolnim odnosom z njo.

In od Sabita se navaja (**V sebi si skrival, kar bo Allah oznanil. Bal si se ljudi,...**), da so ti verzi razodeti v zvezi z Zejneb in Zejdom, sinom Harisa¹⁷⁷.

Potem je prišel ukaz od Vzvišenega Allaha Njegovemu poslancu, da se oženi z njo, Vzvišeni pravi: **Ko se je Zejd ločil od nje, smo jo omožili s teboj, da bi vernikom ne bil več greh ženiti se z ženami svojih posinovljencev, ko se ti ločijo od njih. Biti mora tako, kakor Allah določi.**¹⁷⁸

Tako se je preklical običaj, ki je bil pred razodetjem Kur'ana, o prepovedi ženitve z ločenimi ženami posinovljencev.

Po preteku njenega roka¹⁷⁹, je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ poslal Zejda, da jo zasnuabi zanj.

Prenaša se od Enesa, naj bo Allah z njim zadovoljen, da je rekel: Potem, ko je Zejnebi potekel rok, je Allahov poslanec rekel Zejdu, sinu Harisa: "Pojdi in jo zasnuabi zame!" On je odšel in jo našel, ko je mesila testo. On pravi: »Ko sem jo zagledal, mi je bilo tesno v prsah, tako da je skoraj nisem mogel gledati in ji povedati, da jo je Allahov poslanec zasnuabil, zato sem se obrnil s hrbtom in vračajoč se rekel: "O, Zejneb, Allahov poslanec me je poslal, snubi te." Ona je rekla: "Ne bom nič naredila, vse dokler mi moj Gospodar ne ukaže." Potem je odšla na mesto, kjer je opravljala molitev, in nato je prišlo razodetje.

Prišel je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ter stopil k njej brez dovoljenja. Potem sem videl, kako nas je on pogostil s kruhom in mesom, nekateri ljudje so odšli domov, nekateri pa so ostali in se pogovarjali po jedi. Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je odšel ven, jaz pa sem mu sledil. Obiskal je sobe svojih žena, pozdravljajoč jih z mirom, one pa so govorile:

---

¹⁷⁷ Beleži imam Buhari pod št. 7420

¹⁷⁸ Kur'an – poglavje "Zavezniki", 37 verz

¹⁷⁹ V arabskem jeziku iddet – določen čas čakanja ženske po ločitvi ali smrti moža

"Allahov poslanec, kako je tvoja nova soproga ?" Ne vem, ali sem ga jaz obvestil ali so mene obvestili, da so ljudje že odšli. On je odšel in vstopil v hišo, jaz sem mu sledil, potem je spustil zaveso. Nato so razodeti verzi o hidžabu¹⁸⁰ in svetovano je ljudem, tisto kar je bilo svetovano.¹⁸¹

Zejneb, naj bo Allah z njo zadovoljen, je živela z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ življenje polno ljubezni in verovanja. Opisovali so jo kot osebo nežnega srca, čustveno do revežev, zelo spretno v strojenju in šivanju kože z uporabo šila. Tako je delala in kar je zaslužila je porabila za reveže.

Navaja se od Aiše, matere pravovernih, da je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel: "Meni se bo najprej pridružila med vami tista, ki ima med vami najdaljšo roko." Aiša pravi, da so po teh besedah med seboj začele primerjati dolžino svojih rok ter videle, da ima najdaljšo roko med njimi Zejneb, ker je ona delala (služila) s svojo roko in delila miloščino z njo."¹⁸²

Zejneb , naj bo Allah z njo zadovoljen, je bila prva od mater pravovernih in žena Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ki je umrla po smrti Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in to je bilo 20. hidžretskega leta.

---

¹⁸⁰ Pokrivanju žensk

¹⁸¹ Beleži imam Muslim pod št. 3575

¹⁸² Beleži imam Muslim pod št. 6470

DŽUVEJRIJA - HČERKA EL - HARISA

(Osvoboditeljica stotih)

Izbrala je Vzvišenega Allaha in Njegovega poslanca ﷺ ter dala prednost islamu pred nevero.

Ebu Kilabe prenaša, da je prišel oče Džuvejrije in rekel: " Resnično se ta moja hči ne more zaslužniti, ker sem jaz plemenitejši od tega, da bi to dovolil." Allahov glasnik mu je rekel: "Kaj pa, če ji damo možnost izbire?" Potem je njen oče prišel k njej in rekel: "Resnično ti ta človek ponuja možnost izbora, zato nas ne osramoti." Ona pa je odgovorila: "Jaz sem si ga resnično že izbrala (za moža)." On pa je odvrnil: " Pri Allahu, ti si nas osramotila." ¹⁸³

Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen navaja, da ko je Allahov poslanec ﷺ razdelil ujetnike plemena Benu Mustalik, je Džuvejrija, hčerka El-Harisa pripadla (kot vojni plen) Sabitu, sinu Kajsa ali njegovemu bratrancu po prejetju nadomestila za ujetnika.

Bila je zelo lepa in prijetna, tako da je bila vsem, ki so jo videli, zelo všeč. Prišla je k Allahovemu poslancu ﷺ, da ji pomaga v zvezi z njeno odkupnino. Aiša pravi, da je takoj, ko jo je videla, občutila ljubosumje do nje ter sama sebi rekla: 'Poslanec je opazil pri njej isto, kar sem jaz opazila in videla (njeno lepoto).' Potem je Džuvejrija rekla: "Allahov poslanec, jaz sem Džuvejrija, hčerka El-Harisa, sina Ebu Dirara, poglavarja mojega plemena, doletela me je nesreča, ti veš v kakšnem stanju sem, pripadla sem kot plen Sabitu, sinu Kajsa ali njegovemu bratrancu (ona je namreč Sabitu ponujala denar za odkup iz ujetništva), zato sem prišla, da mi pomagaš glede tega odkupa.«

On je rekel: "Ali želiš nekaj boljšega od tega?" "In kaj je to Allahov poslanec?" je dejala. On je odvrnil: "Poravnal bom tvoj odkup in te oženil."

---

¹⁸³ Beleži Ibn Sad 8/118

Ona je odgovorila: "Da, o Allahov poslanec." On pa je dodal: "To sem že naredil."

Potem se je razširila vest o poroki Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ z Džuvejrijo, hčerko El-Harisa in ljudje so rekli: 'Tiste ljudi, ki smo jih ujeli so zdaj sorodniki žene Allahovega poslanca.' In zato so osvobodili sto ujetnikov iz njenega plemena Benu Mustalik. Aiša pravi : "Ne poznam nobene žene, ki je bila bolj blagoslovljena in koristnejša svojemu ljudstvu od Džuvejrije."

Ibn Hišam navaja, da je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v bitki Benu Mustalik ujel med ostalimi ujetniki tudi Džuvejrijo, hčerko El-Harisa in jo dal na čuvanje enemu od ensarijev¹⁸⁴ ter mu ukazal, naj jo dobro varuje in skrbi za njo, on pa se je odpravil v Medino. Ko je prispel, se je moral srečati z njenim očetom El-Harisom, sinom Ebu Dirara, kateri je hotel odkupiti svojo hčer iz ujetništva.

Ko je El-Haris prišel v dolino blizu Mekke, imenovano El-Akik, je pogledal v svoje kamele, katere je peljal za odkup svoje hčerke ter skril dve kameli v enem delu te doline. Potem je prišel k Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in rekel: "O Muhammed, ujeli ste mojo hčer, to pa je moj odkup za njo!" Allahov poslanec pa je odvrnil: "Kje pa imaš tisti dve kameli, ki si ju skril v dolini El-Akik v tem in tem delu oziroma mestu?"

El-Haris je na te besede samo rekel: "Pričam, da ni nobenega boga razen Allaha in da si ti resnično Muhammed, Allahov poslanec, prisežem pri Allahu, nihče te o tem ni mogel obvestiti, razen Allah."

Tako je sprejel islam El-Haris, njegova dva sinova ter ljudje iz njegovega plemena. Potem je poslal nekoga po tiste dve kameli, ki ju je skril ter ju dal Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, on pa mu je vrnil njegovo hčer Džuvejrijo, ki je sprejela islam in ga lepo prakticirala; pred očetom jo je

---

¹⁸⁴ Oseba, ki je pomagala izseljenim muslimanom

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zasnužil, njen oče pa ga je oženil z njo.

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ji je dal 400 srebrnjakov mehra.¹⁸⁵

Tako je bila vzrok sprejetja islama njene družine ter s tem tudi nagrade za to, da so našli pravo pot. To je mati pravovernih, Džuvejrija, hčerka El-Harisa, sina Ebu Dirara.

Džuvejrija, naj bo Allah z njo zadovoljen, pravi: »Povedal mi je moj oče, opravičujoč svoj poraz v spopadu z vojsko Allahovega poslanca

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "Prišli so nam tisti, proti katerih se nismo mogli boriti!"

Ko pa sem sprejela islam in se poročila z Allahovim poslancem

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, smo se vrnili v Medino, jaz pa sem bila med muslimani

in sem videla, da niso takšni, kot sem slišala o njih in šele takrat sem razumela, kaj je resničen vzrok njihove zmage, to pa je strah, ki ga Vzvišeni Allah vrže v srca mnogobožcev.«

Ibn Abas, naj bo Allah z njim zadovoljen navaja, da je Džuvejriji, hčerki El-Harisa, ženi Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ bilo ime Berreh, Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa ji je ime spremenil ter jo imenoval Džuvejrija.¹⁸⁶

Džuvejrija je bila znana po svojem bogoslužju in strahospoštovanju do Vzvišenega Allaha. Ona navaja, da je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ odšel od nje zgodaj zjutraj, takoj po jutranji molitvi (pred vzhodom sonca), ona pa je ostala v molilnici. Potem se je vrnil pred poldnevno molitvijo in jo našel, kako še sedi v molilnici ter ji rekel:

"Še zmeraj si tu, kjer sem te pustil?" Ona je odvrnila: "Da." Takrat je Allahov glasnik rekel: "Potem, ko sem odšel od tebe, sem rekel štiri besede trikrat; če bi dali (te besede) na tehtnico s tem, kar si ti od zjutraj rekla (v molitvi) bi

---

¹⁸⁵ Beleži Ibn Hišam v svoji Siri oz. Življenjepis 2/294

¹⁸⁶ Beleži imam Ahmed v Musnedu pod št. 2956

bile moje besede težje na tehtnici od tvojih." Rekel sem: "Slava Allahu in Njemu pripada hvala, kolikor je Njegovih bitij in koliko je On zadovoljen, kolikor je težak Njegov prestol in kolikor je črnila s katero so izpisane Njegove besede." ¹⁸⁷ Ona je potem velikokrat ponavljala te besede.

Ko se je poročila z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je imela okrog 20 let. Živela je v hiši Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, po njegovi smrti je preživela vse do časa Muavije, sina Ebu Sufjana .

Umrla je v 56. letu po hidžri, pokopno molitev ji je opravil Mirvan, sin Hakima, ki je bil upravitelj Medine, imela pa je 70 let, nekateri pravijo, da je imela 65 let in je umrla v 50. letu po hidžri.

Prenesla je tudi nekoliko hadisev od Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Od nje se navaja, da je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ vstopil k njej v petek, ona pa se je postila, ter ji rekel: "Ali si se postila včeraj?" Ona je rekla: "Ne." On je rekel: "Ali želiš jutri postiti?" Ona je odvrnila: "Ne." Potem ji je povedal: "Prekini s postom." ¹⁸⁸

Džuvejrija, hčerka El- Harisa navaja, da je vstopil nekega dne k njej Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in rekel: "Ali je kaj hrane?" Ona je rekla: " Ne, razen kosti, katero nam je dala kot miloščino naša varovanka." Daj mi jo, je že dosegla (miloščina) svoje mesto." ¹⁸⁹

---

¹⁸⁷ Beleži imam Muslim pod št. 7088

¹⁸⁸ Beleži imam Buhari pod št. 1986

¹⁸⁹ Beleži imam Ahmed v Musnedu pod št. 28182

SAFIJA - HČERKA HUJEJA

(Potomka Allahovih glasnikov)

Vzvišeni Allah je dal muslimanom veliko zmago proti Judom na Hajberu ¹⁹⁰, Safija pa je bila med ujetniki. Rekel ji je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : "Še vedno je tvoj oče med Judi, moj najhujši sovražnik, vse dokler ga Vzvišeni Allah ne bo ubil...o, Safija, če izbereš islam, te bom zadržal zase, če pa izbereš judovstvo, te bom morda osvobodil in se boš pridružila svojemu ljudstvu." Ona je rekla: "O, Allahov poslanec, zares je Allah rekel v Svoji knjigi: " **In nobeden ne bo nosil tujega bremena.**"¹⁹¹

"Jaz sem že sprejela islam in verjela v tebe, še preden si me poklical, ko si jahal na svoji živali, jaz nimam nobene potrebe po judovstvu, v njem nimam niti očeta niti brata. Dal si mi izbiro med islamom in nevero, meni pa je dražji Vzvišeni Allah in Njegov poslanec od osvoboditve in vračanja k mojemu ljudstvu." ¹⁹²

Sabit navaja, da mu je pripovedoval Enes, naj bo Allah z njim zadovoljen: »Safija je pripadla kot vojaški plen Dihji, ljudje pa so jo začeli hvaliti pred Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, govoreč, da še niso videli take ujetnice. Potem je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ poklical Dihjo in mu dal odkupnino, ki jo je zahteval za Safijo, potem pa jo je poslal k moji materi in rekel: " Pripravi jo!" Potem je odšel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ iz Hajberja, ona pa je jahala za njegovim hrbtom, nato sta stopila s kamele in on jo je poljubil. Ko pa se je zdanilo, je rekel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "Kdo od vas ima presežek popotnice, naj jo prinese." In tako so prihajali ljudje s presežkom datljev, moke in sira ter so iz tega naredili

---

¹⁹⁰ Ime mesta

¹⁹¹ Kur'an – poglavje "Skupine", 7 verz

¹⁹² Beleži Ibn Sad 8/123

temnejši hajs¹⁹³, katerega so jedli, pili pa so vodo iz izvirov, ki so bili poleg njih. Enes pravi, da je bila to gostija¹⁹⁴ Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Potem smo se odpravili na pot. Vse dokler nismo zagledali zidov Medine, smo ju dočakali ljubeznivo. Safijo je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ posadil, da je jahala za njegovim hrbtom, nenadoma pa je omahnila in padla kamela, skupaj z njima na tla. Nihče ju ni gledal, vse dokler ni vstal Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in pokril Safijo. Nato smo prišli k njemu, on pa je rekel:

"Ni škode." Ko smo prišli v Medino, so prišle žene Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da jo pogledajo, zadovoljne zaradi njene nesreče pri padcu iz kamele.¹⁹⁵

Enes, naj bo Allah z njim zadovoljen, navaja: »Odšli smo s Hajbera z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ on pa je nameraval iti proti Vadil-El-Kura, (z njim je bila Ummu Selema, hčerka Milhana), nekateri ljudje so hoteli vprašati Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ za Safijo, vse dokler on ni šel mimo nje ter ji dal svoje ogrinjalo, potem pa ji je predložil naj sprejme islam in ji tudi rekel, da če ostane na svoji veri, je zaradi tega ne bodo prezirali. Če pa izbere Allaha in Njegovega poslanca jo bo oženil.

Ona je odgovorila: "Izbrala sem Allaha in Njegovega poslanca." Tako jo je on osvobodil in oženil, njena svoboda je bil njen mehr.

Ko so prišli v mesto Sahba, je rekel Ummi Sulejm: "Poglej tisto tvojo prijateljico in jo počesi ter uredi." Želel je preživeti zakonsko noč z njo na tem mestu. Ummu Sulejm je vstala, vendar ni imela velikega šotora, niti

---

¹⁹³ jed iz datljev, suhega sira in masla

¹⁹⁴ V arabskem jeziku velima

¹⁹⁵ Beleži imam Muslim pod št. 3574

platnenega šotora ali kake strehe, zato je vzela dve obleki in dve abaji¹⁹⁶ ter se skrila z njo pri drevesu. Tam jo je uredila in nadišavila in tako je preživel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zakonsko noč z njo.

Ko je odšel s Hajberja je pokril Safijo s svojo obleko pod svojim stegnom, ona je dala svoje koleno na njegovo stegno in ko so prišli v mesto Sibar, je hotel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ tam preživeti z njo zakonsko noč, vendar je to odbila, in temu se je čudil. V mestu Sahba pa je ona poslušala njegovo željo in tam preživela zakonsko noč z njim.

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jo je vprašal: "Zakaj si to naredila, ko sem hotel, da se odpočijemo v mestu Sibar¹⁹⁷?" Ona je odgovorila:

"Allahov poslanec, bala sem se zate, ker si bil blizu Judov, ko pa smo se oddaljili od njih sem bila varna."

Zaradi tega je bil do nje še bolj dober, ker je razumel, da ona resnično verjame v njegovo poslanstvo.

Tako je preživel to noč z njo in je poklical ljudi na svatbeno gostijo, na kateri je bilo hajsa, fine moke, datljev in to vse je bilo v skledi. Razprostrl je kožno pregrinjalo na katero so dali skledo in Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je jedel z njimi na tem pregrinjalu.

Prenočil je Ebu Ejjub El-Ensarij blizu njegovega šotora, držeč svojo sabljo celo noč vse do svita in ko je zgodaj zjutraj Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ stopil iz šotora, je on izgovoril Allahu ekber¹⁹⁸, on pa ga je vprašal: "Kaj je s teboj, o Ebu Ejjub?" On je rekel: "O, Allahov poslanec, ti si stopil s to služkinjo v šotor, jaz pa sem se boril proti njenemu očetu, njenemu bratu, njenim stricem, njenemu možu in vsem njenim sorodnikom,

---

¹⁹⁶ Vrsta ženske obleke ali odeje iz domačega sukna

¹⁹⁷ Sibar je oddaljen 6 milj, Sahba pa 12 milj od Hajberja

¹⁹⁸ Allah je Velik

zato sem se bal, da ti ne bi škodovali." Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ se je nasmejal in mu rekel dobre besede .

Ko je prišel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v Medino, je nastanil Safijo v hiši El-Harisa, sina En-Numana, on pa se je preselil iz nje (drugam).¹⁹⁹

Safija, hčerka Hujeja pravi: " Vstopil je k meni Allahov poslanec, jaz pa sem že zvedela, kaj so govorile Hafsa in Aiša ter sem mu to povedala, on pa je rekel: ' Zakaj jim nisi rekla: 'Kako to, da ste vidve boljši od mene, moj mož pa je Muhammed, moj oče Aron in moj stric Mojzes!' Ona je namreč zvedela, da so rekle, da so bolj častne od nje, ker so žene Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in hčere njegovega strica.

Ez-Zuhri navaja, da ga je obvestil Ali, sin El-Husajna, da ga je Safija, obvestila, da je prišla k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko je bil v molilnici v itikafu²⁰⁰ v zadnjih desetih dnevih ramadana. Z njim se je pogovarjala eno uro, potem je vstala, da se vrne nazaj, vstal je tudi Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ter jo spremil vse dokler ni prišla do vrat Ummu Seleme, takrat sta mimo njih šla dva od ensarijev ter pozdravila z mirom Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ on pa jima je rekel (potem, ko jim je odzdravil):

"Počasi, bodita pomirjena, zares je to z mano Safija, hčerka Hujeja."

Onadva pa sta rekla: " Subhanallah.²⁰¹" (Bilo jima je neprijetno, ko sta ga videla z neznano žensko) Nato jima je rekel Allahov glasnik: "Zares hudič

---

¹⁹⁹ Beleži El-Vakidi v Magazi 1/708

²⁰⁰ osamitev v mošeji v zadnjih desetih dneh in nočeh ramadana, samo zaradi čaščenja Allaha

²⁰¹ Slava Allahu

kroži po človeku, tako kot kri in jaz sem se resnično bal, da v vaša srca nekaj ne pride notri. "²⁰²

Enes, naj bo Allah z njim zadovoljen, navaja: »Zvedela je Safija, da je Hafsa rekla o njej, da je hčerka Juda, zaradi tega je zajokala.

Vstopil je k njej Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko je jokala in jo vprašal: " Zakaj jočeš??" Ona je rekla: "Hafsa mi je rekla, da sem hčerka Juda." Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je rekel: "Zares si ti hčerka Allahovega glasnika in res je tudi tvoj stric Allahov glasnik in ti si tudi poročena z Allahovim glasnikom, in s čim naj bo ona ponosnejša od tebe?" Potem je rekel Hafsi: "Boj se Allaha, Hafsa!" ²⁰³ Zubejr, sin Eslema navaja, da so se pri Allahovem glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zbrale njegove žene, ko je imel smrtne bolečine, zaradi katerih je umrl in Safija je rekla:

"Prisežem pri Allahu, Allahov glasnik, resnično sem želela, da boš pri meni v takem stanju." Ostale žene Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ so jo obrekovale in klevetale zaradi teh besed.

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jih je pogledal in rekel:

"Operite svoja usta!" One pa so vprašale: " Zaradi česa, o, Allahov glasnik?" On pa je odvrnil: "Zaradi obrekovanja in klevetanja vaše družabnice, prisežem pri Allahu, da je ona zares iskrena."²⁰⁴

Safija je bila zelo plemenita in darežljiva, poklonila je svoj zlati nakit hčerki Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Fatimi, naj bo Allah z njo zadovoljen in nekaterim njegovim ženam, materam pravovernih, pred svojo smrtjo pa je poklonila miloščino v višini vrednosti njene hiše siromašnim.

---

²⁰² Beleži imam Buhari pod št. 2035

²⁰³ Beleži imam Tirmizi pod št. 4268

²⁰⁴ Beleži Ibn Sad 8/128

Ebu Omar, sin Abdul-Bira navaja: »Safija je bila zelo razumna, prizanesljiva in poštena. Nekega dne je prišla Safijina sužnja k Omarju, sinu El-Hataba in mu rekla: "Safija ima resnično rada soboto in vzdržuje zvezo z Judi."

Omar jo je vprašal glede tega, ona pa je rekla: "Kar se sobote tiče, je ne maram, odkar mi je Allah zamenjal ta dan s petkom, kar se pa Judov tiče – pri njih imam sorodnike, ker imam poreklo od njih."

Potem je rekla svoji sužnji: "Zaradi česa si to naredila?" Ona je rekla: "Satan." Safija pa ji je rekla: "Pojdi od mene, ti si svobodna."²⁰⁵

Ona je mati pravovernih, Safija, hčerka Hujeja, sina Ahtaba od potomcev Allahovega glasnika Arona (Haruna), naj bo mir z njim. Mjena mati je bila Burreh, hčerka Samevala iz plemena Benu Kurejza. Poročila se je z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko je imela 17 let. Čeprav je bila mlada, preden se je poročila z njim, je bila že dvakrat poročena. Prvič je bila poročena s Selamom, sinom Meškema, ki je bil vitez in pesnik plemena Benu Kurejza, drugič pa z Kinanetom, sinom Rebia, ki je bil lastnik najmočnejše trdnjave Hajberja imenovane El-Kavs.

Safija pripoveduje, da ko jo je oženil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, je videl okoli njenega očesa modrico ter jo je vprašal: "Kaj pa je to?"

Ona je odgovorila: "Allahov poslanec, pred tvojim prihodom v Hajber, sem sanjala, da je mesec prišel iz Medine in mi padel v naročje. To sem povedala mojemu možu Kinanetu, on pa me je zelo močno udaril po obrazu in rekel:

'Ali želiš postati žena tega vladarja, ki prihaja iz Medine?!'²⁰⁶

Safija, naj bo Allah z njo zadovoljen, je bila na strani resnice in pravice, ko je bil vodja pravovernih Osman, sin Affana izpostavljen obleganju v svoji hiši.

---

²⁰⁵ Zabeleženo v Siri 2/233

²⁰⁶ Beleži Ibn Sad 8/120

Ebu Hurejra, naj bo Allah z njim zadovoljen pripoveduje, da je bil on eden od tistih, ki so nosili Hasana, sina Alija, naj bo Allah z njima zadovoljen, ranjenega iz hiše Osmana, on ga je vodil ranjenega ven iz hiše s pomočjo Safije, ki je branila Osmana. Na poti jo je srečal El-Ešter ter udaril obraz njenega mezga, tako da je omahnila, ona pa je rekla: "Vrni me nazaj, ne bo me poniževal ta pes!" Ebu Hurejra tudi pravi, da je polagala drva na pot med njeno hišo in hišo Osmana, tako da bi lahko njemu prinašala hrano in pijačo.²⁰⁷

Safija, naj bo Allah z njo zadovoljen, je umrla v mesecu ramadanu, 50. leta po hidžri, v času kalifa Muavija, sina Ebu Sufjana, naj bo Allah z njima zadovoljen.

Pokopana je v pokopališču Bekija, zraven ostalih mater pravovernih in žena Allahovega poslanca ﷺ naj bo Allah z vsemi njimi zadovoljen.

---

²⁰⁷ Zabeleženo v Siri oz. življenjepisu pod št. 182

UMMU HABIBA REMLA - HČERKA EBU SUFJANA

(Mati pravovernih – bogaboječa)

Obiskal jo je njen oče, ko je bila v Medini in je oddaljila posteljo na kateri je spal Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, zato ji je rekel:

" O hčerkica, ali ti želiš oddaljiti to posteljo od mene ali mene od te postelje?"

Ona je rekla: "To je postelja Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ti pa si mnogobožec in nečist, zato ne želim, da sediš na njej." On je odvrnil: "O hčerkica, potem ko si odšla od mene, te je zadelo zlo." Ona je odvrnila: "Ne, ampak me je Allah napotil v islam, ti oče si pa poglavar Kurejšev in njihov največji človek, kako je mogoče, da nisi sprejel islama, namesto tega pa častiš kamenje, katero ne sliši niti ne vidi ?!"

Ta prizor ni niti malo nenavaden za Ummu Habibo, saj je bila med tistimi, ki so se dvakrat izselili in ki je vez z obdobjem nevednosti že zdavnaj prekinila. Svojega očeta (Ebu Sufjana) ni videla 16 let in ko ga je po tem dolgem obdobju znova srečala, v njem ni videla očeta, ki ga je potrebno spoštovati in ceniti, ampak vodjo nevere, kateri je stopil proti islamu in se bojeval vsa ta leta proti Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

Tako so bili opisani ashabi, ki so prakticirali islamske predpise v pogledu pripadanja (islamu) in odrekanju (ljudi, ki niso v islamu) ter vzdigovanju islama in muslimanov.

V razgovoru Umm Habibe s svojim očetom na takšen način, z dejstvom, da je on njen oče ter ima visok položaj v svojem ljudstvu in pri Arabcih, je dokaz moči njenega verovanja in globoko vrezanega čvrstega prepričanja.

V njenem obnašanju je viden trud in napor prijateljev Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v prenašanju islama, veliki skrbi za islam, da se varuje karakter muslimana in pripisovanju njegove važnosti v razvoju.

Ona je mati pravovernih, Ummu Habiba Remla, hčerka Ebu Sufjana, znanega porekla in položaja. Njen oče je Ebu Sufjan Sahr, sin Harba, sin Umeja, njena mati pa je Safija, hčerka Ebu El-Asa, njen brat je Muavija, sin Ebu Sufjana. Potem, ko jo je oženil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, je bila vzrok ljubezni med Allahovim glasnikom صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in Ebu Sufjanovo družino, v zvezi s tem so tudi razodeti verzi: **"Allah bo zares vzpostavil ljubezen med vami in tistimi s katerimi ste bili v sovraštvu. Allah je vsemogočen in Allah je tisti, kateri odpušča in je usmiljen."**²⁰⁸

Vse to je bilo v zameno za njeno veliko potrpežljivost in verovanje v Vzvišenega Allaha.

Najprej je bila poročena z Ubejdullahom sinom Džahša, kateri je v obdobju nevednosti sprejel krščanstvo in odbil čaščenje kipov. Ko se je pojavil islam, sta oba pohitela in ga sprejela, ampak sta doživela surovost in nasilje Kurejšev tako kot ostali, ki so verovali v Allaha.

Bili so prisiljeni pobegniti s svojo vero iz Mekke v Abesinijo.

V Abesiniji je Ummu Habiba rodila hčerko, ki jo je imenovala Habiba, zato je dobila vzdevek po njej ter so jo klicali po vzdevku Ummu Habiba.

V Abesiniji je njen mož Ubejdullah odvrigel islam in sprejel krščanstvo, Umm Habiba ga je skušala, skupaj z izseljenimi muslimani, prepričati in odvrniti od njegove odločitve, vendar niso uspeli. Ubejdullah, sin Džahša je skušal celo prepričati svojo ženo Umm Habibo naj sprejme krščanstvo, kar je ona odločno zavrnila, čvrsto se držeč svojega verovanja ter ostala v svoji veri, ker jo je Vzvišeni Allah rešil, zaradi njene potrpežljivosti v njeni veri ter ji zamenjal njenega moža z boljšim možem od njega in to je bil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Mar naj bi pustil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da se ta velika gospa izgubi med njenim možem – odpadnikom od vere in očetom nevernikom?!

---

²⁰⁸ Koran – poglavje "Preverjena", 7 verz

In kdo je poleg njega bolj pomemben, da počasti njej podobno, jo nagradi za njeno potrpežljivost, čvrstost in boj na poti njenega verovanja in poslanstva??!

In kdo bi bil dostojen hčerke prvaka Kurejšev, razen prvak prvih in zadnjih
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ?!

Vstopila je Ebreha, služkinja vladarja Negusa, k Ummu Habibi in ji rekla:

" O, Ummu Habiba, resnično ti sporoča vladar (Negus), da je zares Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ njemu napisal, naj ga poroči s teboj."

Ummu Habiba je rekla: "Naj te Allah razveseli z dobrim, o Ebreha, vzemi od mene to, kot darilo." Dala ji je dve zapestnici iz srebra in dve grivni (zapestnica, ki se da na ženske noge).

Ummu Habiba je zahtevala naj pride Halid, sin Saida, sin El-Asa, njen bratranec, da jo zastopa glede poroke z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Ko se je znočilo je Negus ukazal Džaberju, sinu Ebu Taliba in muslimanom, ki so bili tam, da bodo prisotni pri njegovim pridigi oz. nagovoru pred poroko, on je rekel: "Hvala Allahu, Vladarju, Svetemu, Tistemu, ki je brez pomanjkljivosti, Tistemu, ki vsakega varuje, Tistemu, ki nad vsem bdi, Silnemu, Vzvišenemu, pričam, da ni drugega boga razen Allaha in da je Muhammed Njegov poslanec in Njegov služabnik, in da je on tisti, katerega je napovedal kot radostno vest Jezus, sin Marije, naj bo mir z njim.

In zatem: ' Zares je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ meni napisal v pismu, da ga poročim z Ummu Habibo Remlo, hčerko Ebu Sufjana, ona pa je sprejela to snubitev od Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in jaz ji dajem poročno darilo v višini 400 zlatnikov." Potem je Negus stresel zlatnike pred ljudi.

Halid, sin Seida pa je potem rekel: "Hvala Allahu, Njega hvalim in od Njega iščem pomoč in podporo, pričam da ni nobenega drugega boga razen Allaha,

Enega in Edinega, kateri nima partnerja in pričam, da je Muhammed صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Njegov služabnik in Njegov poslanec, katerega je poslal z napotilom in resnično vero, da bi je povzdignil nad ostalimi verami, četudi to prezirajo mnogobožci. In potem: Odzval sem se, ko me je poklical Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in sem ga poročil z Ummu Habibo, naj Vzvišeni Allah blagoslovi Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

Potem je Halid dal zlatnike Ummu Habibi, ki jih je sprejela. Nato so vsi prisotni hoteli zapustiti Negusa, on pa jih je ustavil in rekel: " Usedite se, zares je od običaja Allahovih glasnikov, da se po sklenitvi zakonske zveze poje hrana." Potem so prinesli hrano ter se po pojedini razšli.

Ummu Habiba pripoveduje, da je, ko je dobila denar, poklicala Ebreho, ki jo je razveselila z besedami o poroki z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ter ji rekla: "O, Ebreha, takrat sem ti dala darilo, ker nisem imela denarja pri sebi, tukaj imaš 50 miskalov zlata,²⁰⁹ vzemi jih ter si pomagaj z njimi."

Ona pa je to zavrnila, vzela je skrinjo v kateri je bil denar in vse ostalo, kar ji je Ummu Habiba podarila ter ji vrnila nazaj, rekoč:

"Vladar mi je ukazal, da ne smem vzeti od tebe ničesar, jaz sem tista, ki skrbi za njegovo obleko, jaz že sledim veri Muhammeda, Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in sem se predala Vzvišenemu Allahu."

Vladar je ukazal svojim ženam, da ji pošljejo vse dišave, katere imajo pri sebi. Naslednji dan ji je Ebreha prinesla vse te dišave.

Ummu Habiba pripoveduje: »Jaz sem vse te dišave prinesla Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko jih je videl in opazil da dišave uporabljam, tega ni grajal.«

Potem je rekla Ebreha: "O, Ummu Habiba, imam željo, ki mi jo lahko izpolniš, to pa je, da pozdraviš z mirom (selamom) Allahovega poslanca

---

²⁰⁹ 1 miskal je približno 4,58 gramov

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ od mene in da ga obvestiš, da jaz sledim njegovi veri." Potem je bila zelo prijazna in blaga do mene, ona me je tudi uredila za poroko in kadarkoli je prišla k meni, mi je dejala: "Ne pozabi na mojo željo."

Ko sem prišla k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, sem ga obvestila, kako je bilo na zaroki ter kako se je obnašala Ebreha do mene, on pa se je nasmejal, odzdravil na njen pozdrav in rekel: "Naj bo tudi z njo mir in Allahova milost in Njegov blagoslov."²¹⁰

Na svatbeno noč je Osman, sin Affana pripravil svatbeno gostijo, ko je bil Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ že poročen z Umm Habibo, naj bo Allah z njo zadovoljen, ker je bila ona hčerka Osmanove tete po očetu, Safije, hčerke Ebu El-Asa. Ta gostija je bila že druga; prva je bila pri vladarju Negusu v Abesiniji pri skepanju zakonske zveze.

Ko je Ebu Sufjan, sin Harba zvedel, da je Allahov poslanec oženil njegovo hči, je rekel: "To je govornik, katere besede ne moreš odvreči."²¹¹ S tem je mislil reči, da se takšnega kot je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ne zavrne, da bo v tastovem sorodstvu, saj je on dostojen, plemenit in vsako pleme bi bilo ponosno, če bi bilo v tastovem sorodstvu z njim in da lahko z njim poroči svojo hčer. To je rekel Ebu Sufjan kljub dejstvu, da je bil še vedno mnogobožec, sovražnik islama, ampak on ni hotel prevarati samega sebe kot oče, katerega hčerka se je poročila z največjim in najbolj častnim človekom.

Ummu Habiba je imela zelo rada Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, tej ljubezni je dala prednost pred vsem ostalim, celo pred ljubeznijo do očeta, otrok, bratov in ostalih sorodnikov.

Zelo je pazila na svoja dejanja, ker je vedela, da jo Vzvišeni Allah nadzoruje in opazuje, zato je iskala vedno Njegovo zadovoljstvo.

---

²¹⁰ Beleži Ibn Sad 8/97

²¹¹ Zabeleženo v Siri 223

Avf sin El-Harisa je slišal Aišo, da je rekla: »Poklicala me je Ummu Habiba, ko je ležala na smrtni postelji in mi rekla: "Med nama je bilo tisto kar se dogaja ženam, ki imajo samo enega moža, zato naj nama Allah odpusti, za tisto, kar je bilo med nama." Aiša pa ji je rekla: "Naj ti Allah odpusti vse to, jaz pa ti odpustim vse, kar je bilo od tega." Ona pa ji je odvrnila: "Razveselila si me, naj tudi tebe Allah razveseli." Tako je tudi poklicala Ummu Seleme, ter ji rekla isto, kar je rekla Aiši, naj bo Allah z njima zadovoljen.²¹²

Njen oče, Ebu Sufjan je sprejel islam ob osvoboditvi Mekke, Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je dal varnost vsakemu, ki vstopi v njegovo hišo (hišo Ebu Sufjana).

Ummu Habiba se je zelo razveselila, ko je njen oče sprejel islam.

Njeno življenje se je podaljšalo, tako da je živela za časa kalifata njenega brata Muavije, sina Ebu Sufjana .

Na večni svet se je preselila 44. leta po hidžri, naj bo Vzvišeni Allah z njo zadovoljen.

Prenesla je 65 hadisov od Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, od nje pa so prenašali hadise mnogi prijatelji Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in tabiini²¹³, naj bo Vzvišeni Alah z njimi vsemi zadovoljen.

---

²¹² Zabeleženo v Siri 2/224

²¹³ Generacija, ki je prišla za ashabi oziroma prijatelji Allahovega glasnika

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

MEJMUNA - HČERKA EL - HARISA

(Lastnica varnosti)

Mejmuna je bila zadnja ženska, s katero se je poročil (in imel spolni odnos) Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Bila je znana po svojem bogoslužju in skromnem življenju na tem svetu.

Od Jezida, sina El-Asama²¹⁴ se prenaša: »Jaz in Aišin nečak (otrok Talhe) smo nekoč vstopili v tuj vrt v Medini in jedli datlje, potem pa smo srečali Aišo, ki se je vračala iz Mekke ter jo o tem obvestili. Ona se je obrnila k svojemu nečaku ter ga ozmerjala, potem pa se je obrnila proti meni in mi svetovala: " Mar ne veš, da te je Allah počastil s tem, da si na osnovi sorodstva z Mejmuno postal del družine Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ?! Mejmune zdaj ni več, je umrla, zato ne moreš več biti ponosen, da si del družine Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ampak si prepuščen sam sebi in svojim dejanjem. Kar se pa Mejmune tiče, ona je bila najbolj bogaboječa med nami in najbolj je varovala rodbinske vezi."²¹⁵

Sodelovala je v boju na Allahovi poti, v bitki na Tebuku je prenašala vodo in hrano borcem, nudila prvo pomoč ranjencem, zdravila bolne ter obvezovala ranjence. V tej bitki je bila tudi ranjena s puščico, ki je prišla s strani nevernikov, ampak jo je Allah obvaroval, tako da je ostala živa.

Ona je mati pravovernih, Mejmuna, hčerka El-Harisa El-Hilalija, ena od štirih sester, ki jih je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ imenoval "Sestre vernice" in one so: Ummu-l-Fadl, žena El-Abasa, strica Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, Esma, hčerka Umejsa, žena Džafera, sina Ebu Taliba, Selam, hčerka Umejsa, žena Hamze, sina Abdul-Mutaliba, ki je bil stric Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ter Mejmuna, hčerka El-Harisa, žena

---

²¹⁴ Bil je Mujmunin nečak

²¹⁵ Zabeleženo v Sijer 2/244

Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Njihova mati je bila Hind, hčerka Avfa, starica, ki je imela najbolj častne zete na zemlji. Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ se je poročil z dvema njenima hčerkama; Zejnebo, hčerko Huzejma in Mejmuno, hčerko El-Harisa.

Preden se je poročila z Allahovim glasnikom صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je bila Mejmuna dvakrat poročena; najprej je bila poročena z Mesudom, sinom Amra, sina Omarja Esekafija, po njegovi smrti pa je bila poročena z Ebu Ruhmom, sinom Abdul-Uza, sina Ebu Kajsa, po njegovi smrti pa jo je oženil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Mejmuni, naj bo Allah z njo zadovoljen, je bila ime Bera in Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jo je preimenoval v Mejmuno, ker jo je oženil v blagoslovljenem dnevu naknadne umre, takrat je imela 26 let.²¹⁶

Ona je bila vernica, ki je imela rada Vzvišenega Allaha in Njegovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, hotela je doseči to čast, da bi bila žena Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in mati pravovernih. Sedmega leta po hidžri po podpisu Hudejbijskega premirja, je bila naknadna umra, prišel je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ z muslimani, da bi opravili umro že leto prej, vendar so jim mnogobožci to preprečili, zato so podpisali premirje, da se bodo vrnil, naslednje leto pa bodo opravili umro, določili so jim tudi trajanje umre, ki ni smela presegati več kot tri dni.

Ko so prišli sedmega leta po hidžri, da opravijo umro, je Mejmuna začela govoriti svoji sestri Umm Fadl o njeni želji, da želi postati žena Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in mati pravovernih.

Umm Fadl se je tega zelo razveselila ter ji zaželela vse dobro v tej odločitvi, takoj je povedala to svojemu možu Abasu, stricu Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

---

²¹⁶ Beleži El-Hakim in Ibn Sad

Abas je to omenil Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ki je privolili v poroko z njo. To je bila za njo čast, dostojanstvo in posebna vrednost, pa tudi nadomestilo, ker je izgubila že dva moža, katera sta skrbela za njo.

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ji je dal mehr²¹⁷ v višini 400 srebrenjakov, poslal je svojega bratranca Džaferja, moža njene sestre Esme, da jo zasnubi in ko je prišel z razveseljivo novico, je bila na kameli, in takrat je iz veselja rekla: "Kamela in tisto, kar je na njej, pripadajo Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ." Določila je, da bo El-Abas njen zastopnik pri poroki.²¹⁸

Ibn Abas, naj bo Allah z njim zadovoljen, navaja, da je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ oženil Mejmuno, hčerko El-Harisa in prebival v Mekki tri dni, prišli so k njemu Huvejtib, sin Abdul-Uza s skupino Kurejšev v tretjem dnevu prebivanja ter mu rekli: "Tebi je resnično potekel čas prebivanja, zato moraš oditi od nas." On صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa jim je rekel: "Kaj menite, da ostanem tukaj in med vami naredim svatbeno gostijo, pripravil vam bom hrano ter vas pogostil na gostiji?" Oni pa so odvrnili: "Mi nimamo potrebe po tvoji hrani, odidi od nas!"

On صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je potem odšel z Mejmuno, hčerko El-Harisa, vse dokler niso prispeli v mesto Serif, kjer je opravil svatbeno gostijo.²¹⁹

To je bilo v mesecu Zul-Kadetu²²⁰ sedmega leta po hidžri.

Mejmuna, naj bo Allah z njo zadovoljen, je živela potem z Allahovim glasnikom صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pod okrilju Kur'ana, prenesla je tudi 13 hadisov od Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

---

²¹⁷ Poročno darilo, ki pripada izključno samo ženi

²¹⁸ Zabeleženo v Ujunul-Eser 2/392

²¹⁹ Zabeleženo je v Mustedreku pod št. 6796

²²⁰ 11. mesec muslimanskega lunarnega koledarja

Ko je prišel čas njene smrti, 63. leta po hidžri, je bila v Mekki, ni bilo pri njej nikogar od družine njenega brata. Rekla je: "Odpeljite me iz Mekke, jaz resnično ne bom umrla v tem mestu, ker me je zares Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ obvestil, da ne bom umrla v Mekki.

"Potem so jo odpeljali, dokler niso prispeli v mesto Serif, položili so jo pod drevo, kjer je prespala svojo zakonsko noč z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in tam je umrla.

Takrat je imela 81 let, na njenem pogrebu je bil prisoten Ibn Abas in ostali prijatelji Allahovega poslanca, naj bo Vzvišeni Allah z njimi vsemi zadovoljen.

MARIJA KOPTINJA

(Mati Abrahama - Egipčanka)

Vernica iz Egipta, njeno ime je povezano s Hagaro, ženo Allahovega poslanca Abrahama, naj bo mir z njim. Poročila se je z Allahovim glasnikom Muhammedom صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in mu rodila otroka ter prišla v področje Hidžaza; stanovala je v Jesribu .

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je razložil svojim prijateljem, da ima v Egiptu ženine sorodnike in zato jim je priporočil, da se lepo obnašajo s prebivalci Egipta, ko so ga osvobajali.

Od Ebu Zera, naj bo Allah z njim zadovoljen, se prenaša, da je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel: " Resnično boste osvobodili Egipt in to je zemlja v kateri se imenuje El-Kirat, ko jo boste osvobodili se lepo obnašajte z njenimi prebivalci, ker imate v njej sorodnike in varovance." Ali je rekel: "Varovance in ženine sorodnike, če boste videli, da se dva človeka kregata v njej zaradi ene opeke, odidite iz nje."²²¹

Ona je Marija, hčerka Šemuna. Vladar Egipta Mukavkis jo je skupaj z njeno sestro Sirin ter sužnjem – evnuhom Ma'burom podaril Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . Podaril mu je poleg njih še 1000 miskalov zlata, 20 oblek iz zelo mehke egipčanske tkanine in mezga sive barve, katerega so klicali Deldel, neko količino medu, mosuša in palčice kadila.

To vse je prinesel Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ njegov odposlanec Hatib, sin Ebu Belta, ki je bil odposlan k vladarju Mukavkisu.

Hatib je predstavil in razložil islamsko verovanje Mariji, ki je sprejela islam.

Marija je bila rojena v vasi, ki se imenuje Hafn, nahajala se je na vzhodu Nila v Saidu (področje) Egipta. V tej vasi je preživela svoje otroštvo, ko pa je

---

²²¹ Beleži imam Muslim pod št. 6658

odrasla, se je preselila s svojo sestro Sirin v palačo vladarja Mukavkisa v Aleksandrijo.

Ko so prispela vsa ta darila od vladarja Mukavkisa k Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je nastanil Marijo in njeno sestro pri Ummu Sulejm Gumejsa, hčerki Milhana, potem pa je on صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ podaril Sirin njegovemu pesniku Hasanu, sinu Sabita, Marijo pa je zadržal zase.

V njegovem srcu je Marija zavzela visok položaj in veliko čast.

Marija, naj bo Allah z njo zadovoljen, je bila zelo lepa, takoj ko je prišla iz Egipta se je prvo nastanila pri Harisu, sinu En-Nu'mana El-Ensarije ter tako bila soseda Aiše, naj bo Allah z njo zadovoljen.

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je večino časa prebil pri Mariji, zaradi tega je bila Aiša zelo ljubosumna in žalostna, zato jo je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ preselil v visoko premestje Medine ter jo tam obiskoval.

Približno eno leto po poroki z Allahovim glasnikom صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v mesecu Zul-Hidžetu, osmega leta po hidžri je Marija rodila sina Abrahama (Ibrahima). Nekateri pravijo, da jo je on prvo osvobodil suženjstva in potem oženil.

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ se je zelo razveselil svojega sina, sedmi dan po rojstvu mu je dal ime Abraham, ostrigel (obril) je njegove lase in v teži teh las razdelil srebrni denar kot miloščino ter zaklal enega ovna kot akiko.²²²

Prenaša Enes, sin Malika, da je rekel:

Vstopili smo z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ k Ebu Sajfu El-Kajnu (njegova žena je dojila Abrahama ter bila njegova mati po mleku), Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je vzel Abrahama v roke, ga poljubil in povohal. Po določenem času smo znova vstopili, on pa se je zelo napenjal in

---

²²² Vid zahvale Allahu na darovanjem otroku ter jamstvo za otrokovo življenje in zdravje.

mučil, zasolzile so oči Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, Abdurrahman sin Avfa pa mu je rekel: "Ali tudi ti (jokaš) Allahov poslanec?" On pa mu je rekel: "O, sin Avfa, resnično je to milost." Potem se je to ponovilo drugič in Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je rekel: "Zares oko joka in srce je žalostno, mi pa ne govorimo nič drugega, razen to, s čimer je zadovoljen naš Gospodar, zares smo mi s tvojim poslavljanjem, o Abraham, žalostni." ²²³

Beraa sin Aziba je rekel: "Umril je Abraham sin Allahovega glasnika v 16. mesecu starosti in Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je rekel: 'Pokopljite ga v pokopališču Bekia, zares bo on imel doviljo, katera bo spolnila njegovo dojenje v Raju.'"²²⁴

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je umrl eno leto po smrti njegovega sina Abrahama, Marija pa tudi ni dolgo živela po smrti Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

Ona je umrla 16. leta po hidžri, pokopno molitev je opravil Omar sin El-Hataba, naj bo Allah z njim zadovoljen, pokopali so jo na pokopališču Bekija, zdraven ostalih mater pravovernih, naj bo Vzvišeni Allah z njimi vsemi zadovoljen.

Po osvoboditvi Egipta, 20. leta po hidžri, je častni prijatelj Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Ubada, sin Es-Samita, našel vas, v kateri je bila rojena Marija, naj bo Allah z njo zadovoljen in v njej je zgradil mošejo, ta kraj je sedaj znan kot Ešejh Ubada.

---

²²³ Beleži imam Buhari pod št. 1303

²²⁴ Beleži Abdur-Rezak pod št. 14014

ZEJNEB - HČI ALLAHOVEGA GLASNIKA

(Lastnica ogrlice)

Vrnil se je Ebu El-As sin Er-Rebia z enega svojih potovanj v Šamu in slišal vesti o novi veri, ki so polnile kraje Mekke, pohitel je k svoji hiši, njegova žena pa mu je napotila močne besede, polne upanja, govoreč: "Islam, o, Ebu El-As!"

Takrat je Ebu El-Asa zajel molk, njegove misli pa so odpotovale nekam daleč. Bal se je, da bo njegov narod rekel, da je zapustil vero svojih prednikov, da bi ugodil svoji ženi, čeprav je on imel rad Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in svojo ženo; ampak tudi ni maral ponižati svojega naroda in zavreči božanstva svojih prednikov. Še naprej se je držal malikovanja.

Ko je videla, da je njen mož tiho, je začela njegova iskrena žena jokati, ampak je v njej še vedno ostajalo upanje, da bo tudi njega Vzvišeni Allah napotil na pravo pot.

Ona je Zejneb, hčerka Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, njena mati je Hadidža, hčerka Huvajlida. Zejneb je rojena deset let pred poslanstvom Muhammeda صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in je bila prvi otrok, katerega je rodila Hadidža, mati pravovernih, naj bo Allah z njo zadovoljen.

Zejneb je bila poročena z bratrancem Ebu El-Asom, sina Er-Rebia, rodila je sina Alija in hčerko Umamo. Ali je umrl že v otroštvu, Umama je ostala živa in se poročila kasneje z Alijem, sinom Ebu Taliba, naj bo Allah z njim zadovoljen. Ali jo je oženil po smrti Fatime, naj bo Allah z njo zadovoljen, hčerke Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

Ko se je začela krvava vojna med neverniki Kurajša in muslimani, so se morali prijatelji Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ skupaj z njim,

njegovo hčerko Rukajo, Fatimo in Umm Kulsum izseliti v Medino, Zejneb pa je ostala sama v Mekki poleg svojega moža, kateri se je še vedno držal mnogoboštva.

Potem so muslimani odšli iskati nadomestilo za svoja premoženja, katera so pustili v Mekki, v Ebu Sufjanovo karavano. Ko so za to zvedeli neverniki Kurejša, so takoj odšli z vojsko, da obračunajo z muslimani in tako se je začela prva bitka med njimi, imenovana velika bitka na Bedru.

V tej bitki so zmagali muslimani, neverniki in mnogobožci pa so bili poraženi. Ebu El-Asa so muslimani ujeli z ostalimi ujetniki, neverniki Kurejšev pa so poslali sredstva za odkup ujetnikov.

Navaja se od Aiše, naj bo Allah z njo zadovoljen, da je rekla: »Ko so prebivalci Mekke pošiljali sredstva za odkup svojih ujetnikov, je tudi Zejneb poslala odkup za svojega moža Ebu El-Asa. Njena odkupnina je bila ogrlica, ki jo ji je podarila njena mati Hadidža, naj bo Allah z njo zadovoljen. Ko je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ videl to ogrlico je bil zelo žalosten in se mu je zasmilila, rekel je ostalim:

"Kaj menite, če bi osvobodili njenega ujetnika, njej pa bi vrnilo tisto, kar je njeno (misleč na ogrlico)?" Oni so rekli: "Strinjamo se." Potem je Ebu El-As obljubil Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da bo vrnil Zejneb nazaj k njemu. Zato je poslal Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Zejda, sina Harisa in še enega izmed ensarijev ter jim rekel:

"Bodite v dolini Jedžedž²²⁵, vse dokler mimo vas ne bo prišla Zejneb in potem ji bodite spremstvo, vse dokler ne pridete z njo k nam."²²⁶

Potem, ko se je vrnil Ebu El-As, je takoj poslal svojega brata Kinana, naj vodi Zejnebino kamelo, ki je potovala proti Medini, ampak neverniki Kurejšev so blokirali njeno pot, Hebar, sin El-Esveda El-Esedij je zadel s kopjem njeno

---

²²⁵ dolina, ki je oddaljena 8 milj od Mekke

²²⁶ Beleži Ebu Davud pod št. 2694

kamelo, Zejneb pa je padla s kamele na steno, takoj je začela krvaveti; ker je bila noseča je splavila svojega otroka. Kinane, sin Er-Rebia je zagrozil Kurejšem, da jih po pobil s svojimi puščicami, če se ne bodo umaknili in odšli nazaj ter pustili Zejneb.

Kinane je videl Zejnebine bolečine ter jo takoj odnesel do hiše svojega brata, tam je tudi ostala, vse dokler se ni okrepila. Bila je zraven svojega moža, kateri je ni niti za trenutek pustil same. Potem je odšel Kinane z Zejnebo drugič proti Medini ter jo uspešno predal Zejdu, sinu Harisa, kateri je bil v njenem spremstvu, vse dokler Zejneb ni prišla do hiše svojega očeta صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v Medini. Muslimani so jo sprejeli na lep način, s proslavljanjem.

Ibn Ishak pravi: »Ebu El-As je prebival v Mekki, Zejneb pa pri Allahovem poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v Medini, ker ju je islam ločil, vse dokler ni preden je bila osvobojena Meka, Ebu El-As odšel zaradi trgovanja v Šam; bil pa je zelo zaupanja vreden in zanesljiv človek – do svojega in tujega premoženja. Zato su mu Kurejši zaupali svoja premoženja v trgovini. Ko je končal s trgovanjem, se je približeval svoji karavani, toda skupina vojakov Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je zajela karavano ter vzela vse, kar so imeli, on pa je uspel pobegniti.

Ko je skupina muslimanskih vojakov prispela s plenim v Medino, je prišel ponoči tudi Ebu El-As do hiše Zejnebe, hčerke Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ išoč pri njej zavetje in zaščito, ona pa ga je sprejela pod streho – prišel je v Medino iskati premoženje.

Ko je zjutraj odšel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ na jutranjo molitev, tako kot navaja Jezid sin Rumana, je slišal glas, ki je rekel: "O, ljudje, jaz sem resnično dala zavetje Ebu El-Asu, sinu Er-Rebia." In ko je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ končal z molitvo je stopil k ljudem in rekel: "O,

ljudje, ali ste tudi vi slišali, tisto kar sem jaz slišal?" Oni so odgovorili: " Da." Potem je rekel: "Prisežem pri Tistem v čigavi roki je Muhammedova duša, da jaz o tem ne vem ničesar, vse dokler nisem tega slišal, zares je iskano zavetje pri najslabših (misleč na žensko) od muslimanov." Potem je odšel k svoji hčerki ter ji rekel, naj ravna z njim lepo, vendar on njej ne pripada in ona njemu ni dovoljena (ker je bila muslimanka, on pa mnogobožec).

Ibn Ishak navaja: 'Pripovedoval mi je Abdullah sin Ebu Bekra: Zares je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ poslal po skupino vojakov, katera je vzela premoženje Ebu El-Asa ter jim rekel: "Ta človek je naš, tako kot veste, vi ste vzeli njegovo premoženje, če želite ravnati lepo, mu vrnite njegovo premoženje, ker mi to resnično želimo, če pa to zavrnete, potem je to Allahov plen, kateri vam pripada in imate vi do tega pravico."

Oni so rekli: "O, Allahov poslanec, vrnili mu bomo njegovo premoženje." Vrnili so mu celotno njegovo premoženje, nekdo je celo prinesel vedro, majhen ponošen meh, kožno skledico in paličico, katere konci se povlečejo skozi zaponko na vreči. Tako da so mu prinesli njegovo celotno premoženje in nič od tega niso izpustili, on pa ga je potem odnesel v Mekko.

Premoženje je razdelil vsakemu posamezniku od Kurejšev, kateremu je pripadal njegov delež ter trgovsko robo, ki je bila z njim, potem pa rekel:

"O, skupina Kurejšev, ali sem komerkoli karkoli dolžan?" Oni so rekli: "Ne, naj te Allah nagradi z dobrim, zares smo videli, da si zaupen in plemenit." On pa je rekel: "Jaz pričam, da ni nobenega drugega boga razen Allaha in da je Muhammed Njegov služabnik in Njegov poslanec, prisežem pri Allahu, nisem sprejel islama pri njemu (Muhammedu), samo zaradi bojazni, da boste vi mislili, da sem hotel vzeti vaša premoženja, ko pa vam jih je Allah vrnil, sem se jaz osvobodil od njih (teh premoženj) in sprejel islam."

To se je zgodilo 7. leta po hidžri in tako se je združila Zejneb s svojim možem drugič.

Ampak je Zejneb kmalu umrla, zaradi bolečin, ki jih je dobila ob padcu s kamele, ko se je selila v Medino. Ona je zelo obnemogla zaradi izgube krvi in to je bil vzrok njene smrti. Na oni svet se je preselila 8. leta po hidžri, njen mož pa je močno in bridko jokal za njo. Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je bil ob njeni smrti zelo žalosten, on jo je pospremil in opravil pokopno molitev.

Prenaša se od Umm Atije, da je rekla: »Vstopil je k nam Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko je umrla njegova hči in rekel:

' Okopajte jo trikrat ali petkrat ali večkrat, če vidite, da je potrebno, z vodo in lotosom, ko pa jo boste zadnjič kopali, dajte v vodo kafro ali nekaj kafre in ko boste končale, me obvestite.' In ko smo končale, smo ga obvestile, on nam je dal svoje ogrinjalo ter rekel: "Zavijte jo v to ogrinjalo." ²²⁷

Tako se je vrnil njen mož Ebu El-As k svojima otrokoma Aliju in Umami, z oči polnimi solz, poljubljač njuni čeli, poslavljač se vdano od svoje ljubljene žene Zejneb, naj bo Allah z njo zadovoljen.

---

²²⁷ Beleži imam Buhari pod št. 1253

RUKAJA - HČERKA ALLAHOVEGA GLASNIKA

(Udeleženska dveh izselitev)

Razodeti Kur'anski verzi: **Preklete naj bodo roke Abu Lehebove in pogubljen je! Ne bo mu koristilo imetje, nič od tega, kar si je nakopičil! Zagotovo bo vržen v plamteči ogenj in njegova žena, katera je drevje nosila; okoli njenega vratu bo goreča vrv iz ličja zvitega!**²²⁸

so imeli za Allahovega poslanca dvojni pomen; prvič je, to grožnja, ki se bo uresničila nad Abu Lehebom in njegovo ženo in drugič je milost za njegovi hčerki Rukajo in Umm Kulsum, naj bo Allah z njima zadovoljen, ker ju je Vzvišeni Alah rešil življenja v hiši nevere in mnogoboštva.

Rukaja, naj bo Allah z njo zadovoljen, se je rodila 20 let pred hidžro. Odrasla je v okrilju svojega očeta, Allahovega poslanca **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** in njene matere Hadidže, hčerke Huvajlida, naj bo Allah z njo zadovoljen.

Rukaja se je nepretrgoma družila s svojo sestro Umm Kulsum, ker sta bili približno istih let in tudi poročili sta se v istem času s sinovoma Ebu Leheba.

Abdul-Uza, sin Abdul-Mutaliba (klicali so ga Ebu Leheb) je zaročil Rukajo za svojega sina Utbo, njeno sestro Umm Kulsum pa za drugega sina, Utejbo.

Ko je Allahov poslanec **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** dobil poslanstvo in mu je bilo razodeto poglavje "Plamen", je Ebu Leheb rekel svojemu sinu Utbi:

"Jaz sem tebi prepovedan in ti si meni prepovedan, vse dokler se ne boš ločil od njegove (Muhammedove) hčerke!" In tako sta se onadva ločila, še preden je Utbe imel spolni odnos z Rukajo. Rukaja je sprejela islam, takoj ko je sprejela islam njena mati Hadidža, naj bo Allah z njima zadovoljen in obe sta dali prisego Allahovemu poslancu **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**.

Po tej ločitvi je Osman, sin Affana oženil Rukajo v Mekki in ta poroka je bila srečna in uspešna, ker sta bila eden drugemu primerna.

---

²²⁸ Kur'an – poglavje "Plamen" 1-5 verz

Potem sta se oba izselila iz Mekke v Abesinijo, tako da je bil Osman, naj bo Allah z njim zadovoljen, prvi, ki se je izselil v Abesinijo.

Ugodno so se naselili v Abesiniji, dnevi so jim minevali v miru in udobju, vse dokler se ni med njimi razširila lažna vest, da so prebivalci Mekke prenehali z mučenjem in kaznovanjem muslimanov, kot primer, da drugi ne bi sprejeli islama. Zato so se vrnilo Osman, Rukaja in še nekateri muslimani nazaj v Mekko.

Presenečeni so bili, ko so videli, da prebivalci Mekke še vedno vztrajajo v svojem kljubovanju in mučenju nemočnih muslimanov na najhujši način. Počakali so, da se je znočilo in potem ločeno prihajali v Mekko.

Ko se je Rukaja vrnila v Mekko, je njena mati Hadidža, naj bo Allah z njo zadovoljen, že umrla in za njo je zelo žalovala. Vendar ni dolgo ostala v Mekki, ko se je njen mož Osman izselil v Medino, se mu je pridružila.

Rukaja, naj bo Allah z njo zadovoljen, je v tej zakonski zvezi z Osmanom, naj bo Allah z njim zadovoljen, rodila sina Abdullaha in Osmana so po njem tudi klicali.²²⁹ Ko je bil Abdulah star šest let, ga je v obraz kljunil petelin, njegov obraz je zatekel in se vnel, zaradi česar je umrl. Rukaja pa je imela, še pred rojstvom Abdullaha, splav v času njene prve izselitve in potem ni več rojevala.

Ko so se muslimani pripravljali za prvo bitko na Bedru, je Osman hotel biti z borci in sodelovati v tej bitki, toda njegova žena je bila takrat na smrtni postelji po hudi bolezni, nekateri pravijo, da je imela ošpice.

Zbolela je takoj po smrti njenega sina Abdullaha. Zato je dovolil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Osmanu, da izostane od boja in da bo poleg nje, jo zdravi in pazi.

---

²²⁹ V arabskem jeziku Kunja – vzdevek, ki se da po prvorojenem otroku, Osman je tako dobil vzdevek Ebu Abdullah

Ona ni dolgo ostala v takem stanju, odzvala se je pozivu njenega Gospodarja ter se preselila na oni svet 2. leta po hidžri in tako je bila prva hčerka Allahovega poslanca ﷺ, ki je umrla.

Od Ibn Abasa, naj bo Allah z njim zadovoljen se prenaša, da je rekel: »Ko je umrl Osman, sin Mazuna je njegova žena rekla: 'Naj ti bo prijetno, o sin Mazunov, v Raju.' Allahov poslanec ﷺ pa jo je jezno pogledal in rekel: ' Kako ti veš (da je on v Raju), prisežem pri Allahu, zares sem jaz Allahov poslanec, vendar ne vem, kaj se bo zgodilo z mano!' Affan pa je dodal: '...niti z njim!' Ona je potem njemu rekla: "O, Allahov poslanec, on je bil tvoj konjenik in tvoj prijatelj."

Izrečene besede Allahovega poslanca ﷺ so zelo prizadele njegove prijatelje, ker je bil Osman eden najboljših prijateljev Allahovega poslanca, vse dokler ni umrla Rukaja, hčerka Allahovega poslanca ﷺ, takrat pa je on rekel: "Pridruži se našim dobrim predhodnikom, Osmanu sinu Mazuna. "Ko je umrla Rukaja, naj bo Allah z njo zadovoljen, so ženske začele jokati, Omar, naj bo Allah z njim zadovoljen, pa jih je začel pretepati s svojim bičem, Allahov glasnik ﷺ mu je rekel: "Pusti jih, naj jokajo, ampak gorje vam, če boste glasno satansko kričale!"

Potem je rekel Allahov poslanec ﷺ: "Kadarkoli bo iz srca in očesa je to od Allaha in milost, kadarkoli pa bo od jezika in rok je to od satana."

Allahov poslanec ﷺ je sedel na robu groba, njegova hčerka Fatima pa je bila poleg njega in jokala, Allahov glasnik ﷺ je brisal njene solze s svojo obleko iz usmiljenja do nje.²³⁰

Rukaja, naj bo Allah z njo zadovoljen, je pokopana na pokopališču Bekija.

---

²³⁰ Beleži imam Ahmed pod št. 3158

UMM KULSUM - HČERKA ALLAHOVEGA GLASNIKA

(Druga od dveh svetlob)

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je rekel: "Hafso bo oženil tisti, ki je boljši od Osmana, Osman pa bo oženil tisto, ki je boljša od Hafse."²³¹

In kdo je tista, ki bi bila boljša od Hafse, matere pravovernih, naj bo Allah z njo zadovoljen ?

Prišel je Osman, sin Affana v hišo Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ , da bi poiskal tolažbo po smrti svoje žene Rukaje, hčerke Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . Še prej pa je prišel Omar, sin El-Hataba k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ , da se potoži glede Ebu Bekra in Osmana, takrat ko jima je ponudil za ženo svojo hčerko Hafso, po smrti njenega moža Hunejsa, onadva pa sta to zavrnila. Takrat mu je rekel Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : "Hafso bo oženil tisti, ki je boljši od Osmana, Osman pa bo oženil tisto, ki je boljša od Hafse."

In tako se je tudi uresničila ta vesela novica Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ , ko se je on poročil s Hafso, Osman pa z Ummu Kulsum, hčerko Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

Osman, sin Affana, naj bo Allah z njim zadovoljen navaja, da ga je videl Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ žalostnega in zaskrbljenega ter mu rekel: "Kaj je to, da te vidim tako zaskrbljenega in žalostnega?" On je odgovoril: "O, Allahov poslanec, ali je še koga drugega prizadelo to, kar je prizadelo mene? 'Umrla je hčerka Allahovega poslanca, ki je bila z mano, prekinjeno je moje skrbništvo o njej in prekinjeno je ženino sorodstvo med mano in tabo.'

Ko sta se tako pogovarjala, mu je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel: "O, Osman, to je angel Gabriel, Allah mi ukazuje, naj te oženim z njeno sestro

---

²³¹ Beleži Ibn Sad

Umm Kulsum za isti mehr in lepo ravnanje." In tako ga je on
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ poročil z njo.²³²

Ko je Osman oženil Umm Kulsum je dobil častni naziv Zunurejn²³³, ker sta
bili obe resnična svetloba.

Ummu Kulsum je preživela v Osmanovi hiši šest let, z njo je enako lepo
ravnal kot z njeno sestro Rukajo, naj bo Allah z njima zadovoljen.

Umm Kulsum se je rodila pred poslanstvom Allahovega glasnika
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ter bila priča širitvi in zmagi islama proti nevernikom in
mnogobožcem. Ona je sodelovala v boju njene družine s svojim očetom
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in njeno materjo Hadidžo, naj bo Allah z njo zadovoljen .
Z njimi je skupaj trpela bolečine tlačenja in obleganje nevernikov in
mnogobožcev na posesti Abu Taliba.

Potem se je izselila v Medino s sestro Fatimo, ko je Allahov glasnik
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ poslal Zejda, sina Harisa, naj bo Allah z njim zadovoljen
, da jih spremlja na njihovi poti proti Medini.

Bila je tudi priča zmage muslimanov v bitki na Bedru, imela je podobno
življenje, kot njena sestra Rukaja , ker sta isto odraščali v hiši poslanstva, bili
sta zaročeni za dva brata Utbo in Utejbo, ki sta bila sinova Abu Leheba in
njegove žene Umm Džemil.

Vzvišeni Allah ju je rešil ter ju tako počastil, da z njima nista imeli spolnega
odnosa tako je bila odtegnjena čast Ebu Lehebu, da ima potomce po njima.

Umm Kulsum je umrla 9. leta po hidžri, ni rodila nobenega otroka.

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je dal njeno plemenito glavo poleg
tistega, kar je ostalo od njene sestre Rukaje , naj bo Allah z njo zadovoljen, v
en grob, poslovil se je od njiju s solzami v očeh.

---

²³² Beleži Ebu Naim El-Esbehani v Ma'rifetus-Sahabe pod št. 6728

²³³ Lastnik dveh svetlob

FATIMA - HČERKA ALLAHOVEGA GLASNIKA

(Dišeča bazilika)

Ona je bila miljenka, dišeča bazilika (roža) in varovanka skrivnosti Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ; od Aiše se prenaša, da je rekla: »Zbrale so se vse žene Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, prišla pa je Fatima, njena hoja je bila popolnoma ista kot hoja Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, on ji je rekel: "Dobrodošla, moja hči." Potem jo je posadil na svojo desno ali levo stran, nato ji je nekaj tiho rekel in je zajokala, potem ji je spet nekaj tiho rekel in se je nasmehnila. Rekla sem ji: "Kaj te je razjokalo?" Ona pa je odvrnila: "Ne bom odkrila skrivnosti Allahovega poslanca ." Rekla sem ji, da nisem videla veselja v današnjem dnevu in da je bil bliže žalosti. Ko je zajokala sem ji rekla: »Tebi je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ nekaj posebnega rekel, potem pa si zajokala, vprašala sem jo ponovno, kaj ji je rekel, ona pa mi je odvrnila:

"Ne bom odkrila skrivnosti Allahovega poslanca ."

Tako je to trajalo, vse dokler se ni preselil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ na oni svet. Jaz sem jo po njegovi smrti ponovno vprašala, ona pa mi je rekla: »Zares mi je on povedal: 'Resnično sem pred angelom Gabrielom recitiral Kur'an enkrat letno, to leto pa sem ga recitiral pred njim dvakrat, jaz v tem ne vidim nič drugega, kot to, da se mi je približal čas smrti in ti si resnično prva od moje družine, ki se mi bo pridružila, jaz pa sem tvoj imeniten predhodnik.' Zato sem zajokala, potem mi je ponovno po tistem rekel: Mar ti ne bi bila zadovoljna, da bi bila prvakinja žensk vernic ali prvakinja žensk tega ummeta²³⁴? ' Zato sem se zasmejala.«²³⁵

---

²³⁴ pripadnikov islama, tisti ki sledijo islamu

²³⁵ Beleži imam Muslim pod št. 6468

Ona je Fatima Ez-Zehra, hčerka Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, prenaša se, da je Aiša, mati pravovernih, rekla: "Nikoli nisem videla, da bi mu (Allahovemu glasniku) bil kdo bolj podoben v obnašanju, hoji in imela je najboljšo napotitev."

Al-Hasen navaja podoben govor kot Aiša, vendar ne omenja obnašanja, hoje in napotitve. Fatima prenaša, da ko je vstopila k njemu (Allahovemu poslancu in očetu) je vstal, jo vzela za roko, jo poljubil ter jo posadil, da sede na njegovo mesto. Ko pa je on prišel k njej, je vstala pred njim, vzela njegovo roko in jo poljubila ter ga posadila, da se usede na njeno mesto.²³⁶

V drugem izročilo pa Aiša prenaša: »Prišla pa je Fatima, njena hoja je bila popolnoma ista kot hoja Allahovega poslanca, on ji je rekel:

" Dobrodošla, moja hči." Potem jo je posadil na svojo desno ali levo stran, nato ji je nekaj tiho rekel in ona je zajokala, jaz sem ji rekla zakaj joka, potem ji je spet nekaj tiho rekel in ona se je nasmehnila, rekla sem, nisem videla veselja v današnjem dnevu in da je bil bliže žalosti, ona pa je odvrnila, da ne bo odkrila skrivnosti Allahovega poslanca, vse dokler ni umrl Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

Potem sem jo vprašala in povedala mi je, da ji je rekel: "Resnično sem pred angelom Gabrielom recitiral Kur'an enkrat letno, to leto pa sem ga recitiral pred njim dvakrat, jaz v tem vidim le to, da se mi je približal čas smrti in ti si resnično prva od moje družine, ki se mi bo pridružila." Zato sem zajokala, on pa mi je potem rekel: "Ali ne bi bila zadovoljna, da bi bila prvakinja vseh žensk prebivalk Raja ali prvakinja vseh žensk vernic?" Zato sem se nasmejala.²³⁷

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je rekel za Fatimo, da je ena izmed najboljših žena vseh svetov. Enes prenaša, da je zares Allahov glasnik

---

²³⁶ Beleži Abu Davud v Sunenu pod št. 5219

²³⁷ Beleži imam Buhari pod št. 3623 in 3624

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel:" Dovolj je tebi od žena svetov; Marija hčerka Amrama, Hadidža hčerka Huvajlida, Fatima hčerka Muhammeda in Asija žena faraona." ²³⁸

Misver sin Mahreme pripoveduje: "Ali je zasnubil hčerko Ebu Džehla. To je slišala Fatima, odšla je k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in rekla: "Tvoj narod trdi, da ti nisi jezen zaradi svojih hčera. Ali se ženi s hčerko Ebu Džehla!"

Takrat je vstal Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Slišal sem ga, ko je izgovoril šhado in potem rekel: "...tudi po tem sem poročil Ebu Asa, sina Rebia, on pa je govoril z mano in ostal veren. Fatima je del mene, sovražim, da se ji naredi zlo. Prišežem pri Allahu, ne bo živela v zakonu z istim človekom hčerka Allahovega poslanca in hčerka Allahovega sovražnika!" Potem se je Ali odrekel poroke. ²³⁹

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ji je dal vzdevek Ez-Zehra in tako je bila ona njegova dišeča bazilika in njegova miljenka, ker je bila najmlajša in tudi zato, ker je obvarovala njegovo potomstvo.

Ko se je vračal Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ s potovanja ali bitke, je najprej odšel v mošejo, da opravi molitev in potem je obiskal svojo hčerko Fatimo Ez-Zehra, šele nato je odšel k svojim ženam (naj bo Allah z njimi vsemi zadovoljen).

Ez-Zehra je bila rojena pred poslanstvom Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko se je rodila, je صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ imel 35 let in to se je zgodilo v dnevu ponovne graditve Ka'be ²⁴⁰. Takrat je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ s svojo modrostjo in ostroumnostjo ugasnil ogenj vojne med plemeni Kurajša, katera so se prepirala o tem, kdo bo postavil Hadžerul-

---

²³⁸ Beleži imam Ahmed v Musnedu pod št. 12726

²³⁹ Beleži imam Buhari pod št. 3729

²⁴⁰ Najsvetejše svetišče (hram) muslimanov v Mekki

Esved ²⁴¹ na njegovo mesto v Ka'bi. Razgrnil je svoje ogrinjalo ter dal ta kamen na ogrinjalo. Potem je prosil poglavarje plemen, da vsak od njih vzame konec ogrinjala, on pa ga je s svojimi častnimi rokami postavil na njegovo mesto.

Fatima, naj bo Allah z njo zadovoljen, je v svoji mladosti doživela mnoge velike dogodke.

Nekoč je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ opravljaj molitev poleg Ka'be, neki nespametni Kurejšiji so tam sedeli in en izmed njihovih nesrečnežev je prinesel drobovje zaklane živali ter to vrgel na Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko je bil na sedždi²⁴². Ostal je na sedždi vse dokler ni prišla Fatima, naj bo Allah z njo zadovoljen in umaknila to umazanijo z njega.

Tudi Ummu Džemil, žena Ebu Leheba je metala iztrebke pred hišo Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, on pa jih ja odstranjeval v miru, brez vznemirjanja skupaj s Fatimo, ki mu je pomagala, da bi njegova hiša in njena okolica ostala čista in urejena.

Fatima, naj bo Allah z njo zadovoljen, je občutila tudi strašansko mučenje pri bojkotu in izolaciji muslimanov in Benu Hašima²⁴³ s strani nevernikov in mnogobožcev v posestvu Abu Taliba.

Občutila je veliko bolečino, ko jo je zapustila njena mati Hadidža, zelo pogosto se je spomnila nanjo po njeni smrti (naj bo Allah z njo zadovoljen).

Fatima se je izselila iz Mekke v Medino, ko je imela 18 let, z njo je bila njena sestra Umm Kulsum in to je bilo 1. leta po hidžri.

V 2. letu po hidžri so prišli najboljši prijatelji Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ na čelu z Abu Bekrom Es-Sidikom in Omarjem, sinom

---

²⁴¹ sveti črni kamen

²⁴² s svojim obrazom dotikal tal ob molitvi

²⁴³ družina Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

El-Hataba k Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da zasnebijo Fatimo, Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ se jim je opravičil na najlepši način, ko pa jo je zaprosil Ali sin Ebu Taliba (naj Allah oplemeniti njegov obraz) je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ privolili v poroko.

Ali, naj bo Allah z njim zadovoljen, ji je dal mehr v višini 470 srebrnikov, toliko pa je bil vreden oklep, katerega mu je dal Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ na dan bitke na Bedru, od njega pa ga je kupil Osman sin Affana, naj bo Allah z njim zadovoljen, po tej ceni.

Oprava Fatime, naj bo Allah z njo zadovoljen, pa je bila samo vzglavnik iz kože, napolnjen s palminimi vlakni, dva ročna mlina za mletje, meh za vodo in dve obleki z resami iz žameta.

Na dan poroke je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ponudil krožnik poln datljev svojim prijateljem in časnim gostom.

Ali, naj bo Allah z njim zadovoljen, se je odločil v noči osamitve in intimnega odnosa z ženo, najeti posebno stanovanje v katerem bo pričakal svojo nevesto Ez-Zehro, po njenih pripravah za to noč. V stanovanju ni bilo drugih stvari, razen njune postelje in vzglavnika napolnjenega s palmovimi vlakni.

Po nočni molitvi je odšel Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v stanovanje mladih zakoncev, zaprosil ju je, naj mu prinesejo vodo ter da iz te posode opravita versko pranje, potem pa je zaprosil Vzvišenega Allaha z besedami:

"Naš Allah, daj jima blagoslov ter blagoslovi njune potomce."²⁴⁴

Po poteku srečnega leta, napolnjenega z verovanjem v Vzvišenega Allaha je Allah podaril Fatimi sina El-Hasena, Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ se je tega zelo razveselil in v njem je videl dober znak, potem je bila ona osrečena z drugim sinom El-Husejnom in za njim je rodila še enega sina

---

²⁴⁴ Beleži Taberani v Al-Mu'džemul-Kebair pod št. 1138

Muhsina, ki pa je umrl v otroštvu. Nato je Vzvišeni Allah podaril poslanski hiši dve prelepi deklici Zejneb in Umm Kulsum.

Fatima, njen mož Ali, njuni sinovi El-Hasan in El-Husajn so bili najbolj dostojanstveni ljudje ter najbližji Allahovemu poslancu **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**.

Navaja se, da je on **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**, ko je bil razodet verz Vzvišenega Allaha: '**...ti reci: "Pridite, poklicali bomo naše in vaše sinove, naše in vaše žene. Prišli bomo tudi mi. Iz srca bomo Allaha prosili ter priklicali Allahovo prekletstvo nad lažnivce."**'²⁴⁵ – poklical Alija, Fatimo, El-Hasana in El-Husajna in rekel: "Moj Allah, to je moja družina."²⁴⁶

Ummu Seleme, naj bo Allah z njo zadovoljen navaja, da je Allahov glasnik **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** pokril El-Hasana, El-Husejna, Alija in Fatimo z obleko in potem rekel: "Moj Allah, to je moja družina in moji izbranci, odstrani od njih greh in popolnoma jih očisti." Umm Seleme pa je rekla: "Tudi jaz sem z njimi, o Allahov poslanec.' On pa je rekel: "Ti si resnično na dobrem."²⁴⁷

Fatima, naj bo Allah z njo zadovoljen, je stregla svojemu možu, vzgajala in pazila svoje otroke in hišo. Zaradi hišnih opravil je bila pogosto utrujena in v težkem položaju. Ali, sin Ebu Taliba, njen mož pravi o njej: »Oženil sem Fatimo, nobeden od naju ni imel služabnikov; ko jo je poročil Allahov glasnik **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** zame, je poslal z njo vzglavnik iz kože, napolnjen s palminimi vlakni, dva ročna mlina za mletje, meh za vodo in dve obleki z resami iz žameta. Ko je ročno mlela z mlinom, je dobila na rokah žulje, na svojem hrbtu je nosila meh za vodo in zato je imela vidno sled na hrbtu od vrvi, ki je bila zvezana za meh. Pometala je svojo hišo, tako da se ji je obleka zaprašila od prahu in netila je ogenj pod loncem, tako da se ji je od dima umazala njena obleka. Znala se je pritoževati na šibkost, s svojim možem je

---

²⁴⁵ Koran – poglavje "Amramova družina", 61 verz

²⁴⁶ Beleži imam Muslim pod št. 6373

²⁴⁷ Beleži imam Tirmizi pod št. 4245

tako občutila siromaštvo, šibkost in slabost tako kot utrujenost zaradi težkega dela, ki je pustilo vidne posledice na njenih telesih.

Ali, naj bo Allah z njim zadovoljen navaja, da se je Fatima, naj bo Allah z njo zadovoljen, potožila čez žulje, katere je dobila na roki od kamenega mlina, zato je odšla k Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da zaprosi za slugo, vendar ga ni našla (v hiši). To je omenila Aiši in ko se je on vrnil domov, ga je o tem obvestila. Ali v nadaljevanju pripoveduje: " Potem je on prišel k nam, mi pa smo se že ulegli. Nameraval sem vstati, vendar mi je on rekel: 'Ostani na svojem mestu!' – usedel se je med naju, tako da sem občutil njegova mrzla stopala na svojih prsih in potem je rekel: 'Ali želita, da vaju napotim na tisto, kar je boljše od sluge? Ko ležeta v svojo posteljo, recita: Allahu ekber triintridesetkrat, Subhanallah triintridesetkrat in Elhamdulillah²⁴⁸ triintridesetkrat. To je boljše od sluge.'" ²⁴⁹

Enes, naj bo Allah z njim zadovoljen, je pripovedoval: "Ko se je Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ poslabšala bolezen in ga je začela vse bolj stiskati, je Fatima vzdihnila: 'Ah, oče!' Kakšno trpljenje!' On pa ji je odgovoril: ' Ne bo več trpljenja za tvojega očeta po današnjem dnevu!' Ko pa je umrl صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je rekla: 'Moj oče, ti si se odzval Gospodu, kateri te je poklical!' Moj oče, Firdevs rajsko prebivališče je tvoje!' Moj oče, Gabrielu vest o tvoji smrti pošiljamo!'

Ko pa je bil pokopan صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je Fatima rekla:

'O, Enes, kako so vam vaše duše dovolile, da na Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ mečete zemljo?' ²⁵⁰

Navaja se, da je Fatima hčerka Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekla: Ko je Allahov poslanec vstopil v mošejo (ali molilnico) je rekel: ' V

---

²⁴⁸ Hvala oziroma zahvala pripadata Allahu

²⁴⁹ Beleži imam Buhari pod št. 6318

²⁵⁰ Beleži imam Buhari pod št. 4462

imenu Allaha, naj je mir na Allahovega poslanca, moj Allah, odpusti mi moje grehe in odpri mi vrata Tvoje milosti.' Ko pa je izstopil iz mošeje (ali molilnice) je rekel: ' V imenu Allaha, naj je mir na Allahovega poslanca, moj Allah, odpusti mi moje grehe in odpri mi vrata Tvoje dobrote.' ²⁵¹

Šest mesecev po smrti Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ se je preselila Fatima k svojemu Gospodarju, pokopali so jo na pokopališču Bekia, v noči na torek, tretjega dne meseca ramadana 11. leta po hidžri v 28. letu življenja.

---

²⁵¹ Beleži imam Ahmed v Musnedu pod št. 27174

HALIMA ES - SA'DIJA

(Dojilja Allahovega poslanca)

Dojila je Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, vse dokler ni začel jesti hrane. Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jo je zato posebej spoštoval. Prenaša Ebu Tufejl: »Videl sem Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko je delil meso v mestu El-Dži'ran²⁵², k njemu je prišla neka beduinka, on pa je razširil svoje ogrinjalo (da sede), jaz pa sem rekel: "Kdo je to?" Odgovorili so mi: "To je njegova صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ mati, ki ga je dojila."²⁵³

Ona je Halima, hčerka Abu Zuejba Abdullaha Es-Sa'dija, dojila je Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Od Halime, hčerke El-Harisa, matere Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ po mleku se navaja, da je pripovedovala:

»Odpravila sem se na pot s skupino žensk iz plemena Benu Sad ibn Bekr, da bi vzeli dojenčke na dojenje v Mekki. Odpravila sem se na kameli, ki je bila suha in ni dala niti kapljice mleka. Odpravili smo se v letu suše in pomanjkanja, tako da nismo ničesar imeli. Z mano je bil moj mož El-Haris, sin Abdul-Uza. Z nami je bila stara in onemogla kamela, prisežem pri Allahu, da ni dajala niti kapljice mleka. Z mano je bil moj otrok, zaradi njegovega joka nismo spali cele noči, zato ker v mojih prsih ni bilo mleka, da bi ga nahranila, v kameljem vimenu tudi ni bilo mleka za pomolsti, ostalo nam je le upanje.

Ko smo prišli v Mekko, je vsaki med nami ponujen na dojenje Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, toda nobena ga ni hotela vzeti, ker je bil sirota; seveda je vsaka od nas pričakovala plačilo od otrokovega očeta, mislile smo: '

---

²⁵² Mesto, ki se nahaja med Mekko in Taifom

²⁵³ Beleži El- Bezar v Musnedu pod št. 2781

Kaj pa bo za njega dala njegova mati?!" Toda vsaka žena, ki je bila z mano, je vzela dojenčka za dojenje, razen mene. Nisem se hotela vrniti brez dojenčka, zato sem ga vzela. Rekla sem možu: "Prisežem pri Allahu, da se bom vrnila k temu in ga bom zagotovo vzela."

Prišla sem k njemu, ga vzela in se vrnila do svoje kamele. Mož me je vprašal: "Ali si ga vzela?" Rekla sem: "Da, prisežem pri Allahu, zato ker nisem našla drugega." On je odvrnil: "Pravilno si naredila, mogoče nam bo dal Allah v njem dobro." Ona potem nadaljuje in pravi: "Prisežem pri Allahu, takoj ko sem ga dala v svoje naročje, so bile moje prsi polne mleka, on je sprejel moje prsi in doжил, vse dokler se ni nasitil, nasitil se je tudi moj sin (njegov brat po mleku). Moj mož je ponoči vstal in odšel do kamele, videl je, da je njeno vime nabreklo. On jo je pomolzel in oba sva se napila mleka. To noč smo udobno in prijetno prespali, siti in napiti, naši dojenčki so tudi zaspali. Njen mož ji je rekel: "Prisežem pri Allahu, o Halima, vzela si blagoslovljenega otroka, naš dojenček se je nasitil in zaspal." Potem ona pripoveduje: Potem smo odpotovali, prisežem pri Allahu, moja kamela je prehitela in se oddaljila od kamel mojih prijateljic, tako da me niso mogle dohiteti, rekle so mi: "O, hčerka Harisa, kaj se je zgodilo! Počakaj nas. Ali je to tista ista kamela, na kateri si prijahala z nami?!"

Odgovorila sem: "Da, prisežem pri Allahu, to je ta ista pred vami." Potem smo prišli v naše mesto, zemljo Benu Sada ibn Bekra, prišli smo v najbolj suho Allahovo zemljo, prisežem pri Tistem v čigavi roki je Halimina duša, sosedi so vodili na pašo ovce zjutraj, naše ovce pa so se vračale nazaj site in polne mleka, njihove pa lačne in brez mleka. Mi smo pomolzli ovce in se napili mleka, okrog nas pa ni imel nihče niti kapljice mleka za pomolsti. Zato so sosedi rekli svojim pastirjem: "Gorje vam, zakaj ne pasete ovac tam, kjer gre na pašo z ovcami Halimin pastir!" Oni so potem gonili na pašo svoje ovce na isto mesto, kjer so bile moje ovce, ampak so se njihove ovce vračale nazaj lačne in brez mleka, moje pa site in polne mleka.

Muhammed ﷺ se je razvijal hitreje od njegovih vrstnikov, v enem dnevu bi se razvil tako, kot drugi dečki v enem mesecu, v enem mesecu tako, kot drugi dečki v enem letu, tako da je imel šest let, njegov videz pa je bil podoben fantu ki je že blizu spolne zrelosti.

Prišli smo k njegovi materi (Amini) in moj mož ji je rekel: "Ko bi ga še malo pustila pri nas, da se vrnemo z njim, ker se mi resnično bojimo zanj okužbe v Mekki." Halima ji je rekla: "Mi bomo poskrbeli zanj, ker smo v njem videli blagoslov." In tako sta onadva vztrajala pri Amini, dokler ni rekla: "Vrnite se z njim nazaj." Vrnili smo se z njim in pri nas je še bil dva meseca. Ko se je on (Muhammed ﷺ) igral s svojim bratom po mleku za hišami, pri tem pa sta čuvala manjšo čredo ovac, je nenadoma pritekel njegov brat ter rekel meni in možu: "Rešite mojega brata Kurejša, prišla sta k njemu dva človeka, ga položila na tla in sta mu razrezala prsi!"

Hitro so stekli proti njemu, ko pa so prišli, je on že sedel, njegov obraz pa je imel drugačno barvo, z možem sva ga objela in ga vprašala, kaj se je zgodilo. On je rekel: "Prišla sta dva človeka v belih oblekah, me polegla na tla in potem sta mi razrezala prsi, prisežem pri Allahu, da ne vem kaj sta mi naredila." Ona je rekla: "Vrnili smo se z njim, prestrašeni in vznemirjeni. Moj mož mi je rekel: " O, Halima, prisežem pri Allahu, ne vidim nič drugega, kot to, da je ta deček utrpel škodo, pojdi, vrnili ga bomo njegovi družini, še preden se pokaže, kaj se je zgodilo, mi pa se tega bojimo zanj." Halima pravi, da so ga vrnili k njegovi materi, ona pa je rekla: "Zakaj ste ga vrnili nazaj? Saj ste ga varovali in skrbeli zanj. "

Halima ji je rekla: "Ne, pri Allahu, zares smo mi skrbeli zanj ter izpolnili svojo obljubo, katero smo dali."

Potem sem se prestrašila dogodka, ki se je zgodil v zvezi z njim in rekla:

"On naj bo s svojo družino." Njegova mati pa je odvrnila: "Pri Allahu, kaj je z vama? Povejte mi novico, kaj se je to zgodilo z vama in z njim!"

Amina je bila vztrajna, vse dokler jo nismo obvestil o tistem, kar se mu je zgodilo. Ona pa je rekla: "In bali ste se zanj? Nikakor, prisežem pri Allahu, zares ta moj sin ima veličastno bodočnost, naj vam povem nekaj o njem? "

Ko sem bila noseča z njim, nisem občutila niti najmanjše bolečine in nisem videla bolj blagoslovljenega od njega, resnično sem videla svetlobo, kot da je ta svetloba meteor, ko sem ga rodila. Ta svetloba je osvetlila vratove kamel v Busri (mesto v Šamu) in potem sem ga rodila, ni izstopil iz maternice kot ostali novorojenčki, ampak z rokami postavljenimi na zemljo in dvignjeno glavo proti nebu, pustite ga in pojdite za svojimi posli!"²⁵⁴

Lekcije in nauki:

1. Veliki blagoslov Halime, zato ker je vzela Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ta blagoslov je bil viden na Halimi Es-Sadiji v vsaki stvari; v tem, da so bile njene prsi polne mleka, prej pa ni mogla podojiti svojega otroka, blagoslov v tem, da je njen sin prenehal jokati, prej pa je tako jokal, da jo je vznemirjal in da ni mogla spati, zaradi Muhammedovega صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ blagoslova pa je bil tudi sit in je zaspal, s tem se je tudi njegova mati spočila. Njegov blagoslov je bil viden tudi v njihovih ovcah, katere so bile slabe in brez mleka, z njegovim blagoslovom pa so dobile obilo mleka, kot ga do tedaj niso videli pri svojih ovcah.
2. Ti blagoslovi, ki so dani Muhammedu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ so najbolj izraziti dokazi Allahove časti, zato je zaradi njega bila počaščena tudi hiša Halime Es-Sadije. Vse to ni nič čudnega in nenavadnega, za tem se skriva modrost v tem, da družina vzljubi tega otroka, da so bili obzirni do njega da so ga varovali in skrbeli zanj. Tako so bili do njega celo bolj milostni kot do svojih otrok.

---

²⁵⁴ Beleži Ibn Hiban pod št. 6441

3. Allahova izbira do svojega služabnika je najboljša in najbolj blagoslovljena. Vzvišeni Allah je izbral Halimi tega otroka, siroto, ona pa ga je vzela zaradi žalosti, ker ni našla drugega otroka, razen njega, v tem pa je bila dobrot vseh dobrot v Allahovi izbiri. Pokazali so se rezultati te izbire, ko ga je ona vzela in to je nauk za vsakega muslimana, da se njegovo srce pomiri ob Allahovi odredbi in Allahovem izboru ter Allahovem zadovoljstvu s to odredbo, to pomeni, da se musliman ne kesa oz. žaluje za tistim, kar je minilo in tudi ne za tistim, česar mu Allah ni določil (da se mu bo zgodilo v prihodnosti).
4. Vpliv nomadskega življenja na telesno zdravje, čistost duše in inteligenco. Muhammed El-Gazali je rekel: Vzgojite svoje otroke na vasi, da bodo živahni in veseli poleg narave in da uživajo v naravni svobodni klimi in zraku, saj je to boljše za čistost instinkta, razvoj delov telesa in občutkov. To je boljše tudi za svobodo in odprtost misli in občutkov. Resnično je poguba v tem, da naši otroci živijo v tesnih stanovanjih hiš, katere stojijo druga ob drugi, kot da so konzerva, ki zapira, kar je notri. Tako jim je prepovedano uživanje, globoko vdihovanje in življenjski zrak.

Allahov poslanec **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** je Halimo imel zelo rad in jo zelo spoštoval, ko je po osvoboditvi Mekke slišal, da je Halima umrla, je zajokal **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** zaradi njene smrti naj bo Allah z njo zadovoljen.

SAFIJA - HČERKA ABDUL - MUTALIBA

(Teta Allahovega glasnika)

Bila je, naj bo Allah z njo zadovoljen, potrpežljiva v pričakovanju Allahove nagrade, zadovoljna z Allahovo odredbo, vsako težavo in nesrečo je videla lahkotno, kakorkoli naj je bila velika, dokler je bila na Allahovi poti. V bitki na Uhudu je prišla pogledati svojega brata Hamzo, ki je umrl kot mučenik, srečal jo je njen sin Ez-Zubejr, sin El-Avama ter ji rekel: "Mati, Allahov poslanec ti ukazuje, da se vrneš." Ona je rekla: " Zakaj? " Jaz sem že zvedela, kaj so naredili z mojim bratom, to je zaradi Allaha, in mi smo zadovoljni z Allahovo odredbo glede tega, vsekakor bom potrpežljiva v upanju na Allahovo nagrado za to, če bo Allah tako hotel.«

Ez-Zubejr je prišel k Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in ga obvestil o tem, on pa mu je rekel: "Pusti jo, naj gre." Tako je ona odšla k Hamzi ter prosila odpuščanja zanj in potem je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ukazal naj ga pokopljejo.

Bila je, naj bo Allah z njo zadovoljen, zelo pogumna borka. Ko je odšel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v bitko na El-Handeku, je ukazal naj bodo njegove ženske v hiši Hasana, sina Sabita. Prišel je eden izmed Judov, se povzpел nad utrdbo, vse dokler se ni pojavil pred ženskami. Safija je takoj pristopila k njemu, ga udarila in mu odsekala glavo. Odsekano glavo je vzela in jo vrgla med Jude, ki so bili zunaj hiše. Ko so to zagledali, so rekli: "Vedeli smo, da ta (misleč na Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ne bo pustil svoje družine nezavarovane." Tako so odšli od tega mesta.

Ona je Safija, hčerka Abdul-Mutaliba, sina Hašima, sina Abdu Menafa, sina Kusaja, njena mati je hčerka Vehba (pravo ime Haleh), sina Abdu Menafa, sina Zuhre, sina Kulaba, ona je sestra Hamze po materi. V obdobju

nevednosti pred islamom je bila poročena z El-Harisom, sinom Harba, sina Umeja in imela z njim enega otroka, potem jo je oženil El-Avam, sin Huvajlida in ona je rodila sinove: Ez-Zubejra, Es-Saiba in Abdul-Ka'beta.

Safija je sprejela islam in dala prisego Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, izselila se je v Medino, bila je celo med prvimi izseljenkami, ki so se izselile v Medino, islam pa je sprejela skupaj s svojim sinom Ez-Zubejrom, nekateri pa menijo, da skupaj s svojim bratom Hamzo, naj bo Allah z njim zadovoljen..

Prenaša se od Aiše, naj bo Allah z njo zadovoljen, da je rekla: Ko je bil razodet verz: '**...in ti opomni svoje najbližje sorodnike...**', se je povzpel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ na Safo²⁵⁵ in rekel: "O, Fatima hčerka Muhammeda! O, Safija hčerka Abdul-Mutaliba! O, pripadniki plemena Abdul-Mutaliba! Jaz vam ne morem nič pomagati pri Allahu, vprašajte me od mojega premoženja kolikor hočete."²⁵⁶ Ko je umrl Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ga je Safija, naj bo Allah z njo zadovoljen, objokovala v svoji žalostinki:

Žalostna je moja duša! Prenočila je kot izvlečena, nočna nespečnost je dejanje negotovanja zastokale!

Od skrbi in nesreč, ki so me nenadoma zadele, ko bi jih le lahko podelila z narodi!

Ko so rekli: 'Zares je Poslanec prenočil, z njim se je dogovorila smrt zapisana?!'

Ko smo videli, da je Glasnik zrušen, osivelo je zatilje vsakim sivenjem.

Ko smo videl njegove hiše prazne, v njih ni življenja po življenju mojega ljubljenca.

---

²⁵⁵ Ime vzpetine v Mekki

²⁵⁶ Beleži imam Muslim pod št. 524

*Srce je nasledilo to žalost dolgo, zmešalo se je srce in ono je kot prestrašeno.
Ko bi vedela! Kako naj prenočim dobro, potem ko je bilo vidno jasno o
bližnjem Poslancu?*

*Najbolj veličasten človek med bitji resnično, gospod ljudi njegova ljubezen je
v srcih.*

*Allahu se glede tega pritožujem! In On mi je dovolj, Allah ve za mojo
ljubezen in moje glasno jokanje.*

Safija, hčerka Abdul-Mutaliba, naj bo Allah z njo zadovoljen, je umrla 20. leta po hidžri v času kalifata Omarja, sina El-Hataba, naj bo Allah z njim zadovoljen. Imela je več kot 70 let, pokopana je na pokopališču Bakija v dvorišču hiše El-Mugira sina Šu'beta.

Prenesla je tudi nekaj hadisov od Allahovega poslanca *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*, naj bo Allah z njo zadovoljen .

ERVA - HČERKA ABDUL - MUTALIBA

(Pomočnica)

Od Ebu Seleme, sina Abdur-Rahmana se navaja, da je rekel: »Ko je sprejel islam Tulejb, sin Umejra je vstopil k svoji materi Ervi, hčerki Abdul-Mutaliba ter ji rekel: "Sprejel sem islam in sledim Muhammedu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ".

Potem ji je povedal o tem dogodku ter jo nato vprašal:

"Kaj ti preprečuje, da sprejmeš islam in da mu slediš (Muhammedu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)? Tvoj brat Hamza je že sprejel islam." Ona je rekla: "Čakam kaj bodo storile moje sestre. Potem bom ena od njih." On pa je rekel: "Jaz te resnično prosim v imenu Allaha, da greš k njemu in sprejmeš islam." Potrdila je te njegove besede in v pričanju izgovorila, da ni nobenega drugega boga razen Allaha in da je Muhammed Allahov poslanec.

Potem, ko je dala podporo Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je spodbujala svojega sina, da mu pomaga tudi fizično in mu da podporo v njegovem poslanstvu.²⁵⁷

Nekateri zgodovinarji pravijo, da je sprejela islam in se izselila v Medino, kot dokaz navajajo hadis, ki ga navaja Bera, hčerka Ebu Tedžreha, katera je rekla: Kurejši niso zanikali Salatud-Duha²⁵⁸, ampak so zanikali čas molitve. Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je ob nastopu Salatul-Asr²⁵⁹, to molitev opravil z muslimani, vendar posamično ali po dva, ločeno v enem izmed klancev oz. sotesk.

---

²⁵⁷ Beleži Hakim v Mustedreku pod št. 5047 v tem hadisu, navajanju je slabost

²⁵⁸ pred poldnevno molitev

²⁵⁹ popoldnevna molitev

Tulejb, sin Umejra in Hatib, sin Abdu Šemsa sta šla v eno izmed sotesk v kateri so opravljal molitev, gledajoč eni v druge (zaradi bojazni pred sovražniki), takrat so jih napadli Ibn El-Usajdij in Ibn El-Kibtij, katera sta bila divjaka, obmetavala sta jih s kamenjem celo uro, potem sta prenehala in odšla zveličana do Ebu Džehla, Ebu Leheba, Ukbe sina Ebu Muajta ter jim sporočila novico.

Nato so zjutraj odšli k muslimanom, ti pa so ravno odhajali na mesto molitve v času, ko je prisotna tema zadnje noči pomešana s svetlobo jutra (ob pojavu zore), najprej so opravili versko umivanje in potem molitev. Ko so bili tam, so jih napadli Ebu Džehl, Ukbe in Ebu Leheb in še nekoliko njihovih nerazumnikov. Silovito so jih mučili, takrat so prijatelji Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ javno oznanili in govorili o islamu ter jih poklicali v islam, branili so se pred nasiljem, toda Tulejb, sin Umajra je za cilj vzel Ebu Džehla, prišel k njemu in ga tako udaril, da mu je ranil glavo, nato so Tulejba ugrabili in ga zvezali, toda Ebu Leheb je stopil k njemu ter ga odvezal, saj je bil njegov nečak. (sin Ebu Lehebovega brata).

Rečeno je Ervi, hčerki Abdul-Mutaliba: "Mar ne vidiš, da tvoj sin Tulejb že sledi Muhammedu? Postal je njegova roba." Erva pa je takrat že sprejela islam in jim je odgovorila: "Od najboljših dni Tulejba je dan, ko je branil sina njegove tete in prišel je z resnico od Vzvišenega Allaha." Oni so ji rekli: "Mar ti že slediš Muhammedu?!" Odvrnila je: "Da."

Nekateri so odšli k Ebu Lehebu ter ga obvestili o njej, on je takoj prišel in ji rekel: "Zelo čudno od tebe, ti slediš Muhammedu in si zapustila vero Abdul-Mutaliba?!" Ona je odgovorila: "To se je zgodilo, postavi se v obrambo svojega nečaka ter ga varuj, če pa bo njegova (stvar) premagala, boš ti na dobrem, če hočeš lahko stopiš z njim v islam ali ostaneš pri svoji veri, če pa njegova (stvar) ne bo premagala, si ti itak branil svojega nečaka." On je

rekel: "Mar se mi lahko borimo proti vseh Arabcev ?!" Potem so rekli: "Zares je on prišel z novo vero." Potem je Ebu Leheb odšel.²⁶⁰

Erva je objokovala Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ z besedami v verzih:

Mar nisi bil, o Allahov poslanec naše upanje, bil si do nas darežljiv in nisi bil odtujen.

Kot da je na mojem srcu omenjanje Muhammeda, in tisto kar je zbrala po Allahovem glasniku žalost.

Erva, hčerka Abdul-Mutaliba se je poročila z Umejrom, sinom Vehba in rodila sina Tulejba, po njegovi smrti pa se je poročila z Keldetom, sinom Abdu Menafa, sina Abdud-Dara in rodila Ervo.

Umrla je okrog 15. leta po hidžri, naj bo Allah z njo zadovoljen.

---

²⁶⁰ Beleži Hakim v Mustedreku pod št. 6868 s strani El-Vakidija

UMMU HANI

(Zavetnica – zaščitnica)

Prenaša se od Ummu Hani, hčerke Ebu Taliba, da je pripovedovala:

V letu osvoboditve Mekke sem odšla k Allahovem poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ter ga našla, ko se je kopal, njegova hčerka Fatima pa ga je zastirala. Jaz sem ga pozdravila, on pa je vprašal: ' Kdo je to ?' Rekla sem: "Jaz, Ummu Hani' hčerka Ebu Talibova." On je rekel: "Dobro došla, Ummu Hani"! Ko je končal s kopianjem, je vstal in klanjal osem rekato²⁶¹ ogrnjen v enem ogrinjalu, ko pa se je obrnil, sem mu rekla: " Allahov poslanec, sin moje matere (Ali) misli ubiti tega in tega sina Hubejre, katerega sem jaz že vzela pod zavetje oz. zaščito, nato je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel: "Kogar si ti, Ummu Hani vzela pod zaščito, smo ga vzeli tudi mi." To se je zgodilo, pravi Ummu Hani zjutraj, pred poldnevom.²⁶²

Ona je sestrična (po očetu) Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, odrasla je skupaj z njim v hiši njenega očeta Ebu Taliba, ona je skrivala v sebi popolno nežnost in veliko ljubezni do njega (Muhammeda صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), pred islamom ga je branila pred vznemirjanjem mnogobožcev, podpirala in pomagala mu je v vsakem dejanju na Allahovi poti, on صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je vzdrževal sorodstvene vezi, ko jo je obiskoval in iskal pomiritev in tolažbo pri njej.

Ona je Ummu Hani (njeno pravo ime je Hind), z vzdevkom Fahita, hčerka Ebu Taliba, sina Abdul-Mutaliba, sina Hišama, sestrična (po očetu) Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in sestra imama Alija, naj bo Allah z njim zadovoljen, njena mati pa je Fatima, hčerka Eseda, naj bo Allah z njo zadovoljen.

---

²⁶¹ molitev je sestavljena iz enega, dveh, treh ali štirih rekato²⁶¹ oziroma sestavnih delov

²⁶² Beleži imam Buhari pod št. 357

Navaja se, da je bil Allahov poslanec žalosten, ko se je vrnil iz Taifa, ker njegovi prebivalci niso želeli sprejeti Allahove vere, on se je odpravil k njej ter pri njej prespal. Potem se je zgodilo, tisto kar se je zgodilo v zvezi z nočnim potovanjem²⁶³ in nočnim vzdigovanjem²⁶⁴, tako da je Ummu Hani pripovedovala o nočnem potovanju in nočnem vzdigovanju. Rečeno je celo, da se glede nočnega potovanja in vzdigovanja omanje vedno tudi Ummu Hani. Ona je, naj bo Allah z njo zadovoljen o tem pripovedovala:

Od Ummi Hane hčerke Ebu-Taliba, naj bo Allah z njo zadovoljen, v zvezi z nočnim potovanjem Allahovega poslanca *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*, se navaja, da je ona resnično rekla: 'Ni se odpotovalo ponoči z Allahovim poslancem *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ* nikjer drugje, razen iz moje hiše. Pri meni je prespal tisto noč, v moji hiši. Opravil je poslednjo nočno molitev²⁶⁵ potem pa je odšel spati in mi smo tudi odšli spati, ko pa je bilo že blizu zore, nas je prebudil Allahov poslanec *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ* in ko je opravil jutranjo molitev z nami skupaj je rekel: 'O Ummu Hani, jaz sem že klanjal z vami zadnjo molitev, kot si videla v tej dolini potem sem prišel v Bejtul-Makdis²⁶⁶ in v njem sem opravil molitev, nato sem opravil jutranjo molitev z vami zdaj, tako kot vidiš. Potem je vstal, da odide, jaz pa sem ga prijela za rob njegove obleke, odkril se je njegov trebuh, kot da je bil iz finega belega zvitega platna, pa sem mu rekla: 'O Allahov glasnik, ne pripoveduj tega ljudem, ker bodo rekli, da lažeš in te bodo vznemirjali!' On pa je odvrnil:

"Vsekakor jih bom o tem obvestil." Ona potem nadaljuje:

---

²⁶³ V arabskem jeziku Isra – gre za nočno potovanje iz Mekke v Jeruzalem

²⁶⁴ V arabskem jeziku Miradž – gre za nočno vzdigovanje skozi nebesa

²⁶⁵ V arabskem jeziku El-Iša

²⁶⁶ Sveti hram v Jeruzalemu

Rekla sem svoji abesinski služkinji: "Gorje ti, zasleduj Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, vse dokler ne boš slišala, kaj bo rekel ljudem in kaj bodo oni njemu odgovorili !"

In ko je odšel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ k ljudem, jih je obvestil o dogodku, oni so se začudili temu in rekli: "Kaj je dokaz za to, o Muhammed? Mi česa podobnega še nikoli nismo slišali; on pa je rekel, dokaz temu je, da sem šel mimo kamele iz nekega plemena v tej in tej dolini, njihova kamela je pobegnila pa tega sploh niso opazili, jaz pa sem jih napotil k njej, potoval pa sem proti Šamu. Potem sem se približal, dokler nisem bil v mestu Dažeban, šel sem poleg kamele nekega plemena, ljudje so spali, imeli so posodo v kateri je bila voda, z nečem so jo pokrili, jaz sem odkril posodo in popil tisto kar je bilo v njej. Dokaz temu je tudi njihova karavana, ki se zdaj spušča iz bele Es-Senije (hribovske poti) Et-Tenima²⁶⁷, na čelu karavane je rjava kamela, na kateri sta dve posodi iz grobe lanene tkanine (v kateri je običajno pšenica in podobna hrana), ena je črne barve, druga pa svetleče barve (med črno in belo barvo). Ljudje so pohiteli k temu mestu in prvo, kar so srečali na tej poti, je bila kamela pred karavano, tako kot jim jo je opisal صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Vprašali so jih o posodi, pa so jim povedali, da so jo resnično napolnili z vodo ter jo pokrili, ko pa so se zbudili, so jo našli pokrito, tako kot so jo pokrili, vendar v njej ni bilo vode. Vprašali so tudi zadnje med njimi, ki so bili v Mekki, oni pa so rekli: "Prisežemo pri Allahu, resnico je povedal, v dolini, ki jo je omenil, nam je pobegnila kamela in slišali smo glas človeka, ki nam je povedal kje se nahaja, vse dokler je nismo vzeli."²⁶⁸

Ummu Hani je sprejela islam v dnevu osvoboditve Mekke, njen mož Hubejr pa je pobegnil ter svoj pobeg v stihu opisal.

---

²⁶⁷ Ime kraja

²⁶⁸ Beleži Ibn Hišam 1/402

*Pri življenju tvojem,
nisem pobegnil od Muhammeda in njegovih prijateljev
zato, ker sem strahopetec in se bojim umreti,
ampak zato, ker se je spremenilo stanje moje in ni bilo vredno sablje ali
puščice potegniti.*

Navaja se od Ummi Hane, hčerke Ebu Taliba, da je rekla: »Zasnubil me je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, jaz pa sem mu rekla: ' Jaz nimam želje po tem, o Allahov poslanec, ne želim se poročiti a moji otroci so majhni. Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je vprašal: "Zakaj? Najboljše ženske, ki so hodile po zemlji (uporabljena je metafora "jahale kamele") so ženske Kurejša, nežne so do otrok zanje pa skrbijo možje s svojim premoženjem in zaslužkom." ²⁶⁹

Navaja se od Amirja, da je rekel:

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je zasnubil Ummi Hano, ona pa je rekla: "O, Allahov poslanec, ti si mi dražji od mojega sluha in vida, toda obveznosti do moža so velike, bojim se, če bi se posvetila možu, da bi zapostavila sebe in svoje otroke, če pa bi se posvetila otrokom, da bi zapostavila obveznosti do moža." Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je rekel: "Zares so najboljše ženske ki so hodile po zemlji, ženske Kurejša, ona je nežna do otroka v njegovem otroštvu, zanj pa skrbi mož s svojim premoženjem in zaslužkom." ²⁷⁰

Ona je bila, naj bo Allah z njo zadovoljen, pred islamom poročena z Hubejrom, sinom Ebu Vehba, sina Amra El-Mahzumija, z njim je imela otroke; Amra, Džada, Hania, Jusufa, Taliba, Ukajla in Džumaneta. Njen sin

---

²⁶⁹ Beleži Taberani v El-Mu'džemul-Kebir 18/ 173 pod št. 20502

²⁷⁰ Beleži Ibn Sad 8/152

Džad je bil upravitelj Horosana v času imama Alija, naj bo Allah z njim zadovoljen.

Navaja se od Ummi Hani, da je rekla: »Prišla sem k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in rekla:

"O, Allahov poslanec, napoti me na dejanje, ker sem resnično že ostarela, oslabela in se zredila."

On صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je rekel:

"Reci stokrat Allahu ekber, stokrat Elhamdulillah, stokrat Subhanallah, to je boljše od stotih osedlanih konjev z oklepi na Allahovi poti, boljše od stotih kamel in boljše od stotih sužnjev."²⁷¹

Ona je prenesla 46 hadisov od Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, umrla je Ummu Hani, naj bo Allah z njo zadovoljen, 40. leta po hidžri.

---

²⁷¹ Beleži Ibn Madže

FATIMA - HČERKA ESEDA

(Mati verovanja)

Prenaša se od Enesa, naj bo Allah z njim zadovoljen, da je rekel: Ko je umrla Fatima, hčerka Eseda, sina Hašima, mati Alija, naj bo Allah z njim zadovoljen, je vstopil k njej Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, se usedel poleg njene glave in rekel:

" Naj ti se Allah usmili mati! Bila si moja mati po moji pravi materi, bila si lačna, da bi mene nahranila, skromno si se oblačila, da bi mene oblačila, prikrajševala si svoji duši, tisto kar si imela najraje, da bi to dala meni in pri tem nisi želela nič drugega, razen Allahov obraz in oni, večni svet."

Potem je ukazal, naj jo trikrat operejo in ko so dali v vodo kafro, je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ s svojo roko polil po njej to vodo, nato je slekel svojo dolgo srajco, v katero so jo oblekli, zavili pa so jo z njegovim صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ plaščem. Potem je poklical Usamo, sina Zejda, Ebu Ejuba El-Ensarija, Omarja, sina El-Hataba in črnega dečka, da izkopljejo grob. Ko so izkopali grob in prišli do lahda²⁷², ga je izkopal sam Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ s svojimi rokami in zemljo je prenašal iz groba s svojimi rokami, ko pa je končal z izkopom je vstopil v grob in se ulegel na eno stran v njem, rekel je: "Allah je tisti, ki oživlja in usmrčuje, On je živ ne umira, odpusti moji materi Fatimi, hčerki Eseda, spomni jo na odgovore, ko bosta prišla dva angela, naj bo njen grob prostran s pravico Tvojega glasnika in glasnikov, ki so bili pred mano, Ti si resnično od milostnih najbolj Milosten."

Potem je pri njej izgovoril štirikrat Allahu ekber, v grob so jo dali on صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, El-Abas in Ebu Bekr, naj bo Allah z njimi zadovoljen.²⁷³

---

²⁷² del v grobu, kjer se položi mrlič

²⁷³ Beleži Et-Taberani pod št. 20324; v tem hadisu je slabost

Prenaša se od Ibn Abasa, naj bo Allah z njim zadovoljen, da je rekel: Ko je umrla Fatima, mati Alija, sina Ebu Taliba je slekel Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ svojo dolgo srajco ter jo oblekel v njo, ulegel se je v njen grob in potem , ko so poravnali njen grob z zemljo, so rekli: "O, Alahov poslanec, videli smo te, da si naredil nekaj, kar nisi naredil nikoli prej." On pa je rekel:

"Oblekel sem jo z mojo dolgo srajco, tako da bi bila ona oblečena v rajsko obleko, ulegel sem se z njo v njen grob, tako da ji bo olajšano mučenje v grobu²⁷⁴ ; ona je bila od najboljših Allahovih bitij v obnašanju do mene po Ebu Talibu.«²⁷⁵

Takšen položaj je imela Fatima, hčerka Eseda, žena Ebu Taliba, pri Allahovem poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ; ona je skrbela zanj s posebnim skrbništvom. Videla je, da kot sirota težko prenaša to stanje, dajala mu je celo prednost pred svojimi sinovi.

Fatima, naj bo Allah z njo zadovoljen, je odrasla v eni izmed najbolj častnih in dostojanstvenih hiš Kurejšev, njen oče je Esed, sin Hašima, sin Abdu Menafa, sina Kusaja, njena mati pa je Fatima, hčerka Kajsa.

Bila je poročena z Ebu Talibom in mu je rodila Taliba, Ukajla, Džaferja in Alija (naj Allah počasti njegov obraz) od žensk pa Ummu Hani, Džumano in (nekateri navajajo še) Rabto.

Njena dejanja so pustila veliko sled v osebnosti Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v otroštvu, lepo se je obnašala, zelo globoko verovala in

---

²⁷⁴ Misli se na močan stisk mrliča v grobu

²⁷⁵ Beleži Et-Taberani v Evsatu pod št.7128 v verigi prenosa tega hadisa je ena oseba neznana

imela čiste namene, kar je pustilo vtis tudi pri ostalih njenih sinovih, še posebej pri imamu Aliju, sinu Ebu Taliba, naj bo Allah z njim zadovoljen. Tudi po smrti njenega moža, Ebu Taliba je ona prakticirala svojo pomembno vlogo, sprejela je islam in se izselila v Medino, borila se je na poti učvrstitve stebrov, na katerih stoji prava vera.

Prenaša se od Alija, naj bo Allah z njim zadovoljen, da je rekel:

»Rekel sem moji materi Fatimi hčerki Eseda sina Hišama: " Dovolj je Fatimi hčerki Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ napajanje z vodo in odhajanje po opravkih, tebi pa je dovolj postrežba znotraj, mletje (žita) in gnetenje (testa)." ²⁷⁶

Ibn Sad je rekel: Bila je zelo dobra ženska, Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jo je obiskoval in v njeni hiši odspal malo popoldne ²⁷⁷.

---

²⁷⁶ Beleži Et-Taberani pod št. 20326 v verigi prenosa tega hadisa je prekinitev

²⁷⁷ V arabskem jeziku Kajlula , ki pomeni popoldnevni kratki spanec

UMMU EJMEN

(**Mati ljubljena** صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

Ona je ena izmed prvih izseljenk, Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je rekel Ummi Ejmen: "O, mati !" Ko pa jo je pogledal, je rekel: " Ona je ostanek moje družine." ²⁷⁸

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jo je vedno obiskoval in spoštoval, rekel je za njo: "Ummu Ejmen je moja mati po moji materi."²⁷⁹

Ona je bila zelo srečna glede tega, živela je s tem, kot da je resnica, bila je usmiljena do njega , tako kot je usmiljena mati do svojega sina, bala se je zanj včasih pa se je jezila nanj tako kot se jezi mati na svojega otroka.

Od Enesa, naj bo Allah z njim zadovoljen, se navaja, da je rekel:

Odšel je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ k Ummu Ejmen, jaz pa sem odšel z njim, ona mu je dajala posodo v kateri je bila pijača da pije, in ne vem ali se je postil ali pa ni želel piti, ko je zavrnil pijačo je kričala nanj ter ga pograjala.²⁸⁰

Seveda tega ne bi počela, če ne bi vedel, da je zanjo kakor sin, saj ga je ona vzgojila ter čuvala in skrbela zanj صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

Njena ljubezen in skrb sta popolnoma zajeli Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ , bila je njegova mati v otroštvu in starosti, Vzvišeni Allah jo je počastil s Svojo dobroto in jo nagradil z dobrim v njeni lepoti ter jo čuval tako, kot je ona čuvala Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .
Prenaša Osman sin El-Kasima, da je rekel: »Odšla je Ummu Ejmen kot izseljenka k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ iz Mekke v Medino,

²⁷⁸ Beleži Ibn Sad 8/223 v verigi prenašalcev hadisa je ena neznana oseba

²⁷⁹ Zabeleženo v El-Isabe

²⁸⁰ Beleži imam Muslim pod št.6471

hodila je peš in bila brez popotnice, postila je v zelo vročem dnevu, prizadela jo je huda žeja in zaradi tega je skoraj umrla. Ona pravi:

»Ko pa je zašlo sonce, sem zaslišala glas nad mojo glavo, dvignila sem jo in zagledala vedro z vodo, ki je imelo belo vrv, vedro se je spuščalo k meni, vse dokler se ni spustilo tako, da sem ga lahko vzela. Pila sem iz njega, vse dokler se nisem napila, po tem dogodku sem se lahko postila in celo namerno hodila po soncu, da bi bila žejna, ampak sploh nisem mogla postati žejna.«²⁸¹

Od Enesa, naj bo Allah z njim zadovoljen, se navaja, da je rekel:

Ko je umrl Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je rekel Ebu Bekr Omarju ali Omar Ebu Bekru: ' Pojdi z nami k Ummu Ejmen, da jo obiščemo.' Potem sta odšla k njej, našla sta jo, ko je jokala.

Rekla sta ji: 'O, Ummu Ejmen, zares je tisto, kar je pri Allahu, boljše za Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.' Ona pa je rekla:

"To vem, da je zares tisto, kar je pri Allahu, boljše za Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ampak jaz jočem zaradi razodetja, katero se je prekinilo za nas." In tako sta tudi onadva začela jokati in sta jokala z njo.²⁸²

Ona je Ummu Ejmen²⁸³ Bereka, hčerka S'aleba sina Amra sina Hisna, znana tudi kot El-Habešije, bila je služabnica Abdullaha, sina Abdul-Mutaliba, očeta Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko pa je umrl Abdullah jo je nasledila njegova žena Amina, hčerka Vehba, mati Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Ona je skrivala v sebi popolno iskrenost in resnično ljubezen do nje, odpotovala je z Aminom in njenim sinom Muhammedom صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v Jesrib zaradi obiska groba njenega moža Abdullaha. Ko so se vračali, je zbolela mati Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in

---

²⁸¹ Zabeleženo v El-Isabe 4/77 v Delailu En-Nubuve pod št. 2372

²⁸² Beleži Ibn Ebu Šejbe v Musanefu pod št. 37027

²⁸³ njen vzdevek

umrla na poti, pokopala jo je Ummu Ejmen v mestu El-Ebva , na puščavskem mestu, ki se nahaja med Mekko in Medino.

Ona je prinesla Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ k njegovemu dedku Abdul-Mutalibu in mu še naprej služila ter bdela nad njegovim udobjem; vse dokler se ni oženil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ s Hadidžo, hčerko Huvajlida, naj bo Allah z njo zadovoljen, takrat je ona odšla z njim v njegovo hišo in bila pri njiju zelo spoštovana in cenjena.

Ko jo je zasnužil Ubejd, sin Zejda iz plemena Benu El-Haris sina El-Hazredža, je za njeno opravo poskrbela Hadidža, naj bo Allah z njo zadovoljen. Leto po poroki je rodila sina Ejmena²⁸⁴.

Ejmen je umrl kot mučenik v bitki na Hajberu, ko pa je umrl njen mož Ubejd, sin Zejda, jo je oženil Zejd, sin Harisa, njegovo željo po poroki z njo so spodbudile besede Allahovega poslanca, ki je rekel: "Kogar veseli, da bi se poročil z žensko, ki je od prebivalcev Raja, naj se poroči z Ummu Ejmen."²⁸⁵

Ona je v tem zakonu rodila sina Usamo, sina Zejda, ljubljenca Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Ona je ena izmed vernic, ki so sodelovale v islamskih bitkah z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ; sodelovala je v bitki na Uhudu, kjer je previjala rane muslimanom in nosila vodo, sodeloval je tudi v bitki na Hajberju.

Ummu Ejmen, naj bo Allah z njo zadovoljen, je prenesla tudi nekaj hadisov od Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, umrla pa je v zadnjem obdobju kalifata Osmana sina Affana, naj bo Allah z njim zadovoljen, pokopana je v Medini, imela pa je več kot 90 let.

---

²⁸⁴ po katerem je dobila vzdevek Ummu Ejmen –"Ejmenova mati"

²⁸⁵ Beleži Ibn Sad 8/224

SUMEJA - HČERKA HAJATA

(Prva mučenica v islamu)

Takoj, ko je slišala klicanje Allahovega glasnika v islam je sprejela vero Vzvišenega Allaha. Mnogobožci so začeli, mučiti vernike, njo so še posebej hudo mučili, da bi zapustila vero v Allaha, vendar je ona ostala v islamu in zato so jo ubili, tako je postala prva mučenica.

Ona je častna ashabijka²⁸⁶ Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Sumeja, hčerka Hajata, žena Jasira in mati Amara, naj bo Alah z njimi zadovoljen.

Bila je sužnja pri Ebu Huzejfi, sinu El-Mugira El-Mahzumija, Jasir pa je bil varovanec Ebu Huzejfe, ta pa ga je poročil s Sumejo. Rodila je Amara, ko pa je prišel v Mekko poziv v islam, sta ga takoj sprejela Sumeja in njen sin Amar, potem pa se jima je pridružil še njen mož.

Navaja se od Mudžahida, da je rekel: »Prvih sedem ljudi, ki so javno oznanili islam so bili: Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, Ebu Bekr, Bilal, Habab, Suhejb, Amar in Sumeja, mati Amara. Allahovega poslanca je zadrževal njegov stric, Ebu Bekra njegovo pleme, ostali pa so bili ujeti, oblekli so jih v železne oklepe in mučili na vročem soncu, – to mučenje je preseglo vsako mejo, potem so od njih terjali, da sprejemajo njihove zahteve, k vsakemu so prišli ljudje iz njegovega plemena s kožo, v kateri je bila voda ter so jih zavili vanje in jih tako nesli – razen Bilala.

Popoldan je prišel k Sumeji Ebu Džehl, začel jo je zmerjati, potem jo je ubil in tako je ona postala prva mučenica, ki je umrla mučeniške smrti v islamu, razen Bilala, kateremu so na vrat zvezali vrv in potem ukazali njihovim otrokom, da ga tako vlečejo po mekkanskih hribih, on pa je govoril: "Edini!" " Edini!" (misleč na Enega boga Allaha)²⁸⁷

---

²⁸⁶ Prijateljica Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

²⁸⁷ Beleži Ibn Ebu Šejbe pod št. 33863

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je hodil mimo mučenih muslimanov ter jim svetoval, da bodo potrpežljivi pred tirani.

Ko je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ šel mimo Amara in njegove družine je rekel: "Veselite se, Amarova in Jasirova družina, zares je vaše obljubljeni mesto v Raju."²⁸⁸

In če je bila potrpežljivost moških muslimanov ob hudem mučenju čudež, potem je še bolj čudno, da je ob tem potrpežljiva ženska, njena potrpežljivost pri prakticiranju vere je lažja v primerjavi s potrpežljivostjo ob bolečinah mučenja, kadarkoli se poveča in okrepi.

Nekega dne je šel mimo nje Ebu Džehl in jo slišal kako ponavlja besede verovanja: "Edini. Edini. Allah je velik. Allah je velik."

Ukazal ji je, naj zanika Muhammeda in njegovo vero, ona pa je to zavrnila, vzela je kopje in jo ranila, Sumeja pa je umrla mučeniške smrti.

Bila pa je, naj bo Allah z njo zadovoljen, že starka, veličastnega verovanja, slabega telesa, močnega prepričanja, simbol obstojnosti in znak moči verovanja.

Ob bitki na Bedru je umrl Ebu Džehl, Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je rekel Amarju:

"Allah je ubil, ubijalca tvoje matere."²⁸⁹

---

²⁸⁸ Zabeleženo v Mustedreku pod št. 5666

²⁸⁹ Beleži Ibn Sad 8/264

UMMU RUMAN - ŽENA EBU BEKRA

(Žena od rajskih lepotic)

Od Kasima, sina Muhammeda se navaja, da je rekel: »Ko je bila spuščena Ummu Ruman v svoj grob, je rekel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "Kogar veseli pogled na žensko izmed lepotic raja, naj pogleda Ummu Ruman." ²⁹⁰

Bila je sahabijka²⁹¹ in borka, zelo čistega srca in dobre duše, Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ se je spustil v njen grob, iskal odpuščanje zanjo in rekel: "Moj Allah, Tebi ni skrito tisto, kar je srečala Ummu Ruman pri Tebi in pri Tvojem poslancu." ²⁹²

Ona je Ummu Ruman²⁹³ hčerka Amra sina Uvejmirja, bila je med prvimi muslimankami, poročena z Abdullahom, sinom El-Harisa, sina Sahbera, z njim je imela sina Et-Tufejla, njen mož je z njo prišel v Mekko in sklenil zvezo z Ebu Bekrom (o zaščiti oz. varovanju), ko pa je umrl Abdullah jo je oženil Ebu Bekr in z njim je imela sina Abdur-Rahmana in hčerko Aišo, mater pravovernih, naj bo Allah z njima zadovoljen .

Pred to poroko pa je bil Ebu Bekr poročen in imel sina Abdullaha in hčerko Esmo, naj bo Allah z njimi zadovoljen. Ko je imela Aiša šest let je odšla Havla, hčerka Hakima k njeni materi, Ummi Ruman ter ji rekla:

"Ummu Ruman! Ali sploh veste, kaj vam je Allah podaril od dobrote in blagoslova?" Ummu Ruman je vprašala: "In kaj je to ?" Havla je odgovorila: "Poslal me je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ , da zasnubim za njega Aišo." Od tega časa je bila Ummu Ruman počaščena sorodstvom z Allahovim

---

²⁹⁰ Beleži Ibn Sad 8/277

²⁹¹ prijateljica Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

²⁹² Zabeležno v El-Isabe 4/89

²⁹³ Njen vzdevek

poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ona je imela pri Allahovem poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ posebno mesto, zaradi svojega verovanja in bogaboječnosti.

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jo je imel zelo rad. Ummu Ruman se je izselila skupaj s svojo hčerko Aišo iz Mekke v Medino, na poti v Medino je zarjovela kamela Aiše, njena mati Umm Ruman pa je zakričala, boječ se za svojo hčer: "Njegovi dve hčeri in njegova nevesta!" Kamela se je potem umirila, karavana pa je mirno prispela v Medino.

V Medini je Ummu Ruman sporočila svoji hčerki Aiši, da se bo poročila z Allahovim glasnikom صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Ummu Ruman je imela zelo rada svojo hčerko Aišo, tako da je v znanem dogodku krive obdolžitve njene hčere za prešuštvo²⁹⁴ padla v nezavest od žalosti. Ko je prišla k sebi, je začela moliti Allahu, naj pokaže resnico glede tega. Ostala je pri svoji hčerki, ki je nepretrgoma jokala, jo tolažila in svetovala ter ji govorila: "Hčerka, ne bodi v skrbih, prisežem pri Allahu, zelo malo je lepih žena, ki so poročene z možem, ki jo ljubi, poleg nje pa so tudi druge žene tega moža ki govorijo in tudi o njih govorijo ljudje marsikaj...."

In ko so odkrili resnico, glede krivične obdolžitve njene hčerke, so se razširile prsi Ummu Ruman, zahvalila se je Allahu za nedolžnost in Njegove počastitve njene hčere.

V šestem letu po hidžri je umrla Ummu Ruman, naj bo Allah z njo zadovoljen, Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ se je spustil v njen grob in Ga prosil za odpuščanje njenih grehov, naj bo Vzvišeni Allah z njo zadovoljen. Hafiz Ibn Hadžer meni, da je najbolj izbrano mišljenje, da je umrla 8. leta po hidžri, Allah pa ve najbolje.

---

²⁹⁴ Dogodek znan pod imenom El-Ifk

ESMA - HČERKA EBU BEKRA

(Lastnica dveh pasov)

Zelo zgodaj je sprejela islam, živela je življenje v katerem je pomagala islamu s svojim pogumom in junaštvom, bila je pravi vzor v žrtvovanju in odrešenju. Navaja se od Esme, hčerke Ebu Bekra, da je ona resnično rekla: Ko sta odšla Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in Ebu Bekr, naj bo Allah z njim zadovoljen, je k nam prišla skupina iz plemena Kurejš v kateri je bil Ebu Džehl, sin Hišama, ustavili so se pred vrati Ebu Bekra, jaz pa sem odšla k njim, rekli so:

"Kje je tvoj oče, o , hčerka Ebu Bekra?" Rekla sem: "Ne vem, pri Allahu, kje je moj oče." Ona pravi, da jo je Ebu Džehl, ki je bil zelo pokvarjen, udaril v obraz tako močno, da so ji padli uhani iz ušes.²⁹⁵

Minile so tri noči, oni pa niso vedeli v katero smer je odšel Allahov poslanec, prišel je glas (nevidnega bitja) s spodnje strani Mekke, recitirajoč verze, katere so Arabci recitirali, ljudje pa so sledili temu glasu, vendar niso videli nikogar, vse dokler ni zapustil Mekke na zgornji strani:

*Naj Allah, Gospodar ljudi, nagradi z najboljšo nagrado
dva prijatelja, ki sta v šotoru Ummu Ma'bed opoldne se spočila
Prišla sta z napotitvijo in z njo se je ona napotila
rešen je tisti, kateri prenoči kot prijatelj Muhammeda
Naj čestitajo svoji hčerki Benu Ka'bi
njeno mesto opazovanja je vernikom v tolažbo²⁹⁶*

---

²⁹⁵ Beleži Ibn Hišam 1/487

²⁹⁶ Beleži Ibn Hišam

In ko smo slišali njegov govor, smo vedeli, kam se je napotil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, potoval je proti Medini, bili pa so štirje: Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, Ebu Bekr, Amir, sin Fuhire – varovanec Ebu Bekra in Abdullah, sin Urejkiti, njihov vodič.

Ona je častna gospa Esmā, hčerka Ebu Bekra Es-Sidika (Iskrenega), sina Ebu Kuhafe, njena mati pa je Kutejla, hčerka Abdul-Uza, sina, Abda sina Esada sin Nusajra sin Malika sina Hasela sin Amira sina Lueja. Ona je sestra Abdullaha, sina Ebu Bekra po očetu in materi ter sestra Aiše po očetu, bila je starejša od Aiše po letih, ona je mati Abdullaha sina Ez-Zubejra in zadnja, ki je umrla od izseljenk.

Esmā, naj bo Allah z njo zadovoljen, je bila rojena 27 let pred hidžro, poročila se je z Ez-Zubejrom, sinom El-Avama, še preden se je izselila iz Mekke v Medino.

Ko pa se je naselil Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ s svojimi prijatelji v Medini, se je tudi ona, ko je bila noseča, izselila s svojim možem, v Medini pa je rodila sina Abdullaha, sina Ez-Zubejra in tako je bil on prvi otrok v islamu, ki se je rodil v Medini po izselitvi El-Mustafe²⁹⁷, rodila je še: Urvo, El-Munzira, El-Muhadžira, Asima, od hčera pa Hadidžo- El-Kubra, Ummu Hasen in Aišo.

Dobila je vzdevek ' Lastnica dveh pasov' v dogodku, ki ga ona pripoveduje: "Naredila sem hrano (katero je dala v večjo ruto) za Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v hiši Ebu Bekra, ko se je hotel izseliti v Medino, toda nisem imela ničesar s čimer bi zvezala njegovo večjo ruto s hrano in posodo z vodo (na konju)." Rekla sem Ebu Bekru: " Boga mi, nimam ničesar s čimer bi to zvezala, razen svojega predpasnika." On je rekel: " Raztrgaj ga na dva dela, z enim delom mu zveži posodo (meh) z vodo, z drugim pa večjo ruto s

---

²⁹⁷ Eno izmed imen Muhammeda صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

hrano!" Tako sem tudi naredila, in zaradi tega sem dobila naziv "Lastnica dveh pasov".²⁹⁸

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ji je rekel: "Allah ti bo zamenjal ta tvoj pas (predpasnik) z dvema pasovoma v Raju." Zato so jo klicali "Lastnica dveh pasov".²⁹⁹

Bila je, naj bo Allah z njo zadovoljen stanovitna in potrpežljiva, po izselitvi njenega očeta v Medino je dobro vodila hišne posle in se v hiši lepo obnašala. Navaja se od Esme, hčerke Ebu Bekra, da je rekla: »Ko je odšel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ z Ebu Bekrom, je Ebu Bekr odnesel ves denar s sabo, imel pa je pet ali šest tisoč dirhemov, tako da svoji družini ni pustil ničesar. K nam je vstopil moj ded, Ebu Kuhafe, ki je bil slep, in rekel: "Tako mi Boga, ne samo, da smo ostali brez njega, ampak smo ostali tudi brez denarja!" Rekla sem: "Nikakor dedek, on nam je zares pustil dosti denarja," potem sem vzela kamenčke ter jih dala v posodo, ki je bila v odprtini zida, tam kjer je moj oče shranjeval denar, to posodo sem pokrila z obleko, potem sem prijela njegovo roko in rekla: "Dedek, daj roko na ta denar." On je položil roko nanj in rekel: "Dobro je, da vam je pustil toliko denarja, dobro je naredil in to vam bo zadostovalo." Ona pa je rekla, da priseže pri Allahu, da jim on (Ebu Bekr) ni pustil ničesar, ampak je s tem želela pomiriti starčka.³⁰⁰

Imela je veliko zaupanje v tistem, kar je pri Allahu in Njegovem poslancu, pri Vzvišenemu Allahu je našla mir in se znebila skrbi.

Nekega dne, ko jo je prizadelo močno vnetje na obrazu in glavi, je obvestila o tem svojo sestro Aišo: "Omeni moje bolečine Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, mogoče me bo Allah ozdravil."

---

²⁹⁸ Beleži imam Buhari pod št. 2979

²⁹⁹ Zabeleženo v El-Isabe 3/435

³⁰⁰ Beleži imam Ahmed v Musnedu pod št. 27716

Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, je omenila njene bolečine Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Odšel je k Esmi, vstopil k njej in se je začel dotikati moleč: "Moj Allah, ozdravi jo od tega zla in te škode." ³⁰¹

S svojimi dejanji je vplivala na to, da je bil Vzvišeni Allah z njo zadovoljen, ona pa je iskala le Njegovo zadovoljstvo.

Prenaša se od Abdullah sina Ez-Zubejra, da je rekel: Prišla je Kutejla, hčerka Abdul-Uza, sina Abdu Eseda iz plemena Malik, sin Hasela k svoji hčerki Esmi, hčerki Ebu Bekra z darili. Prinesla ji je Ekit ³⁰², maslo in Dibab ³⁰³.

Vendar je bila njena mati nevernica in zato Esma ni sprejela darili, niti je ni sprejela v svojo hišo; njena sestra Aiša je vprašala Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ali je prav storila.

Takrat je Allah razodel verz: **"Allah vam ne prepoveduje delati dobrega in biti pravični do tistih, ki se ne bojujejo z vami zaradi vere in ki vas ne preganjajo z vaših domov. Allah resnično ljubi pravične."**³⁰⁴

In takrat ji je on صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ukazal, da sprejme darila in jo sprejme v svojo hišo. ³⁰⁵

Za vse, za kar ja menila da je iskreno – je potrdila odprto brez gestikulacije ali sramu. Urva je rekel: »Vstopil sem jaz in moj brat (preden je bil ubit) k naši materi, zadnjih deset dni v katerih je imela smrtne muke in Abdullah ji je rekel: "Kako si?" Ona je rekla: "Trpim zaradi bolezni." Odgovoril je: "V smrti je pomiritev." Ona je odvrnila: "Mogoče pa ti želiš mojo smrt, ne delaj tega." Potem se je nasmehnila in rekla: "Prisežem pri Allahu, da ne želim umreti, vse dokler me ne obvestijo; ali da boš ubit in bom pričakovala nagrado za tvojo

---

³⁰¹ Beleži Ibn Sad 8/351

³⁰² kislo mleko, ki se strdi kot kamen in se kuha ali pa se z njim kuha, peče

³⁰³ Meh iz kuščarjeve kože

³⁰⁴ Kur'an – poglavje "Preverjena", 8 verz

³⁰⁵ Beleži imam Ahmed v Musnedu pod št. 16540

smrt (pri Allahu) ali pa da boš zmagal v boju in bom vesela, gorje ti, če se ti predstavi načrt, s katerim se ne strinjaš in ga sprejmeš iz prezira do smrti."

Izkazalo se je, da je bil njegov brat ubit in to jo je razžalostilo. Imela pa je sto let.³⁰⁶

Esmā, naj bo Allah z njo zadovoljen, je vedno iskala pravico in jo je našla, je bila med prvimi, ki so po njej ravnali in tudi druge je napotila k njej (pravici), ob tem pa je pazila na splošno korist in dobro, razlagajoč nejasnosti.

Vstopil je k njej Abdullah (njen sin), potem, ko so se mu izneverili njegovi pomočniki, ki so obupali, da bodo premagali El-Hadžadža, in ji rekel: "Mati! Kaj meniš? Ljudje so se mi izneverili, izneverili so se mi moji bližnji!

Ona je rekla: "Ne bom dovolila, da se s tabo igrajo otroci Beni Umeja³⁰⁷."

Živi častno ali umri častno."

Odšel je, obrnil svoj hrbet proti Ka'bi, z njim pa je bila le majhna skupina borcev, in se začel pogumno boriti proti Hadžadžovi vojski.

Ko pa se je približala Hadžadžova vojska, ga je on (Hadžadž) poklical, naj sprejme njegovo varnost ter prizna in bo pokoren vodji pravovernih³⁰⁸.

Znova je stopil k svoji materi Esmi, naj bo Allah z njo zadovoljen ter ji rekel: "Zares mi ta (misleč na Hadžadža) nudi premirje in mojo varnost."

Ona pa je odvrnila: "Sinko moj, ne bodi zadovoljen z bednostjo (nizkostjo), ker je smrt neizogibna." On je rekel: "Jaz se res bojim, da se bodo izživljali nad mano (po smrti)." Na to mu je odgovorila: "Sinko moj, zaklane ovce ne boli odiranje kože." Potem je odšel in se boril močno in pogumno, dokler ni bil ubit kot šehid³⁰⁹!

---

³⁰⁶ Beleži Ibn Ebu Šejbe v Musanefu pod št. 37326

³⁰⁷ Ime plemena

³⁰⁸ Abdul-Melika sina Mervana za kalifo

³⁰⁹ mučenec

Navaja se od Ja'le, sina Harmele, da je rekel: »Ko je El-Hadžadž ubil sina Ez-Zubejra je on vstopil k Esmi, hčerki Ebu Bekra in ji rekel: "Mati, vodja pravovernih mi je naročil naj skrbim za tebe, ali kaj potrebuješ ?

Ona je odvrnila: "Jaz od tebe ne potrebujem ničesar in nisem tebi mati, ampak sem mati ubitega (razpetega), počakaj, da ti povem govor (hadis), ki sem ga slišala od Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ;

slišala sem Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da je rekel: 'Iz plemena Sekif se bo pojavil Kezzab³¹⁰ in " Mubir³¹¹ – , kar se tiče " Kezzaba", smo ga že videli , to je El-Muhtar (sin Ubejda), kar se pa tiče "Mubirja", to pa si ti!"

Na te besede je El-Hadžadž odvrnil: "Uničevalec hinavcev." ³¹²

Potem je prišlo pismo od Abdul-Melika, sina Mervana, naj spustijo njenega sina z lesa ter ga pokopljejo tam, kjer je pokopana njegova družina.

Njegova mati Esma ga je okopala, nadišavila in ga pokopala.

Esma, naj bo Allah z njo zadovoljen, je prenesla tudi dosti hadisov od Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, od nje pa so jih prenašali njeni sinovi in vnuki. Navaja se od Abdullaha, sina Urve, sina Ez-Zubejra, da je rekel: Rekel sem svoji babici Esmi: "kako so se počutili prijatelji Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko so poslušali Kur'an?"

Ona je rekla: "Njihove oči so bile polne solz, naježila se jim je njihova koža, tako kot jih je opisal Allah (v Kur'anu)."

Potem sem rekel: "Resnično ljudje zdaj, ko kdo od njih sliši Kur'an, pade v nezavest." Ona je rekla: "Iščem zavetje pri Allahu od prekletega satana." ³¹³

Esma je imela dolgo življenje, doživela je sto let, umrla je 73. leta po hidžri, izgubila ni nobenega zoba in ni bila senilna, naj bo Allah z njo zadovoljen.

---

³¹⁰ "Lažnivec"

³¹¹ "Uničevalec" – oseba, ki pretirano ubija ljudi ali uničuje

³¹² Beleži Et-Taberani v El-Mu'džemul-Kebir pod št. 19755 v tem hadisu je popustljivost

³¹³ Beleži El-Bejheki v Šubetul-Iman pod št. 2002

FATIMA - HČERKA EL - HATABA

(Sestra El-Faruka³¹⁴)

Njeno ime je zapisano v zgodovinskem spominu in zavesti sledilcev islama, skozi islam njenega brata 'Omarja, sina El-Hataba' in dovolj sta ji ponos in hvala v tem, da je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ prosil Vzvišenega Allaha, naj vzdigne in ojača islam z enim od dveh Omarjev in to se je tudi uresničilo z njeno pomočjo.

Ona je Ummu Džemil³¹⁵ Fatima, hčerka El-Hataba, sestra Omarja, naj bo Allah z njima zadovoljen.

Omar pripoveduje zgodbo sprejetja islama, kateremu je bila ravno ona vzrok in pravi: »Tri dni po sprejetju islama Hamze sem odšel iz hiše, na poti sem srečal Naima, sina Abdullaha El-Mahzumija, rekel sem mu:

"Ali si želel zapustiti vero tvojih prednikov in sprejeti Muhammedovo vero?"

On mu je odgovoril: "To je že naredil nekdo, za katerega je bolj nujno da se pogovoriš, kot pa z mano." On je vprašal: "In kdo je to?" Naim je odgovoril: "Tvoja sestra Fatima in njen mož (Seid sin Zubejra)." On se je takoj odpravil k hiši svoje sestre in zeta, vendar so bila vrata zaklenjena, on pa je slišal šepetanje, ko pa so se vrata odprla, je stopil notri in rekel: "Kaj je tisto, kar sem slišal?" Fatima je rekla: "Nič nisi slišal." In tako se je nadaljeval pogovor, vse dokler je ni zagrabil za lase, ona pa je rekla: 'Da, to smo naredili (sprejeli islam), navkljub tebi.' Njega pa je postalo sram, ko je videl, da ji teče kri z glave.

Omar potem nadaljuje: Rekel sem jim: "Pokažite mi knjigo iz katere sem maloprej slišal, da berete." Ona mu je rekla: "Bojimo se ti jo dati." Jaz pa sem ji rekel: "Ne boj se." Potem je prisegel pri svojih bogovih, da jim bo vrnil

---

³¹⁴ Vzdevek Omarja sina El-Hataba, pomeni pa: tisti, ki ločuje med resnico in neresnico

³¹⁵ Njen vzdevek

knjigo takoj, ko jo bo prebral. Ona mu je ponovno rekla: "Ne smejo se je dotakniti tisti, ki niso čisti." Potem se je on okopal in začel brati: V imenu Allaha, Milostnega, Usmiljenega: **Ta ha. Ne razodevamo ti Kur'ana, da bi se mučil, temveč v poduk bogaboječim. Razodeva ga Stvarnik zemlje in visokega neba, Usmiljeni, ki upravlja vse veselje.** ³¹⁶ Rekel sem: "Kako je čudovit in časten ta govor!" In, ko je slišal te moje besede Habab, sin El-Ereta, je prišel s skritega mesta v hiši, kjer so citirali Kur'an, potrkal na vrata, boječ se Omarja in potem rekel: "Omar, jaz resnično upam, da te je Allah izbral v molitvi Njegovega glasnika. Zares sem ga včeraj slišal, ko je rekel: 'Moj Allah!' Okrepi islam z Ebu Hakemom, sinom Hišama ali z Omarjem, sinom El-Hataba." (V drugem hadisu se navaja: Z enim od dveh Omarjev) "Prisežem pri Allahu, o, Omar!"

Rekel sem Hababu: "Napoti me k Muhammedu." Vse dokler nisem prišel k njemu in sprejel islam. On me je odpeljal do hiše El-Erkama, sina Ebu Erkama (blizu Safe), kjer sem pred Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ sprejel islam, takrat je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ izgovoril tekbire³¹⁷ za njim pa so izgovarjali tekbire tudi njegovi prijatelji, tehlile³¹⁸ ter glasno izrazili svoje veselje.³¹⁹

Fatima je odrasla v hiši očeta El-Hataba, sina Nufejla El-Mahuzija El-Kurejšija, ki je posedoval arabsko čast, veličino in vrlino. Njena mati je Hantemet, hčerka Hašima, sina El-Mugire. Ona je bila častna prijateljica, ki je prednjačila v sprejetju islama, ona in njen mož Said, sin Zejda, sin Amra, sin Nufejla, – enega izmed deseterice, ki so razveseljeni z Rajem – sta sprejela islam, še preden se je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ sestajal z

³¹⁶ Kur'an – poglavje "Ta ha", 1-5 verz

³¹⁷ besede: Allahu ekber oz. Allah je velik

³¹⁸ izgovarjali besede: La ilahe illellah oz. Ni nobenega drugega boga razen Allaha

³¹⁹ Beleži Ebu Naim El-Asbehani v Marifetus-Sahabe pod št. 7145

njegovimi prijatelji v hiši El-Erkama. S Saidom je imela sina Abdur-Rahmana.

V začetku pozivanja v islam je imela pomembno vlogo, dala je časten primer ženske glede skrivanja in tajnosti podatkov ter oseb, varujoč pri tem islam in Allahovega poslanca **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**; prav tako je bila pravi vzor v pogumnosti.

Navaja se od Aiše, da je rekla: »Ko so se zbrali prijatelji Allahovega poslanca **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**, bilo pa jih je 38 moških, je Ebu Bekr vztrajal pri Allahovem poslancu **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** naj se začne z javnim klicanjem v islam, on **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** pa mu je rekel: "O, Ebu Bekr, nas je zares malo." Toda Ebu Bekr je vztrajal pri tem vse dokler niso začeli javno klicati v vero, muslimani so se razšli po straneh molilnice, vsak je pozival svoje najbližje v islam, Ebu Bekr pa je izstopil pred ljudi in začel pridigati. Allahov poslanec **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** pa je sedel, tako je bil on (Ebu Bekr) prvi pridigar, ki je javno pozival ljudi, da verujejo v Allaha in da verujejo v Muhammedovo poslanstvo. Povečala se je jeza mnogobožcev proti Ebu Bekru in muslimanom, zato so jih hudo pretepli na straneh molilnice, hodili so po Ebu Bekru ter ga hudo pretepali, k njemu se je približal pokvarjeni Utbe, sin Rebia in ga začel pretepati po obrazu s svojimi sandali z dvojnimi podplatoma, potem mu je skočil na trebuh ter ga tako pretepel, da niso mogli prepoznati obraza od nosu.

Potem so prišli ljudje iz plemena Tejm in se sprli ter izkazali sovraštvo do mnogobožcev, zato so potem pustili Ebu Bekra. Ljudje iz plemena Tejm so nosili Ebu Bekra v obleki v njegovo hišo, skrbelo jih je da bo umrl.

Nato so se vrnili ljudje iz plemena Tejm v molilnico in rekli: "Prisežemo pri Allahu, če umre Ebu Bekr, bomo zagotovo ubili Utbo sina Rebia!" Vrnili so se potem k Ebu Bekru, Ebu Kuhafe in ljudje iz plemena Tejm pa so govorili z njim, dokler se ni odzval in jim odgovoril.

Spregovoril je ob koncu dneva in vprašal: "Kaj je bilo z Allahovim poslancem?" Oni so mu pokazali naj bo tiho in ga pograjali, nato so stopili k njegovi materi, Ummu El-Hajr in rekli: "Glej da ga boš s čim nahranila in mu dala kaj za piti." Potem, ko se je stanje malo izboljšalo, je vztrajal v svojem vprašanju: "Kaj je bilo z Allahovim poslancem?" Ona pa mu je odgovorila: "Prisežem pri Allahu, ne vem ničesar o tvojem prijatelju." On ji je rekel: "Pojdi k Ummi Džemil, hčerki El-Hataba, in jo vprašaj o njem." Ona je odšla k Ummi Džemil in jo vprašala: "Ebu Bekr sprašuje o Muhammedu, sinu Abdullaha." Ona pa ji je odgovorila: "Jaz ne poznam ne Ebu Bekra in ne Muhammeda sina Abdullaha, če pa hočeš grem lahko s tabo k tvojemu sinu." Potem je ona odšla z njo vse dokler ni videla Ebu Bekra zrušenega in v smrtnih bolečinah, približala se je Ummu Džemil in zakričala: "Prisežem pri Allahu, to ti je resnično naredil neverni in grešni narod, jaz pa upam, da se jim bo Allah maščeval zaradi tebe!" On pa je vprašal: "Kaj je bilo z Allahovim poslancem?" Nezaupljivo mu je rekla: "Tvoja mati poslušaj!?" On pa je odvrnil: "Pred njo lahko poveš." "On je dobro in na varnem je," je odgovorila. Vprašal je: "Kje pa je on zdaj?" Ona je odgovorila: "V hiši sina El-Erkama." On je potem rekel: "Prisežem pri Allahu, da ne bom okusil ne hrane in ne bom popil niti požirka, vse dokler ne bom prišel k Allahovemu poslancu." Počakala sta dokler niso ljudje odšli v svoje hiše, potem sta odšli z njim, on pa se je opiral nanju, vse dokler z njim nista stopili pred Allahovega poslanca *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*.

Allahov poslanec *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ* je takoj prišel k njemu in ga poljubil, prišli so k njemu tudi ostali muslimani. Allahov poslanec *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ* mu je izrazil močno usmiljenje in sočutnost, Ebu Bekr pa je rekel: "Dražji si mi od mojega očete in moje matere, o Allahov poslanec, z mano ni nič naroba, razen tistega, kar mi je naredil pokvarjenec z mojim obrazom, moja mati pa je dobročudna do svojega otroka, ti pa si blagoslovljen, zaprosi Allaha

za njo, mogoče jo bo Allah rešil pred ognjem." Potem je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zaprosil zanjo in jo poklical naj sprejme islam in ona je sprejela islam.³²⁰

Navaja se od Ummi Džemil, hčerke El-Mudželila, da je rekla: »Potovala sem s tabo iz Abesinije proti Medini in ko sem bila blizu Medine v razdalji ene ali dve noči, sem ti kuhala hrano, vendar mi je zmanjkalo drv, odšla sem jih poiskati, ko sem prijela za lonec (v katerem je kuhala hrano) se je prevrnil na tvojo roko (in mu opeklo roko), nato sem prišla s tabo v Medino in odšla s tabo k Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in rekla:

"Allahov poslanec, to je Muhammed sin Hatiba (njen sin), on je prvi, ki je dobil ime po tebi." On se je z roko dotaknil tvoje glave in molili za tebe, naj boš blagoslovljen, malo je pljunil v tvoja usta in potem je malo pljunil po tvoji roki in govoril:

"Odstrani težavo, Gospodar ljudi, ozdravi, Ti si ozdravitelj, ni ozdravitve razen Tvoje ozdravitve, daj takšno zdravilo, po katerem ne bo več bolezni." In še preden sem vstala je bila tvoja roka že zdrava.³²¹

Ona je tudi prenesla nekoliko hadisov od Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, naj bo Vzvišeni Allah z njo zadovoljen.

---

³²⁰ Beleži Ebu Naim El-Esbehani pod št. 7274 v hadisu je popustljivost

³²¹ Beleži Et-Taberani v El-Mudžemul-Kebiru pod št. 20354

NUSEJBA - HČERKA KABA

(Bojevnica , mati bojevnikov)

Prenaša se od Damre, sina Saida, da je rekel: »Omar sin El-Hataba je dobil mirte³²² kot darilo, med njimi je bila mirta, ki je bila zelo široka in nekateri so govorili, da je vredna toliko in toliko ter, da bi bilo dobro, če bi jo poslali Safiji, hčerki Ebu Ubejde, ženi Abdullaha, sina Omarja, ker bi bilo to zanj nekaj novega. Toda Omar, naj bo Allah z njim zadovoljen, je rekel, da jo bo poslal osebi, ki je pomembnejša od nje, to pa je Ummu Umare³²³, Nusejba, hčerka Kaba. Omar pravi: »Slišal sem Allahovega poslanca , da je na dan bitke na Uhudu rekel: " Kadarkoli sem se obrnil na levo ali na desno, vsakič sem jo videl, da se bori poleg mene." ³²⁴

Allahov glasnik **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** je rekel o njej: "Drža v boju Nusejbe, hčerke Kaba danes je boljša od drže v boju tega in tega moškega!" ³²⁵

Ona pravi o sebi: »Videl me je (misleč na Muhammeda **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**), ljudje pa so poraženo pobegnili stran od Allahovega glasnika **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** in on se je boril v skupini, ki ni štela niti dobrih deset borcev, jaz , moja dva sina in moj mož pa smo bili poleg njega in ga branili, ljudje pa so bežali mimo njega poraženi.

Videl me je Allahov poslanec **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** , da sem brez ščita, potem pa je videl nekoga, kako beži z bojnega polja pri sebi pa ima ščit ter mu rekel: "Vrzi ščit tistemu, ki se bori!" Vrgel je svoj ščit in jaz sem ga vzela. Z njim sem ščitila Allahovega glasnika **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** , toda največ težav nam je povzročala konjenica, če pa bi bili kot mi (pehota) bi se spustili nanje ter jih

---

³²² ženska obleka oz. plašč iz volne ali lana ali čiste svile

³²³ Njen vzdevek – pomeni pa : Mati Umare

³²⁴ Beleži El-Vakid v Magazi 1/269

³²⁵ Beleži Ibn Sad

pregnani, če bi tako hotel Allah. Eden izmed konjenikov me je udaril s sabljo, jaz pa sem se ubranila s ščitom, zato se je povlekel nazaj, jaz pa sem udarila po kolenu njegovega konja in on je padel na hrbet, Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je zakričal:

"Ummu Umarin sin, tvoja mati, tvoja mati!" Takrat mi je sin priskočil na pomoč proti njemu, vse dokler ni bil ubit. Takrat sem slišala Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da je rekel: "Naj vas Allah blagoslovi s strani moje družine, naj vam se Allah usmili."³²⁶

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je rekel "Moj Allah, daj, da bodo skupaj z mano v Raju."³²⁷

Ummu Umare pa je rekla: "Zdaj ni več pomembno, kaj me bo prizadelo na tem svetu."

Podobno zgodbo navaja njen sin Abdullah, sin Zubejra, on je pripovedoval: Takrat (v tej bitki) sem bil ranjen, kri mi je nepretrgoma tekla, Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa mi je rekel: "Povij svojo rano." K meni je prišla moja mati, s seboj je nosila povoje, obvezala je mojo rano, Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je stal in me gledal ter rekel:

"Vstani sinko, bori se proti njim."

Potem je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ začel govoriti: "In kdo lahko prenaša to, kar lahko ti, Ummu Umare?!" Ona pa potem pravi: »Prišel je človek, ki je udaril mojega sina (s sabljo), Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je rekel: "Ta je udaril tvojega sina." Jaz pa sem se postavila, da mu preprečim pot ter ga udarila v koleno, padel je na kolena." Videla sem Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da se je nasmejal tako, da so se mu videli kočniki ter rekel:

---

³²⁶ Beleži El-Vakidi v Magazi 1/269

³²⁷ Beleži Ibn Sad

"Maščevala si se mu, Ummu Umare." Potem smo udarjali z orožjem vse dokler ga nismo ubili.

On صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je rekel: "Hvala Allahu, ki ti je podaril zmago nad njim." ³²⁸

Ona je Nusejba, hčerka Kaba, sina Amra, sina Avfa El-Ensarija, znana po vzdevku Ummu Umare, njena mati je Er-Rebab, hčerka Abdullaha, sin Habiba, sina Zejda. Bila je živi primer iskrenih žena vernic in ena od dveh žensk, ki sta bili udeležini pri drugi prisegi zvestobe na El-Akabi (ime mesta).

Ona o tem pripoveduje: »Moški so dali prisego tako, da so se rokovali z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v noči El-Akabe, El-Abas pa je vzel roko Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko pa sva ostali le jaz in moja sestra Ummu Menia, je zaklical moj mož Gazijeh, sin Amra:

"Allahov poslanec, ti dve ženski sta tudi prisotni z nami in ti hočejo dati prisego." Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je rekel:

"Jaz sem sprejel njuno prisego s tem, ko sta vam zaprisedli jaz se resnično ne rokujem z ženskami." ³²⁹ Na Allahovi poti se je borila z vso svojo močjo, zaobljubila je svojo dušo na poti prevlade Allahove besede, borila se je v bitki na Uhudu in dobila dvanajst ran. Rano, ki jo je dobila na vratu je zdravila celo leto, tako da je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel :

"Drža v boju Nusejbe hčerke Kaba danes, je boljša od drže v boju tega in tega moškega!" ³³⁰

Ko je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ poklical muslimane v boj na bitki pri Hamraul-Usud ³³¹ ni mogla sodelovati v tej bitki, ker je še vedno tekla kri

---

³²⁸ Beleži Ibn Sad

³²⁹ Zabeleženo v El-Isabe 4/109

³³⁰ Beleži Ibn Sad

³³¹ mesto, ki leži na jugu, 20 km oddaljeno od Medine

iz njenih povitih ran, tako je sodelovala na Hudejbiji ter bitkah na Hajberju, Hunejnu in El-Jemami.

Ona je setra Abdullaha, sina Kaba, kateri je sodeloval v bitki na Bedru, ter sestra Ebu Lejle Abdur-Rahmana, sina Kaba po očetu in materi, edini, kateri jo je spravljal v jok.

Poročila se je z Zejdom, sinom Asima En-Nedžarija ter z njim imela dva sinaova; Abdullaha in Habiba, katera sta postala prijatelja Allahovega poslanca ﷺ. Potem se je poročila z Gazijem, sinom Amra iz plemena En-Nedžar, z njim je imela dva otroka; Temima in Havlo. Sodelovala je s svojima dvema sinovoma in prvim možem v bitki na Uhudu.

Nusejba je zelo skrbela za to, da je bila prisotna na skupni molitvi z Allahovim glasnikom ﷺ, kot so to počele tudi ostale ženske v tistem času, od njega so slišale predavanja in se od njega učile islamske kulture, vzgoje in obnašanja.

Ko je izvedela, da je Musejleme El-Kezab (Lažnivec) ubil njenega sina Habiba ter se izrekel za Allahovega poslanca (Ebu Bekr pa ga je poklical naj sprejme islam in se odreče svojih laži in izmišljotin), je obljubila Allahu, da ne bo umrla preden bi umrl ta lažnivec; zato je prišla k 'Iskrenemu', Ebu Bekru, ko je ta hotel poslati vojsko v El-Jemamo, da se borijo proti odpadnikom od vere in lažnivcu Musejlimi ter ga prosila naj jo priključi k tej vojski.

On ji je rekel: "Mi smo že spoznali tvojo izpopolnjeno vojaško spretnost v vojni, zato odidi z Allahovim imenom."

Halid sin El-Velida je preporočil, naj se z njo dobro ravna. V sami bitki pa je pokazala pogumnost in spretnost, tako da je dobila enajst ran, njena roka pa je bila odsekana.

V tej bitki je bil ubit kot mučenik njen drugi sin Abdullah, potem ko je sodeloval z njo v obračunu z Musejlimo, Allahovim sovražnikom.

Ko pa se je končala vojna in se je Ummu Umare vrnila domov, je k njej prišel Halid, sin El-Velida, Arabce pa je zaprosil naj jo ozdravijo s pomočjo vrelega olja, to pa jo je bolelo bolj kot takrat, ko so ji odsekali roko. Zato jo je Ebu Bekr, Es-Sidik, naj bo Allah z njim zadovoljen, obiskoval po njeni vrnitvi iz El-Jemame, bil pa je kalifa muslimanov. On je s svojim obiskom počastil njeno verovanje, njeno iskrenost in njeno herojstvo, vedel pa je tudi pričanje Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ za njo; zato je nepretrgoma spraševal kako je ter jo obiskoval, vse dokler ni ozdravela z Allahovim dovoljenjem.

Halid, sin El-Velida jo je obiskoval in vedel njeno pomembnost ter čuval preporočilo gospoda človeštva (Muhammeda صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

To je bila muslimanka, bojevnica, vzgojiteljica, misionarka, katera pripravlja heroje, vzgaja moške, kateri ni pomembno, kaj jo bo prizadelo na tem svetu, potem ko je za njo zaprosil Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, naj bo z njim v Raju. Tako je bila na čelu iskrenih vernic, njen življenjepis je okrašeno postavljen na čelo zgodovine, da bi bil primer, ki mu je treba slediti v vseh časih.

UMMU SULEJM - HČERKA MILHANA

(Potrpežljiva, njen mehr je bil islam)

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jo je razveselil, da bo v Raju, rekel je:" Vstopil sem v Raj in slišal neke gibe pred seboj, in to je bila z mano Gumejsa hčerka Milhana." ³³²

Poglej...katera dejanja je opravljala ta ženska, da je bila od prebivalcev Raja? Kakšno življenje je imela? Ona je verovala v Allaha, islam je vplival in pustil sled v njenem življenju, ko je vzšlo njegovo sonce na svetu; podučila se je v šoli poslanstva, kako naj živi ženska, kako naj bo potrpežljiva ob tem, kar jo prizadene; da bi pridobila mesto potrpežljivih v Raju in da zmaga s položajem vernikov na drugem svetu.

Navaja se od Enesa, naj bo Allah z njim zadovoljen , da je rekel: »Zbolel je sin Ebu Talhe, on pa je odšel v mošejo, v tem času je umrl njegov sin, Ummu Sulejm (njegova žena) pa je pripravila mrliča za pokop ter rekla ostalim v hiši, da nihče od njih nikakor ne obvesti Ebu Talhe o smrti njegovega sina.

On se je potem vrnil k svoji družini z njim pa so bili ljudje iz mošeje, njegovi prijatelji. On jo je vprašal: "Kako je z dečkom ?" Ona je odgovorila: "Na dobrem je." Ona jim je prinesla večerjo, ko pa so odšli je sama odšla za ženskimi opravili; v zadnjem delu noči mu je rekla: "Ebu Talha! Kaj meniš o neki družini, ki je želela v posojjo neko stvar, nato so to stvar koristili, ko pa so to želeli lastniki nazaj, so to prezirali?!" On je rekel: "Niso bili pravični." Ona mu je rekla: "Zares je tvoj sin bil dan v posojjo od Allaha, Vzvišenega in Blagoslovljenega in Allah ga je vzel k sebi." On pa je rekel: "Vsi smo resnično Allahovi in zares se bomo mi k Njemu vrnili." Potem se je še zahvalil Allahu.

---

³³² Beleži imam Ahmed v Musnedu pod št. 12361

Zjutraj pa je odšel k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in ko ga je on zagledal, mu je rekel: " Naj vas Allah blagoslovi v vaši pretekli noči!"

In tako je ona zanosila in rodila sina Abdullaha. Rodila ga je zvečer, zato ni želela namazati datljev po ustnem nebu in dlesnih, vse dokler tega ne bi storil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Zato ga je zjutraj odnesel, s seboj pa je imel nekaj Medinskih datljev v posodi. Našel je Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko je on hranil ali označeval (žigosal) kamele ter mu rekel: "O, Allahov poslanec, sinoči je Ummu Sulejm rodila sina, ni mu želela namazati notranjosti ust s prežvečenim dateljem, dokler tega ne bi storil Allahov poslanec."

On mu je rekel: "Ali imaš kaj pri sebi?" Rekel sem: "Nekaj Medinskih datljev v posodi imam." On je vzel nekaj datljev, jih prežvečil, potem jih združil s svojo slino in jih dal v otrokova usta, otrok pa je s sesanjem začel to pokušati. Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je nato rekel: "Ensariji (pomagalci) imajo radi datlje." Jaz pa sem mu rekel: "Allahov poslanec, daj mu ime." On pa je rekel: "On je Abdullah." ³³³

Eden izmed prijateljev Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je rekel: V tej noči se je rodil Ummu Sulejm in njenemu možu, sin Abdullah, sin Ebu Talhe, kateri je potem imel deset otrok vsi so bili hafizi Kur'an³³⁴, med njimi je bil tudi Ishak, sin Abdullaha znani islamski pravnik in časten tabiin ³³⁵.

Ummu Sulejm je bila vernica, borka, ki je sodelovala z muslimani v njihovih bitkah, da bi se vzdignila zastava boja in pravice. Bila je skupaj z materjo

---

³³³ Beleži imam Ahmed 3/106 pod št. 12354

³³⁴ oseba, ki zna Kur'an na pamet

³³⁵ tabiini so bili generacija ljudi, ki so prišli po ashabi oz. prijateljih Allahovega poslanca in so videli, učili ter se družili s temi prijatelji

pravovernih Aišo, naj bo Allah z njo zadovoljen v bitki na Uhudu, nosili sta vodo in napajali žejne.

Navaja se od Enesa, naj bo Allah z njim zadovoljen, da je Ummu Sulejm v bitki pri Hunejnu imela pri sebi handžar³³⁶, videl jo je z njim Ebu Talha ter rekel: "Allahov poslanec, to je Ummu Sulejm, s sabo ima handžar." Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa jo je vprašal: "Kaj boš s tem handžarjem?" Ona pa je odvrnila: "Vzela sem ga, če se mi približi kateri od mnogobožcev, da mu razparam njegov trebuh."

Na te njene besede se je začel smejati Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ona pa je potem rekla: "Allahov poslanec, ubij hinavce, kateri so bili poraženi s tvoje strani, zaradi njihove hinavščine."

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je rekel: "O, Ummu Seleme, Allah nas je obvaroval in prizanesel glede zla ter najbolje z nami ravnal (ker jim je dal zmago po porazu)³³⁷

Er-Rumejsa se ni zadovoljila samo s sodelovanjem v dvobojih bitke, ampak je poleg tega bila znana v močni ljubezni v pridobivanju znanja in islamskega prava.

Navaja se od Ummu Seleme, naj bo Allah z njo zadovoljen, da je rekla: »Prišla je Ummu Sulejm k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in vprašala: "Allahov poslanec, Allah se ne sramuje resnice, ali se ženska mora okopati, kadar sanja o spolnem odnosu?" – Samo, kadar vidi tekočino – je odgovoril Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Ummu Seleme je potem pokrila svoj obraz in rekla: "Allahov poslanec, ali ženska lahko v sanjah

---

³³⁶ Velik bojni nož z dvema železnimi ostrinami

³³⁷ Beleži Muslim pod št. 4783

doživi spolni odnos ?" – Da, roke ti se zaprašile – je on rekel. – In kako naj ji bo drugače podoben njen otrok?!³³⁸

Učenjaki se razhajajo glede njenega pravega imena in navajajo več imen, med temi imeni so: Sehla, Rumejsa, Gumejsa, Rumejla, Rumejta, Enifa.

Znana pa je po vzdevku Ummu Sulejm, hčerka Milhana, sina Halida, sina Zejda, sina Harama od Hazredža iz plemena En-Nedžar. Z Allahovim glasnikom صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jo povezuje sorodstvena vez, ker so nekateri ljudje iz plemena En-Nedžar njegovi strici po očetu, ona pa je sestra Harama sina Milhana, enega med sedmimi učenjaki Kur'ana in sestra Ummu Haram, žene Ubade, sina Es-Samita.

Od Enesa, naj bo Allah z njim zadovoljen, se navaja, da je rekel: »Ummu Sulejm je prišla k mojemu očetu, Enesu in rekla: " Danes sem prišla s tem, česar ne maraš." On ji je rekel: "Ti neprenehoma prihajaš s tem, kar je pri tem nomadu." Ona mu je odvrnila: "Tega nomada (beduina) je Allah odbral in izbral ter ga naredil za glasnika." "Kaj je tisto s čimer si prišla ?" je vprašal. Ona je rekla: "Prepovedan je alkohol³³⁹. "On je pa rekel: " To je ločitev (poslovitev) med mano in tabo." In tako je umrl kot mnogobožec.

Prišel je Ebu Talha k Ummu Sulejm, da jo zasubi, ona pa mu je rekla: "Ne bom se poročila s tabo, ker si mnogobožec!" On je odvrnil: "Ne, pri Allahu, to ni tisto, kar si ti želiš in hočeš!" Ona ga je vprašala: "In kaj si jaz želim in hočem?" On je odgovoril: "Ti želiš in hočeš srebro in zlato (bogastvo)!" Ona mu je odvrnila: "Jaz te vzamem za pričo (in opazovalca) in vzamem za pričo (in opazovalca) Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, če boš ti res sprejel islam, bom jaz zadovoljna s tvojim islamom." Vprašal je: "In pred kom naj bi to storil?" Ona je rekla: "Enes, vstani in odidi s tvojim stricem." On je vstal in

---

³³⁸ Beleži imam Buhari pod št. 130

³³⁹ V arabskem tekstu El-hamr - pomeni tisto kar opija; vino in podobno

dal roko na mene, potem sva odšla, vse dokler nisva prišla blizu Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, kateri je slišal naš govor in rekel:

"To je Ebu Talha, med njegovimi očmi (na čelu) je islamski ponos." Pozdravil je Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in potem rekel:

"Pričam, da ni nobenega drugega boga razen Allaha in da je resnično Muhammed Njegov služabnik in Njegov poslanec."

Nato ga je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ poročil z Ummu Sulejm. Torej je njeno poročno darilo, mehr- bil islam.

Z njim je imela dečka, ko pa je otrok že začel hoditi in je bil njegov oče z njim zelo navdušen, ga je Vzvišeni in Blagoslovljeni Allah vzel k sebi.

Ebu Talha je prišel domov in vprašal: "Kako je z mojim sinčkom, Ummu Sulejm?" " Na dobrem je", je ona odgovorila. Vprašala je: "Ali bomo jedli kosilo? Danes si zamudil s svojim kosilom." Potem mu je ona prinesla njegovo kosilo in rekla: " Ebu Talha, neki ljudje so si izposodili neko stvar in pri njih je bila ta stvar, toliko časa, kot je Allah hotel, potem so ljudje, ki so izposodili svojo stvar poslali, naj jim vrnejo posojeno, oni pa so jo zadržali zase in jo niso hoteli vrniti. Ali si oni lahko to (izposojeno stvar) prilastijo in ne vrnejo jo nazaj?" On je odgovoril: "Ne, nikakor." Ona je nato rekla: "Zares je bil tvoj sin že zapustil ta svet." On je vprašal: "Kje je on ?" Ona pa mu je odgovorila: "Tukaj je, v spalnici." Vstopil je, ga odkril in rekel: " Zares smo mi Allahovi in zares se bomo k Njemu vrnili." Odšel je nato k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in mu povedal, kaj mu je rekla Ummu Sulejm, on pa je rekel: "Prisežem pri Tistem, ki me je poslal z resnico, Vzvišeni in Blagoslovljeni Allah je že vnesel v njeno maternico dečka, zaradi njene potrpežljivosti ob izgubi svojega otroka."

Ko pa ga je rodila, je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel:

"Enes, pojdi k svoji materi ter ji reci: 'Ko boš prerezala popkovino svojega sina, ne daj mu ničesar da pokuša, vse dokler ga ne boš poslala k meni.'

On potem pravi, da ga je vzel v roke in odnesel k Allahovem poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ter ga dal v njegove roke.

On mi je rekel: " Daj mi tri medinske datlje." Jaz sem mu jih prinesel, on je odstranil iz njih koščice, jih prežvečil, potem je odprl otrokova usta in mu jih dal v usta, otrok pa je to začel pokušati s sesanjem.

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je nato rekel: "Ensariji imajo radi datlje." Nato mu je rekel: "Pojdi k svoji materi in reci: 'Naj te Allah blagoslovi z njim in naj ga naredi, da bo dober delnik in bogaboječ.'"³⁴⁰

Navaja se od Enesa, naj bo Allah z njim zadovoljen, da je rekel:

Ebu Talha se je hotel ločiti od Ummu Sulejm, Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je glede tega rekel:

"Ločitev od Ummu Sulejm je resnično nasilje."³⁴¹

Njen brat Haram, sin Milhana, je bil ubit kot mučenik na Allahovi poti pri vodnjaku Maune.

To je bila Ummu Sulejm, živela je tako, da je pomagal islamu, sodelovala z muslimani v njihovih dejanjih, nepretrgoma se je borila, vse dokler ni prišel njen čas smrti. Ko je umrla, so jo pokopali v El-Medini El-Muneveri, naj se ji Vzvišeni Allah usmili in naj bo Vzvišeni Allah z njo zadovoljen.

---

³⁴⁰ Beleži El-Bezar pod št. 7310

³⁴¹ Beleži El-Bezar pod št. 6620

UMMU HARAM - HČERKA MILHANA

(Morjeplovka – mornarka)

Pripovedoval nam je Abdullah, sin Jusufa, prenašajoč od Malika, on pa od Ishaka, sina Abdullaha, sina Ebu Talhe, ta pa od Enesa, sina Malika, da ga je slišal, ko je rekel: »Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je prihajal k Ummu Haram, hčerki Milhana, ona pa mu je dajala za jesti. Ummu Haram je bila poročena z Ubado, sinom Samita.

Enkrat je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ prišel k njej, ona pa mu je dala za jesti in začela skrbno preiskovati njegove lase. Takrat je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zaspal, potem pa se je zbudil v smehu. – Allahov poslanec, kaj te je nasmejalo? – vprašala sem, pravi Ummu Haram. – Nekateri od mojih sledilcev – je dejal – so se mi prikazali kot borci na Allahovi poti, po sredini tega morja plujejo kot vladarji na svojih prestolih", ali (je rekel), ne ve točno Ishak: "...kot vladarji na svojih stolih."

-Allahov poslanec- sem rekla, pravi ona – zaprosi Allaha, da bom med njimi!

Takrat je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zaprosil Allaha zanjo, potem je spustil glavo in se zbudil nasmejan.

- Allahov poslanec, kaj te je nasmejalo ? – sem vprašala.

- Nekateri med mojimi sledniki – je on rekel – so se mi pokazali kot borci na Allahovi poti, kot je rekel tudi prvič.

-Allahov poslanec – sem rekla, pravi Ummi Haram – zaprosi Allaha, da me uvrsti med njih!

- Ti si med tistimi prvimi – je on odgovoril. Potem je ona, v času (namestništva) Muavije, sina Ebu Sufjana, plula po morju in ko je izstopila (z ladje), je padla z mezga in umrla.³⁴²

---

³⁴² Beleži imam Buhari pod št. 2788 in 2789

Od Ummu Haram se navaja, da je slišala Allahovega glasnika *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*, kako govori: "Prva vojska od mojih slednikov, katera se bo vojskovala na morju bo zaslužila (Raj)." Ummu Haram pravi, da je rekla: "Allahov poslanec, ali sem jaz med njimi?" On pa je rekel: "Ti si med njimi." Potem je Allahov glasnik *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ* rekel: "Prva vojska od mojih slednikov, katera bo odšla v vojno na mesto bizantinskega cesarja, bo imela odpuščene grehe." Vprašala sem: "Ali sem jaz med njimi, Allahov poslanec?" On pa je odgovoril: "Ne."³⁴³

To je bilo glasništvo s katerim je napovedoval bodoče dogodke Allahov poslanec *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*.

Ona je Ummu Haram, hčerka Milhana El-Hazredžije El-Ensarije, sestra Rumejse z vzdevkom Ummu Sulejm, naj bo Allah z njima obema zadovoljen.

Njo je oženil Amr, sin Kajsa, naj bo Allah z njima zadovoljen, z njim je imela dva sina - Kajsa in Abdullaha. Z Amrom, sinom Kajsa je bila vse do bitke na Uhudu, kjer sta umrla kot mučenika Amr in njegov sin Kajs. Potem jo je oženil Ubade, sin Es-Samita, naj bo Allah z njim zadovoljen in tako je živela pod njegovo zaščito, poslušna in zadovoljna.

Navaja se od Enesa sina Malika, naj bo Allah z njim zadovoljen, da je rekel: »Pripovedovala mi je Ummu Haram, hčerka Milhana, sestra Ummu Sulejm, naj bo Allah z njima zadovoljen, da je zares Allahov poslanec *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ* zaspal pri njih in se potem prebudil smejoč se, ona pravi, da ga je vprašala: "Kaj te je nasmejalo, Allahov poslanec?" On pa je rekel: "Videl sem ljudi, kateri plujejo po površini tega morja kot vladarji na svojih prestolih." Ona pravi, da je rekla: "Allahov poslanec, zaprosi Allaha, da bom

---

³⁴³ Beleži Buhari pod št. 2924

med njimi." On je odvrnil: "Ti si med njimi." Potem je zaspal in se prebudil smejoč se. Ona pravi, da je rekla: "Allahov poslanec, zaprosi Allaha, da bom med njimi." On pa je rekel: "Ti si med njihovimi prvimi."

Ona potem pravi, da jo je oženil Ubade, sin Es-Samita, naj bo Allah z njim zadovoljen, on se je vojskoval na morju in jo je vzel s sabo, ko pa se je vračal, je zajahala mezga, vendar je padla z njega in si zlomila vrat ter tako umrla (kot mučenica).³⁴⁴

Navaja se od Abdullaha, sina Abdur-Rahmana, sina Mamera El-Ensarije, da je rekel: »Slišal sem Enesa, sina Malika, da je rekel: Prišel je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ k hčerki Milhana in tam zaspal za kratek čas. Ona pravi: Potem je on dvignil glavo in se nasmejal, jaz pa sem rekla: "Kaj te je nasmejalo, Allahov poslanec?" On je rekel: "Med mojimi sledilci bodo ljudje, ki se bodo vojskovali na tem zelenem morju v bitki na Allahovi poti, oni bodo podobni vladarjem na svojih prestolih." Rekla sem: "Zaprosi Allaha, da bom med njimi." On pa je rekel: "Moj Allah, daj da bo ona med njimi."

Ona pravi, da se je potem poročila z Ubado, sinom Es-Samita in je z njim in svojo hčerko Karazo plula po morju, ko pa se je vračala nazaj (iz bitke) je padla z živali na obali in se polomila, nato je umrla.

Husejn El- Džu'ferij pravi: Obvestil me je Hišam sin El-Gazi, da je on rekel: "Tisto je njen grob na Kubrusu³⁴⁵, oni govorijo: ' To je grob dobre žene.'³⁴⁶

Ummu Haram je tudi prenesla nekaj hadisov od Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, naj bo Vzvišeni Allah z njo zadovoljen.

---

³⁴⁴ Beleži Ebu Avane v Musnedu pod št. 6008

³⁴⁵ Cipru

³⁴⁶ Beleži Ebu Avana v Musnedu pod št. 6004

ESMA - HČERKA JEZIDA

(Pridigarka žensk)

Navaja se od Esme, hčerke Jezida El-Ensarija iz plemena Abdul-Ešhel, da je prišla k Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko je bil s svojimi prijatelji ter mu rekla: "Dražji si mi od mojega očeta in moje matere, jaz sem odposlanca žensk, vedi, da bi se žrtvovala za tvoje življenje, vendar ni ženske ne na vzhodu in ne na zahodu, ki bi slišala moje besede ali pa jih bo slišala in se bo zagotovo strinjala z mojim mišljenjem. Namreč tebe je Allah poslal z resnico, moškim in ženskam in me smo verjele v tvojega Boga, kateri ti je podaril poslanstvo. Ampak mi, ženske, menimo, da smo prikrajšane za mnoga dobra dejanja, ker smo omejene na skrb in prebivanje v vaših hišah in zadovoljevanje moških potreb ter rojevanje vaših otrok. Za razliko od nas, ste vi bolj odlikovani ter nas prehitevate v mnogih dobrih dejanjih kot so: El-Džuma³⁴⁷, El-Džemaat³⁴⁸, obisk bolnih, poslavljanje od umrlih³⁴⁹, romanje za romanjem, a najboljše od vsega pa je Džihad³⁵⁰ na Allahovi poti. Ko nekateri med vami odidejo na romanje ali umro ali bdijo na straži, jim mi čuvamo njihova premoženja, pletemo njihova oblačila, vzgajamo njihove otroke. In zakaj tudi mi ne sodelujemo v isti nagradi, Allahov poslanec?"

Potem se je obrnil Alahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ k svojim prijateljem s celim obrazom in rekel: "Ali ste kadarkoli slišali žensko, da je postavila lepša vprašanja o svoji veri od te ženske? Oni so rekli: "Allahov poslanec, mi si nismo niti predstavljali, da je lahko ženska napotena na podoben govor!" Potem se je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ obrnil k njej in ji rekel:"

---

³⁴⁷ Petkova molitev

³⁴⁸ Vsakodnevna skupna molitev moških

³⁴⁹ Misli se na nošenje in opravljanje pogrebne molitve imenovane Salat-ul-Dženaze

³⁵⁰ Boj na Allahovi poti

Pojdi, o, ti ženska, obvesti preostale ženske, da je vaš lep odnos, uboganje in potrditev od moža, tako da bi bil on srečen in zadovoljen, vredno kot vsa dobra dejanja moških, ki si jih naštela."

Veselo je govorila: "Ni nobenega boga razen Allaha, Alah je velik." ³⁵¹ medtem, ko je odhajala.

Ona je Esmā, hčerka Jezida sina Es-Sekena El-Ensarija, sestrična Muaza, sina Džebela, imenovali so jo tudi Fukejha, vzdevek pa je imela Ummu Seleme ali Ummu Amir El-Ešhelija.

Ona je bila med tistimi ženskami, ki so dale prisego Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ na dan Hudejbije.

Navaja se od Umejme, hčerke Rukaje, da je rekla: »Prišla sem k Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ skupaj z ensarijskimi ženskami, da mu damo prisego in smo rekle: "Allahov poslanec, mi ti dajemo prisego, da ne bomo imele nikogar za enakovrednega Allahu, da ne bomo kradle in nečistovale, da ne bomo možem podtikale tujih otrok in da ti ne bomo nikdar odrekle poslušnosti v dobrem."

On je rekel: "V tistem, kar ste zmožne in lahko to opravite."

Ona pravi, da so rekle: "Z nami je Allah in Njegov poslanec usmiljen, pojdimo, da ti prisego izrazimo tudi z rokovanjem (tako kot moški) Allahov poslanec." Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je rekel:

"Jaz se resnično ne rokujem z ženskami, zares je moj govor stotim ženskam kot moj govor eni ženski ali podoben mojemu govoru eni ženski."³⁵²

Od Esme, hčerke Jezida se navaja, da je bila pri Allahovem poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, moški in ženske pa so sedeli pri njem.

On je rekel: "Morda govori človek o tistem, kar počne v svoji družini in morda žena prenaša drugim tisto, kar počne s svojim možem." Potem so ljudje

---

³⁵¹ Zabeleženo v Eš-Šu'bu pod št. 8743

³⁵² Beleži En-Nisai v Sunenu pod št. 4198

utihnilo, jaz pa sem rekla: "Prisežem pri Allahu, Allahov poslanec, zares one govorijo o tem in zares oni to počno." On pa je rekel:

"Ne delajte tega, zares je to podobno primeru satana, ki je srečal satanko na poti in je imel spolni odnos z njo, ljudje pa to gledajo."³⁵³

Esma je bila prisotna z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pri osvoboditvi Mekke, potem se je podaljšalo njeno življenje tako, da je sodelovala pri bitki na El-Jermuku 15. leta po hidžri.

Navaja se od Muhammeda, sina Muhadžira in Amra, sina Muhadžira od njihovega očeta, da je resnično Esma hčerka, Jezida, sina Es-Sekena, sestrična Muaza, sina Džebela ubila v bitki na Jermuku devet bizantinskih vojakov s kolom njenega šatora.³⁵⁴

Sufjan pravi, da mu je pripovedoval sin Ebu Husejna, njemu pa je pripovedoval Šehr sin Havšeba, da je on slišal Esmo, hčerko Jezida, sina Sekena, da je rekla: »Mimo mene je šel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, jaz pa sem bila v skupini žensk, on nas je pozdravil in potem rekel:

"Morda imajo nekatere med vami raje to, da nimajo moža in ostanejo pri starših kot neporočeno staro dekle, potem ji Vzvišeni Allah podari moža in ji podari premoženje od njega in otroke, ona pa se tako razjezi, da to njegovo blaginjo zanika in reče: "Pri tebi nisem nikoli videla niti enega dneva dobrote."³⁵⁵

Prenesla je neko število hadisev od Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, naj bo Vzvišeni Allah z njo zadovoljen.

---

³⁵³ Beleži Ahmed v Musnedu 6/457 pod št. 28350

³⁵⁴ Beleži Et-Taberi v El-Mudžemul-Kebir pod št. 19882

³⁵⁵ Beleži El-Humejdij pod št. 361

UMMU MA'BED

(Lastnica šotora)

*Naj Allah, Gospodar ljudi, nagradi z najboljšo nagrado
dva prijatelja, ki sta v šotoru Ummu Ma'bed opoldne se spočila
Prišla sta z napotitvijo in z njo se je ona napotila
rešen je tisti, kateri prenoči kot prijatelj Muhammeda
Naj čestitajo svoji hčerki Benu Ka'bi
njeno mesto opazovanja je vernikom v tolažbo*

Ti verzi iz stihov so se ponavljali nad Mekko, tako da so jih slišali vsi ljudje, vendar niso videli tistega, ki jih je izgovoril, kot se navaja v knjigah življenjepisov in prevodov.

Ona je Atika, hčerka Halida El-Huzaije iz plemena Ka'b, plemenita in spoštovana prijateljica Allahovega poslanca *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*.

Ummu Mabed in njen mož sta postavila šotor v sredini puščave, da bi lahko pogostila goste in tudi nekaj zaslužila s tistim, kar sta jim lahko ponudila.

Ummu Mabed je postala znana po svojem natančnem opisu Allahovega glasnika *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*, ko je odpotoval oz. se izseljeval iz Mekke v Medino z njim pa je bil Ebu Bekr, Amir, sin Fuhejre, varovanec Ebu Bekra in njihov vodič Abdullah, sin Urejkiti.

Na poti so postali zelo žejni, lačni pa do skrajne meje izdržljivosti. Prišli so k Ummu Mabed ter vstopili v njen šotor. Želeli so kupiti meso in datlje, vendar pri njej niso ničesar našli.

Allahov glasnik *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ* se je razgledoval po šotoru in v kotu zagledal ovco, vprašal jo je: "O, Ummu Mabed! Ali ta ovca daje mleko?" Ona je rekla: "Ne. Ona je preslaba, da bi se lahko pomolzla." On je rekel: "Ali mi dovoliš, da jo pomolzem?" Ona je rekla: "Da, če boš pri njej sploh videl

mleko." Potem se je dotaknil ovčjega vimena s svojo blagoslovljeno roko in omenil Allaha ter Ga zaprosil, za ovco Ummu Mabed, mleko je prišlo v vime in priteklo.

Poklical jo je naj prinese skledo in namolzel za polno skledo mleka. Skledo je dal njej, napila se je iz nje in nasitila nato je dal skledo svojim sopotnikom in oni so se napili mleka, kolikor so mogli in na koncu se je tudi on napil mleka. Ponovno je pomolzel ovco, napolnil skledo in jo pustil pri njej. Potem so odšli od nje. Nedolgo zatem je prišel njen mož Ebu Mabed (pravo ime Ekseme, sin El-Dževnija) gnal je suhe in lačne koze, težko so hodile ker so oslabele.

Ko je zagledal mleko se je začudil in rekel: "Od kje imaš to, Ummu Mabed, ovca pa je jalova in daleč od paše v hiši pa ni nobene molznice!?" Ona je rekla: "Tukaj pri nas je šel mimo plemenit in blagoslovljen človek, storil je to in to!" On je rekel: "Opiši mi ga, Ummu Mabed." Opisala ga je:

"On je resnično človek vidne lepote in čistoče, svetlega čela in vedrega obraza. Lepega obnašanja. Nima niti premajhne niti prevelike glave, v telesu ni suh. Nima velikega trebuha. Postaven in privlačen. Ima zelo črne oči in zelo bele beločnice. Ima globok pogled obkrožen z gostimi dolgimi trepalnicami. Dolgega vratu. V njegovem glasu je hripavost. Ima zelo gosto brado. Večjih oči, notranjost oči in trepalnice kot da so namazane z barvo (surmo). Dolgih lepih obrvi, niti pretankih niti predebelih, ki so povezane. Ko je tiho, prevladuje pri njem dostojanstvo in spoštovanje, ko pa govori ga navdihuje veličanstvenost in prevladuje blestenje. Najlepši in najbolj eleganten človek od daleč, še lepši in privlačnejši iz bližine. Čistega razsojanja in prijetne logike. Zmeren. Odmerjen v vsem, ne pretirava niti ne zmanjšuje. Dar govora kot, da je niz biserjev. V višini ni prenizek, da bi bil neopazen niti ni previsok, da bi bil vsiljiv. Bil je med Ebu Bekrom in sinom Erika kot veja med dvema vejami. Bil je med vsemi tremi najbolj opazen (misli se na Ebu Bekra in sina Erike, ker je bil Amir, sin Fuhejra daleč od njih, brisal je njihove sledi), Od vseh najmočnejši in najbolj sposoben. Njegovi sopotniki so

ubogljivi in ponižni. Ko jim govori, so oni tiho. Ko jim kaj ukaže, takoj izvršijo ukaz. Njegovi sopotniki mu služijo in spoštujejo ter se pri njem zbirajo. Ni namrščen in ni slabega mnenja ali slabega stališča."

Potem je rekel Ebu Mabed: "On je, prisežem pri Allahu, on je ta Kurejš o katerem so nam govorili, tiste pripovedi v Mekki. Če bi bil prisoten, bi se z njim strinjal in se pridružil njegovim prijateljem in to bom vsekakor storil, če bom imel priložnost."

In tako sta se Ummu Mabed in njen mož pripravila za pot, da bi se pridružila Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v Medini. Tam sta tudi sprejela islam in stopila pod njegovo zaščito.³⁵⁶

Ummu Mabed, naj bo Allah z njo zadovoljen, je živela po smrti Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ vse do časa kalifa Osmana sina Affana, naj bo Allah z njim zadovoljen, prijatelji Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa so jo spoštovali in vedeli njeno vrednost.

Hišam, sina Harama navaja pripoved od svojega očeta (Harama), da je Ummu Mabed redno dobivala prihodke v obliki oblek, nekaj od pridelkov iz Jemna ali najemnino za stanovanje in katran³⁵⁷ za njeno kamelo. Nekega dne je šel mimo nje Osman, naj bo Allah z njim zadovoljen in mu je rekla: "Kje so moje obleke? Kje so moji pridelki iz Jemna ali najemnina za stanovanje, katere sem dobivala? On pa ji je odgovoril: "Mi jih čuvamo pri nas zate, Ummu Mabed." Ona mu je potem sledila vse dokler ji tega ni dal.³⁵⁸

---

³⁵⁶ Beleži El-Hakim pod št. 4274

³⁵⁷ Katran so uporabljali kot zdravilo proti garjam (srabu) pri kamelah

³⁵⁸ Navaja Et-Taberani

UMMU ZER

(Iskrena... tista, ki potrjuje resnico)

Navaja se, da so njenega moža vprašali, kako je sprejel islam oziroma začel z islamom, on je potem pravil: »Stopil sem h kipu, ki je bil pri nas, klicali smo ga Nuhum. Jaz sem prišel k njemu ter mu nalil mleko (za piti) in se oddaljil, prišel je pes in popil to mleko, ko pa je končal, je dvignil svojo taco in se pomokril po tem kipu, nato sem jaz rekel v verzih:

O, Nuhm, mar se ni tvoje skrajne spoštovanje pri meni pojavilo kot oddaljevanje od tvoje bližine

Videl sem psa, ki te je ponižal in osramotil, danes pa ni tvoje udarjanje preprečilo psa

Slišala ga je njegova žena in rekla: "Storil si zločin in veliko stvar, ko si ponižal Nuhma." In, ko jo je on obvestil o tem, kaj je pes storil s kipom, je ona rekla:

Mar ne bomo iskali plemenitega in darežljivega Gospodarja v vrednotah, o, sin Vehba

Tisti, ki ga poniža beden pes, njegove roke pa to ne preprečijo, nam je dovolj Gospod

Kamenje časti le tisti, ki je v zablodi, slabega razuma, tisti, ki ni lastnik pravega razuma

Ko sem to pripovedoval Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ se je nasmehnil in rekel: "Resnico je povedala Ummu Zer, kamenje časti le tisti, ki je v zablodi."³⁵⁹

To je Ummu Zer, ki je še preden je spoznala islam, uvidela, da kip ne more narediti nobene koristi, niti škode, ker je to kamen, ki je gluh; ter, da mora obstajati njen Gospodar, ki je plemenit, veličasten v svojih vrednotah.

Zapustila je svojo hišo v plemenu Gafar in se odselila s svojim možem v Medino. Popolnoma se je predala svojemu Gospodarju ter zaradi Njega prenašala vse težave, ki so celo presegale njene možnosti.

Od svojega moža je slišala vse, kar se je on naučil od Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, od njega sta se naučila modrosti in plemenitih moralnih lastnosti.

Mož ji je velikokrat rekel: "Poučil me je moj pristni prijatelj Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da vedno govorim resnico, četudi je grenka."

Močno se je držal častnih poslanskih napotkov, celo tako močno kot bi to držal s svojimi kočniki in tega ne bi izpustil. Ni popuščal pri ničemer, kar mu je predlagala žena.

Navaja se, da je, ko je odpotoval v Damask, našel ljudi, ki so bili zelo naklonjeni k temu svetu in se nanj zelo zanašajo.

Odšel je k Muaviji, sinu Sufjana, naj bo Allah z njim zadovoljen, ki je bil takrat v Damasku in stopil v vroč in buren dialog z njim.

To je privedlo k temu, da se je Muavija pritožil kalifu Osmanu sinu Affana, naj bo Allah z njim zadovoljen, glede Ebu Zera.

Takrat je njen mož (Ebu Zer) rekel Osmanu:

"Ali mi dovoliš, da se izselim iz mesta?" in on mu je dovolil.

---

³⁵⁹ Zabeleženo v El-Isabe 1/109

Nato se je naselil na področju, ki se imenuje Er-Rebza, tam je zgradil molilnico, Osman pa mu je določil redne prejemke, njegova žena mu je sledila ter z njim tam prebivala.

Toda težko življenje je privedlo do tega, da je njen mož zbolel. On je bil že star in ni mu odgovarjalo tako zelo vroče podnebje.

Potrpežljivo in brez pritoževanja mu je služila, ostala je zvesta njemu ter iskrena v svojem verovanju.

Navaja se od Ummu Zer, da je rekla: »Ko se je približala smrt Ebu Zeru, sem zajokala. On me je vprašal: "Kaj te je razjokalo?" Odgovorila je: "Kako naj ne jočem, ti pa umiraš sam v zapuščenem mestu in nimamo obleke od katere bi ti naredili mrliško obleko, nimaš tega, nimaš tega, to pa moraš imeti." On ji je rekel: "Bodi vesela in ne jokaj! Jaz sem slišal Allahovega poslanca, ko je rekel skupini ljudi med katerimi sem bil tudi jaz: 'Med vami je zagotovo tisti človek, ki bo sam umrl na zapuščenem mestu, vendar mu bo na pogreb prišla skupina vernikov (muslimanov).'

"Med njimi ni nikogar da ni umrl v svojem mestu in med večjo skupino ljudi, jaz sem ta človek. Prišežem pri Allahu, da se nisem zlagal in niso se mi zlagali. Pojdi opazovati pot."

Pohitela sem k peščenemu griču in se nato hitro vračala, da bi ga zdravila. In ko sem bila z njim, sem nenadoma videla skupino ljudi, ki je prihajala od daleč, podobno belim mrharjem, katere hitro nosijo njihove kamele. Rekel je Ali: »Rekel sem Jahji sinu Sulejma: 'Potrudi se ali napodi (kamelu).' On je odvrnil: Potrudi se bom. Ona potem pravi, da je mahala s svojo obleko, oni pa so pohiteli k njej tako hitro, da so se ustavili šele pred njo. Vprašali so: "Kdo je on?" Rekal sem: "Ebu Zer." Vprašali so: "Prijatelj Allahovega poslanca?" Rekla sem: "Da."

Pohiteli so k njemu, on pa jim je rekel: "Bodite veseli, jaz sem resnično slišal Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da je rekel skupini v kateri sem bil tudi jaz: Med vami je zagotovo tisti človek, ki bo sam umrl na zapuščenem

mestu, vendar mu bo na pogreb prišla skupina vernikov (muslimanov). Od te skupine so vsi, ki so umrli, preminili in med večjo skupino ljudi, jaz sem ta človek. Prisežem pri Allahu, da se nisem zlagal in niso se mi zlagali.

Poslušajte, če imam kako obleko, potem mi naredite mrliško obleko iz nje ali iz obleke moje žene, ker želim biti pokopan v svoji obleki ali obleki moje žene. Jaz vas naprošam pri Allahu, jaz vas naprošam pri Allahu, ne delajte mi mrliške obleke iz obleke nekoga med vami, ki je bil vodja, dostojanstvenik (glavar), odposlanec ali predstojnik v svojem mestu.« V tej skupini je bila večina ljudi s takimi položaji, razen enega mladeniča od ensarijev. Ta mladenič mu je rekel: "Jaz te bom oblekel v mrliško obleko, stric. Oblekel te bom v tej moji obleki, v dveh pomanjkljivih oblekah, ki jih je pletla moja mati." On mu je rekel: "Ti me boš oblekel v mrliško obleko." In tako ga je oblekel mladenič od ensarijev v skupini, ki je bila prisotna, potem so opravili molitev in ga pokopali v skupini, v kateri so bili vsi Jemenci.³⁶⁰

Ko je odšla njegova duša k Vzvišenemu in Blagoslovljenemu Allahu je bilo njegovo mrtvo telo pokrito s pokrivalom v njeni sobi, ona pa je nenadoma zagledala karavano vernikov, ki se je pojavila na eni strani puščave.

Med njimi je bil Abdullah, sin Mesuda, naj bo Allah z njim zadovoljen, prijatelj Allahovega poslanca ﷺ, on je prišel k njemu, ga okopal, zavil v mrliško obleko, opravil pokopno molitev ter ga pokopal. Nato je izrazi sožalje njegovi družini ter jih vzela s sabo in odpeljal k kalifi Osmanu v Medino.

To je bila Ummu Zer, žena častnega prijatelja Ebu Zera, naj bo Vzvišeni Allah z njima zadovoljen. Pustila je veličasten vzor v vdanosti svojemu možu ter iskrenem in zaupnem odnosu do njega, kakor tudi v skromnem življenju na tem svetu.

---

³⁶⁰ Beleži El-Hakim pod št. 5470

Ostala je pri njem vse do konca njegovega življenja, ga pazila in se plemenito obnašala do njega, celo po njegovi smrti. Z njim potrpežljivo prenašala tesnobno in mučno življenje, se borila proti svoji duši ter zlu in nemiru strasti.

Takšna je prava dobra žena vernica; išče zadovoljstvo moža tako, da bi pridobila zadovoljstvo njenega Gospodarja, naj bo Vzvišeni Allah zadovoljen z Ummu Zer.

UMMU KULSUM - HČERKA UKBETA

(Dekle izseljenka)

Pri sklenitvi Hudejbijskega primirja med neverniki Kurejša in Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ so neverniki postavili med drugimi tudi naslednji pogoj:

"Od nas se k tebi ne bo vrnil nihče, če pa bo na tvoji veri, ga moraš vrniti nazaj k nam." Ta pogoj je bil zelo surov in je predstavljal veliko skušnjava za vsakega, ki je bil vernik od prebivalcev Mekke, pa se potem ni izselil...

V Mekki pa je bilo neko dekle, izmed Kurejšev, ki je sprejelo islam mnogo pred sklenjenim premirjem, ona je sprejela islam še preden se je izselil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v Medino, ampak zaradi svoje slabosti in nežnosti ni mogla prenesti vsega, čemur so bili podvrženi muslimani Mekke, po tem premirju – mučenja in grdega ravnanja.

Težko ji je bilo pri duši zaradi vsega, kar so mnogobožci delali, zato se je odločila, (kljub temu, da je vedela za ta pogoj), da se bo izselila v Medino, potem pa naj Allah določi o njej tisto, kar bo On hotel.

To dekle je potrdilo, da resnično verjame v Vzvišenega Allaha, zato se je izselila na Njegovi poti, išoč Njegovo zadovoljstvo, oslanjajoč se Nanj, bila je sama in ni imela nobenega družabnika na poti, razen Vzvišenega Allaha.

Odšla je na pot, kljub nasprotovanju nevernikov v želji za tem, da bi bila blizu Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ; in Allah ji je uresničil njeno željo.

Odšla je skrivaj proti Medini, izseljenka k Allahu in Njegovem poslancu. Zato ji je Allah olajšal njeno pot. Na poti je srečala karavano človeka iz plemena Huza in ona se je tega zelo razveselila, s tem človekom in njegovo karavano je bila na varnem in zanesljivem mestu, ker je že vedela, da je to pleme vstopilo v zavezništvo z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ proti Kurejšem.

Tako jim je delala družbo do Medine, oni pa so lepo ravnali z njo na poti, tako da je bila varna. Njena družina jo je iskala, ko so izvedeli, da je odšla v Medino so rekli: "Ni nobene škode, med nami in Muhammedom je premirje in nihče ni boljši v izpolnjevanju pogojev premirja od Muhammeda, odšli bomo k njemu in mu rekli naj izpolni tisto, kar se nahaja v dogovoru. Prišla sta njena brata Umare in El-Velid v Medino po svojo sestro. Dekle pa je vedelo, da bo Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ izpolnil njima tisto, kar je obljubil, zato je prišla k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in v zaupanju rekla: "Allahov poslanec, jaz sem ženska, stanje žensk pa je takšno kot ti je že znano (misleč na slabost) in se bojim, če me boš vrnil k njim, da bom prišla v skušnjavo z mojo vero, ker nisem potrpežljiva (glede mučenja)." Takrat se je spustila Allahova milost, da bi preklicala ta krivičen pogoj glede žensk in tako je Allah razodel v Kur'anu: **O, verniki! Preverite vernice, ki so pobegnile! Allah dobro ve, v kaj verujejo! Če se prepričate, da so vernice, jih ne vračajte nevernikom! One njim niso dovoljene niti so oni njim dovoljeni! Toda povrnite jim stroške (vrnete poročna darila njihovim bivšim možem)! Potem se vam ni greh oženiti z njimi, ko jim date njihova poročna darila. Ne zadržujte nevernic v zakonski zvezi! Zahtevajte vračilo svojih stroškov, pa tudi oni naj zahtevajo vračilo svojih stroškov! To je Allahova razsodba. On razsoja med vami, zakaj vseveden je in moder.**³⁶¹

To preverjanje v obliki vprašanja glede vzroka njene izselitve je bilo zato, da se potrdi iskrenost njenega islama in lepega sprejetja Allaha in Njegovega poslanca. (Allahov poslanec je zahteval, naj vsaka ženska potrdi svojo selitev s prisego). Tako je vsaka med njimi rekla: "**Prisežem pri Allahu, nisem se izselila zaradi sovraštva do svojega moža; prisežem pri Allahu, nisem se izselila, da bi mesto stanovanja zamenjala z boljšim; prisežem pri Allahu,**

---

³⁶¹ Kur'an – poglavje "Preverjena", 10 verz

nisem se izselila, zaradi tega sveta; prisežem pri Allahu, da sem se izselila iz ljubezni do Allaha in Njegovega poslanca."

Allah je vedel, kaj se nahaja v srcu tega vernega dekleta, saj se je od doma izselila le zaradi ljubezni do Allaha in do Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, zato ji je podaril mir in dal v srca muslimanov to plemenito vrednost, da so potrdili njeno iskrenost ter zavrnili prošnjo in preprečili njeno vrnitev z bratoma, ki sta bila krivična.

Kdor potrdi svojo iskrenost Allahu, jo tudi Allah potrdi njemu in kdor se zanese na Allaha mu je On dovolj in kdor išče pomoč od Allaha mu On pomaga, Vzvišeni pravi: "**Allah počne, kar hoče, le večina ljudi se tega ne zaveda.**"³⁶²

Ona je častna prijateljica Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Ummu Kulsum, hčerka Ukbeta, sina Ebu Muajta, naj bo Allah z njo zadovoljen.

Ona je tudi sestra Osmana, sina Affana po njegovi materi (Ervi, hčerki Kurejza), bila je poročena z Zejdom, sinom Harise, naj bo Allah z njim zadovoljen, ki je bil ubit kot mučenik v bitki na Muti. Potem jo je oženil Ez-Zubejr, sin El-Avama s katerim je imela hčerko Zejneb, nato sta se ločila.

Po ločitvi jo je oženil Abdur-Rahman, sin Avfa, naj bo Allah z njim zadovoljen in z njim je predstavljala pravi vzor zaupne in dobre žene. Z njim je imela dva sinova Humejda in Abrahama, ko pa je umrl Abdur-Rahman, sin Avfa jo je oženil Amr, sin El-Asa – z njim je živela samo en mesec, nato pa je umrla; v času kalife Alija, sina Ebu Taliba, naj Allah počasti njegov obraz.

Ummu Kulsum je prenašala hadise od Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ od nje pa so mnogi tudi prenašali.

---

³⁶² Koran – poglavje " Jožef ", 21 verz

Navaja se od Ibn Šihaba, da ga je Humejd, sin Abdur-Rahmana obvestil o tem, da ga je njegova mati, Ummu Kulsum, hčerka Ukbe, obvestila o tem, da je slišala Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko je rekel:

"Ne prišteva se k lažnivcem tisti, ki pomirja odnose med ljudmi in prenese nekaj dobrega ali reče nekaj dobrega."³⁶³

---

³⁶³ Beleži Buhari pod št. 2692

UMMU KUDŽE

(Lastnica dediščine)

Navaja se od Džabirja, sina Abdullaha, da je rekel: »Odšli smo z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, vse dokler nismo prišli k eni od ensarijk na tržnici. Ta žena je imela dve deklici, pristopila je k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in rekla: "Allahov poslanec, ti dve sta hčerki Sabita, sina Kajsa, ki se je boril s tabo v bitki na Uhudu in bil ubit. Njihov stric pa je vzel celoten vojni plen oziroma njihovo premoženje ter njihovo dediščino, ničesar jima ni pustil. Kaj meniš o tem Allahov poslanec? Pri Allahu, nikoli se ne bosta mogli poročiti, razen če bosta imeli premoženje."

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je rekel: "Allah bo razsodil glede tega." Takrat je bil razodet verz iz poglavja "Ženske": **Allah vam odreja oporoko za vaše otroke: moški delež naj bo enak dvema ženskima! Če imate več kot dve hčeri, jima pripadata dve tretjini zapuščine, če pa imate samo eno, ta prejme polovico. Vsakemu od staršev pripada šestina zapuščine, če ima zapustnik otroka. Če nima otroka in dedujejo le starši, prejme mati tretjino. Če ima brate, prejme mati šestino po izvršeni oporoki in poravnavi dolgov. Ne veste, kdo vam je bližji – vaši starši ali vaši sinovi. To je Allahova zapoved! Allah je resnično vseved in moder!**³⁶⁴

Potem je rekel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : "Pokličite naj pride žena in njen prijatelj." Nato je rekel njihovemu stricu: "Njima dvema (deklicama) daj dve tretjini, njihovi materi daj eno osmino in tisto kar ostane, pripada tebi."³⁶⁵

Tako je odredil sistem dedovanja v islamu s pravičnostjo in milostjo veliko korist tudi za ženske, saj je v času pred islamom bilo popolnoma drugače.

³⁶⁴ Kur'an – poglavje " Ženske", 11 verz

³⁶⁵ Beleži Ebu Davud pod št. 2893

Ženske pred islamom niso ničesar dedovale pa tudi ne slabi med moškimi. Sudij navaja: »V času nevednosti ženske in majhni dečki niso mogli ničesar podedovati pa tudi moški ni mogel podedovati od svojega otroka, razen če je bil on sposoben za borbo. Tako je umrl Abdur-Rahman, brat znamenitega pesnika Hasana in zapustil ženo, katero so klicali po vzdevku Ummu Kebše, zapustil je poleg nje še pet sester, nato so prišli dediči in vzeli njegovo celotno dediščino. Ummu Kebše se je glede tega pritožila Allahovemu poslancu in takrat je Vzvišeni in Blagoslovljeni Allah razodel ta verz:

Allah vam odreja oporoko za vaše otroke: moški delež naj bo enak dvema ženskima! Če imate več kot dve hčeri, jima pripadata dve tretjini zapuščine, če pa imate samo eno, ta prejme polovico. Vsakemu od staršev pripada šestina zapuščine, če ima zapustnik otroka. Če nima otroka in dedujejo le starši, prejme mati tretjino. Če ima brate, prejme mati šestino po izvršeni oporoki in poravnavi dolgov. Ne veste, kdo vam je bližji – vaši starši ali vaši sinovi. To je Allahova zapoved! Alah je resnično vseved in moder!³⁶⁶ Potem pravi Vzvišeni Allah:

'Vam pripada polovica zapuščine vaših žena, če nimajo otrok. Če imajo otroka, prejmete četrtno zapuščine po izvršeni oporoki in poravnavi dolgov. Ženam pripada četrtna vaše zapuščine, če nimate otroka. Če ga imate, prejmejo osmino zapuščine po izvršeni oporoki in poravnavi dolgov. Če mož ali žena nimata ne staršev ne otrok, imata pa brata ali sestro, prejme vsak od njiju šestino. Če je sorojencev več, jim skupaj pripada tretjina zapuščine, potem ko je izvršena oporoka, ne da bi bil kdo oškodovan, in ko so poravnani morebitni dolgovi. To je Allahova zapoved! Alah je vseveden in prizanesljiv!³⁶⁷ Verz se nanaša na Ummu Kebše.³⁶⁸

---

³⁶⁶ Kur'an – poglavje " Ženske", 11. verz

³⁶⁷ Kur'an – poglavje " Ženske", 12. verz

³⁶⁸ Beleži Et-Taberi v tefsirju pod št. 8725

LEJLA HČERKA EBU HASME

(Požrtvovalna)

Spoznala je resničnost in veličino islama, zato je žrtvovala kar je vredno in dragoceno. Sprejela je islam in se predala Allahu ter dala prisego Alahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

S svojim možem se je izselila prvič in tudi drugič v Abesinijo.

Od Ummu Abdullaha (njen vzdevek), hčerke Ebu Hasme se navaja, da je rekla: »Prisežem pri Allahu, da smo se odpravili na pot proti zemlji Abesinije. Amir (njen mož) je odšel, zaradi nekih potreb, k njej pa je prišel Omar, sin El-Hataba ter stopil pred njo, bil pa je mnogobožec.

Ona pravi, da so se ga bali, ker jim je povzročal razne nezgode in nevšečnosti ter bil hudoben do njih. Rekel ji je: "Zares se pripravljate na odhod, Ummu Abdullah." Ona je rekla: " Da. Prisežem pri Allahu, zagotovo bomo odšli v Allahovo zemljo, ker ste nas vznemirjali in hudo mučili, vse dokler nam Allah ni dal izhoda iz tega stanja." On je rekel: "Vaš družabnik je Allah." Pri njemu je videla nežnost in usmiljenje, kot nikoli prej. Potem je odšel in ta naš odhod ga je razžalostil. Ko se je vrnil njen mož Amir, mu je rekla: "O, Ebu Abdullah, da si maloprej videl Omarja in njegovo nežnost ter usmiljenost do nas...".

On pa je rekel: "Ali meniš, da ima željo po islamu?" Ona je odvrnila: "Da." On pa je rekel: "Ta, ki si ga videla ne bo sprejel islama, prej bo sprejel islam El-Hatabov osel." Ona pravi, da je to rekel iz obupa, ko je videl njegovo surovost in ostrost do islama.³⁶⁹

Toda Vzvišeni Allah napoti na pot islama in v njegovo svetlobo kogar On hoče od Njegovih sužnjev, izvleče iz pasti teme in nevere kogar On hoče. Omar, sin El-Hataba je sprejel islam, potem je celo postal ljubosumen na islam in muslimane ter posvetil svoje življenje v službi te vere.

---

³⁶⁹ Beleži Ibn Hišam 1/342

Navaja se od Lejle, hčerke Ebu Hasme, da je rekla: »Ko smo se zbrali pri odhodu, je k nam prišel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in rekel:

"Musaba, sina Umajra je zaprla njegova mati, ko je zvečer hotel oditi oni pa so spali."

Amir, sin Rebia je rekel: "Mi ga bomo čakali in ne bomo zaklenili vrat."

In ko se je stanje umirilo, je k nam prišel Musab sin Umajra ter prespal pri nas. Tako je ostal cel dan, zvečer pa je odšel (iz hiše) na skrivaj, oni pa so ga opozorili, mu sledili in dohiteli ter mu delali družbo na poti.

On pravi: Oni so hodili peš, jaz pa sem jahal na naši kameli, Musab sin Umajra pa je bil nežen človek in nežne kože, videl sem, da mu po nogah teče kri. Videl sem Amirja, kako je snel svoje obuvalo in mu ga dal, tako je on hodil v njih, vse dokler nismo prišli do ladje. Prišla je na valovih iz nekega mesta in ko so izpraznili koruzo, ki je bila na njej so jo najeli do določenega mesta. In ko so prispeli v to mesto, so jo ponovno najeli od tega mesta do Abesinije. On pravi: Videl sem (na ladji) Amirja, sina Rebia kako je nežen in usmiljen do Musaba, sina Umajra, kot ni bil nežen do svojega otroka on pa ni imel pri sebi niti zlatnika niti srebrenjaka, vsi skupaj smo imeli le 15 zlatnikov.³⁷⁰

Od Abdullaha, sina Amirja se navaja, da je rekel: Poklicala me je moja mati nekega dne, Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je sedel v naši hiši, ter mi rekla: "Pridi, ti bom nekaj dala." Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa ji je rekel: "In kaj si mu želela dati?" Ona je rekla: "Dala mu bom datelj." Nato ji je rekel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : "Če mu tega ne boš dala, se ti bo zapisala laž."³⁷¹

---

³⁷⁰ Zabeleženo v El-Ehadi Val-Mesani pod št. 3067

³⁷¹ Beleži Ebu Davud v Sunenu pod št. 4993

Tako je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ podučeval svoje prijatelje, posebej matere, da bi vzgojile svoje otroke v na visokih moralnih standardih islama; tako je dal nauk ženski, kako naj ravna s svojimi otroki na podlagi iskrenosti. Postala je primer iskrene muslimanke v ravnanju s svojimi otroki.

Ona je Lejla, hčerka Ebu Hasme, sina Huzejfe, sina Ganima, sina Amirja, sin Abdullaha. Ona je večni vzor med islamskimi ženskami, ki so prenašale zaradi islama vse nevšečnosti, tako da bi se dvignila njegova zastava in bil srečen v njegovi senci vsak človek na zemlji, ker je v islamu rešitev in sreča.

Lejla se je izselila s svojim možem zapustivši svojo hišo, premoženje in domovino in tako dala prednost tistemu, kar je pri Allahu od tistega, kar je pri ljudeh.

UMMU VEREKA

(Živa mučenka)

Navaja se od Ummu Vereka, hčerke Nevfela, da je rekla: Ko se je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ boril v bitki na Bedru, mu je rekla:

"Allahov poslanec, dovoli mi, da se borim s tabo, zdravila bom vaše ranjence, morda mi bo Allah podaril mučeniško smrt." On pa ji je rekel: "Prebivaj v svoji hiši, resnično ti bo Vzvišeni Allah podaril mučeniško smrt." In tako so jo klicali 'mučenka'.³⁷²

To je napovedovanje bodočih dogodkov Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ki je bilo dokaz njegovega poslanstva s strani Vsevednega in Vseobveščenege Alaha.

Sprejela je islam in ga tudi zelo lepo prakticirala; redno je opravljala molitve, hodila na predavanja, da bi pridobila znanje, znala je na pamet cel Kur'an ter skrbno pazila na vse verze, ki so v njem.

Allahov Poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jo je posebej obiskoval med obiski ensarijev in bil pomirjen, ko je videl, da je v dobem stanju in zdravju. Kljub njenemu bogastvu je bila prepolna ljubezni do ljudi in skromna. Ko pa ji je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ukazal, naj prebiva v svoji hiši, potem ko ga je ona vprašala o njenem sodelovanju v bitki, je to upoštevala in poslušala njegov govor صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Ko je recitirala Kur'an je zaprosila Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da ji dovoli imeti v svoji hiši muezina³⁷³, on pa ji je to dovolil. Premislila je in imela načrt glede svojega sužnja in sužnje, ki sta ji služila (da bo zapisala v svoji oporoki, naj bosta

---

³⁷² Beleži Ebu Davud v Sunenu pod št. 591

³⁷³ moška oseba, ki kliče k molitvi

svobodna po njeni smrti), toda onadava sta ponoči vstopila, ji na glavo vrgla platno in jo zadušila, nato sta pobegnila.

Zjutraj je Omar stopil pred ljudi in rekel, naj ta dva sužnja živa ujamemo in pripeljejo k njemu. Ko so ju ujeli je Omar ukazal naj jima noge in roke navzkriž povežejo in tako naj ju ubijejo. Tako sta bila prva v Medini, ki sta bila na tak način ubita.³⁷⁴

Od Ummu Vereke se navaja, da je Allahov glasnik **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** rekel: "Pojdite z nami, da obiščemo mučênko."

Dovolil ji je muezina in da ona vodi skupno molitev v svoji hiši tudi v obvezni molitvi, ona pa je takrat že znala Kur'an na pamet.³⁷⁵

Bila je tudi zelo zanesljiv vir, zato je k njej prišel kalif Ebu Bekr, ko je zbiral plemeniti Kur'an iz različnih hiš in tistih, ki so ga znali na pamet.

Ker pa Allahov poslanec **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ni govoril po svoji muhi, ampak po Allahovem razodetju, se je moralo zgoditi tisto, kar je napovedal.

In tako je v času kalifata Omarja El-Faruka, naj bo Allah z njim zadovoljen, Ummu Vereka imela v hiši sužnja in sužnjo. Z njima je zelo lepo ravnala, onadva pa sta premišljevala samo o prevari, goljufiji in izdajstvu. Tako sta ponoči vstala in jo ubila nato pa pobegnila.

Zjutraj pa je Omar, naj bo Allah z njim zadovoljen, rekel:

"Prisežem pri Allahu, da sinoči nisem slišal recitiranja (Kur'ana) moje tete Ummu Vereka." Potem je vstopil v hišo in je ni videl, ko pa je stopil v sobo za molitev, je bila pokrita s platnom v kotu sobe. Takoj je ukazal naj poiščejo ta dva pobegla sužnja. Ko so ju ujeli, so jima noge in roke navzkriž povezali in tako ju ubili v Medini, kot kazen za narejeni zločin.

---

³⁷⁴ Beleži Ebu Davud v Sunenu pod št. 591

³⁷⁵ Beleži Ibn Huzejme pod št. 1584

Tako sta onadva bila prva v Medini, ki sta bila na ta način ubita. Omar sin El-Hatabov pa je govoril: "Resnico je povedal Allahov poslanec, ko je rekel: 'Pojdite z nami, da obiščemo mučênko.'" ³⁷⁶

Ona je bila Ummu Vereka, hčerka Abdullaha, sina El-Harisa, sina Uvejmirja, sina Nevfela El-Ensarija, z vzdevkom Ummu Vereka bint Nevfel, naj bo Allah z njo zadovoljen.

---

³⁷⁶ Beleži Ibn Abdul-Bir

ATIKA - HČERKA ZEJDA

(Lastnica vrta)

Ona je sestra Seida, sina Zejda enega izmed desterice, ki so bili razveseljeni z Rajem. Sprejela je islam in se izselila v Medino, bila je znana po svoji telesni lepoti in popolnosti ter po svoji morali, mišljenju in razumu.

Bila je poročena s štirimi prijatelji Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in vsi so eden za drugim po poroki umrli mučeniške smrti na Allahovi poti, tako da je Abdullah sin Omarja govoril drugim, naj se poroči z njo tisti, ki želi umreti mučeniške smrti.

Ona je častna prijateljica Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Atika, hčerka Zejda, sina Amra, sina Nufejla El-Kurejšije.

Poročila se je z Abdullahom, sinom Ebu Bekra Es-Sidika. Nekega dne ga je ona zaposlila tako, da je pozabil na molitev, trgovino in preživljanje, zato mu je Ebu Bekr ukazal, naj se loči od nje.

Abdullah se je ločil od nje in šla je od njega stran. Ko pa je nekoč Ebu Bekr opravljajl nočno molitev na svoji terasi, je slišal svojega sina, kako jo omenja v svojem govoru:

Ona ima veličastno moralo, mišljenje, logiko, telesno krepost in vrednost v sramežljivosti ter zaupno iskrenost.

Nisem videl, da nekdo podoben meni se danes ločuje s podobno njej in podobni njej se ne daje ločitev brez krivice.

Potem je prišel k sinu in mu z nežnimi besedami rekel: "O, Abdullah, vrni nazaj Atiko." Rekel je: "Vzamem te za pričo, da sem jo jaz res vrnil nazaj." Ebu Bekr je zaradi tega osvobodil dečka, ki mu je služil, njegovo ime je bilo Ejmen, da bi pridobil Allahovo zadovoljstvo.

Vrnil ji je tudi vrt, vendar pod pogojem, da se po njegovi smrti, ne bo poročila z drugim moškim. V dnevu bitke na Taifu je Abdullaha zadela puščica od katere je umrl, ona pa je v verzih rekla:

Pri Allahu, pogledjte! Kdo je še videl podobnega mladeniča, bolj ponosnega, zagretega in potrpežljivega v bitki.

Ko je odvrženo kopje nanj ga je zadelo do smrti, tako da je postalo kopje rdeče.

Prisegla sem, da moje oči ne bodo prenehale vrele solze liti zaradi tebe in da ne bom snela iz moje kože prahu (misleč, da se po njem ne bo več poročila z drugim moškim)

Nato jo je zasnuvil Omar, sin El-Hataba, ona pa je rekla: "On mi je podaril vrt pod pogojem, da se po njegovi smrti ne poročim z drugim moškim."

On pa je rekel: "Bom vprašal za fetvo³⁷⁷ ." On je vprašal za ta primer Alija, sina Ebu Taliba, naj bo Allah z njim zadovoljen. On pa je rekel: "Vrni vrt njegovi družini in potem se poroči." In tako se je ona poročila z Omarjem in ko je Omar umrl mučeniške smrti, naj bo Allah z njim zadovoljen in je minil njen čas čakanja po smrti moža, jo je zasnuvil Ez-Zubejr, sin El-Avama in jo oženil.

Rekel ji je: "O, Atika, ne hodi v mošejo." Ona pa mu je odvrnila: "O, sin El-Avama, mar naj pustim, zaradi tvojega ljubosumja, mesto kjer se opravlja molitev? Molila sem skupaj z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Ebu Bekrom in Omarjem?" On ji je potem rekel:

"Jaz ti resnično tega ne prepovedujem."

Ko pa je bil ubit Ez-Zubejr, ga je ona obžalovala v svojih verzih:

---

³⁷⁷ šeriatska decizija oziroma mnenje islamskega učenjaka ali sodnika o nekem vprašanju ali problemu z dokazanimi argumenti v odgovoru

*Razjezil se je sin Hurmuza na konju kot neustrašen vitez
v dnevu bitke pa ni bežal niti izstopil iz boja
O, Amr, če bi bil pozoren bi ga našel
ni izgubil razuma zaradi strahu in presenečenjana, niso drhtele ne roka ne
prstne blazinice
Naj te pogubi tvoja mati če si premagal podobnega njemu
v tistem, kar je minilo v počivanju in jutranjem sprehodu
Koliko težav je že udarilo ni pa držal obljube njemu
od nje je tvoj soborec v vojni, o sin bogomoljke nad zemljo
Pri Allahu, tvojem Gospodarju, ti si vendar ubil muslimana!
in te je doletela smrtna kazen namernega (umora).*

Ko pa je potekel njen čas čakanja po smrti moža, jo je oženil Husejn, sin Alija, sina Ebu Taliba, naj bo Allah z njima zadovoljen. Ko pa je tudi on umrl mučeniške smrti, je bila ona prva, ki je brisala prah z njegovega obraza ter citirala žalostinko za njim:

*In Husejn, nikoli ne bom pozabila Husejna, zadelo ga je kopje sovražnikov
izdali so ga na Kerbeli zrušenega, deževni oblak v vetru, ki nosi prah Kerbele.*

Potem je postala vdova, Abdullah sin Omarja je govoril: "Kdor želi mučeniško smrt, naj se poroči z Atiko."

Govori se, da jo je potem zasnuvil Mervan, po smrti Husejna, ona pa ga je zavrnila in rekla: "Nisem hotela vzeti tasta po Allahovem poslancu (misli se na to, da se ni hotela poročiti z drugimi, ki niso bili v bližji sorodstveni vezi s Husejnom)."

SEFANA - HČERKA HATIMA ET - TAIA

(Darežljiva, hčerka darežljivega)

Njen oče je bil pravi vzor v plemenitosti in darežljivosti v času nevednosti, ko pa se je pojavil islam in so se razširila osvobajanja mest, se je vojska Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ borila z njegovim plemenom "Tajji". Ko so jih v boju porazili, je bila med zajetimi ujetniki tudi Sefana.

Ona je bila zelo razumna in zgovorna, mimo nje je šel Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ona pa mu je rekla: "O, Alahov poslanec!" Osvobodi me, Allah ti bo podaril prijetno in lepo blaginjo, moj oče je pogubljen, pobegnil je moj skrbnik³⁷⁸, ne dovoli, da bodo drugi veseli tej nesreči, ki me je prizadela in sramoti Arabcev, ker sem hčerka poglavarja plemena, moj oče je osvobajal ujetnike, ščitil slabotne, gostil goste, nahranil lačne, odstranjeval skrbi zaskrbljenim, delil in hranil ljudi s hrano, širil pozdrav, nikoli ni zavrnil nikogar, ki je imel kakšno potrebo, jaz sem hčerka Hatima Et-Taija."

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ji je rekel: "O, dekle, to so lastnosti vernika, če bi bil tvoj oče musliman, bi bili do njega milostni."

Potem je rekel svojim prijateljem: "Pustite jo, njen oče ima rad plemenite etične lastnosti." Njej pa je rekel:

"Ne odpravi se na pot vse dokler ne boš našla zaupanja vrednih ljudi, ki te bodo pripeljali v tvoje mesto, nato pridi k meni, da ti dovolim tvoj odhod."³⁷⁹

Ko je prišla skupina ljudi iz njene družine, je hotela oditi z njimi, odšla je k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da zaprosi dovoljenje za odhod.

On ji je dovolil, podaril ji je najboljšo obleko, ki jo je imel pri sebi, dal ji je kamelo, na kateri je jahala ter potrebno oskrbo za na pot in več od tega.

---

³⁷⁸ njen brat je sprejel krščanstvo in pobegnil in bil blizu rimskega ozemlja; to je bilo še preden je sprejel islam ter ga lepo praktical

³⁷⁹ zabeleženo v El-Isabe

Ko je prispela k svojemu bratu Adiju, sinu Hatema, ki je bil po letih starejši od nje, ga je hotela poklicati naj sprejme islam in napotiti na pravo pot in dobro, potem ko se je poučila o islamu. Njen brat jo je vprašal: "Kaj meniš o tem človeku?" Ona pa je izkoristila to priložnost, (bila pa je zelo zgovorna in pametna), in je predstavila svojemu bratu novo vero ter ga poklicala naj jo sprejme. Seznanila ga je z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ na moder in prepričljiv način in to je na njem pustilo sled.

Rekla je: "Menim, da se mu pridruži, če je resnično glasnik ga boš sledil; tisti, ki prednjačijo v pristopu k njemu so boljši od tistih, ki se obotavljajo, če pa on ni glasnik, to ne bo ostalo tebi skrito, ti veš kdo si s svojo pametjo in daljnovidnostjo, jaz sem resnično že sprejela islam."

Adij je rekel: "Prisežem pri Allahu, da je to mišljenje pravilno."

Potem je odšel, vse dokler ni prispel k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v Medino, vstopil je k njemu, ko je bil on v svoji mošaji in sprejel islam ter se zahvalil Allahu. Njegova sestra je s tem pridobila nagrado, saj je bila vzrok njegove napotitve na pravo vero.

Ona je častna prijateljica Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Sefana, hčerka Hatima Et-Taija, njen oče je bil najbolj znan Arabec po plemenitosti in darežljivosti v času nevednosti pred islamom, tako da so ga vzeli za vzor v plemenitosti in darežljivosti.

Tudi Sefana je bila znana po svoji plemenitosti in darežljivosti, tako kot njen oče Hatim Et-Tajj.

Dogodilo se je, da ji je njen oče podaril od deset do štirideset kamel, ona pa jih je sprejela in potem podarila ljudem, nato ji je rekel Hatim:

"O, hčerkica! Če se dva neločljiva prijatelja združita v premoženju ga uničita, zato bodisi daruj in vztrajaj bodisi zadržuj in daruj, toda pri tem ne bo ostalo ničesar."

Ona je rekla: "Prisežem pri Allahu, da nikoli ne bom zadrževala."

Njen oče pa je tudi rekel: "Prisežem pri Allahu, da nikoli ne bom zadrževal."

Ona je rekla: "Ne bomo sosedje."

On ji je potem razdelil svoje premoženje in sta se razšla .

Tako je ona, naj bo Allah z njo zadovoljen, bila vzoren primer v darežljivosti, posebnega razuma in lepega obnašanja.

EL - HANSA

(Pésnica – Mati mučencev)

Vsi pesniki tistega časa so soglasni s tem, da ni bilo ženske pred njo in po njej, ki bi bila boljša v poeziji.

Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je bila njena poezija zelo všeč, tako da jo je celo prosil, naj mu recitira svoje stihe.

Večina njene poezije so bile pesmi žalostinke, še posebej za njenima bratoma Sahrom in Muavijo, ki sta bila ubita v času nevednosti pred islamom.

Ona je večino svojega življenja preživela v času nevednosti, vendar je bila še živa ob pojavi islama in ga je sprejela. V skupini ljudi iz svojega plemena Sulejm je odšla k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Bila je zelo znana po svojem veličastnem verovanju v Allaha in Njegovega poslanca, njenem boju na Allahovi poti in podpiranju pravice. Sodelovala je skupaj s svojimi štirimi sinovi v bitki na Kadisiji, 16. leta po hidžri.

V prvi noči je svetovala svojim sinovom: "Sinovi moji, vi ste sprejeli islam s prepričanjem in prostovoljno ste odšli (v bitko). Prisežem pri Allahu, ni boga razen Njega, vi ste sinovi enega očeta, tako kot ste sinovi ene matere, vaši predniki so bili slavni in nikoli niso doživeli sramote ali ponižanja, vaše poreklo se ni spremenilo, ni bilo pomankljivosti in slabe stvari v vaši vrednosti in številu. Vi že veste, kaj je vse Allah pripravil muslimanom od obilne nagrade, vedite da je večna hiša boljša od prehodne, naj vam bodo vedno na pameti besede Vzvišenega Allaha: **"O, verniki! Bodite potrpežljivi in vztrajni, bedite na mejah in Allaha se bojte, pa boste dosegli, kar želite."** ³⁸⁰ Ko se boste jutri, če bo Allah tako hotel, živi in zdravi prebudili, pojdite v boj proti vašemu sovražniku s prepričljivim pogledom in Allaha boste prosili za zmago proti Njegovim sovražnikom. Ko vidite, da se je boj

---

³⁸⁰ Kur'an – poglavje " Amramova družina", 200. verz

okrepil in se je začelo bežanje in se razplamti in razširi bojni ogenj, ki začne vse zajemati, pojdite v boj pogumno z izvlečenimi sabljami, udarite njihovo jedro pri spopadu z njihovo vojsko, tako boste zmagali s plenom in spoštovanjem na večnem svetu in položaju."

Njeni sinovi so sprejeli njene nasvete in odšli v boj ter se borili, glasno izgovarjajoč tekbire, spretno in pogumno, vse dokler niso vsi umrli mučeniške smrti.

Ko je izvedela vest o svojih sinovih je rekla: "Hvala Allahu, kateri me je počastil z njihovo smrtjo na Njegovi poti, prosim Svojega Gospodarja, da me združi skupaj z njimi v večnem prebivališču Njegove milosti.

Kalif Omar, sin El-Hataba, naj bo Allah z njim zadovoljen, ji je potem dajal prejemke za vse štiri njene sinove, za vsakega od njih ji je dal 200 dirhemov (srebrenjakov), vse dokler ni umrla.³⁸¹

Ona je El-Hansa, močna vernica, kateri je islam spremenil življenje in naredil njeno verovanje kot vzor, kateri si zasluži in napotilo. Ona je tudi ta, ki je v času nevednosti, ko je bil ubit njen brat Sahr, rekla:

Glej, o, Sahr, ne bom te pozabila, vse dokler...

se z dušo ne bom ločila in dokler se ne izkoplje grob moj

Če okrog mene ne bi bilo dosti tistih, ki svoje brate objokujejo, ...

bi si jaz življenje vzela

Oni ne objokujejo, tako kot jaz objokujem svojega brata ,ampak ...

se tolažim ko njihovo žalost vidim

Na Sahra me spominja vzhod Sonca, ...

in objokujem ga pri vsakem zahodu njegovem

Ko je bil ubit njen brat Sahr je v verzih svoje žalostinke rekla:

---

³⁸¹ Zabeleženo v El-Istijabu 2/90

*O, Sahr, na smrt se medsebojno opozarjamo v težavah...
posestniki vode, ni sramota, če se do mesta napajanja ne more priti
Kot tiger gre v vojno, ki ima pot ozkega prehoda...
ona ima dva orožja; podočnike in nohte
In kako naj mati izgubljenega otroka z njegovo kožo objema...
ona ima le dve hrepenenji; ponižanje in zveličanje
Ugodno je živela, kolikor je mogla, vse dokler ni spoznala...
da je zares to samo prihod in odhod
Dan moje največje žalosti je dan, ko me je zapustil Sahr, ...
čas pa ima sladkost ljubljenega in grenkobo osovraženega
On je resnično vodja, z njim se napotijo vodje, ...
kot da je on gora, ki ima na vrhu zaneten ogenj
Resnično je Sahr naš darežljivec in gospod, ...
on kolje kamele, za goste v mrzlih zimskih nočeh
Ščitim resnico, zadovoljno bitje, počasi...
napoten na pot, mnoge koristi in mnoge škode
Osamljen potnik, strižec živine, ...
vodja vojske, nosilec zastave*

V islamu je žrtvovala svoje najljubše na Allahovi poti; to ni nič čudnega, ker je vedno takšno stanje v islamu s tistimi, ki jih ima Vzvišeni rad in jih objema, poziva jih na življenje polno vrednot in vsadi v njih potrpežljivost in verovanje. Tako jim pomaga, da lažje prenesejo težave in skušnje.

Nekega dne je stopila El-Hansa k materi pravovernih, Aiši, naj bo Allah z njo zadovoljen, na sebi pa je imela dlakasti Sidar³⁸². Aiša ji je rekla: "Hansa! To je prepovedal Allahov poslanec." Ona pa je rekla: "Nisem vedela, ampak ta obleka ima svojo zgodbo; moj mož, Ebu Redžule je razsipnik, zato je odšlo

---

³⁸² obleka, ki pokriva prsi

njegovo premoženje, prišla sem k Sahru. On je razdelil svoje premoženje na dva dela, meni pa je dal boljši delež, nato je moj mož ponovno zapravil premoženje, kot prvič, moj brat pa mi je ponovno razdelil najboljšo polovico svojega premoženja, njegova žena pa mu je rekla: "Ali ni že dosti to, da si ji dal polovico, ampak si ji dal celo najboljšo polovico?" On pa je rekel:

Prisežem pri Allahu, da ji ne bom prepovedal njenega deleža...

pa četudi umrem in ona raztrga svojo tančico

In ko bi umrl in ona raztrgala svojo tančico bi ona naredila iz las Sidar.

Njeno ime je Tumadir, hčerka Amra, sina Eš-Šerida, sina El-Harisa Es-Sulmija, njen vzdevek je bil El-Hansa, zaradi vzdignjene sredine kosti na nosu in ozkih nosnic.

Ona je bila, naj bo Vzvišeni Allah z njo zadovoljen, pravi primer zgovorne muslimanke in potrpežljive vernice, ki pričakuje nagrado pri Allahu za skušnjavo ter zelo vredne in dobre vzgojiteljice.

HIND - HČERKA UTBETA

(Ženska v senci)

Navaja se od Humejra, sina Meheba Et-Taija, da je pripovedoval:

»Hind, hčerka Utbeta je bila pri Fakihu, sinu El-Mugire El-Mahzumija, Fakih je bil mladenič Kurejšev, imel je posebno hišo za goste, ki so jo postavili in prekrili ljudje brez dovoljenja.

Fakih in Hind (njegova žena) sta legla, da se malo odpočijeta, nato je on odšel za svojimi opravili, toda prišel je človek, ki je bil med tistimi, ki so postavili in pokrili hišo ter stopil v hišo. Ko pa je zagledal žensko, se je obrnil in pobegnil, toda zagledal ga je Fakih, prišel je k Hind in jo brcnil ter rekel: "Kdo je ta, ki je bil pri tebi?" Ona je rekla: "Sploh nisem opazila, da bi bil kdo pri meni in nisem se zbudila, vse dokler me ti nisi prebudil."

On ji je odvrnil: "Pojdi in se pridruži tvojemu očetu."

Nato so o njej začeli govoriti ljudje – začeli so jo klevetati, njen oče pa ji je rekel:

"O, hčerkica, ljudje veliko pripovedujejo o tebi, povej mi svojo zgodbo, če je človek povedal resnico sem mu že naskrivaj določil tistega, ki ga bo ubil in tako bo odsekan od tebe Fakih, če pa laže mu bo sodil nekdo izmed vedeževalcev v Jemnu." Ona mu je nato prisegla s tistim, na kar so prisekali - da je on lažnivec.

Nato je rekel Fakihu: "O, ti! Mojo hčerko si obtožil za veliko stvar, daj, naj presodi o tem nekdo izmed vedeževalcev v Jemnu."

Oba sta se s tem strinjala, Utba je odšel v skupini ljudi iz plemena Abdu Menaf, Fakih pa je odšel v skupini ljudi iz plemena Mahzum, Hind pa je odšla z njima v skupini z ženskami, ki so bile z njo.

Ko so se približali Jemnu, so rekli: "Poigrali se bomo z vedeževalcem, tako da bomo spremenili Hindin videz in njen obraz." Njen oče pa ji je rekel: "Vidim

da ne maraš spremeniti svojega videza, zakaj tega nismo storili pred potovanjem?"

Ona je odvrnila: »Ne, pri Allahu, oče, to je zato, ker vem da greste k človeku, ki lahko zadene ali zgreši v presoji, in nisem varna pred tem, da me nekdo ožigosa z madežem, ki bi bil meni v sramoto pred Arabci."

On ji je rekel: "Jaz ga samo preizkušam, preden bo presodil o tvoji zadevi." Nato je zažvižgal svojemu konju, potem je vzel pšenično zrno ter ga vnesel v konjev sečni kanal. Ko so zjutraj pozdravili vedeževalca jih je on počastil tako da je zaklal neko žival ter jim dal za jesti. Ko so jedli, je Utbe rekel vedeževalcu: "Zares sem jaz nekaj skrila, da bi te preizkušal, ti pa mi povej kaj je to." On je odgovoril: "Datelj v dobro pokritem nosilcu." On pa mu je dodal: "Želim podrobnejše pojasnilo od tega." Vedeževalec je nato rekel: " Pšenično zrno v sečnem kanalu žrebca." Utbe mu je pritrdil: "Resnico si povedal, poglej v zadevi glede teh žensk." On se je približal eni izmed njih, jo rahlo udaril po ramenu in rekel: "Vstani, nisi prešuštnica niti ne boš osamljena, zagotovo boš rodila sina, njegovo ime bo Muavija."

Ko je to slišal Fakih, je vstal ter jo prijel za roko, ona pa je odmaknila svojo in rekla: "Tebi ?! Prisežem pri Allahu, da bom strogo pazila, da bo ta poroka z drugim moškim!" Tako jo je oženil Ebu Sufjan, s katerim sta imela sina Muavijo.³⁸³

Navaja se od Zejneb, hčerke Allahovega poslanca *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*, da je rekla: »Ko sem se pripravljala na izselitev iz Mekke, da bi se pridružila mojemu očetu, me je srečala Hind, hčerka Utbe ter mi rekla: "O, hčerka mojega strica, če rabiš popotnico ti jo bom pripravila, tako da te bo spremljala na tvojem potovanju ali pa če potrebuješ kakšno premoženje, da ga preneseš svojemu očetu. Tvoje potrebe so pri meni, ne bodi nezaupljiva, ker tisto, kar

---

³⁸³ Beleži Et-Taberanij pod št. 18483

obstaja med moškimi (misleč na sovraštvo) ne obstaja med ženskami." Zejneb je potem rekla:

"Prisežem pri Allahu, da je to rekla, ker je resnično hotela to storiti, vendar sem se je bala in sem zanikala, da si to želim....³⁸⁴

Rekla je Hind, ko se je spominjala svojih preteklih dni:

"Sanjala sem da vedno stojim na Soncu, senca pa je blizu mene, vendar ne morem priti k njej, ko pa se je približal Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ k nam, sem videla, kot da sem stopila v senco."

S temi besedami je Hind, hčerka Utbe zapisala zgodovino svojega življenja. Ona je sprejela islam v dnevu osvoboditve Mekke po sprejetju islama njenega moža Ebu Sufjana, njeno zgodbo navaja njen sin Muavija, naj bo Allah z njim zadovoljen, in pripoveduje:

Slišal sem mojo mamó Hind, hčerko Utbe, ko je omenjala Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da je rekla: Naredila sem v dnevu bitke na Uhudu, tisto kar se počne kot kazen (mrcvarjenje njihovih mrtvih teles), z njegovimi (Muhammedovimi) prijatelji in njegovim stricem (Hamzo). Kjerkoli so šli Kurejši, sem jaz odšla z njimi, nato sem sanjala v vsaki od treh noči tele sanje.

Prvo noč sem sanjala, da se nahajam v temi, tako da ne vidim ne doline in ne gore, nato je ta tema začela odhajati od mene s pojavom svetlobe na tem mestu, takrat sem videla, da me Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ kliče.

Drugo noč sem sanjala, da se nahajam na neki poti, na moji strani je bil Hubel³⁸⁵, ki me je klical, na levi strani pa je bil Isaf³⁸⁶, ki me je klical, pred mano pa sem zagledala Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ki mi je rekel: "Pridi sem, k meni na pot."

---

³⁸⁴ Beleži Ibn Ishak

³⁸⁵ največji kip Kurejšev, ki so ga častili

³⁸⁶ eden izmed kipov Kurejšev, pri katerem so klali žrtve

Nato sem v tretji noči sanjala, da stojim na robu pekla, oni pa me hočejo poriniti v pekel, Hubel mi je rekel: " Vstopi vanj (v pekel)." Obrnila sem se in zagledala Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ za mano, držal je mojo obleko in tako sem se oddaljila od roba pekla, potem sem se prestrašeno prebudila iz sanj in si rekla: "To je pojasnilo; nato sem odšla do kipa v naši hiši in ga začela udarjati, govoreč: 'Dolgo sem bila zaradi tebe v slepilu (zablodi)!'"

Potem sem prišla k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, sprejela islam in mu dala prisego.³⁸⁷

Preden pa je Hind odšla k Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da sprejme islam in mu da prisego, je prišla k svojemu možu Ebu Sufjanu in mu rekla: "Jaz resnično želim slediti Muhammedu." On pa je rekel:

"Včeraj nisi želela govoriti o njem." Ona pa je odvrnila:

"Prisežem pri Allahu, do včeraj si nisem mogla niti zamisliti, da se bo pri Ka'bi častil samo Allah, prisežem pri Allahu, da so bili celo noč v molitvi; v stoječem, pregibajočem in padajočem stanju."

On pa ji je rekel: "Ti dobro veš, kaj si vse naredila, zato pojdi s človekom iz tvojega plemena (k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

Odšla je k Osmanu, sinu Affana in on je odšel z njo.

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ mu je dovolil vstop z nekaterimi ženskami, ki so tudi odšle k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

On je sedel na Safi, z njim pa je bil Omar, sin El-Hataba; Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jim je rekel:

"Ali boste prisegle, da ne boste častile nobenega drugega boga razen Allaha?« Hind pa je dvignila glavo in rekla: "Pri Allahu, ti od nas res zahtevaš tisto, česar nisem videla da zahtevaš od moških in to bomo izpolnile."

---

³⁸⁷ Zabeleženo v Es-Sire Eš-Šamije 5/255

Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je potem rekel: "Da ne boste kradle."

Ona je ponovno rekla: "Pri Allahu, jaz sem resnično nekaj malega jemala iz premoženja Ebu Sufjana, brez njegove vednosti in ne vem ali mi je dovoljeno ali ne." Ebu Sufjan (ki je bil tam prisoten) je rekel: "Da. To, kar si prej jemala iz mojega premoženja, ti jaz oprostim."

Nato je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel:

"Ti si resnično Hind hčerka Utbe?" Ona je odvrnila: "Da. Zato odpusti tisto, kar je bilo prej, Allah bo odpustil tebi."

Potem je nadaljeval Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in rekel:

"Da ne boste prešuštovala." Ona pa je rekla: "Ali sploh lahko prešuštuje svobodna³⁸⁸ ženska?!"

On je spet rekel: "Da ne boste ubijale svojih otrok." Ona je rekla: "Me smo jih vzgajale, ko so bili majhni, vi pa ste jih ubijali na Bedru, ko so bili veliki." Na te njene besede se je nasmejal Omar, naj bo Allah z njim zadovoljen (Pravijo tudi, da se je Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ nasmejal tem njenim besedam).

Potem je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel: "Naj jih Allah pobije, o, Hind." Nato je citiral verz iz Kur'ana: **Niste jih vi pobijali, temveč Allah. In nisi ti vrgel, ko si metal, temveč je metal Allah, da bi vernike skušal, nato pa jih bogato obdaril. Allah zares vse sliši in vse ve!**³⁸⁹

Potem je rekel: "In da ne boste svojim možem tujih otrok podtikale." Ona pa je rekla: "Pri Alahu, zares je El-Buhtan³⁹⁰ nekaj grdega in vrednega prezira, ti pa si nam ukazal samo tisto, kar je pravilno in etično (moralno)."

---

³⁸⁸ poročena in krepostna ženska, ki ni sužnja

³⁸⁹ Kur'an – poglavje "Plen", 17 verz

³⁹⁰ da žena podtakne tujega otroka svojemu možu in mu reče, da je njegov

On je nadaljeval in rekel: "In da mi ne boste neubogljive v tistem, kar je dobro." Ona je rekla: "Bi mar sedele tukaj, če bi imele rade neubogljivost do Allaha in Njegovega poslanca ?"

Ženske so potem ponovile in potrdile njegove besede, Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je ukazal Omarju, naj bo Allah z njim zadovoljen in one so dale prisego, Allahov glasnik صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je zaprosil Allaha naj jim odpusti pretekle grehe in to so Njegove besede:

"O, Allahov glasnik, ko ti pridejo vernice dati prisego; da poleg Allaha ne bodo nikogar drugega častile, da ne bodo kradle, da ne bodo prešuštvovale, da ne bodo ubijale svojih otrok, da ne bodo svojim možem podtikale tujih otrok in da ti ne bodo v ničemer, kar je dobro neubogljive – ti sprejmi njihovo prisego in zaprosi Allaha, da jim odpusti; Allah, zares, veliko odpušča in On je milosten." ³⁹¹ (Ta hadis je zabeležen v Marifetu Sahabe pod št. 7225)

Navaja se od Abdullaha, sina Ez-Zubejra, da je rekel:

V dnevu osvoboditve Mekke je sprejelo islam šest žensk iz plemena Kurejš , med njimi so sprejele islam Hind, hčerka Utbe, Ummu Hakim, hčerka El-Harisa, sina Hišama, ki je bila žena Ikrime, sina Ebu Džehla, El-Begum, hčerka El-Muazila iz plemena Kinane, ki je bila žena Safvana, sina Umeja, Fatima hčerka El-Velida, sina El-Mugire, Hind hčerka Munebiha, sina El-Hadžadža ona je mati Abdullaha, sina Amra sina El-Asa. One so prišle k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ , ki je bil v mestu El-Ebtah. Stopile so k njemu in mu dale prisego, poleg njega pa so bile njegova žena, njegova hčerka Fatima in žene iz plemena Abdul-Mutalib. Govoriti je začela Hind, hčerka Utbe in rekla:

---

³⁹¹ Koran – poglavje " Preverjena", 12 verz

"Allahov poslanec, hvala Allahu, ki je vzdignil vero, katero je On izbral za Svojo in da iščem tvojo milost, o, Muhammed, jaz sem žena vernica, ki veruje iskreno v Allaha." Nato je odkrila svojo tančico z obraza. Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je rekel: "Dobrodošla."

Ona je nato povedala: "Prisežem pri Allahu, Allahov poslanec - ni bilo na zemlji družine, ki sem jo želela bolj ponižati od tvoje družine, zdaj pa ni na zemlji družine, ki jo želim bolj povzdigniti od tvoje družine."

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa ji je rekel: "In povečanje tudi."

Nato jim je recitiral Kur'an in dale so prisego, Hind pa je rekla: "O, Allahov poslanec, me se bomo rokovala s tabo." On pa je rekel: "Jaz se zares ne rokujem z ženskami, resnično je moj govor stotim ženskam enak govoru eni ženske."³⁹²

Od Ebu Husajna El-Huzelija se navaja, da je rekel:

Ko je sprejela islam Hind, hčerka Utbe, je poslala po svoji varovanki in služabnici darila Allahovemu poslancu, ki je bil v mestu El-Ebtah. Poslala mu je dva pečena kozla in posodo iz kože. Ko je služabnica prišla pred šotor Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je pozdravila in prosila za dovoljenje, da lahko vstopi. On ji je dovolili in vstopila je, ob njem sta bili njegovi ženi Ummu Seleme in Mejmuna ter ostale ženske iz plemena Abdul-Mutalib, rekla mu je: "Zares ti je moja zaščitnica poslala ta darila in se ti opravičuje, ker jih ni mogla sama prinesti. Rekla mi je tudi, naj ti prenesem, da se je naša čreda zmanjšala in da so ovce malo jagnjile."

Nato je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel:

"Naj vam Alah podari blagoslov v vaši čredi in poveča njegovo število." Potem se je služkinja vrnila k Hind ter jo obvestila o molitvi Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, zato se je Hind zelo razveselila.

---

³⁹² Beleži El-Vakidi v Magazi 1/850

Njena varovanka pa je potem pripovedovala: Potem smo videli, da se je povečala naša čreda in so ovce veliko več jagnjile, kar nismo videle nikoli prej. Hind pa je rekla: "To je posledica molitve Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in njegovega blagoslova, hvala Allahu, ki nas je napotil v islam." ³⁹³

Takšno je bilo obnašanje Hind v islamu potem, ko ji je Allah odprl njeno srce za verovanje. Prej je bilo njeno srce zaklenjeno z neverstvom. Zato je mrcvarila mrtvo telo prvaka mučencev Hamze, sina Abdul-Mutaliba, tako se mu je maščevala, ker je on ubil v bitki na Bedru njenega očeta Utbo in njenega strica Šejbo, ki sta bila nevernika.

V dnevni bitke na Uhudu je prišla z vojsko mnogobožcev, že prej pa se je zaobljubila, če pride do Hamzinega telesa, da bo pojedla njegova jetra. In ko je bil ubit Hamza in umrl mučeniške smrti, naj bo Allah z njim zadovoljen, je ona odrezala del njegovih jeter ter ga začela žvečiti, da bi ga pojedla, ko pa ga ni mogla pogoltniti ga je izpjunila.

Zuhrij navaja, da mu je pripovedoval Urve, da je Aiša pripovedovala:

Prišla je Hind, hčerka Urve in rekla: Allahov poslanec, na celi zemlji ni bilo hiše, katere prebivalce bi želela videti bolj ponižane od prebivalcev tvoje hiše, danes pa na celi zemlji ni hiše, katere prebivalce bi želela videti bolj spoštovane in povzdignjene od prebivalcev tvoje hiše!

On je rekel: 'Tudi (to pomeni, da je tudi on občutil isto do nje), prisežem pri Tistem, ki ima mojo dušo v Svoji roki.'

'Allahov poslanec', je ona nadaljevala, 'Ebu Sufjan je zelo škrt človek, ali se mi šteje kot greh, da nahranim naše otroke?' 'Ne, samo naj bo toliko kolikor je potrebno!', je odgovoril on." ³⁹⁴

---

³⁹³ Beleži El-Vakidi v Magazi 1/869

³⁹⁴ Beleži Buhari pod št. 3825

Hind je po sprejetju islama skušala izbrisati tista dejanja, ki jih je počela v času nevednosti, zato je sodelovala v vojni proti Allahovim sovražnikom, v bitki pri Jermuku.

Prenašala je tudi hadise od Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, od nje pa so prenašali njen sin Muavija in Aiša, mati pravovernih.

To je bila Hind, hčerka Utbe sina, Rebia sina, Abdu Šemsa sina, Abdu Menafa, sina Kusaja. Njena mati je bila Safija hčerka, Umeja, sina Harisa, sina Mura.

Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, navaja, da je Hind hčerka Utbe rekla:

"O, Allahov poslanec, zares je Ebu Sufjan škrt človek, ne daje toliko, da bi meni in otroku zadostovalo, razen ko sama vzamem, on pa tega ne ve." On je rekel:

"Vzemi samo kolikor tebi in otroku zadostuje."³⁹⁵

---

³⁹⁵ Beleži Buhari pod št. 5364

UMMU HAKIM

(Ubijalka sedmih)

V bitki na Uhudu je bila vojna proti islamu in muslimanom, v bitki na Jermuku pa proti neverstvu in nevernikom....

Ona je sprejela islam v dnevu osvoboditve Mekke, njen mož pa takrat ni sprejel islama. Navaja se od Abdullaha, sina Ez-Zubejra, da je rekel:

V dnevu osvoboditve Mekke je sprejelo islam deset žensk iz plemena Kurejš , med njimi so sprejele islam Hind, hčerka Utbe, Ummu Hakim, hčerka El-Harisa, sina Hišama, ki je bila žena Ikrime, sina Ebu Džehla, El-Begum, hčerka El-Muazila iz plemena Kinane, ki je bila žena Safvana, sina Umeja, Fatima, hčerka El-Velida, sina El-Mugire, Hind, hčerka Munebiha sina El-Hadžadža ona je mati Abdullaha sina Amra sina El-Asa. One so prišle k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ , ki je bil v mestu El-Ebtah.

One so vstopile k njemu in mu dale prisego, poleg njega pa je bila njegova žena, njegova hčerka Fatima in žene iz plemena Abdul-Mutalib. Govoriti je začela Hind, hčerka Utbe in rekla: "Allahov poslanec, hvala Allahu, ki je vzdignil vero, katero je On izbral za Svojo in da iščem tvojo milost, o, Muhammed, jaz sem žena vernica, ki veruje iskreno v Allaha."

Nato je odkrila svojo tančico z obraza. Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa je rekel: " Dobrodošla."

Ona je nato povedala: " Prisezem pri Allahu, ni bilo na zemlji družine, ki sem jo želela bolj ponižati od tvoje družine, zdaj pa ni na zemlji družine, ki jo želim bolj povzdigniti od tvoje družine." Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa ji je rekel: "In povečanje tudi."

Nato jim je recitiral Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Kur'an in potem so dale prisego, med njimi pa je Hind rekla: "O, Allahov poslanec, mi se

bomo rokovale s tabo." On pa je rekel: "Jaz se zares ne rokujem z ženskami, resnično je moj govor stotim ženskam enak govoru ene ženske."

Potem je rekla Ummu Hakim, žena Ikrime, sina Ebu Džehla: "Allahov poslanec, Ikrime je pobegnil od tebe v Jemen, bal se je, da ga boš ubil, zato mu daj varnost in zaščito. Nato je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel: "On je varen."

Ummu Hakim je potem odšla iskati svojega moža, z njo pa je bil bizantinski deček, ki jo je na poti navajal na prešuštvo, ona pa ni ugodila njegovi želji, vse dokler niso prišli do soseske Ak (El-Ikak), kjer je prosila za pomoč proti njemu; zvezali so ga ter pazili nanj, da ne pobegne.

Nato je dohitela Ikrimo, ki se je odpravljala z obale proti morju v področju Tihame³⁹⁶, ladjar, ki je upravljal z ladjo mu je rekel: "Iskreno reci."

Ikrime pa ga je vprašal: "Kaj naj rečem?" On mu je odgovoril: Reci: 'Ni nobenega boga razen Allaha.' Ikrime pravi, da je ravno to najbolj preziral. Ummu Hakim pa je slišala ta pogovor in začela hitro pritiskati nanj z besedami: "O, sin strica, prišla sem k tebi od najbolj zgovornega in najboljšega dostavljalca med ljudmi, največjega dobrodelneža med ljudmi, in najboljšega človeka med ljudmi, ne uničuj sebe."

On se je zaustavil, vse dokler ga ni dohitela in mu rekla: "Jaz sem že za tvojo varnost našla zagotovila pri Muhammedu Allahovemu poslancu ."

On je rekel: "Ali si res to ti naredila?" Ona je odgovorila: "Da, govorila sem z njim in on ti je zagotovil varnost." On se je nato vrnil z njo ter jo vprašal:

"Nisem srečal bizantinskega dečka ? " Ona mu je povedala o tem, kar je on hotel narediti z njo in Ikrime ga je ubil, takrat pa še ni sprejel islama.

Ko se je približal Mekki, je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel svojim prijateljem: "Prihaja vam Ikrime, sin Ebu Džehla kot vernik in muhadžir, zato

---

³⁹⁶ nizka zemlja med obalo morja in gorami v Hidžazu in Jemnu

ne zmerjajte njegovega očeta, ker zmerjanje mrtvega vznemirja živega, do mrtvega pa ne pride."

Potem, ko sta stopila v svojo hišo, je Ikrime hotel imeti spolni odnos s svojo ženo, ona pa se je temu uprla in rekla: " Ti si nevernik, jaz pa sem muslimanka!" On ji je odgovoril: "Zares je ta stvar, ki te je preprečila, da to storiš, velika stvar."

Ko je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zagledal Ikrimo, je od veselja skočil k njemu tako, da mu je padel plašč, nato se je usedel on pa je stal pred njim, njegova žena pa je imela pokrit svoj obraz s tančico. On je rekel:

"O, Muhammed, ta me je obvestila, da si mi zagotovil varnost." Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ pa mu je odgovoril: "Resnico je povedala, ti si varen."

Ikrime je rekel: "Muhammed, v kaj ti pozivaš?" Rekel je: "Pozivam te, da pričaš, da ni nobenega drugega boga razen Allaha in da sem jaz resnično Allahov poslanec, da opravljaš molitev in dajaš obvezno miloščino³⁹⁷ - in delaš to in to...", vse dokler mu ni naštel vseh temeljev in posebnosti islama. Ikrime je rekel: "Prisežem pri Allahu, ti resnično pozivaš k resnici in dobri in lepi stvari. Prisežem pri Allahu, da si ti bil med nami še prej, najbolj iskren v govoru in najbolj dobrodušen."

Nato je Ikrime rekel: "Jaz zares pričam, da ni nobenega drugega boga razen Allaha in pričam, da je Muhammed Njegov služabnik in Njegov poslanec."

Temu se je zelo razveselil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, nato mu je rekel Ikrime: "O, Allahov poslanec, poduči me najboljšim besedam, ki jih bom rekel."

On mu je rekel: "Govori, pričam, da ni nobenega drugega boga razen Allaha in pričam, da je Muhammed Njegov služabnik in Njegov poslanec."

---

³⁹⁷ V arabskem jeziku Zekat

Ikrime je rekel: "In potem? " Allahov poslanec mu je rekel: 'Reci: "Allaha vzamem za pričo in vzamem za pričo prisotne, da sem resnično musliman muhadžir , mudžahid ³⁹⁸". Ikrime je to potem tudi rekel.

Allahov poslanec je nato dejal: "Ti danes ne boš ničesar iskal od mene, kar sem dal drugim, a da ti tega tudi ne bom dal." Ikrime je takrat dejal:

"Jaz te resnično sprašujem, da mi odpustiš vso sovraštvo , ki sem ga imel do tebe ali vsak gib s katerim sem želel odvrčati ljudi od tvoje poti ali mesto in položaj v katerem sem te srečal ali govor, ki sem ga rekel tebi v obraz, ali besede, ki sem jih izrekel v tvoji odsotnosti."

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ mu je rekel: "Moj Allah, odpusti mi vso sovraštvo, in vsak gib, s katerim je želel odvrčati ljudi od Tvoje poti in , da bi ugasnil Tvojo luč, odpusti mi tisto, kar je delal proti meni."

Ikrime je takrat dejal: "Zadovoljen sem, o, Allahov poslanec." Nato je še dodal: "Prisežem pri Allahu, Allahov poslanec, vse, kar sem nekdaj uporabil na poti odvrčanja od islama, bom zdaj podvojil v podpiranju islama, prisežem pri Allahu, podvojil bom svoj boj na Allahovi poti v primerjavi z mojim bojem proti islamu."

Nato se je trudil v boju vse dokler ni umrl kot mučenik. Preden je umrl, je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ obnovil zakonsko zvezo med Ikrimo in Ummu Hakim in ju ponovno poročil. ³⁹⁹

Ona je Ummu Hakim, hčerka El-Harisa, naj bo Allah z njo zadovoljen, redke primer vdanosti svojemu možu. Rada mu je pomagala in je posredovala med njim in Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v iskanju zaščite in varnosti za njegovo življenje, kar je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ tudi naredil.

---

³⁹⁸ Borec – oseba, ki se bori na Allahovi poti

³⁹⁹ Beleži El-Vakidi v Magazi 1/850

S tem je bila tudi vzrok sprejetja islama njenega moža, on pa je lepo prakticiral svoj islam, se boril na Allahovi poti, vse dokler mu ni bila podarjena s strani Allaha mučeniška smrt v spopadu dveh vojsk.

Po njegovi smrt se je Ummu Hakim poročila s častnim prijateljem Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Halidom, sinom Seida, sina El-Asa.

Preden je imel poročno noč z njo je glasnik poklical, naj se muslimani pripravijo na bitko z Bizantinci, toda Halid je uvidel, da bo naslednji dan v bitki umrl.

Daljnovidnost vernika ne more prevarati, saj gleda s pomočjo Allahove luči.

Predlagal je ženi, da imata še pred bitko poročno noč, ona pa mu je rekla:

"Mogoče bi bilo bolje, če počakamo, dokler ne porazimo Bizantincev?!"

On pa je rekel: "Jaz imam resnično občutek, da bom v tej bitki umrl."

Ona je potem privolila, da se poročita. Poroko in svatbo sta imela na mostu (v mestu Safr ali Safurija) in takrat je ta most dobil ime po njej, imenovan "Most Ummu Hakim". Zjutraj so imeli velimo⁴⁰⁰ in niso niti končali s pojedino, ko so se že morali spopasti z Bizantinci.

Odvila se je huda bitka v kateri je umrl Halid pred njenimi očmi.

Ummu Hakim je nato zategnila svojo obleko in odšla v bitko - v pomoč svoji veri ter maščevati svojega ubitega moža Ikrimo in Halida ter ostale ubite muslimane.

S palico, ki jo je izvlekla iz svojega šotora, v katerem je preživela poročno noč, je uspela ubiti sedem bizantinskih vojakov.⁴⁰¹ Potem je nadaljevala svoje neposredno soočanje s sovražniki, tako je zgodovina zapisala njen življenjepis s črkami iz svetlobe, naj bo Allah z njo zadovoljen.

---

⁴⁰⁰ Svatbeno gostijo, veselje s pojedino in drugim

⁴⁰¹ Zabeleženo v El-Istiabu 2/127

UMMU ZUFER

(Ženska, ki je prebivalka Raja)

Navaja Imran Ebu Bekr, da mu je pripovedoval Ata, sin Ebu Rebaha, ki je povedal: Rekel mi je Ibn Abas : "Ali želiš, da ti pokažem žensko, katera je prebivalka Raja?" Rekel sem: "Seveda." On je rekel: "To je tista črna ženska, ki je prišla k Allahovem poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in rekla:

'Dogaja se mi, da padem, zaradi džinskega⁴⁰² dotika in odkrijem svoje intimne dele, zaprosi Allaha za mene.' On je rekel: "Če želiš, se lahko potrpiš na tem in boš vstopila v Raj, če pa želiš, lahko zaprosim Allaha, da te ozdravi?"

Ona je rekla: "Potrpela bom." Nato je dodala: "Ko padem se odkrijem, zaprosi Allaha, da se ne bi odkrilo moje telo." Nato je on zaprosil Allaha za njo.⁴⁰³

Alah je uresničil njeno željo, tako da se je satanski dotik pojavljal, ko je trdno spala in se njeno telo ni odkrivalo.

Ona je častna prijateljica Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Suajra El-Esedija iz Abesinije, znana je bila po vzdevku Ummu Zufer, naj bo Allah z njo zadovoljen.

Bala se je Allahove pravice, ki jo ima On nad njo, pazila je na to, da se pouči o veri, čeprav je imela bolezen satanskega dotika,⁴⁰⁴ nikoli ni padla v obup glede Allahove milosti.

Bila je potrpežljiva s tem, kar jo je prizadelo, vedela je tudi, da to sodi med najtežje preizkušnje – vsaka preizkušnja, s katero bo soočen potrpežljiv vernik bo na tehtnici dobrih dejanj na Sodnem dnevu.

---

⁴⁰² satanskega, hudičevega

⁴⁰³ Beleži Buhari pod št. 5652

⁴⁰⁴ Nekateri ji pravijo božjast oziroma epilepsija

V Allahovi skušnjavi ljudi je veličastna modrost, s katero hoče Vzvišeni Allah očistiti ljudi njihovih grehov. Zato je dala prednost tistemu večnemu svetu nad tem prehodnim svetom – kar je pri Allahu je boljše in večno.

Ko je izbirala med molitvijo za ozdravitev in Rajem; je izbrala Raj, vendar je zaprosila Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da se ne bi odkrilo njeno telo, ker se je ona vzgojila v šoli kreposti in čistosti; v šoli Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in se je bala Allahove pravice, ki jo ima nad njo, ko je rekel Vzvišeni in Blagoslovljeni: "**In naj svoja pokrivala spustijo prek razporkov na svojih prsih**" ⁴⁰⁵ ... " ⁴⁰⁶

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ jo je pohvalil, naj bo Vzvišeni Allah z njo zadovoljen.

---

⁴⁰⁵ misli se na razporek, katerega so imele na svojih oblekah, da bi pokrivalo lahko lažje navlekle prek glave – ta pokrivala morajo vreči čez glavo in pokriti te razporke, da se ne bi videle prsi, lasje, uhani in drugo. Ženski v času nevednosti so se videli lasje in uhani.

⁴⁰⁶ Kur'an – poglavje " Svetloba", 31 verz

EŠ-ŠEJMA

(**Sestra Allahovega glasnika** صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

Ona se je igrala z Allahovim poslancem صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko je bil še otrok ter mu govorila:

*O, naš Gospodar, obvaruj Muhammeda vse dokler ga ne bom videla kot fanta, kateremu so že začele poganjati dlake na obrazu
Potem da ga vidim kot prvaka in vodjo, ponižaj in osramoti njegove sovražnike in zavidnike skupaj
Daj mu slavo, ki bo večno trajala.*

Ko je Ebu Urve El-Ezdij citiral te verze je rekel: "Kako je to lepo, da ji Allah usliši njeno molitev."

Ona je znana po vzdevku Eš-Šejma, njeno pravo ime je 'Huzafe, hčerka El-Harisa', naj bo Allah z njo zadovoljen. Ona je sestra Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ po mleku, ona ga je pazila skupaj s svojo matero Halimo Es-Sadijo, naj bo Allah z njo zadovoljen.

Eš-Šejma je vzljubila svojega brata Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, sledila je njegovim novicam, postopoma korak za korakom, slišala je za njegovo klicanje v islam, ko je dobil poslanstvo je takoj potrdila resničnost tega, mu zaupala ter mu pomagala. V islamskem pozivu je videla varnost, ljubezen, toleranco, bratstvo itd..

Ko je vojska Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ napadla pleme Havazin (pleme iz katerega je bila Eš-Šejma) in je bila poražena tudi družina Benu Sad, je bila ona med njihovimi ujetniki.

Takrat je bila odrasla in že v letih, slabega telesa, njen obraz pa se je zelo spremenil.

Ona je rekla muslimanom, ki so jo ujeli: "Jaz sem sestra vašega prijatelja." Ko pa so jo pripeljali k njemu, mu je rekla: "O, Allahov poslanec, zares sem jaz tvoja sestra po mleku. " On pa ji je rekel: »In kje je dokaz za to?" Ona je odgovorila: "Del, katerega si ugriznil na mojem hrbtu, ko sem te nosila na svojem kolku." Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je prepoznal ta znak, pogrnil je svoj plašč naj se vsede in ji rekel: " Tukaj (se vsedi)." Tako jo je posadil na svoj plašč ter ji dal možnost izbire z besedami: "Če želiš, lahko ostaneš pri meni, kot ljubljena in spoštovana, če pa imaš raje svoje pleme, te odpravim k njim." Ona je rekla: "Odpravi me in vrni k mojemu plemenu." On jo je odpravil in vrnil k njenemu plemenu. Pleme Benu Sad bnu Bekr meni, da ji je on صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ podaril dečka, kateremu je bilo ime Mekhul in deklico, ki sta se pozneje poročila in njihovi potomci so še danes živi.⁴⁰⁷

Ko pa je umrl Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je njeno pleme (Benu Sad) odvrгло islam, ona pa je stopila s pogumnim stališčem, branila je islam kolikor je mogla, vse dokler Vzvišeni Allah ni odstranil te skušnjave z njenega plemena.

Bila je, naj bo Allah z njo zadovoljen, zelo veliko v bogoslužju in obredih čaščenja Allaha, znana pa je postala po svoji poeziji, s katero je dajala podporo islamu in njegovemu poslancu. Tako pomagala muslimanom in krepila njihovo moč vse dokler ji ni prišel čas njene smrti, naj bo Allah z njo zadovoljen.

---

⁴⁰⁷ Zabeleženo v Es-Sire Eš-Šamije 5/333

SPOKÓRNICA MUSEJKA

(Krepostna ženska)

Bila je sužnja Abdullaha, sina Ubeja, sina Selula, vodje hinavcev v Medini. Sprejela je islam ter dala prisego Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da poleg Allaha ne bo nikogar drugega častila, da ne bo kradla, da ne bo prešuštvovala, da ne bo ubijala svojih otrok, da ne bo podtikala svojemu možu tujih otrok in da bo ubogljiva Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ v tistem kar je dobro.

To je potrdilo resničnosti govora Vzvišenega Allaha: **"O, Allahov glasnik, ko ti pridejo vernice dati prisego; da poleg Allaha ne bodo nikogar drugega častile, da ne bodo kradle, da ne bodo prešuštvovale, da ne bodo ubijale svojih otrok, da ne bodo svojim možem podtikale tujih otrok in da ti ne bodo v ničemer, kar je dobro neubogljive – ti sprejmi njihovo prisego in zaprosi Allaha, da jim odpusti; Allah, zares, veliko odpušča in On je milosten."** ⁴⁰⁸

Prostitucija je bil zelo preziran običaj v času pred islamom. Tako je človek silil svoje sužnje in služkinje v prostitucijo v cilju zadovoljitve moških potreb, on pa bi imel od tega zaslužek in pridobil premoženje (od prostitutk so jemali določen procent, upravljali so z njimi in njihovimi otroci).

Nekega dne je Abdullah, sin Ubeja, sina Ebu Selula, vodja hinavcev, hotel svojo muslimansko sužnjo prisiliti v to sramotno dejanje, toda krepostna muslimanka je to odvrnila ter se odšla pritožiti glede svojega stanja k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. On jo je poslušal, zelo cenil njeno krepost ter pohvalil njeno potrpežljivost.

Nedolgo zatem je bil njemu razodet govor Vzvišenega Allaha: **Svojih služabnic, ki želijo biti krepostne, ne silite v razvrat, da bi si pridobili**

---

⁴⁰⁸ Kur'an – poglavje " Preverjena", 12 verz

minljivo dobro tega sveta! Če jih bo kdo prisilil, jim bo Allah odpustil – usmiljen bo z njimi, ker so bile prisiljene. Razodevamo vam jasne verze in primere iz življenja tistih, ki so živeli pred vami in izginili, in poduk za tiste, ki se bodo Allaha bali.⁴⁰⁹

Tako je islam prepovedal ta razvrat, ki je bil prisoten v dobi nevednosti in tako zaščitil poročene in neporočene ženske, svobodne in sužnje od tega in prisile v razvrat.

Tako je sprejela islam ta častna prijateljica Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ime ji je bilo "Musejka" spokornica.

Njeno dejanje je pomagalo v krepitvi nosilnih vrednot in ustvarjanju krepostne družbe, ko je odklonila, da bi bila orodje v rokah norcev, ki se igrajo z njo, imajo pa bedno nizkotne duše in strmoglavljeno moralo.

S tem je postala simbol kreposti in čistoče ter vzor za čistost duše in čiste vesti. Dovolj ji je to dostojanstvo in ponos, da je bila ona vzrok razodetju verzov iz Kur'ana, ki se bo učil in citiral do Sodnega dne....

Naj bo Vzvišeni Allah zadovoljen s krepostnimi in čistimi ter z gospo Musejko.

---

⁴⁰⁹ Kur'an – poglavje "Svetloba", 33 in 34 verz

EŠ-ŠIFA - HČERKA ABDULLAHA

(Zdravnica , ki zdravi in predpisuje zdravila)

Ona je pripovedovala: Prišla sem k Allahovemu glasniku صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ , da ga za nekaj prosim, on se mi je opravičil, da tega nima, jaz pa sem ga pograjala, (čeprav ni poznala pravega vzroka, zakaj ji tega ne more dati). Nastopil je čas molitve zato sem odšla, k svoji hčerki, ona pa je bila pri svojem možu Šurehabilu, sinu Haseneha, rekla sem mu:

"Nastopil je že čas molitve, ti pa si še vedno v hiši?" Nato sem ga začela grajati, on pa mi je rekel: "O, moja teta, ne grajaj me, imeli smo obleko, ki si jo je sposodil od nas Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ."

Potem je ona rekla: "Pri mojem očetu in moji materi, jaz sem ga pograjala, takšno pa je njegovo stanje, tega nisem vedela." Šurehabil je rekel:

"Ta obleka je bila samo srajca, katere luknje smo zakrpali."⁴¹⁰

Imela je posebne vzvišene lastnosti, ki so redke med ženskami njenega časa, bila je zelo izobražena, njena specializacija je bila telesno zdravljenje.

Sprejela je islam pred izselitvijo v Medino, v času nevednosti je zdravila s pomočjo rukje⁴¹¹, ko pa se je izselila v Medino je prišla k Allahovemu poslancu صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in rekla: "Allahov poslanec, jaz sem že v času nevednosti učila rukjo in zdaj ti jo želim predstaviti."

Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je rekel: "Predstavi jo." Ona nato pravi, da mu je predstavila, rukjo proti posebej hudemu ugrizu mravlje. On صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ji je rekel : "Zdravi z njo in nauči Hafso to zdravljenje z rukjo."⁴¹²

---

⁴¹⁰ zabeleženo v El-Isabe 4/15 nekateri menijo, da je ta hadis slab

⁴¹¹ citirati določen tekst molitve, nad določenim zdravilom, ki se potem da bolniku

⁴¹² Zabeleženo v Mustedreku pod št. 6890

Imela je vidno vlogo na področju zdravljenju ran ter boleznih; zato ji je Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ določil posebno hišo v Medini, ker je imela pomembno družbeno vlogo v zdravljenju ljudi.

V tej hiši je živela s svojim sinom Sulejmanom, ta hiša je postala center poučevanja žensk, v njej so se izobraževale mnoge vernice poleg vere tudi v branju, pisanju in medicini, med tistimi, ki so se učile je bila tudi Hafsa, žena Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Od Ešife, hčerke Abdullaha se navaja, da je rekla:

K meni je vstopil Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, ko sem bila pri Hafsi in mi rekel: "Zakaj je ne bi naučila te rukje proti ugrizu mravlje, tako kot si jo naučila pisati."⁴¹³

Kalife muslimanov po smrti Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, so zelo skrbeli za njeno spoštovanje ter priznavanje njene vrednosti in pomembnosti.

Od Omarja, sina El-Hataba, naj bo Allah z njim zadovoljen, se navaja, da je dal prednost njenemu mnenju, sprejemal njene nasvete (na področju zdravljenja) ter ji nudil pomoč in bil velikodušen do nje.

Ona je častna prijateljica Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Eš-Šifa, hčerka Abdullaha El-Kurejšija El-Adevija, njena mati je bila Fatima, hčerka Vehba, sina Omarja El-Mahumija, nekateri menijo, da je njeno ime Lejla, vendar je prevladal njen vzdevek Eš-Šifa.

Eš-Šifa, naj bo Allah z njo zadovoljen, je prenesla tudi hadise od Allahovega glasnika صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ od nje pa so mnogi naprej prenašali te hadise.

Navaja se od Eš-Šife hčerke Abdullaha, da je rekla:

V mojo hišo je prišel Omar sin El-Hataba ter zagledal dva moška, ki sta spala v moji hiši, rekel je: "Zakaj pa ta dva nista bila prisotna na molitvi z mano?" Jaz sem rekla: "O, vodja pravovernih, opravila sta molitev z ljudmi, to pa je

---

⁴¹³ Beleži Ebu Davud v Sunenu pod št. 3889

bilo v mesecu ramadanu in tako sta ostala v molitvi vse do svita, nato sta opravila jutranjo molitev v hiši in odšla spati."

Omar je nato rekel: "Da opravim jutranjo molitev v skupini mi je dražje kot pa, da bi celo noč do svita opravljal molitev." ⁴¹⁴

Navaja se od Eš-Šife, hčerke Abdullaha, bila pa je ena izmed izseljenk, da je rekla: Allahov poslanec صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ je bil vprašan o najboljših dejanjih, pa je rekel: "Verovanje v Allaha in boj na poti Vzvišenega in Veličastnega Allaha ter romanje opravljeno brez grehov." ⁴¹⁵

Eš-Šifa je umrla 20. leta po hidžri v času kalifata Omarja, sina El-Hataba, naj bo Vzvišeni Allah z njo zadovoljen.

---

⁴¹⁴ Beleži Abdur-Rezak v Musanefu pod št. 2011

⁴¹⁵ Beleži Ahmed v Musnedu pod št. 27853

UMMU DERDA

(Hudžejma, hčerka Hujeja - Svetovalka)

K njej so prihajale ženske, da bi skupaj z njo častile in opravljale bogoslužje Allahu, z njo so opravljale molitev tudi celo noč in ko jim je bilo težko stati toliko časa v molitvi, so se one držale za vrvi (ki so bile razpete v prostoru).

Vsak dan je omenjala smrt, neki osebi je v nasvetu rekla: "Ali veš, kaj govori mrtev človek, ko ga položijo v njegov grob? " On pravi: ' O, moja družina...o, moji sosede...o, nosilci mojega Na'ša⁴¹⁶ ... naj vas ne zaslepi ta svet, tako kot je mene zaslepil!'

Nekega dne je šla mimo mesta, ki se imenuje 'Dolina pekla' ter rekla vodji poti: "Citiraj nekaj iz Kur'ana ", in on je citiral govor Vzvišenega: "**Mar ste mislili, da smo vas zaman ustvarili in da se ne boste vrnili k nam ?** " ⁴¹⁷

Ko je slišala ta govor je zajokala, ko pa so hodili mimo gora na poti, je rekla: Poslušaj, kaj je v zvezi z gorami obljubil Allah. On je nato citiral govor Vzvišenega: "**Toda na dan, ko bomo izbrisali gorovja...**". ⁴¹⁸ Nato je začela hudo jokati.

Ona je spodbujala ljudi k delu, da se ne bi zanašali na druge in samo na Allaha brez lastne dejavnosti. Navaja se od Osmana sina Hajana, ki je bil varovanec Ebu Derda, da je rekel: »Slišal sem Ummu Derda, ko je rekla:

'Kaj se dogaja z vami, da nekdo med vami govori: "Moj Allah, oskrbi me, ve pa, da Allah ne bo spustil njemu iz neba ne zlatnikov in ne srebrenjakov, ampak oskrbuje ene iz drugih, ko mu nekdo nekaj da, naj to sprejme, če tega ne potrebuje, naj to da tistemu, ki to potrebuje od njegovih bratov, če pa je

---

⁴¹⁶ odprta krsta pri muslimanih

⁴¹⁷ Kur'an – poglavje " Verniki", 115 verz

⁴¹⁸ Kur'an – poglavje " Votlina", 47 verz

siromak mu bo to pomagalo zadovoljiti njegovo potrebo, naj ne vrača Vzvišenemu in Veličanstvenemu Alahu oskrbe, ki mu jo je namenil." ⁴¹⁹

Bila je znana po skromnosti in ni bila samovšečna, nekateri so jo zaprosili naj zaprosi Allaha za njih, ona pa jim je odgovorila: "Mar sem jaz to stopnjo dosegla?"

Ona je Hudžejma, hčerka Hajija El-Vasabija iz plemena Humejr v Damasku. Naučila se je Kur'an na pamet že v otroštvu, dobila je vzdevek Ummu Derda mlajša, poročila se je s znanim prijateljem Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Ebu Derdo, poslušala je hadise od svojega moža, Ebu Hurejre in Aiše, naj bo Allah z njimi vsemi zadovoljen.

Bila je skromna, živela je v revščini, dobro je poznala hadise in islamsko pravo, spada v generacijo tabiinov.

Njen mož ji je rekel nekega dne: "Ko se boš razjezila te bom pomiril in zadovoljil, ko pa se bom jaz razjezil, me ti pomiri in zadovolji; če tega ne boš počela, bo hitro prišla ločitev med nama."

Navaja se od Ummu Derda, da je rekla: "Moj Allah, res me je Ebu Derda zasnuvil in oženil na tem svetu, moj Allah, jaz ga bom zasnuvila pri Tebi in Te prosim, da me poročiš z njim v Raju."

Ebu Derda pa ji je rekel: "Če to res želiš in bom jaz prvi in edini (tvoj mož), potem se ne poroči več po moji smrti."

Potem je umrl Ebu Derda, naj bo Allah z njim zadovoljen, ona pa je ostala vdova, toda še vedno zelo lepa in dobra, zasnuvil jo je Muavija, ona pa mu je rekla: "Prisežem pri Allahu, da se ne bom poročila z možem na tem svetu, vse dokler se ne bom poročila z Ebu Derdo, če bo Allah tako hotel, v Raju." ⁴²⁰

---

⁴¹⁹ Zabeleženo v Šu'bul- Iman pod št. 3394

⁴²⁰ Zabeleženo v Hiljetul – Evlija 1/119

Ummu Derda je vprašala Ebu Derdo: 'Po tvoji smrti, če bo potreba, da moram vzeti miloščino ali naj jo vzamem? ' On je rekel: "Ne, delaj in jej (od zaslužka svojih rok)."

Ona pa ga je ponovno vprašala: "Kaj pa, če ne bom sposobna delati ?"

On je rekel: "Pridruži se klasju (misleč, da je žitarice), vendar ne jej od miloščine."⁴²¹

V njene znamenite izreke spada:

Najboljše znanje je spoznanje

Podučite se modrosti v otroštvu, po njej pa delajte v starosti

Ummu Derda je dolgo živel, vse do 81. leta po hidžri.

---

⁴²¹ Beleži Ibn Ebu Šejbe v Musenefu pod št. 10671

NAILA - HČERKA FERAFISA

(Vzdržljiva)

Njen brat Dabb, ki je bil musliman jo je pripeljal k Osmanu, naj bo Allah z njim zadovoljen, njen oče pa je bil kristjan, toda on je privolil v poroko svoje hčerke s kalifom Osmanom, ob tej priložnosti je Naila hčerka Ferafisa rekla svojemu bratu Dabbu:

Mar ne vidiš danes o, Dabb, da jaz resnično *

v spremstvu proti Medini jaham

Med mladeniči je bil Hisn sin Damdama *

tvoj dedek, ki je pel v šotoru pokritem

Seid, sin El-As a je bil poročen s setro Naile, hčerke Ferafisa, takrat pa je bil poveljnik Kufe, to je zvedel Osman sin Affana, ter mu napisal sporočilo:

"Zvedel sem, da si zares oženil neko žensko, zato me obvesti o njenih prednikih in njeni lepoti."

On mu je odgovoril v pismu: "Kar se tiče njenih prednikov, je ona resnično hčerka Ferafisa, kar pa se njene lepote tiče, je ona bele polti."

Potem mu je ponovno napisal Osman v pismu: "Če ima ona kakšno sestro, jo poroči z mano." Potem je poklical njenega očeta Ferafisa ter mu rekel: "Oženi vodjo pravovernih." Nato je Ferafis rekel svojemu sinu Dabbu, ki je bil že musliman, Farafis pa kristjan :

"Oženi svojo sestro z vodjo pravovernih (kalifo)." Potem je on poročil Nailo z njim (v njegovi odsotnosti) in jo pripeljal k njemu.

Ko je vstopila k Osmanu je on snel El-Kalensuvo⁴²² s svoje glave in pokazala se je njegova pleša ter ji rekel: "Naj te ne skrbi to, kar vidiš, ker je za tem tisto, kar imaš rada." Ona pa mu je odgovorila: "To kar si omenil, v zvezi s

---

⁴²² pokrivalo, ki ga je nosil na glavi

tvojo plešavostjo, me ne skrbi, resnično jaz sodim v tisto vrsto žensk, katere imajo rade plešaste gospode."

Nato ji je on rekel: "Ali boš ti prišla k meni ali pa bom jaz prišel k tebi."

Ona je odgovorila: 'Tisto, kar sem prepotovala med stranmi Es-Semaveh⁴²³ je bolj oddaljeno od te razdalje, ki je med mano in tabo."

Potem je prišla k njemu. Ona je bila med njegovimi najbližjimi in najbolj vrednimi ženami.

Rekli so, da se je poročil z njo, ko je bila ona kristjanka v primerjavi z drugimi njegovimi ženami, ampak je ona sprejela islam pri njemu, ko pa je bil ubit Osman, naj bo Allah z njim zadovoljen, je ona rekla v verzih:

Mar ni najboljšega človeka po trojici*

ubil Et-Tudžibijj, ki je prišel iz Egipta

In zakaj ne bi jokala in objokala svoje sorodnike*

a že so oddaljene od mene vrednote Ebu Amra

Naila pripoveduje: Ko so obkolili in oblegali Osmana, je on celi dan preden so ga ubili, postil. In ko se je približil čas prekinitve dnevnega posta s hrano in pijačo jih je zaprosil, naj mu dajo pitno vodo, toda oni so to odklonili ter mu rekli, da ima poleg sebe vodnjak, toda vodnjak je bil nečist in iz njega je zelo smrdelo, ker so vanj metali umazanijo.

Tako da on ni ničesar popil niti pojedel. Jaz sem prišla k našim sosedam v času svitanja po varovani, utrjeni in združeni poti, ki ni bila prekinjena, prosila sem jih za pitno vodo, oni so mi dali glineni kozarec napolnjen z vodo s katerim sem prišla k njemu in mu rekla: "Tukaj imaš pitno vodo, prinesla sem ti jo." Toda on je pogledal in videl, da se je že zdanilo ter mi rekel:

"Resnično jaz danes postim." Rekla sem mu: "Od kje pa? Nihče ti vendar ni prinesel ne hrane in ne pijače?!" On pa je rekel: "Resnično sem videl

---

⁴²³ mesto med Kufo in Šamom na prostem

Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ , da se mi je prikazal s tega stropa, z njim pa je bilo vedro vode, ter mi rekel: 'Pij, o , Osman.' Tako sem jaz začel piti, dokler se nisem napil. Nato mi je rekel: "Povečaj." In jaz sem pil, dokler nisem vse posrkal ali dokler se nisem napil do popolne sitosti. Nato mi je rekel: "Zares te bodo napadli zgodaj zjutraj ljudje, če jih boš pobil, boš zmagal, če pa jih boš pustil, boš pri nas prekinil post (jedel in pil)."

In res so ga napadli in ubili tega dne, ko je imel post.⁴²⁴

Navaja se od Ibn Džeraha, varovanca Ummu Habibe, da je rekel: Bil sem z Osmanom, naj bo Allah z njim zadovoljen, v hiši. Nisem niti opazil, ko je odšel Muhammed, sin Ebu Bekra, mi smo si rekli, verjetno misli na premirje , toda nenadoma so prišli ljudje skozi strešno okno (ali majna vrata) se spuščali po pletenih vrveh z zidov hiše, s sabo so imeli sablje, jaz sem odvrekel svojo sabljo in se usedel na njo. Slišal sem njihovo kričanje, takrat sem pogledal v Mushaf (knjiga v kateri je bil zbran Kur'an), ki je bil v rokah Osmana, naj bo Allah z njim zadovoljen, v njegove rdeče platnice, Naila hčerka Ferafisa pa je razširila svoje lase; Osman ji je rekel:

"Pokrij se s himarom (vrsta obleke), pri mojem življenju, meni je lažje, da me napadejo, kot pa da vidijo tvoje lase." Takrat se je približal človek s sabljo k Osmanu, da ga ubije in ko je zamahnil, je podstavila svojo roko in tako ji je odsekal prste na roki, nato so ubili Osmana in odšli iz hiše izgovarjajoč tekbirje ....⁴²⁵

Takrat je zakričala njegova žena, toda njenega kričanja niso slišali saj je bil v hiši strašen hrup, ona je nato splezala na streho in rekla: "Resnično je vodja pravovernih ubit!"

V Osmanovo sobo sta stopila El-Hasan in El-Husejn skupaj z drugimi, ki so bili z njima. Našli so zaklanega Osmana, naj bo Allah z njim zadovoljen. Vsi

---

⁴²⁴ Zabeleženo v Tarih Dimešk 70/136

⁴²⁵ Zabeleženo v Tarihul-Medine 4/ 1300

so začeli jokati za njim, nato so odšli. Potem so vstopili tudi drugi ljudje in ga našli ubitega.

Ko so za to izvedeli Ali, Talha, Ez-Zubejr, Sad in ostali, ki so bili v Medini, so odšli iz svojih hiš, niso mogli trezno premišljevati, ko so slišali za to novico, potem so stopili v njegovo hišo in ga našli zaklanega ter začeli ponavljati:

"Zares smo mi Allahovi in Njemu se vračamo...".⁴²⁶

Navaja se od Naile, hčerke Ferafisa, žene Osmana, sina Affana, da je rekla: Vodja pravovernih je na kratko zaspal, nato se je prebudil in rekel: "Zagotovo me bodo ljudje ubili!" Jaz pa sem mu rekla: "Nikakor! To se ne bo zgodilo, če bo Allah tako hotel, zares ti bodo tvoji podložniki dali zadovoljstvo in obdržali v sebi to, kar je prisotno pri tebi."

On je nato rekel: Zares sem v svojih sanjah videl Allahovega poslanca, Ebu Bekra in Omarja, ki so mi rekli: "Ta večer boš pri nas prekinil post (jedel in pil po prekinitvi dnevnega posta)."⁴²⁷

Navaja Šedad El-A'ma od nekaterih njegovih šejhov (starejših ljudi ali učenjakov) iz plemena Rasib, da je rekel :

Ko sem hodil okrog Ka'be, sem videl slepega človeka, da hodi okrog Ka'be in govori: "Moj Allah, odpusti mi!" Rekel sem mu: Vidim te, kar počneš! Ali se ne bojiš Allaha?" Rekel je: "Pri meni je velika stvar, ki sem jo storil; jaz in moj prijatelj sva prisegla, če bo ubit Osman, ga bova udarila po obrazu. Tako sva stopila k njemu, njegova odsekana glava pa je bila v sobi njegove žene, hčerke Ferafisa. Moj prijatelj ji je rekel: "Odkrij njegov obraz!" Ona pa je vprašala: "Zakaj?" On je rekel: "Da ga udarim po njegovem obrazu." Ona je odgovorila: "Ali ti nisi zadovoljen s tem, kar je Allahov poslanec

---

⁴²⁶ Zabeleženo v Tarih Dimešk

⁴²⁷ Beleži Ahmed v Musnedu pod št. 546

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rekel o njem, rekel je o njem to in rekel je o njem to in to." Tako, da je mojega prijatelja bilo sram, zato se je vrnil, jaz pa sem ji rekel: "Odkrij njegov obraz!" Ona mi je to preprečevala in me napadla, jaz pa sem vseeno odkril njegov obraz in ga udaril. Rekla je: "Kaj ti je! Naj Allah posuši tvojo roko, oslepi tvoj vid in naj ti ne odpusti tvojih grehov!" On je potem rekel: "Prisežem pri Allahu, nisem odšel od vrat, pa se mi je že posušila roka, oslepel sem in nisem še opazil, da bi mi Allah odpustil moje grehe."⁴²⁸

Osmanovo truplo so pustili v njeni sobi, nihče ni prišel da bi ga opremil in pokopal. Zato je naročila naj pride Huvejtib, sin Abdul-Uza, Džubejr, sin Mutama, Ebu Džehm, sin Huzejfe, Hakim, sin Hazama ter pripravijo Osmanovo truplo za pogreb.

Oni pa so ji rekli: " Mi ne moremo oditi z njim po dnevu." Tako so počakali, da se je zmračilo in so odnesli njegovo truplo proti pokopališču Bekija, ona pa je hodila pred njimi s svetilko, tam so ga pokopali potem, ko so mu muslimani opravili pogrebno molitev, katero je vodil Džubejr, sin Mutama.

Ona je potem rekla žalujoč za njim v verzu:

In zakaj ne bi jokala in objokala svoje sorodnike*

a že so odšle od nas vrednote Ebu Amra

Toda Naila se ni ustavila samo pri tem, ampak je poslala pismo Muaviji, poleg pisma pa še Osmanovo srajco, ki je bila raztrgana in napolnjena s krvjo, na gumb srajce pa je z vozlom zavezala pramen z Osmanove brade, katero je odsekal eden izmed njegovih morilcev in svojih pet prstov, kateri so bili tudi odsekani.

---

⁴²⁸ Zabeleženo v Tarih Dimešk 70/141

Priporočila mu je, naj vse to obesi na molilnici mošeje v Damasku, da bi to lahko, tisti, ki se tam zbirajo prebrali. Od tistega, kar je bilo napisano v tem pismu je:

Naj sprejme to pismo Muavija sin Sufjana, zatem: Resnično vas jaz pozivam k Allahu, kateri vam je dal blagodat in vas poučil o islamu, vas napotil iz zablode na pravo pot, vas rešil neverstva, dal vam zmago nad sovražniki, dal vam različno blaginjo, ki je vidna in nevidna, opominjam vas na prisego, ki ste jo dali Allahu in na Allahovo pravico in pravico, ki jo ima Njegov kalifa, da mu pomagate, tako kot vam je Allah ukazal, ker je On rekel: **Če se spreta dve skupini vernikov, ju pomirite! Če ena skupina vendarle postane nasilna do druge, se bojujte proti nasilni skupini, vse dokler se ne pokori Allahovim predpisom! Če pa se pokori, potem jih nepristransko pomirite in bodite pravični! Allah zares ljubi pravične!**⁴²⁹

Muavijin govor je poslušalo 50 000 starcev, kateri so jokali pri Osmanovi srajci in njenih odsekanh prstih.

Naila je živela in ohranjala spomin na Osmana, sina Affana, naj bo Allah z njim zadovoljen, ostala mu je vdana, ni se hotela poročila po njegovi smrti, čeprav je bila med najlepšimi ženskami.

Kadarkoli je prišel kakšen snubec, ga je zavrnila, ko pa jo je prišel zasnuti Muavija, naj bo Allah z njim zadovoljen, je zavrnila tudi njega. Vprašala je ženske, kaj to privlači snubce pri njej, one pa so rekle: "Tvoji prednji zobje." (Ona je bila zelo lepa, najlepše pri njej pa so bili njeni zobje), Ko je to slišala je izpulila svoje prednje zobe (dva v zgornji in dva v spodnji čeljusti) ter jih poslala k Muaviji.

Ko so jo vprašali, zakaj je to storila, jim je odgovorila: "Zato, da po Osmanu (naj bo Allah z njim zadovoljen) moški ne bodo več imeli želje po meni."

---

⁴²⁹ Koran – poglavje " Sobe", 9 verz

To je bila Naila, hčerka Ferafisa, sina El-Ahvesa, simbol poguma, potrpežljivosti in stanovitosti, odlikovala se je v književnosti, retoriki in pravilnem književnem govoru.

Oženil jo je Osman, sin Affana, naj bo Allah z njim zadovoljen, ona mu je bila iskrena, vdana in ubogljiva žena.

Osman se je z njo vedno posvetoval, ker je imela pravilno mišljenje, v njegovi hiši je pridobila ugled, ljubezen in visok položaj.

Za Osmana jo je oženil njen brat Dabb ter jo pripeljal k Osmanu v Medino; njen brat je bil musliman, njen oče pa kristjan. Osman jo je oženil, ko je bila še kristjanka, tudi njeno celotno pleme Kelb je bilo takrat v krščanstvu.

Naila je sprejela islam pri Osmanu, z njim je imela tri otroke: Ummu Halid, Ervo in Ummu Eban Es-Sugra (mlajšo).

Prenašala je govor Aiše, naj bo Allah z njo zadovoljen, ko je navajala hadise Allahovega poslanca *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*.

Umrla je po velikem trudu in naporu v podpiranju islama.

HAFSA - HČERKA SIRINA

(Družabnica mrliške obleke)

Spomin na smrt jo je neprekinjeno spremljal, spoznala je, da je življenje na tem svetu le določeno število dni, ko mine en dan je odšel tudi del življenja; zato je pričakovala smrt v vsakem hipu, navaja se celo, da je ona vedno imela pri sebi mrliško obleko.

Tako je na romanju, ko moški oblačijo ihram⁴³⁰ ona oblekla mrliško obleko, pa tudi, ko je prišlo zadnjih deset dni meseca ramadana, meseca posta, je oblekla to mrliško obleko in v njej opravljala molitev celo noč.

Ona je Hafsa, hčerka Sirina, znana muhadisa⁴³¹ in tista, ki se je odrekala uživanju na tem svetu. Svojo mladost je posvetila v bogoslužju in bogaboječnosti, govorila je: "O, mladeniči! Posvetite se sebi in vzemite stvari v roke ko ste mladi, ker jaz resnično vidim dejanja v mladosti."⁴³²

Na pamet se je naučila Kur'an in se zelo poglobila v pomen njegovih verzov, imela pa je samo 12 let.

Njen brat, Muhammed, sin Sirina pravi, da je, ko kdo česa ni znal prebrati ali ni razumel iz častnega Kur'ana, rekel: "Pojdite k Hafsi in jo vprašajte, kako se to bere."

Hafsa je postala zelo znana po svojem odrekanju uživanja na tem svetu in veliki potrpežljivosti v pokorščini Allahu in Njegovemu bogoslužju. Veliko je postila, dolgo stala v molitvi, v mošeji bi dolgo opravljala molitev in brala je Kur'an.

---

⁴³⁰ posebna moška dvodelna bela obleka

⁴³¹ strokovnjakinja v znanosti hadisa

⁴³² Zabeleženo v Sifetus-Safva 1/404

Iz svoje hiše je odhajala samo zaradi nujnih potreb ali zaradi srečanja s tistimi, ki so k njej prihajali, da jo vprašajo različna vprašanja, na katera jim je odgovarjala, ali pa da bi jih učila različne znanosti.

Bila je pravi strokovnjak v znanosti o hadisu, vzgojena je bila v hiši znanja, imela je šest bratov, vsi so brali Kur'an in učili ter razumevali hadise.

Hafsa je imela zelo rada znanost, na pridobivanju znanja je vložila ves svoj napor in vse kar je bilo njej dragoceno in vredno; ker je resnično spoznala, da so učenjaki nasledniki Allahovih glasnikov, tako kot je spoznala, da se je potrebno močno oprijeti resničnega islamskega proučevanju ter pokornosti Allahu in Njegovemu poslancu.

Navaja se od Asima, sina El-Ehvela, da je rekel: Prihajali smo k Hafsi, hčerki Sirina, ona pa je vzela džilbab⁴³³ in se tako pokrila, da se ji ni videl niti obraz, mi pa smo ji rekli: 'Naj se ti Allah usmili, rekel je Vzvišeni Allah: **Za ostarele ženske, ki si ne želijo več poroke, ni greha, če odložijo svoja ogrinjala, vendar ne smejo razkrivati delov telesa z okrasjem. Zanje je boljše, da so krepostne. Allah vse sliši in vse ve.**⁴³⁴, to je džilbab."

Ona pa nam je odvrnila: "In kaj je rekel potem ?" Rekli smo:

"Zanje je boljše, da so krepostne."

Ona je potem rekla: "To je potrjevanje (pomembnosti) džilbaba."⁴³⁵

Navaja se od Hišama, sina Hasana, da je rekel: Huzejl, sin Hafse je zbiral drva poleti, odstranjeval je njihovo skorjo in vzel trstiko ter jo razsekal na dva

---

⁴³³ Vrsta ženskega ogrinjala

⁴³⁴ Koran – poglavje " Svetloba", 60 verz

⁴³⁵ Beleži Bejheki v Es-Sunenul-Kubra pod št. 13918

dela. Hafsa pravi: Pozimi sem občutila, da me zebe, on pa mi je prinesel peč ter jo postavil za mojim hrbtom, ko sem bila jaz v svoji molilnici.

Potem je zakuril ogenj s temi drvmi brez skorje in s to razsekano trstiko, to je bilo gorivo, katero me je grelo in ni me vznemirjal njegov dim.

Tako smo prebivali, kolikor je Allah hotel. Njemu bi to bilo dovolj, če bi tako hotel. Včasih sem hotela oditi k njemu in mu reči: "O, sinko, pojdi k svoji družini, nato te bom poklicala in ti bom omenila, če kaj potrebujem."

Ko pa je umrl njen sin, jo je to strašno prizadelo, Ona pravi: In tako, ko sem eno noč recitirala poglavje "Čebele" in prišla do verza; **Zavezo sklenjeno z Allahom ne zamenjajte za nekaj malovrednega! Če ste poučeni, veste da je za vas najboljše tisto, kar je pri Allahu. To, kar je pri vas, je minljivo, in kar je pri Allahu, je večno. Tiste, ki so trpeli, bomo zagotovo nagradili z boljšim od tistega, kar so delali.**⁴³⁶

Ta verz sem večkrat ponavljala, in Allah mi je odstranil tisto, kar me je mučilo. Hišam pravi: On (njen sin) je imel molzno kamelo, ki je imela veliko mleka. Hafsa pa je rekla: Pošiljal mi je pomolzeno mleko zjutraj, jaz pa sem mu rekla: "O, moj sinek, ti dobro veš, da ga jaz ne bomo pila, ker imam post." On pa bi mi rekel: "O, mati Huzejla, najboljše mleko je zares tisto, ki prenoči v kameljem vimenu, daj ga piti, komur hočeš."⁴³⁷

Ona je imela tudi veliko vlogo v prenašanju hadisov Allahovega glasnika *صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ*, prenašala je od svojega brata Jahje in tudi od drugih, od nje pa so tudi mnogi drugi prenašali hadise, ko je umrla je imela 90 let, naj bo Allah z njo zadovoljen.

---

⁴³⁶ Koran – poglavje " Čebele", 95 in 96 verz

⁴³⁷ Zabeleženo v Sifetus-Safva 1/404

UMMU IMARE - HČERKA SUFJANA

(Dobrodelnica)

Nekateri prodajalci mleka so mešali v mleko vodo, muslimani so se začeli pritoževati na to početje, zato je kalifa Omar, sin El-Hataba poslal svojega človeka naj opozori vse prodajalce mleka, naj prenehajo z goljufijo. Vstopil je v tržnico in oznanil ljudem: "O, prodajalci mleka, ne mešajte mleka z vodo, da bi goljufali muslimane, tisti, ki bo to počel, ga bo vodja pravovernih hudo kaznoval!"

Neko noč je odšel Omar, sin El-Hataba, naj bo Allah z njim zadovoljen, s svojim služabnikom Eslemom, da bi temeljito pregledal in kontroliral stanje muslimanov v poznejšem delu noči. Na poti se je malo odpočil od sprehajanja, zraven enega zidu, takrat pa je slišal neko žensko, ki je rekla: "Vstani in pojdi ter v mleko pomešaj vodo." Njena hčerka pa ji je rekla: "O, mati, ali ne veš kaj je danes ukazal in zagrozil vodja pravovernih?" Njena mati je vprašala:

"In kaj je on ukazal in komu je zagrozil?" Ona ji je rekla: On je ukazal pozivalcu naj oznani ljudem: "Ne mešajte vode v mleko!" Mati pa je rekla:

"O, moja hčerka, pristopi k mleku in ga pomešaj z vodo, saj te vendar ne vidi Omar, niti Omarjev pozivalec." Dekle pa je reklo:

"Prisežem pri Allahu, Njemu sem bila pokorna pred skupino ljudi in Mu tudi ne bom nepokorna v osamitvi, če nas Omar ne vidi, nas zagotovi vidi Gospodar vodje pravovernih."

Ko je Omar sin El-Hataba slišal to, je bil začuden glede dekletove bogaboječnosti in zavedanja, da jo Allah, Gospodar svetov opazuje.

Rekel je: "O, Eslem, označi ta vrata in si zapomni to mesto." Nato sta odšla.

Zjutraj pa je Omar rekel: "O, Eslem, pojdi na tisto mesto in poglej, kdo je tisto govoril? In tudi komu se je tisto govorilo? In ali imata moža ."

Esleme je odšel na tisto mesto, našel je staro žensko in njeno hčerko Ummu Imare, zvedel je, da nimata moškega, nato se je vrnil ter obvestil Omarja o tem.

Omar je poklical svoje sinove in rekel: "Ali je kdo med vami, ki potrebuje žensko, da ga poročim? Če bi vaš oče potreboval žensko me med vami nobeden ne bi prehitel, da se poročim s tem dekletom."

Abdullah, sin Omarja je rekel: "Jaz imam ženo." Njegov brat Abdur-Rahman je rekel: "Jaz imam ženo." Tretji med njimi, Asim, pa je rekel:

"Oče moj, jaz nimam žene, oženi me z njo."

Omar je poslal, naj pride dekle in jo je poročil z Asimom, ona je v tem zakonu rodila hčerko, ta pa je pozneje rodila tudi hčerko, ki je bila mati znanega Omarja, sina Abdul-Aziza, petega pravovernega kalife, naj bo Allah z njim zadovoljen.

Ona je Ummu Imare, hčerka Sufjana, sina Abdullaha, sina Rebia Es-Sekafija, katere ime je večno zapisano v zgodovini, zaradi njene zaupljivosti in strahu do Vzvišenega Alaha, kateri pozna izdajalski pogled oči in tisto, kar se skriva v prsih.

On je tisti, ki jo je počastil na tem svetu, da se je poročila s sinom vodje pravovernih Omarjem, ter naredil, da iz njenega potomstva pride vodja pravovernih to pa je Omar sin Abdul-Aziza ⁴³⁸

---

⁴³⁸ Zabeleženo v Tarihu Dimešk 70/ 252 do 254

RABIJA EL - ADEVIJA

(Allahova služabnica)

Vstala je v poznem delu noči, skromno in potrto prosila Allaha z besedami:

"Moj Allah, zasvetlele so zvezde, zaspale oči, vladarji so zaklenili svoja vrata, jaz pa stojim pred Tabo, moj Allah...ne sliši se glas živali, šelestenje listov na drevesih, šumenje vode, prepevanje ptic, povečevanje sence, zvok vetra in grmenje groma...in nisem našla da ti ne govore o Tvoji edinosti, da zares Tebi ni nič podobno. Moj Gospod, s Tvojo pomočjo se približujejo tisti, ki so Ti blizu v njihovih osamitvah. Zaradi Tvoje veličastnosti Te slavijo ribe v morjih visokih valov, zaradi Tvoje svetosti usklanjeno medsebojno udarjajo valovi. Ti si tisti, ki Te slavi tema noči, svetloba dneva, orbite nebeških teles, visoki valovi morja, osvetljeni mesec, pojavljanje zvezd, in vse je pri Tebi z določeno mero in v ravnotežju, ker si Ti Allah Vzvišeni in Vsemogoči."⁴³⁹

Ob neki priložnosti je rekla svojemu očetu: "O, moj oče, ne bom ti dovolila, da se hraniš s tistim, kar je prepovedano."

On pa jo je vprašal: "Kaj pa, če ne bom našel ničesar drugega, razen prepovedanega?" Ona je odvrnila: "Prenašati lakoto na tem svetu je lažje kot pa prenašati ogenj na tistem (večnem) svetu."

Rabija El-Adevija, Ummu Amr, hčerka Ismaila El-Atekije El-Basrije, Allahova služabnica, tista, ki se je odrekala uživanja na tem svetu in bila bogaboječa, mati Amra to je Rabija, hčerka Ismaila.

Pripovedoval je Halid, sin Hidaša: Rabija je slišala Saliha El-Murija, da omenja ta svet v svoji zgodbi ter ga je poklicala: "O, Salih, tisti ki ima rad nekaj, to tudi veliko omenja."

Muhammed sin El-Husejna El-Burdžulani je rekel:

---

⁴³⁹ Zabeleženo v Sifetus-Safva 2/15

Pripovedoval nam je Bišr sin Saliha El-Atekij, rekel je :

Ljudje so prosili za dovoljenje, da vstopijo k Rabiji, z njimi je bil tudi Sufjan Es-Sevrij, ona jim je dovolila da vstopijo in potem so se pogovarjali pri njej eno uro, omenjali so nekaj o tem svetu, ko pa so se odpravljali iz njene hiše, je rekla svoji služabnici: "Ko pride naslednjič ta učenjak in njegovi prijatelji, jim ne dovoli, da vstopijo v hišo, ker sem resnično videla, da imajo radi ta svet."

Navaja se od Ebu Jasara Mismeija, da je rekel:

Prišel sem k Rabiji, ona pa je rekla: Prišel si, ko kuham riž, tako da sem dala prednost pogovoru s tabo nad kuhanjem riža, potem se je vrnila k loncu, riž pa je bil že skuhan?!"

Ibn Ebu Dunja pravi, da jim je pripovedoval Muhammed, sin El-Husejna, ki pravi da mu je pripovedoval Ubejs, sin Majmuna El-Atar, kateremu je pripovedovala Abda, hčer Ševala, ki je stregla Rabijo El-Adevijo, ona je rekla: Rabija je opravljala molitev celo noč, ko pa se je pojavil svit, je ona na kratko zaspala vse dokler se ni pojavila rumena jutranja zarja, takrat sem jo slišala, da je rekla: "O, duša, koliko samo spiš in koliko si budna, še malo manjka, da boš zaspala s spancem po katerem se ne boš več zbudila do Dneva vstajanja."

Rekel je Ebu Seid sin El-Arabija: Od Rabije so ljudje nosili mnoge modrosti, od nje so pripovedovali učenjaki Sufjan, Šu'be in drugi, kar samo potrjuje neresničnost, tistega kar se je govorilo o njej ,v zvezi njenih verzov:

Dala sem te v svoje srce, da mi pripoveduješ*

In dovolila sem ti moje telo, kdor želi mojo družbo

Tako so jo neki obtožili, da s prvo polovico verza pripada sekti Hululijev⁴⁴⁰, nekateri pa da s obema verzoma pripada sekti Ibahijev⁴⁴¹.

---

⁴⁴⁰ tisti, ki menijo, da se je Allah utopil (zedinil) v Svoja bitja

⁴⁴¹ tisti, ki dovoljujejo prepovedane stvari

To vse pa spada v pretiravanje in nevednost. Mogoče pa so ravno tisti, ki pripadajo Hululitom in Ibahitom vzeli te verze kot opravičilo in dokaz ter oporo za svoje neverstvo, tako kot so vzeli za dokaz hadis (...bil sem njegov sluh s katerim sliši...).⁴⁴²

Od Abdullaha, sina Ise se navaja, da je rekel: Vstopil sem v hišo Rabije El-Adevije in videl na njenem obrazu svetlobo, ona pa je zelo pogosto jokala, pri njej je bil človek, ki je citiral verz iz Kur'ana v katerem se omenja ogenj, ko je slišala ta verz je zavpila in padla v nezavest.

Vstopil sem k njej, ona pa je sedela na kosu izrabljene Burijske kože, neki človek pa je govoril o neki stvari, jaz pa sem slišal, kako ji padajo solze na to Burijsko kožo ena za drugo, nato je zblaznela in začela vpiti, mi pa smo vstali in odšli od nje.⁴⁴³

Navaja se od Džafera sina Sulejmana, da je rekel: Vzel me je za roko Sufjan Es-Sevri in rekel: Pojdi z nami k vzgojiteljici, ker ne najdem nikogar, pri katerem bi se spočil, potem ko bi se oddaljil od njega. Ko smo vstopili k njej, je Sufjan dvignil roko in rekel: "Moj Allah, zares te jaz sprašujem za rešitev." Takrat je Rabija zajokala, on pa jo je vprašal: "Kaj te je razjokalo?" Ona mu je rekla: "Ti si me pripravil k temu, da jokam." On je vprašal: "Kako pa?" Ona je odvrnila: Mar nisi vedel, da je rešitev pred tem svetom, zapuščanje tega, kar je na njem in kako, da se rešiš, ti pa si umazan z njim?!"⁴⁴⁴

Prišel je trgovec, da jo zasubi in se poroči z njo, rekel ji je:

"Moj dnevni dobiček znaša 80 000 dirhemov in jaz te želim zasubiti zase."

Ona mu je rekla: "Zares je odrekanje od uživanja na tem svetu brezskrbnost za srce in telo, želja po uživanju na tem svetu pa je vzrok za zaskrbljenost in

---

⁴⁴² Zabeleženo v Es-Sijer 8/242 in Zehebi v Tarihul-Islam 3/293

⁴⁴³ Zabeleženo v Sifetus-Safva 1/405

⁴⁴⁴ Zabeleženo v Sifetus-Safva 1/405

žalost. Svoje življenje vzemi kot post, svojo smrt pa vzemi kot prekinitvev posta, jaz sem vesela, da mi je Allah podaril veliko več blaginje kot je podaril tebi in zaposlil me je s to blaginjo, tako da ga ne potrebujem niti za hip (uživanja na tem svetu) in pozdrav. ⁴⁴⁵

Prišel je k njej neki človek, da ji podari 40 zlatnikov ter ji rekel:

"Pomagaj si z njimi v svojih potrebah." Ona je začela jokati, nato je dvignila glavo proti nebu in rekla: "On ve, da me je sram pred Njim prositi za nekaj na tem svetu, On pa jo ima v oblasti in kako naj vzamem nekaj od tistega, ki ni njen lastnik ?!"⁴⁴⁶

Rabija je rekla Sufjanu: "O, Sufjan, ti si samo določeno število dni, ko mine en dan je minil tudi del tebe, če pa mine del tebe bo minila tudi tvoja celota, ti to veš, zato delaj." ⁴⁴⁷

Rabija El-Adevija je opravljala molitev celo noč, ko pa se je pojavil svit, je ona na kratko zaspala, vse dokler se ni pojavila rumena jutranja zarja, takrat je skočila prestrašeno iz svojega mesta in rekla: "O, duša, koliko samo spiš in koliko si budna, skoraj da se bo pojavilo, da boš zaspala s spancem po katerem se ne boš več zbudila do Dneva vstajanja."⁴⁴⁸

Potem je jokala, ko je bila na sedždi ⁴⁴⁹, ko pa je dvignila glavo se je videla sled njenih solz, na mestu sedžde.

Nekega dne ji je rekel neki človek: "O, Rabija, zaprosi (Allaha) za mene!"

---

⁴⁴⁵ Zabeleženo v Ihjau Ulumud-Din 2/303

⁴⁴⁶ Zabeleženo v Sifetus-Safva 1/405

⁴⁴⁷ Zabeleženo v Sifetus-Safva 1/405

⁴⁴⁸ Zabeleženo v Sifetus-Safva 1/405

⁴⁴⁹ s čelom in nosom obrnjena proti tlu v molitvi

Ona pa je rekla: " Kdo sem jaz, Allah naj ti se usmili? Bodi pokoren svojemu Gospodarju in potem Ga zaprosi; ker se On odzove tistim, ki se ponižano in potrto Njemu obračajo."

Neka ženska ji je rekla: "O, Rabija, jaz te imam resnično rada v imenu Allaha." Ona pa ji je rekla: "Ne bodi nepokorna in bodi ubogljiva Tistemu, zaradi katerega me imaš rada." Ona jo je vprašala: "Ali vidiš tistega, katerega častiš?" Ona pa ji je odgovorila: "Če Ga ne bi videla, Ga ne bi častila."

Rabija je živela dolgo, dočakala je 80 let. Zaradi svojega odrekanja od uživanja na tem svetu je bila v poznih letih zelo šibkega telesa, tako, da je komaj hodila, zaradi slabosti in nemoči.

Pred sabo je postavila svojo mrliško obleko in ko se je omenila smrt, se je slišal glas gibanja in motnje njenega telesa, zaradi strahu.

Ko se ji je približal smrtni čas, je rekla svoji služabnici Abdi:

"O, Abda, nikogar ne obvesti o moji smrt, obleci me v mrliško obleko; s tem plaščem tukaj in s tem mojim pokrivalom za glavo iz volne, da bi z njima spopolnila svojo nagrado na Sodnem dnevu."

Ona je pravila, da jo je oblekla v ta plašč in pokrivalo iz volne, ki ju je oblačila.⁴⁵⁰

Umrla je 135. leta po hidžri v 80 letu starosti, njen grob pa se nahaja za Jeruzalemom.

---

⁴⁵⁰ Zabeleženo v Sifetus-Safva 1/405

NAFISA - HČERKA EL - HASENA

(Nafisa znanja)

Bila je Allahova ubogljiva, pokorna in bogaboječa služabnica, ki se je odrekala uživanja na tem svetu. Tako kot svetilka, je osvetljevala pot tistim, ki so se znašli zbegani in zablodeli, bila je vzor v bogaboječnosti in verovanju.

Rodila se je v častni Mekki. Njeno ime je Nafisa, hčerka El-Hasena, sina Zejda, sina El-Hasena, sina Alija, ki je bil sin, Ebu-Taliba, ta srečen dan rojstva je bil 145. leta po hidžri Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ iz Mekke v Medino.

V svetem mestu je živela Nafisa z vnuki Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, oni so zelo vplivali na njo, tako da je sledila njihovo metodo in način življenja na različnih področjih; naučila se je častnega Kur'ana na pamet ter pristopila razumevanju njegovih verzov in besed, naučila se je tudi zelo velikega števila hadisev njenega pradedka, Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Nafisa je premišljevala o tem svetu ter ga videla kot nekaj kar je minljivo in prehodno, zato se je obrnila od njega, odrekla se je uživanja na njem, svoj obraz pa je usmerila k Allahu, v iskanju odpuščanja grehov. Ko je Nafisa dosegla že zrelost in postala dekle, jo je zasnil njen bratranec po očetu Ishak El-Mutemen, sin imama Džaferja Es-Sadika in ona je bila zadovoljna s to ponudbo.

V osvetljeni Medini je Nafisa živela spokojno, umirjeno in zadovoljno, njena hiša je bila odprta za tiste, ki so iskali znanje, ona je njim prenašala in razlagala hadise Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ; dajala je tudi odgovore na vprašanja, ki so povezana z vero in tem svetom, tako, da so ji dali vzdevek "Nafisa znanja in spoznanja."

V letu 193 po hidžri je Nafisa v družbi svojega očeta in moža prišla v Egipt, naselila se je v Fustatu v hiši Ibn El-Džesasa, on pa je bil med najbolj spoštovanimi ljudmi v Egiptu. Sprejeli so jo s proslavo, prebivalci mesta so hiteli k njej, da jo pristrčno sprejmejo, saj je bila pravnukinja Allahovega poslanca صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Nafisa je nadaljevala svoje življenje v bogoslužju in odrekanju uživanja na tem svetu, celo noč je prebila v molitvi, podnevi pa se je postila, tako da jo je celo njen mož prosil, naj bo bolj usmiljena do sebe.

Ona mu je rekla: "Tisti, ki vstraja v bogoslužju Allahu, je vesolje v njegovi roki (njemu na razpolago, na voljo) in njemu podložno."

Spoznala je, da če želi zmagati in doseči večni Raj, se mora potruditi v bogoslužju in da se mora oddaljiti od užitkov tega sveta, rekla je:

"Nihče ni rešen trnja na poti sreče, kdor pa ga premaga, je prišel do nje."

Nefisa je vztrajno obiskovala Allahov sveti hram v Mekki, govori se:

Resnično je ona opravila romarske obrede trideset krat, odhajala bi tja, da bi se očistila od grehov in obnavljala pogodbo z Vzvišenim Allahom, da Mu bo pokorna, opravljala Njegove ukaze in dolžnosti in se oddaljevala od vsega, kar Ga jezi.

Pravtako je ona, naj bo Allah z njo zadovoljen, dajala zavetje in zaščito tistim, katerim so vzete njihove pravice, ni počivala, dokler se ne bi krivica popravila.

Nekega dne je od nje zaprosil zavetje in zaščito bogataš, pritožujoč se na krivico, ki so mu jo storili nekateri predstojniki na oblasti. Ona mu je pomagala v odpravljanju te krivice ter molila zanj, nato se je on vrnil počaščen in ponosen; daroval ji je 100 000 dirhemov, v zahvalo za pomoč, ona pa je ves denar razdelila siromakom in potrebnim ljudem, čeprav sama pri sebi ni imela niti hrane za en dan.

Preden je Ahmed, sin Tuluna postal pravičnež, je bil krivičen in nasilen do ljudi, kateri so iskali pomoč pred njegovimi dejanji; odšli so k Nafisi, ter se pritožili glede njegovega početja. Ona jih je vprašala: "Kdaj on jaha na konju?"

Oni so odgovorili: "Jutri." Ona je nato napisala pismo na delu kože ali kosu papirja, stopila pred njega na njegovi poti ter mu rekal: "O, Ahmed, sin Tuluna!" Ko jo je zagledal jo je prepoznal, stopil je s konja in hodil proti pismu, vzel ga je in prebral, v njem je pisalo:

"Zares ste vi postali vladarji in ste zaslužnjevanci, imate moč in delate zlo, razprostranjeno vam je, vi pa delate tesnobo, zvedeli ste za posledice molitve, zato se čuvajte strel v zadnjem delu noči pred svitom; ona zares bolj prodre kot zabadanje igle, posebej ker ste ranili ljudska srca in jim povzročili bolečino, veliko trebušov ste naredili lačnih, njihovo notranjost ste zlomili, njihove oči ste razjokali, od kaznovanja je, da uniči tiste, ki opazujejo in pusti tiste, ki pričakujejo (kaznovanje krivičnežev), zato kar delajte, tudi mi bomo delali, delajte krivico in nasilje, mi bomo pri Allahu iskali zavetje in zaščito, delajte nasilje, mi pa bomo zaradi Allaha potrpežljivo prenašali krivico, krivičneži pa bodo zvedeli v kakšno muko se bodo pahnili. Od takrat naprej je bil Ahmed, sin Tuluna pravičen.⁴⁵¹

Po sedmih letih prebivanja v Egiptu, je zbolela Nefisa, toda bila je potrpežljiva in zadovoljna, govorila je:

"Potrpežljivost spremlja vernika v tolikšni meri, kolikor je v njegovem srcu verovanja, dovolj je potrpežljivemu dejstvo, da je Allah z njim, na verniku je, da se razveseli težavam, ki jim je izpostavljen, ker so one zares pot za dvigovanje njegove stopnje pri Allahu, pa tudi nagrado je Allah dal glede na

---

⁴⁵¹ Zabeleženo v El-Mustetrafi fi kulli fennin mustezraf 1/109, in v Mevsuatul-Hutabil-Minber 1/4870, in v El-Keškul 1/152

stopnjo težave, Allah pa večkratno pomnožuje tistemu, kateremu hoče, Allah je Vseobsežen in Vseveden.

Ko je občutila Nafisa, da se ji približuje njen konec, je zaprosila, naj pride njen mož Ishak ter naj bo prisoten pri njej, bil pa je daleč od nje.

V hišnem dvorišču je s svojimi rokami izkopala svoj grob, vanj bi se zelo pogosto spuščala in v njem opravljala molitev, v njem je celo 190 krat prebrala celoten Kur'an, pri tem pa hudo jokala.

Nefisa je kot po običaju postila, oni pa so ji svetovali iz usmiljenja do nje, naj preneha s postom, toda ona je vztrajala, čeprav je bila že pred samim srečanjem z Allahom. Rekla je: "Čudno, že trideset let prosim Vzvišenega Allaha, da Ga srečam, ko postim, ali bom mar zdaj prenehala s postom?! To se ne bo zgodilo!" Nato je začela potrto in ponižano citirati verze iz poglavja "Živina", vse dokler ni prišla do besed Vzvišenega Alaha: **Pri Gospodarju njihovem jih čaka Hiša blagostanja. On jih bo varoval, zaradi njihovih dejanj.**⁴⁵²

Nato je umrla, njena duša je odšla k Allahu, prebivalci Egipta pa so jo objokovali, zelo so bili žalostni ob njeni smrti. Ko pa je prišel njen mož Ishak, je hotel prenesti njeno truplo iz Egipta v Medino, toda prebivalci Egipta so mu to preprečili, tako je pokopana v Egiptu, naj bo Allahova milost z njo.

Takšno je življenje, o, ljudje, in takšna je smrt žensk; Allahovih služabnic, tistih, ki so se odrekale uživanju na tem svetu, tistih, ki so opravljale dobra dejanja in preprečevale slaba dejanja, tiste, ki so se žrtvovale na Allahovi poti.

---

⁴⁵² Kur'an – poglavje " Živina", 127 verz

Rekel je imam Ez-Zehebi v Es-Sijeru, na koncu svojega navajanja 10/108:

Rečeno je: Ona je bila Allahova dobra služabnica, molitev pa je uslišana pri njenem grobu, pa tudi pri grobovih Allahovih glasnikov in dobrih ljudi, v molilnicah in mošejah, na Arefatu in Muzdelifi, na dovoljenem potovanju, v molitvi, v času pred svitanjem (zadnjem delu noči), molitev je uslišana tudi s strani staršev, pa tudi če brat moli za brata v njegovi odsotnosti, tistemu, ki je storjena krivica in nasilje, pri grobovih tistih ljudi, ki so bili mučeni in v vsakem času, ker je Vzvišeni rekel: **Vaš Gospodar je dejal: "Pokličite me in me zaprosite, odzval se bom! Tisti, ki se mu nočejo klanjati iz prevzetnosti, bodo zagotovo ponižani vstopili v pekel."**⁴⁵³

Ni prepovedano tistemu, ki zaprosi Allaha, da ga pokliče v vseh časih, razen ko opravlja fizično potrebo, ima spolni odnos in temu podobno.

Potrjeno je, da se molitev usliša v poznem delu noči, po opravljanju petih predpisanih molitev in po opravljenem klicu na molitev (ezanu).

---

⁴⁵³ Koran – poglavje " Vernik", 60 verz

ZUBEJDA - ŽENA ER - REŠIDA

(Družabnica Kur'ana)

Utihnila je...pozorno prisluhni...kakšen je ta nenavaden zvok, ki prihaja iz palače vladarja pravovernih Haruna Er-Rešida? Ta zvok je res podoben brenčanju čebel. Pridi, približali se bomo palači, glej, zvok je zdaj popolnoma razločen; to so služabnice Zubejde, žene kalife, one so se naučile na pamet častni Kur'an in ga razločno in pravilno citirajo.⁴⁵⁴

Zubejda je globoko v sebi želela poroko s tem zrelim mladeničem in glej, njene sanje so se uresničile, vrnil se je njen bratranec po stricu, Harun Er-Rešid s svojim očetom kalifo 'El-Mehdijem' z bojišča, potem ko se je uresničila njihova zmaga nad Bizantinci. Tako je veselje, dvojno veselje; veselje zaradi zmage in veselje zaradi poroke Haruna z Zubejdo.

Postavljeni so bili okrasni svatbene gostije, kakršne ni nobeden prej videl v zemlji Arabcev. Zubejdo so okrasili z različnimi nakiti in dragulji, nadišavili so jo z mošusem in jantarjem, prijetne dišave pa so se širile na mestu svatbe, ljudje so se zelo veselili te blagoslovljene poroke.

Zubejda se je poročila z Harunom Er-Rešidom, ljubezen je napolnila njuna srca, s svojo inteligenco in lepim obnašanjem v govoru in dejanjih je uspela, da se še poveča njegova ljubezen do nje, tako da se ni mogel ločiti od nje in ni mu bilo dolgčas v njeni družbi pa tudi nobene njene prošnje ni zavrnil.

Minevali so dnevi in Zubejda je dobila s Harunom sina Muhammeda El-Emina, katerega je imela zelo rada. Do njega je bila zelo čustvena in nežna, to

---

⁴⁵⁴ Nekateri navajajo, da je imela Zubejda 100 žensk, ki so znale Kur'an na pamet ter ga pri njej ponoči citirale

je prišlo do te mere, da je nekega dne poslala svojo služkinjo k sinovem vzgojitelju in učitelju El-Kesaiju, ki je bil zelo strog do njega, naj mu reče:

"Bodi nežnejši do El-Emina, ker je on plod mojega srca in radost mojih oči."

Harun Er-Rešid je postal kalifa, povečala se je blaginja v državi, razširila se je njegova vladavina in oblast do te stopnje, da je rekel oblaku, ki se je premikal nad njim: "Pojdi in spusti dež, kjerkoli želiš, ker bo tvoj haradž ⁴⁵⁵ prišel k meni." ⁴⁵⁶

Zubejda, žena kalife muslimanov je videla svojo vlogo in priložnost pri sodelovanju v dobrodelnosti in v obnovi in izgradnji muslimanskih pokrajin. Ko je bila 186. leta po hidžri na romanju v Mekki, je spoznala, kakšne težave imajo prebivalci Mekke glede težavnosti in dostopnosti pridobivanja pitne vode, poklicala je blagajnika svojega premoženja ter mu ukazala naj zbere vse inženirje in delavce iz različnih krajev države:

"Delaj, pa četudi bo stal eden udarec motike, en zlatnik."

Toda Zubejda se ni ustavila samo pri tem, ampak je zgradila veliko število mošej in drugih koristnih zgradb v korist muslimanov, na poti v Bagdad je dala postaviti veliko vodnjakov in hiš, tako da se lahko v njih odpočijejo potniki.

Zubejda je imela željo, da bi prevzel kalifat po njegovem očetu, njen sin El-Emin, toda Harun Er-Rešid je menil, da je Me'mun, njegov sin druge žene, bolj primeren za kalifo, zaradi njegove inteligence in prizanesljivosti, čeprav je bil mlajši od El-Emina; Zubejda je stopila pred Haruna in ga pogrjala, zmerjala in mu prigovorila glede tega, Er-Rešid pa ji je rekel:

"Težko tebi, zares gre za slednike Muhammeda صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in to so sledniki, ki so mene izbrali za vodjo, zaradi moje vrednosti in dobrote, toda

---

⁴⁵⁵ plodovi v obliki davka

⁴⁵⁶ Zabeleženo v Medželetul-Bejan 61/104

oni so mi tudi kot ovratnik okrog vratu. Ti si, Zubejda, že spoznala kaj je med mojim in tvojim sinom, toda tvoj sin ni sposoben za kalifat; prisežem pri Allahu, da je tvoj sin meni bolj priljubljen, toda za položaj kalife ni primeren, razen tisti, ki je sposoben za to, mi pa smo odgovorni pred temi bitji; dovolj nam je to, da bomo srečali Allaha z njihovimi bremenami in se vrnili k Njemu z njihovimi grehi; pusti me, da premislim o stvari."

Toda kljub temu mnenju je sprejel dogovor in prepustil kalifat svojemu sinu 'Muhammedu El-Eminu' in šele potem Me'munu po njegovi smrti.

Ko je po umoru El-Emina, vstopil v Bagdad El-Me'mun, med njima pa se je boj za kalifat že prej začel, ga je Zubejda pričakala in mu rekla:

"Čestitam ti na tvojem kalifatu, če sem izgubila sina kalifo, sem dobila v zamenjavo sina kalifo, ki ga nisem rodila, ni na izgubi tisti, ki jo dobil v zamenjavo podobnega tebi, ni pogubljena mati, katera je imela zapolnjene roke s tabo, jaz prosim pri Allahu nagrado, za tisto kar je vzel, in da se okoristim s tistim, kar je dal v zameno. "

Me'mun je nato rekel: " Mati ni rodila podobne njej. In kaj je sploh še ostalo v tem njenem govoru od moškega zgovornišтва (oziroma moške retorike)."⁴⁵⁷

Zubejda je umrla v Bagdadu, 216. leta po hidžri, po svojem življenju, ki je bilo bogato z dobrodelnostjo in dobroto, naj se ji Allah usmili.⁴⁵⁸

---

⁴⁵⁷ Zabeleženo v El-Muntazam 4/250 in v Nihajetul-Ereb 2/69

⁴⁵⁸ Zabeleženo v encilopediji Mevsuatul-Usretel-Muslimeh

KAZALO VSEBINE

UVODNA BESEDA AVTORJA	3
EVA.....	5
HAGARA	9
SARA	12
MOJZESOVA MATI	17
MOJZESOVA ŽENA	22
ASIJA HČERKA MUZAHIMA	26
FRIZERKA.....	29
ŽENA ALLAHOVEGA GLASNIKA JOBA	32
BELKIS	36
MARIJA.....	42
HADIDŽA HČI HUVEJLIDA.....	51
SEVDA HČI ZEMA.....	57
AIŠA HČERKA EBU BEKRA	62
HAFSA HČERKA OMARJA	76
ZEJNEB HČERKA HUZEJMA.....	79
UMMU SELEME	81
ZEJNEB HČERKA DŽAHŠA.....	92
DŽUVEJRIJA HČERKA EL -HARISA.....	95
SAFIJA HČERKA HUJEJA.....	99
UMMU HABIBA REMLA HČERKA EBU SUFJANA.....	106
MEJMUNA HČERKA EL - HARISA	112

MARIJA KOPTINJA	116
ZEJNEB HČI ALLAHOVEGA GLASNIKA	119
RUKAJA HČERKA ALLAHOVEGA GLASNIKA	124
UMMU KULSUM HČERKA ALLAHOVEGA GLASNIKA.....	127
FATIMA HČERKA ALLAHOVEGA GLASNIKA.....	129
HALIMA AS-SADIJA	137
SAFIJA HČERKA ABDUL - MUTALIBA.....	142
ERVA HČERKA ABDUL-MUTALIBA	145
UMMU HANI.....	148
FATIMA HČERKA ESEDA	153
UMMU EJMEN.....	156
SUMEJA HČERKA HAJATA	159
UMMU RUMAN ŽENA EBU BEKRA	161
ESMA HČERKA EBU BEKRA	163
FATIMA HČERKA EL - HATABA	169
NUSEJBA HČERKA KABA	174
UMMU SULEJM HČERKA MILHANA.....	179
UMMU HARAM HČERKA MILHANA	185
ESMA HČERKA JEZIDA	188
UMMU MA'BED.....	191
UMMU ZER	194
UMMU KULSUM HČERKA UKBETA	199
UMMU KUDŽE	203

LEJLA HČERKA EBU HASME	205
UMMU VEREKA	208
ATIKA HČERKA ZEJDA	211
SEFANA HČERKA HATIMA ET-TAIA.....	214
EL - HANSA	217
HIND HČERKA UTBETA	221
UMMU HAKIM	230
UMMU ZUFER.....	235
EŠ - ŠEJMA	237
SPOKORNICA MUSEJKA	239
EŠ – ŠIFA HČERKA ABDULLAHA.....	241
UMMU DERDA	244
NAILA HČERKA FERAFISA	247
HAFSA HČERKA SIRINA.....	254
UMMU IMARE HČERKA SUFJANA.....	257
RABIJA EL - ADEVIJA	259
NAFISA HČERKA EL - HASENA	264
ZUBEJDA ŽENA ER - REŠIDA.....	269